

Vlaams
Parlement

ingediend op **544** (2015-2016) – Nr. 1
26 oktober 2015 (2015-2016)

Ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot begeleiding
van de begroting 2016

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	47
Advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening-Onroerend Erfgoed	85
Advies van de Raad van State.....	89
Advies van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij.....	125
Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media...	129
Advies van de Strategische Adviesraad Welzijn, Gezondheid, Gezin.....	135
Advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie.....	139
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.....	143
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.....	151
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad.....	159
Advies van de Mobiliteitsraad	167
Advies van de Vlaamse Woonraad.....	179
Protocol nr. 19 houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de gemeenschappelijke vergaderingen van het sectorcomité X – onderwijs (Vlaamse Gemeenschap); het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten – afdeling 2 – onderafdeling Vlaamse Gemeenschap; en het overkoepelend onderhandelingscomité vrij gesubsidieerd onderwijs op 13 en 20 oktober 2015.....	187
Protocol nr. 53 houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de vergaderingen van het Vlaams onderhandelingscomité voor de basiseducatie op 13 en 20 oktober 2015.....	203
Protocol nr. 67 houdende de conclusies van de onderhandelingen die gevoerd werden in de vergadering van het Vlaams onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs op 13 oktober 2015	211
Ontwerp van decreet.....	221

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Kanselarij en Bestuur

Afdeling 1. Project- en conceptsubsiëring

Artikel 2 en 3

In artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering (BVR) van 16 maart 2007 betreffende de subsidiëring van stadsvernieuwingsprojecten, worden de begrippen projectsubsidie en conceptsubsidie gedefinieerd als volgt:

- 5° projectsubsiëring: de toekenning van financiële middelen voor de effectieve en concrete realisatie van een stadsvernieuwingsproject;
- 6° conceptsubsiëring: toekenning van financiële middelen voor de begeleiding van een stad bij de ontwikkeling van een stevige projectbasis en een innoverende projectvisie van een nieuw stadsvernieuwingsproject, of om de stad bijkomend te begeleiden bij een lopend stadsvernieuwingsproject, waaraan de Vlaamse Regering eerder een projectsubsidie heeft toegekend, om de initiële kwaliteiten van het project te garanderen.

Dit onderscheid wordt nu in het decreet van 22 maart 2002 houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten opgenomen, om dit ook decretaal vast te leggen, omdat aan dit onderscheid verschillende juridische en financiële gevolgen worden gekoppeld.

Met het BVR van 3 februari 2012 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 maart 2007 betreffende de subsidiëring van stadsvernieuwingsprojecten, wat betreft de conceptsubsiëring, werd de conceptbegeleiding van stadsvernieuwingsprojecten in belangrijke mate hervormd.

Een conceptsubsidie wordt verleend onder meer voor de begeleiding van een stad hetzij bij de ontwikkeling van een stevige projectbasis, of van een innoverende projectvisie van een nieuw stadsvernieuwingsproject.

Deze wijziging van het BVR alsook de evolutie van de inzet van de conceptsubsidie botst met de huidige decretale verplichting om reeds 30% private inbreng in een nog uit te werken project aan te tonen, als voorwaarde om een conceptsubsidie te krijgen. De problematiek van de private inbreng vormt in vele gevallen mee een onderdeel van de conceptbegeleiding zelf.

De onduidelijkheid en de recent gerezen interpretatieverschillen binnen de Vlaamse overheid over de draagwijdte van de pps-verplichting bij stadsvernieuwingsprojecten, en meer bepaald bij de conceptsubsiëring, bemoeilijken momenteel in belangrijke mate de uitvoering van de uitgavenbegroting en zorgen voor een impasse (pps: publiek-private samenwerking). Het verstrekken van conceptsubsidies aan de betrokken steden wordt hierdoor immers onmogelijk. De wijziging aan artikel 5 van het decreet van 22 maart 2002 houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten werkt deze onduidelijkheid weg. De pps-verplichting zal in de toekomst nog enkel voor de effectieve en concrete realisatie van voldragen projecten, waaraan een projectsubsidie wordt verleend, gelden.

Vanaf 2016 wordt het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU) opgeheven. Om die reden wordt deze financieringsmogelijkheid in artikel 2 van het decreet van 22 maart 2002 houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten geschrapt.

Voor wat de stadsvernieuwing betreft, gaat het nog om een encours van 5.020.000 euro, voor zeven projecten, telkens met een verschillende looptijd, tot 2018. Deze middelen zullen opgenomen worden in de Vlaamse uitgavenbegroting vanaf 2016. Vanaf 2016 kunnen de middelen voor stadsvernieuwingsprojecten, zowel onder de vorm van conceptsubsidies als van projectsubsidies, dus enkel nog op de Vlaamse begroting worden aangerekend.

Afdeling 2. Machtiging verkoop vastgoed

Artikel 4

De aanpassing van de regelgeving inzake domeinbeheer heeft betrekking op beslissingen met betrekking tot de vervreemding van domeingoederen die door de Vlaamse Regering in het jaar 2016 worden genomen. Teneinde de marktomstandigheden optimaal te laten spelen is het niet raadzaam om een limitatieve lijst van onroerende goederen die voor vervreemding in aanmerking komen, op te nemen. Vanuit deze optiek is een ruime machtiging aan de Vlaamse Regering aangewezen zodat, rekening houdende met de marktsituatie, binnen korte termijnen kan worden beslist voor welke onroerende goederen de vervreemding zal gebeuren.

De ontworpen regeling is aangepast aan de opmerkingen in het advies van de Raad van State.

Afdeling 3. Fonds Onroerende Goederen

Artikel 5

Naar aanleiding van een opmerking van het Rekenhof in zijn hofbrief met betrekking tot de begrotingsuitvoering 2013 door het beleidsdomein Bestuurszaken, wordt hierbij de mogelijkheid voorzien om de middelen van het begrotingsfonds onroerende goederen ook aan te wenden voor huur, huurlasten en belastingen met betrekking tot vastgoed.

Afdeling 4. Fonds Departement Kanselarij en Bestuur

Artikel 6 tot en met 10

In het kader van de nieuwe begrotingsstructuur van het Departement Kanselarij en Bestuur (DKB) komen de drie bestaande begrotingsfondsen Bestelloket voor publicaties, Vlaams Kenniscentrum PPS en Studiedienst van de Vlaamse Regering onder het beleidsprogramma PE – Strategische planning, transversale beleidscoördinatie, opvolging van ontwikkelingen in de samenleving, monitoring van het regeringsbeleid en communicatie.

Deze drie fondsen zijn relatief klein en met oog op stroomlijning en schaalgrootte en in aansluiting op de expertisedomeinen van DKB wordt voorgesteld deze fondsen samen te voegen tot één nieuw begrotingsfonds Departement Kanselarij en Bestuur.

Met oog op de decretale oprichting van het begrotingsfonds Departement Kanselarij en Bestuur worden bovenstaande bepalingen voor het programmadecreet BO2016 voorgesteld.

Afdeling 5. Wijziging naam DAB Informatie Vlaanderen in DAB ICT

Artikel 11 en 12

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 13 maart 2015 betreffende de omvorming van de beleidsdomeinen Diensten van het Algemeen Regeringsbeleid en Bestuurszaken tot het beleidsdomein Kanselarij en Bestuur, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 2015 houdende overdracht van personeelsleden binnen de diensten van de Vlaamse overheid ingevolge de omvorming van de beleidsdomeinen Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid en Bestuurszaken tot het beleidsdomein Kanselarij en Bestuur, wordt er een nieuw departement Informatie Vlaanderen opgericht (BVR 2014 1212 doc. 1265/3) waarbij ook de taken van het Facilitair Bedrijf wijzigen.

In artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap "agentschap Facilitair Bedrijf", gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 23 december 2010, 4 juli 2014 en 13 maart 2015, wordt in het eerste lid de zin "Het agentschap wordt opgericht voor de beleidsondersteuning en beleidsuitvoering inzake facilitaire dienstverlening, vastgoedbeheer, informatie- en communicatietechnologie, e-government, informatiemanagement en dienstenintegratie." vervangen door de zin "Het agentschap wordt opgericht voor de beleidsondersteuning en beleidsuitvoering inzake facilitaire dienstverlening, vastgoedbeheer en informatie- en communicatietechnologie en voor de beleidsuitvoering inzake archiefbeheer."

In artikel 3 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 13 maart 2015, wordt de zinsnede "ICT-, egovernment en informatiediensten" vervangen door het woord "ICT-diensten".

De huidige DAB Informatie Vlaanderen blijft een dienst met afzonderlijk beheer (DAB) van het Facilitair Bedrijf, maar voor de ICT-uitgaven van de Vlaamse overheid.

Daarom wordt voorgesteld om terug de oude naam (ICT) te gebruiken met het oog op het vermijden van begripsverwarring namelijk een DAB Informatie Vlaanderen die niet ressorteert onder het departement Informatie Vlaanderen. Er wordt op korte termijn ook een nieuw agentschap Informatie Vlaanderen opgericht, welke een Eigen Vermogen zal oprichten die de naam Eigen Vermogen Informatie Vlaanderen krijgt (waar de huidige DAB Informatie Vlaanderen niet onder valt).

Hoofdstuk 3. Leefmilieu, Natuur en Energie

Afdeling 1. Gebruikstoestemmingen Minafonds

Artikel 13

Het betreft een nieuwe decretale bepaling, op te nemen in het decreet tot begeleiding van de begroting 2016 (programmadecreet), ter vervanging van een decreetsbepaling die sinds meer dan 10 jaar, en tot 2015, jaarlijks werd opgenomen in het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De delegatie heeft betrekking op het afsluiten van patrimoniumgerelateerde overeenkomsten op gronden die werden verworven met de middelen uit de begroting van het Minafonds bestemd voor aankoop van gronden voor de aanleg van openbare groene zones. Op deze wijze worden de inconsequenties vermeden tussen de delegaties voor de aankoop- en vervreemding van onroerende goederen enerzijds, en het afsluiten van overeenkomsten op de gronden anderzijds.

Afdeling 2. Wijziging heffingsregeling wet Oppervlaktewateren en Grondwaterdecreet

Onderafdeling 1. Wet Oppervlaktewateren

Artikel 14, 15, 17 en 18

De algemeen directeur van de Vlaamse Milieumaatschappij is vanaf 1 maart 2016 met pensioen. Het personeelsbestand van de Vlaamse Milieumaatschappij beantwoordt niet meer aan de voorwaarden uit artikel V3, §2, Vlaams Personeelsstatuut, voor het aanstellen van een nieuwe algemeen directeur.

In de heffingsregeling water die vervat zit in de wet Oppervlaktewateren en in het Grondwaterdecreet worden aan de algemeen directeur van de Vlaamse Milieumaatschappij een aantal taken toegewezen. Deze taken moeten voor de goede werking van de heffingsregeling verder vervuld worden, zodat ze aan een andere persoon toegewezen moeten worden.

In deze artikelen worden de nodige aanpassingen doorgevoerd in de heffingsregeling uit de wet Oppervlaktewateren. Gezien de inhoud van de taken, zoals bezwaren behandelen, interesten kwijtschelden, wordt de toewijzing van de taken bij de leidend ambtenaar van de Vlaamse Milieumaatschappij gelegd met de mogelijkheid om de taken verder te delegeren. Deze dubbele delegatie is noodzakelijk om de verdere delegatie van de behandeling van de bezwaren aan het afdelingshoofd van de Vlaamse Milieumaatschappij bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing mogelijk te maken omwille van de zeer technische inhoud van de bezwaren. Daarnaast moet de dubbele delegatie garanderen dat bij de bezwaren de onpartijdigheid bewaakt kan worden gezien de bevoegdheid tot inkohiering aan de leidend ambtenaar blijft toegewezen. Dit wordt mogelijk door een eenvoudige aanpassing van het delegatiebesluit waar de leidend ambtenaar van de Vlaamse Milieumaatschappij taken verder delegeert aan de meest aangewezen persoon.

Artikel 16

Door een haakje toe te voegen na " $Q_{j,0} x$ " wordt een onnauwkeurigheid in de formule van de $N_{2,0}$ -component voor de aftrek van het opgenomen oppervlaktewater rechtgezet.

Onderafdeling 2. Grondwaterdecreet

Artikel 19 tot en met 25

Net zoals het geval is in de heffingsregeling opgenomen in de wet Oppervlaktewateren, moeten ook in het Grondwater de nodige aanpassingen worden doorgevoerd om het niet langer aanwijzen van een algemeen directeur bij de Vlaamse Milieumaatschappij op te vangen. Zie daarvoor deze memorie bij de artikelen 19 tot en met 22.

Wat artikel 25 betreft moet opgemerkt worden dat in het Grondwaterdecreet ook geregeld wordt wie de grondwaterheffing kan inkohieren. Dat is momenteel de leidend ambtenaar. De beslissing over bezwaarschriften inzake de inkomstenbelastingen, waaraan de procedure inzake waterheffingen zich spiegelt, worden door het Grondwettelijk Hof terecht niet als een rechtsprekende handeling beschouwd, maar als een louter administratieve beslissing (arrest nr. 67/98). Dit neemt niet weg dat bij de behandeling van de bezwaarschriften een aantal beginselen van behoorlijk bestuur moeten worden gerespecteerd die gelijkenissen vertonen met wat men verwacht van een rechtsprekende persoon: respect voor rechten van verdediging en het onpartijdigheidsbeginsel. Daaruit volgt de onverenigbaarheid

tussen de functie van taxatieambtenaar en deze van de persoon die de beslissing neemt over een bezwaar.

Om die reden wordt hier terug gewerkt met een dubbele delegatie die het in de praktijk mogelijk maakt de behandeling van de bezwaren verder te delegeren aan het afdelingshoofd van de Vlaamse Milieumaatschappij bevoegd voor de vestiging, inning en invordering van de heffing omwille van de zeer technische inhoud van de bezwaren. Dit wordt mogelijk door een eenvoudige aanpassing van het delegatiebesluit waar de leidend ambtenaar van de Vlaamse Milieumaatschappij taken verder delegeert aan de meest aangewezen persoon. Tegelijkertijd wordt een taalfout ten gevolge van eerdere wijzigingen in de tekst rechtgezet.

Afdeling 3. Wijziging heffingsregeling onvergunde lozingen

Artikel 26

- Wijziging aan de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Dit artikel wijzigt de heffingsregeling voor onvergunde lozingen opgenomen in artikel 35ter, §10, van de wet Oppervlaktewateren. Bij vaststelling van een onvergunde lozing geldt een aangepaste heffingsberekening. Volgens artikel 35ter, §10, moet in voorkomend geval de heffingsberekening worden opgesplitst in enerzijds een 'normale' heffingsberekening voor de vergunde periode en anderzijds een 'aangepaste' heffing voor de (deels) onvergunde periode.

De aangepaste heffing heeft betrekking op de duur van de onvergunde lozing en wordt berekend op basis van een specifieke omzettingsscoëfficiënt C_x . Het uitgangspunt hierbij is de onbekende samenstelling van de onvergunde lozing en de gevolgtrekking daaruit dat de meet- en bemonsteringsgegevens van de vergunde en bemonsterde afvalwaterstroom niet bruikbaar zijn voor de heffingsberekening in de periode van onvergunde lozing.

Een onvergunde lozing in de zin van artikel 35ter, §10, is elke lozing op een niet vergunde lozingsplaats. In zijn huidige vorm geldt de regeling van artikel 35ter, §10, dus ook voor de heffingsplichtigen bij wie de volledige afvalwaterstroom werd gemeten maar waarvan de vergunningssituatie administratiefrechtelijk niet in orde is.

Uit de praktijk blijkt de noodzaak om een onderscheid te maken tussen het lozen van afvalwater op een andere plaats dan toegelaten in de vergunning en het afvoeren van afvalwater langs de meetinrichting zonder geldige vergunning. In het eerste geval geven de metingen van het geloosde afvalwater geen correct beeld van de vervuiling omdat de vervuiling deels via de onvergunde weg afgevoerd werd. Terwijl in het tweede geval de volledige milieu-impact van de volledige lozing kan worden bepaald. In geval van meting van de volledige afvalwaterstroom is een gesplitste berekening niet aangewezen want het is de bedoeling van de decreetgever in het kader van de heffingswetgeving enkel rekening te houden met inbreuken op de meldings- of vergunningsplicht die een impact hebben op de gemeten vervuiling. Precies daarom bepaalt een nieuwe §10bis dat onvergunde lozingen die geen invloed kunnen hebben op de gemeten vuilvracht onder de gewone heffingsregeling vallen. Uiteraard wordt hierbij als voorwaarde gesteld dat de heffingsplichtige al het bedrijfsafvalwater afvoert via het lozingspunt waar bemonsterd wordt en er in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar geen vaststellingen zijn van lozingen op een andere plaats.

Artikel 27

– Overgangsmaatregel

Een overgangsbepaling maakt de nieuwe §10bis van artikel 35ter op schriftelijke aanvraag van toepassing op de nog niet definitief verschuldigde of nog te vestigen heffingen voor de heffingsjaren 2013-2015. De heffingsplichtige moet ten laatste binnen 1 jaar na publicatie van de aangepaste regeling bij de Vlaamse Milieu-maatschappij een aanvraag voor de toepassing van artikel 35ter, §10bis, indienen. Ingeval van ambtshalve ontheffing of navordering wordt een bijkomende termijn van zes maanden gegeven te rekenen vanaf de datum van het verzoek tot ambtshalve ontheffing of de datum van kennisgeving van de navordering. Deze gunstmaatregel geldt vanaf het heffingsjaar 2013 omdat artikel 35ter, §10, pas dan werd ingevoerd. Voordien was er een andere specifieke heffingsregeling voor de onvergunde lozingen doch op dit ogenblik zijn er voor de heffingsjaren vóór 2013 geen hangende geschillen meer betreffende onvergunde lozingen waarop §10bis kan worden toegepast. Aangezien het een gunstmaatregel betreft kan de aanvraag van de aangepaste regeling geen aanleiding geven tot betaling van moratorium-intresten noch tot terugbetaling van de gemaakte kosten.

Een definitief verschuldigde heffing kan in principe niet meer worden gewijzigd. Een aanslag is definitief verschuldigd als:

- 1° de heffingsplichtige daartegen geen of te laat bezwaar indiende;
- 2° de heffingsplichtige tegen de afwijzing van het bezwaarschrift geen of te laat een gerechtelijke procedure instelde;
- 3° de rechtszaak tegen de afwijzing van het bezwaarschrift resulteerde in een gerechtelijke uitspraak die in kracht van gewijsde is gegaan.

In het verleden heeft de decreetgever zich altijd gehouden aan het algemeen principe dat een meer gunstige overgangsregeling voor de eerdere heffingsjaren enkel kan gelden voor de nog niet definitief verschuldigde heffingen.

Afdeling 4. Machtiging landinrichtingsplan

Artikel 28

Het betreft een nieuwe decretale bepaling waarbij, via het decreet tot begeleiding van de begroting 2016 (het programmadecreet), een nieuw lid wordt ingevoegd in het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting. Deze nieuwe bepaling vervangt een decreetsbepaling die sinds meer dan 10 jaar, en tot 2015, jaarlijks werd opgenomen in het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. Deze steeds weerkerende bepaling wordt nu in overeenstemming gebracht met en structureel verankerd in het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting.

De vaststelling van de landinrichtingsplannen is een exclusieve bevoegdheid van de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering heeft voor specifieke situaties deze bevoegdheid gedelegeerd aan de Vlaamse minister bevoegd voor de landinrichting. Er kan gesteld worden dat een door de Vlaamse Regering/Vlaamse minister vastgesteld landinrichtingsplan in feite een project is van de Vlaamse Regering, ook als landinrichtingsmaatregelen worden uitgevoerd door gemeenten, provincies, publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen of natuurlijke personen op gronden in hun eigendom of beheer of op verzoek van voormelde instanties en personen.

Het landinrichtingsplan kan dus naast alle aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Regering zelf bevoegd is krachtens eerder bestaande wetten, decreten en besluiten, ook projectonderdelen omvatten die weliswaar geheel of gedeeltelijk gesitueerd

zijn op gronden van gemeenten, provincies, publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen of natuurlijke personen of die weliswaar worden uitgevoerd op verzoek van voormelde instanties en personen, maar niettemin onontbeerlijk zijn voor de realisatie van het project van de Vlaamse Regering.

Het EVA Vlaamse Landmaatschappij kan daarom worden belast met de uitvoering van gedeelten van landinrichtingsplannen op gronden die eigendom zijn van of beheerd worden door gemeenten, provincies, publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen of natuurlijke personen, met de uitvoering van gedeelten van landinrichtingsplannen op verzoek van voormelde instanties en personen of met de verwerving van onroerende goederen die vervolgens worden overgedragen aan een provincie of een gemeente (EVA: extern verzelfstandigd agentschap). Het EVA Vlaamse Landmaatschappij kan hiervoor subsidies verkrijgen van het Vlaamse Gewest.

In de praktijk is het immers meestal eenvoudiger om analoge landinrichtingsmaatregelen van het Vlaamse Gewest en van gemeenten, provincies, publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen of natuurlijke personen te groeperen en gezamenlijk uit te voeren.

Het EVA Vlaamse Landmaatschappij kan voor de uitvoering van gedeelten van landinrichtingsplannen op gronden die eigendom zijn van of beheerd worden door gemeenten, provincies, publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen of natuurlijke personen, voor de uitvoering van gedeelten van landinrichtingsplannen op verzoek van voormelde instanties en personen of voor de verwerving van onroerende goederen die vervolgens worden overgedragen aan een provincie of een gemeente evenveel subsidie van het Vlaamse Gewest verkrijgen als de betrokken gemeenten, provincies, publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen of natuurlijke personen zouden kunnen verkrijgen. De subsidies voor maatregelen die uitgevoerd worden door het EVA Vlaamse Landmaatschappij op gronden van bijvoorbeeld een gemeente of op verzoek van een gemeente zijn dus gelijk aan de subsidies voor maatregelen die uitgevoerd worden door een gemeente zelf.

De extra zin die de Raad van State adviseert toe te voegen is niet noodzakelijk want in het eerste lid van artikel 3.4.4 van het decreet van 28 maart 2014 staat vermeld: "De Vlaamse Regering bepaalt de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest (...)". Dit vormt de rechtsgrond van titel 4 van deel 3 van het BVR van 6 juni 2014, waarin in detail de subsidieregeling wordt uitgewerkt. Bijvoorbeeld: het derde lid van artikel 3.4.2.17 van het BVR van 6 juni 2014 bepaalt dat de subsidie van het Vlaamse Gewest (...) aan het agentschap (VLM) (...) op gronden die beheerd worden of beheerd zullen worden door een provincie of een gemeente 100% bedraagt van het totale bedrag (...) dat niet ten laste wordt genomen door derden. Het percentage van de uitgaven voor inrichtingswerken dat ten laste wordt genomen door derden, bedraagt minstens 30% van het totale bedrag (...).". Deze formulering regelt met andere woorden dat de VLM (als VLM inrichtingswerken uitvoert op gronden van een provincie of een gemeente) evenveel subsidie kan krijgen als de betrokken provincie of gemeente. Het subsidiepercentage dat van toepassing is voor een provincie of een gemeente (namelijk 70%) staat vermeld in het eerste lid van artikel 3.4.2.17 van het BVR van 6 juni 2014.

Afdeling 5. Machtiging overeenkomsten voor technisch beheer

Artikel 29

Het betreft een nieuwe decretale bepaling, op te nemen in het decreet tot begeleiding van de begroting 2016 (programmadedcreet), ter vervanging van een decreetsbepaling die sinds meer dan 10 jaar, en tot 2015, jaarlijks werd opgenomen in het decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

In het kader van een ruilverkavelingsproject kan het ruilverkavelingscomité op grond van artikel 72, §2, van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, aangevuld door de wet van 11 augustus 1978, een gedeelte van de globale waarde van de vroegere kavels afhouden met een *ristorno* in geld ten laste van het Vlaamse Gewest (maximaal 2% van de globale waarde van de vroegere kavels). Het comité kan over de eigendoms- en gebruiksrechten van het afgehouden gedeelte van de vroegere kavels beschikken om nieuwe kavels te vormen en aan te wenden voor 'maatregelen van landinrichting'. Het kan deze onroerende goederen toewijzen aan het Vlaamse Gewest of aan één of verschillende openbare besturen of openbare instellingen mits hun akkoord. Aangezien het Vlaamse Gewest de *ristorno* betaalt, worden de onroerende goederen die werden aangewend voor 'maatregelen van landinrichting' in de regel toegewezen aan het Vlaamse Gewest (dienst Land en Bodembescherming van het Departement LNE).

Op grond van de voormelde decreetsbepaling (en vanaf 2016 op grond van de nieuwe decretale bepaling in het programmadedcreet bij de begroting 2016) kan het Departement LNE overeenkomsten voor technisch beheer van de "onroerende goederen aangewend voor maatregelen van landinrichting" in kwestie sluiten met de meest aangewezen beheerder (provincie, gemeente, wildbeheereenheid, natuurvereniging, landbouwer enzovoort). De keuze van de meest aangewezen beheerder gebeurt in overleg met het betrokken ruilverkavelingscomité. De functie van de bedoelde onroerende goederen is zeer divers (extensief uitgebaat weiland, archeologische site, klein niet-beschermd erfgoed, erosiedam en bijbehorende erosiepoel, houtkant enzovoort). De term 'overeenkomst voor technisch beheer' staat al meer dan tien jaar vermeld in het jaarlijkse begrotingsdecreet. Met deze term wordt een overeenkomst bedoeld, buiten de wet op de overheidsopdrachten, op basis waarvan een beheerder het technisch beheer van een of meerdere onroerende goederen van het Vlaamse Gewest op zich neemt, tegen een door het Vlaamse Gewest te betalen vergoeding of gratis, zonder dat de beheerder formeel huurder, gebruiker enzovoort, wordt of houder wordt van bijvoorbeeld het jachtrecht.

Aangezien jaarlijks nieuwe onroerende goederen kunnen worden verworven krachtens de bepalingen van de bedoelde wet van 22 juli 1970, en lopende overeenkomsten jaarlijks stilzwijgend worden verlengd, is een permanente decretale bepaling nodig. De term jaarlijkse opzegmogelijkheid impliceert dat meerdere jaren 'stilzwijgende verlenging' niet mogen resulteren in een noodzakelijk te respecteren opzegperiode.

Hoofdstuk 4. Mobiliteit en Openbare Werken

Artikel 30

Voorgesteld wordt om voor deze bijdragen recurrent (en niet enkel in 2015) hetzelfde systeem te hanteren als gebruikt voor de ontvangsten uit verkeersboetes. Enkel de ontvangsten boven het bedrag van 5.539.000 euro zullen toegevoegd worden aan het Verkeersveiligheidsfonds. Alle ontvangsten tot en met een bedrag van 5.539.000 euro worden beschouwd als algemene ontvangsten voor de Vlaamse overheid.

Dit betekent echter niet dat de uitgaven in het kader van verkeersveiligheid zullen dalen. Voor de uitgaven in het kader van de verkeersveiligheid die hierdoor niet langer binnen het Verkeersveiligheidsfonds zullen opgevangen kunnen worden, voornamelijk de subsidie aan de Vlaamse Stichting Verkeerskunde, worden in de algemene uitgavenbegroting de nodige kredieten ingeschreven.

De Vlaamse overheid int de 6%-bijdrage sinds 2015 en dit initieel op basis en overeenkomstig het koninklijk besluit van 23 december 1994 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de regeling van de administratieve controle van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen, nu op basis van het BVR, 6e SHV MOW (SHV: staatshervorming; MOW: Mobiliteit en Openbare Werken) van 10 juli 2015. Dit nieuw advies Raad van State wijzigt niets aan deze situatie.

Het standpunt dat werd aangenomen in nota VR van 10 juli 2015 en waarbij de opvatting van de Raad van State niet gevolgd werd met betrekking tot de kwalificatie van de 6% bijdrage als een belasting, wijzigt bijgevolg ook niet en dient te worden verder gezet in het voorontwerp van programmadecreet BO2016.

De gewesten beschikken over de bevoegdheid inzake de technische keuring. Het koninklijk besluit bevat de voorwaarden waaronder de keuringsinstellingen door de minister kunnen worden erkend en de wijze waarop zij hun activiteiten uitvoeren. Het koninklijk besluit voorziet dat elke keuringsinstelling bijdraagt tot de financiering van het BIVV (Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid). Deze bijdrage bedraagt 6% van de netto-ontvangsten.

In de punten 10.1. en 10.2 van haar advies merkt de Raad van State op dat het ontwerp van besluit geen wijziging voorziet van artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 en dit niettegenstaande de nota aan de Vlaamse Regering voorziet dat het koninklijk besluit van 23 december 1994 in die zin aangepast wordt dat de bijdrage van 6% bijdraagt tot de financiering van de taken die kaderen binnen het verkeersveiligheidsbeleid.

Om aan deze opmerking tegemoet te komen wordt nu in het ontwerp van besluit uitdrukkelijk bepaald dat de instelling bijdraagt "tot de financiering van uitgaven voor werking, subsidies en investeringen ten bate van verkeersveiligheid".

Overeenkomstig het op 30 juni 2015 in de plenaire vergadering aangenomen ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015, zullen deze bijdragen het Verkeersveiligheidsfonds spijzen (zie ook de memorie van toelichting, *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 333/1, p. 21-22).

Het advies van de Raad van State wordt niet gevolgd waar het aangeeft dat het Vlaamse Gewest daartoe niet bevoegd zou zijn omdat de bijdrage als een belasting zou moeten worden gekwalificeerd.

Aangezien de taken van het BIVV geregionaliseerd zijn, kunnen aldus niet langer middelen van de Vlaamse keuringsinstellingen toegekend worden aan een federaal organisme en dit ongeacht of de bijdrage als een 'belasting-retributie', dan wel als een 'vergoeding-retributie' dient te worden gekwalificeerd. De concurrerende bevoegdheid zoals die afgeleid wordt uit artikel 170, §2, van de Grondwet, in samenhang gelezen met de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid, is in deze dus ook niet van toepassing.

Tot slot kan de federale overheid hoe dan ook geen belastingen heffen, in stand houden en verder innen die volledig (of bijna volledig) betrekking hebben op een geregionaliseerde materie zonder het beginsel van de federale loyaliteit en het

evenredigheidsbeginsel te schenden dat inherent is aan elke bevoegdheidsuitoefening. Evenmin blijkt de 'noodzakelijkheid' hiervan zoals bedoeld in artikel 170, §2, van de Grondwet.

Hoofdstuk 5. Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Afdeling 1. Fonds Wetenschappelijk Onderzoek

Artikel 31

Artikel 59 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 bepaalt de modaliteiten voor de oprichting en de werking van het 'fonds voor onderzoek ten behoeve van derden door het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudiën'.

Het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudiën werd door middel van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 betreffende het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, betreffende de inwerkingtreding van regelgeving tot oprichting van agentschappen in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en betreffende de wijziging van regelgeving met betrekking tot dat beleidsdomein opgeheven. De taken werden overgenomen door het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De tekst wordt aldus aangepast.

Bijkomend wordt de tekst aangepast om middelen van derde partijen te ontvangen welke kunnen aangewend worden voor de subsidiëring van het steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek. Dit met het oog op het vergroten van de financiële middelen en dus de onderzoekscapaciteit van het steunpunt.

Afdeling 2. Bevordering ICT-gebruik in de eerste lijn

Artikel 32

Het RIZIV (Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering) stelt via cofinanciering middelen ter beschikking voor de bevordering van het ICT-gebruik in de eerste lijn in Vlaanderen (ICT: informatie- en communicatietechnologie). Met deze middelen willen we de samenwerking en gegevensdeling in de gezondheidszorg, tussen eerstelijnsactoren, aanmoedigen. We willen deze samenwerking bevorderen door een verhoging van het gebruik van ICT-toepassingen en eGezondheidsdiensten. Daarnaast willen we de gebruiksvriendelijkheid van ICT en eGezondheidsdiensten ondersteunen en stimuleren.

Het betreft hier de overeenkomst (1 augustus 2015-31 juli 2016) van 13 oktober 2015 tussen het comité van de verzekering voor geneeskundige verzorging, ingesteld bij de dienst voor geneeskundige verzorging van het RIZIV en het Agentschap Zorg en Gezondheid.

In antwoord op de opmerkingen van de Raad van State moet vooral benadrukt worden dat de overeenkomst die nu bevraagd wordt, werd gesloten in uitvoering van het Nationaal akkoord geneesheren-ziekenfondsen, gesloten op 22 december 2014. Het sluiten van dergelijke akkoorden is een essentieel instrument in het beheer van de ziekteverzekering, die ook in het kader van de zesde staatshervorming tot het federale bevoegdheidsdomein blijft behoren. Artikel 5, §1, I, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, bepaalt inderdaad dat de federale overheid bevoegd blijft voor de ziekte- en invaliditeitsverzekering. Het Grondwettelijk Hof heeft in een arrest van 21 december 2000 met betrekking tot het invoeren van een verbod op honorariumsupplementen voor niet-geconventioneerde artsen ten aanzien van de middelen afgeleid uit de schending van de bevoegdheidsverdelende regels gesteld dat: "De bestreden bepalingen hebben hoofdzakelijk betrek-

king op het toepassingsgebied van de overeenkomsten gesloten tussen de beroepsorganisaties en de verzekeringsinstellingen, zoals daarin is voorzien en zoals ze zijn georganiseerd bij artikel 50 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994. Zij vallen dus onder de aangelegenheid van de ziekte- en invaliditeitsverzekering.”.

Artikel 50 van de Gvu-wet is aldus de wettelijke basis voor de Nationale akkoorden tussen de artsen en de ziektefondsen (GVU: geneeskundige verzorging en uitkeringen). In de nu bevroegde overeenkomst wordt uitdrukkelijk verwezen naar het Nationaal akkoord van 22 december 2014 en specifiek naar punt 4.3.3. van het akkoord.

Het punt 4.3.3. luidt als volgt:

“4.3.3. Het RIZIV zal samen met alle betrokken partners (artsenorganisaties, ziekenfondsen, softwareleveranciers, Recipe, ...) in 2015 een ruime informatie-campagne opzetten en praktische leersessies organiseren die het mogelijk moeten maken dat een maximaal aantal artsen vertrouwd worden gemaakt met:

- het gebruik van Recipe (elektronisch voorschrijven van geneesmiddelen);
- het elektronisch aanvragen van de terugbetaling van geneesmiddelen hoofdstuk IV;
- het raadplegen van de verzekerbaarheid, e-fac en e-DMG;
- het aanmaken en opladen van SUMEHRS;
- de procedure van toestemming van de patiënten voor het elektronisch uitwisselen van gegevens tussen artsen die een therapeutische relatie hebben met de betrokkenen;
- ...

Deze vormingssessies zullen in het kader van accreditering worden erkend. De campagne zal worden gefinancierd ten laste van de administratiekosten van het RIZIV.”.

Uit de tekst van het punt blijkt dat het steeds beoogt doelstellingen van de federale ziekteverzekering te realiseren: het voorschrijven en terugbetalen van geneesmiddelen, het raadplegen van de verzekerbaarheid, de elektronische facturatie, het elektronisch medisch dossier enzovoort.

Bovendien wordt in het punt duidelijk gestipuleerd dat de vormingssessies in het kader van de accreditering zullen worden erkend.

Deze accreditering, als kwaliteitsbevorderend instrument, maakt op haar beurt deel uit van de ziekteverzekering en vindt haar wettelijke basis in artikel 36bis van de Gvu-wet. Deze bepaling voorziet uitdrukkelijk de continue opleiding van de artsen als een accrediteringsvoorwaarde en het is naar deze voorwaarde dat in punt 4.3.3. wordt verwezen inzake de erkenning van de vormingssessies.

Op basis van deze gegevens moet aan de Raad van State ook geantwoord worden dat de Vlaamse Gemeenschap niet zonder meer de wijze kan bepalen waarop de in de overeenkomst bepaalde acties ten goede kunnen komen aan de zorgverleners-artsen. De acties werden alleen aanvaard omdat ze beantwoorden aan het door RIZIV voorgestelde mission statement in uitvoering van het punt 4.3.3., wat trouwens door het Verzekeringscomité werd geverifieerd en bevestigd.

Er moet geen RIA (reguleringsimpactanalyse) worden opgemaakt omdat dit regelgeving is zonder of met weinig inhoudelijke effecten of met een louter formeel karakter.

Afdeling 3. Indexatie werkingsmiddelen

Artikel 33

Deze bepalingen voeren de beslissing uit van de Vlaamse Regering in het kader van de budgetopmaak 2016, om geen index op werking toe te kennen. Daartoe dient een decretale bepaling in het programmadecreet te worden opgenomen. De uitzonderingen die in paragraaf 3 worden opgenomen vinden hun oorsprong in de aard van de uitgaven. Het gaat om de vergoedingen aan pleeggezinnen, onkostenvergoedingen en zakgelden. Bovendien bevat de opsomming van paragraaf 3 vanaf punt 5° de bevoegdheden die overkomen na de zesde staatshervorming en nog door het RIZIV worden uitgevoerd. De financiering voor de werkingsmiddelen van de opgesomde voorzieningen worden op die manier uitgezonderd op de maatregel van de niet toekenning van de indexaanpassing via programmadecreet.

Gevolg gevend aan de opmerkingen in het advies 58.291/1/3 van de Raad van State worden de voorzieningen zoals bedoeld in hoofdstuk 3, 4, 5, 6, 7, 9, 19 en 23 van het Protocol tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, met betrekking tot de uitoefening van de aan de deelstaten toegewezen bevoegdheden op het vlak van volksgezondheid en gezondheidszorg tijdens de overgangsperiode in het kader van de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming, opgesomd.

Hoofdstuk 6. Economie, Wetenschap en Innovatie

Afdeling 1. Aanpassing decreet Economisch Ondersteuningsbeleid

Artikel 34

Op dit ogenblik geldt een termijn van 6 maanden na de beëindiging van het project om de uitbetaling aan te vragen van de steun verleend in het kader van het decreet van 16 maart 2012 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid. Deze termijn werd ingevoerd om de volgende redenen:

- het incentivekarakter van de maatregel: deze neemt af als de lange verjaringstermijn wordt toegepast voorzien in artikel 15 van de wet van 16 mei 2003. De onderneming die deze lange termijnen toepast om de toegekende steun op te vragen heeft deze waarschijnlijk niet nodig;
- de administratieve budgettaire beheersbaarheid: een korte verjaringstermijn laat toe de rekeningen systematisch en snel uit te zuiveren van 'encours'.

Met de ontwerpwijziging van artikel 34 wordt de termijn van 6 maanden verlengd naar 12 maanden. Deze termijn maakt het nog altijd mogelijk de bovenvermelde doelstellingen te bereiken, maar geeft anderzijds ook een oplossing aan de praktische problemen die ervaren worden door de ondernemingen. De termijn van 6 maanden is in een aantal gevallen te kort. In deze termijn zijn niet altijd alle facturen ontvangen van de gerealiseerde kosten of investeringen en kan er derhalve nog geen uitbetaling aangevraagd worden.

Afdeling 2. Oprichting Fonds winstuitkering LRM

Artikel 35

Artikel 12 van het decreet van 23 mei 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2008 bepaalt dat voor zover de bevoegde organen van de LRM (Limburgse Reconversie maatschappij) beslissen over te gaan

tot een winstuitkering, het bedrag daarvan dat toekomt aan het Vlaamse Gewest wordt overgedragen aan de provincie Limburg.

In de begroting van 2015 werd een subsidieartikel voorzien. Op de technische bilaterale met betrekking tot de begrotingsopmaak werd afgesproken om een begrotingsfonds op te richten.

Door de oprichting van dit fonds wordt een variabel krediet gecreëerd met bijhorende toegewezen ontvangsten.

Aan uitgavezijde zal een krediet voorzien worden in functie van de dividenduitkering door LRM.

Aan de opmerking van de Raad van State wordt gevolg gegeven.

Afdeling 3. Fonds voor Europese projecten en bijzondere opdrachten van het Agentschap Ondernemen

Artikel 36

De overdracht van de saldi aan het variabel krediet van het Agentschap (voor Innoveren en) Ondernemen is noodzakelijk voor de continuïteit van uitvoering van de Europese projecten van het IWT (Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie).

Niet enkel de bestaande kredietsaldi van lopende Europese projecten worden overgedragen naar het variabel krediet, maar ook de toekomstige ontvangsten van Europese projecten, ontvangsten van consultancyopdrachten, van detacheringen en van verkopen binnen het Agentschap voor Innoveren en Ondernemen.

Hoofdstuk 7. Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Afdeling 1. Correctiefactor loonsubsidies

Artikel 37 en 38

Decretaal worden de basissubsidies voor de sportfederaties eerst bepaald op basis van een subsidiepercentage van 90, 75 of 50% van de werkelijke loonkosten en vervolgens moeten de werkingsmiddelen minimaal respectievelijk 30% (voor het geheel van de unisportfederaties) of 25% (voor het geheel van de recreatieve federaties) van de basissubsidies bedragen. De basissubsidies voor de sportfederaties zijn bovendien een semi-gereguleerde subsidie: ze worden uitgekeerd binnen de perken van het beschikbare budget. De stijgende loonkosten en de koppeling ervan aan een minimum aan werkingsmiddelen hebben evenwel tot stijgende basissubsidies geleid.

Het decreet voorziet een reductiefactor om de subsidies binnen de perken van de begroting te houden. Maar omdat de uitbetaling gespreid is over 2 jaar (90% van de basissubsidies via voorschotten in het betrokken jaar, het saldo in het volgende jaar) konden via het saldo de decretaal vastgelegde subsidies voor het betrokken jaar worden gegarandeerd. Gevolg was evenwel dat het saldo een steeds grotere hap nam uit het beschikbare budget vermits de voorschotten kleiner worden.

Ondanks de moeilijke budgettaire situatie is beslist om niet te besparen op de middelen van het decreet Erkenning en Subsidiëring van de Sportfederaties maar die ook niet te verhogen. De basissubsidies 2016 worden nu afgestemd op het beschikbare budget: 90% van het beschikbare budget in 2016 dat wordt gebruikt

voor de voorschotten van de basissubsidies 2016 en 10% van het budget in 2017 dat gebruikt wordt voor het saldo van de basissubsidies 2016. Gevolg is dat in 2016 10% van het budget beschikbaar is voor de uitbetaling van het saldo van de basissubsidies 2015.

De basissubsidies 2015 worden dus mee bepaald door 10% van het beschikbaar budget in 2016. De basissubsidies 2015 zijn dus ook gevat. Er moet dus een reductiefactor worden toegepast op het subsidiepercentage van de loonkosten maar niet alleen voor de basissubsidies 2016 maar ook voor die van 2015. Het huidige decreet voorziet nu dat de personeelsleden, die als coördinator tewerkgesteld zijn, voor 90% worden gesubsidieerd en vrijgesteld zijn van een reductiefactor.

De facto zouden meer dan de helft van de gesubsidieerden zijn vrijgesteld en zou de correctie op de andere helft komen te liggen. In overleg met VSF (koepelorganisatie van de Vlaamse sportfederaties) is bijkomend beslist tot een meer billijke spreiding van de correctie. Op die manier wordt de variatie in basissubsidies 2015/2016 ten opzichte van die van 2014 beperkt, wat in het algemeen belang is. Op het subsidiepercentage van alle gesubsidieerden wordt in 2015 een reductiefactor toegepast van 0,892085 (van respectievelijk 90, 75 en 50% subsidie) en in 2016 van 0,93.

De reductiefactor ligt hoger voor de basissubsidies van 2015 omdat het saldo van de basissubsidies 2014, uit te betalen in 2015, meer dan 10% van het in 2015 beschikbare budget voor de basissubsidies bedraagt.

Zonder een aanpassing van het decreet zou de reductiefactor 0,70 bedragen in 2016 en 0,82 in 2017.

Afdeling 2. Fonds CED-ECP

Artikel 39

Vanaf 2016 kunnen er aan het fonds CED-ECP, naast de subsidies die in het kader van de subsidie-overeenkomsten met de Europese Commissie worden ontvangen ter ondersteuning van Creative Europe Desk en het Burgerschapscontactpunt (co-financiering), ook middelen ontvangen worden van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) (CED: Creative Europe Desk; ECP: Burgerschapscontactpunt).

De Creative Europe Desk is een samensmelting van het vroegere Cultuurcontactpunt, dat zich reeds binnen het Departement CJSM bevond en de Mediadesk, die zich tot 2014 bij het VAF bevond. Jaarlijks investeerde het VAF, naast de middelen die het ontving voor de Mediadesk van het Departement CJSM, nog eigen middelen in de werking van Mediadesk. Nu de Mediadesk is overgedragen naar het departement CJSM en deel uitmaakt van de Creative Europe Desk, zal het VAF een gelijkwaardig bedrag ter beschikking stellen van de Creative Europe Desk. De middelen zullen ontvangen worden via HB0-9HCITAE-OW en aangewend worden voor de werking van Creative Europe Desk via begrotingsartikel HB0-1HCI4AE-WT.

Afdeling 3. Aanpassing decreet Jeugd- en Kinderrechtenbeleid

Artikel 40 en 41

Sinds de inwerkingtreding van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid zien we dat het aantal nieuwe erkenningen en structureel gesubsidieerde organisaties een nooit eerder gekende vlucht neemt.

Indien men aan alle voorwaarden beantwoordt, kan men erkend worden op basis van dit decreet. Een van de voorwaarden behelst het realiseren van zes modules (werkingspakketten). Het decreet voorziet evenwel ook een mogelijkheid om voor maximaal vier jaar structureel gesubsidieerd te worden op basis van de realisatie van drie modules (een soort opstapregeling naar een volwaardige erkenning). Erkende organisaties ontvangen een basissubsidie van 80.000 euro. Daarnaast kunnen zij op basis van een ingediende beleidsnota nog een variabel subsidiebedrag krijgen. Niet erkende verenigingen die op basis van drie modules structureel gesubsidieerd worden krijgen, naast een variabele subsidie, een basissubsidie van 55.000 euro.

In 2014 waren er drie nieuw erkende jeugdverenigingen (telkens goed voor een basissubsidie van 80.000 euro subsidie), drie nieuwe structureel gesubsidieerde verenigingen (telkens 55.000 euro subsidie) en daarnaast waren er ook twee structureel gesubsidieerde verenigingen die voor het eerst erkend werden (verhoging met telkens 25.000 euro). Dit vertegenwoordigt in het totaal 455.000 euro.

Over de hoogte van de subsidiebedragen voor de structureel gesubsidieerde organisaties die al eerder structureel gesubsidieerd werden op basis van het vorige decreet, werd in 2014 een principiële beslissing genomen, zij het dat deze bedragen wel konden evolueren (index, cao, "binnen de perken van de begroting"). In het totaal gaat het hier om 28.390.829 euro (landelijk georganiseerd jeugdwerk, cultuureducatie, informatie en participatie).

Het verhogen van dit krediet met voornoemde 455.000 euro behoorde, gelet op de budgettaire situatie, niet tot de mogelijkheden. Bijgevolg moet voor de financiering van de instromende organisaties een beroep gedaan worden op sectorale solidariteit. Dit betekent dus dat elke organisatie 1,60% inlevert.

Wij zien nu dat de hoge instroom in 2014 geen eenmalig fenomeen is. Het is nog te vroeg om met zekerheid een uitspraak te doen over het aantal verenigingen dat vanaf 2016 bijkomend zal moeten worden gesubsidieerd op basis van het decreet vernieuwd Jeugd- en Kinderrechtenbeleid. Indien in 2014 alle aanvragen gehonoreerd waren dan had dit in het totaal een bedrag betekend van 700.000 euro. In het totaal werd dus slechts 65% toegekend.

In 2015 ontvingen we aanvragen die indien ze allemaal gehonoreerd worden een bedrag van 775.000 euro representeren. Indien we evenveel van deze aanvragen dienen te aanvaarden (namelijk 65%) dan gaat het om 503.750 euro. Dit betekent dus een bijkomende vermindering voor de reeds eerder gesubsidieerde organisaties met 1,77% (begroting 2016). Voor alle duidelijkheid: deze vermindering is dus geenszins het gevolg van een besparing, maar is louter toe te schrijven aan de kostendrijvers in het decreet.

Het lijkt waarschijnlijk dat deze trend zich zal doorzetten. Daardoor zal elke vereniging aan het eind van de regeerperiode in het totaal zo'n 8,70% inleveren tegenover het begin van de periode, en dit louter als gevolg van de werking van het decreet.

Het probleem kan nog groter worden omdat nieuwe verenigingen tussentijds ook een beleidsnota kunnen indienen om aldus ook in aanmerking te komen voor variabele subsidies. Normaal dienen verenigingen om de vier jaar een dergelijke beleidsnota in, op basis waarvan dan de variabele subsidie wordt bepaald. De eerste beleidsplanperiode loopt van 2014 tot 2017. In de tussentijd kunnen nieuwe verenigingen voor de periode tot 2017 ook een dergelijke nota indienen, wat gebeurlijk de druk op het budget verder verhoogt.

Het voorstel van decreetsbepaling strekt ertoe de mogelijkheid te schrappen om tussentijds een beleidsnota in te dienen. Op die manier zullen alle verenigingen op hetzelfde moment, in casu 2017 en daarna elke vier jaar, beoordeeld worden met het oog op het bepalen van hun subsidie-enveloppe voor de volgende vier jaar.

Bovendien wordt ook de mogelijkheid om nog structureel gesubsidieerd te worden op basis van drie modules geschrapt. Om redenen van billijkheid kunnen verenigingen die nu gesubsidieerd worden op basis van deze regeling nog wel hun traject van vier jaar voltooien. Daartoe worden de nodige overgangsmaatregelen voorgesteld.

Hoofdstuk 8. Werk en Sociale Economie

Afdeling 1. Indieningstermijn betaald educatief verlof

Artikel 42

De nieuwe decreetsbepaling verkort de huidige indieningstermijn van anderhalf jaar voor de aanvragen betaald educatief verlof tot 1 jaar en 3 maanden voor het schooljaar 2014-2015 en tot 1 jaar vanaf het schooljaar 2015-2016.

De huidige verjaringstermijn van anderhalf jaar (tot 30 juni van elk jaar) is te ruim om het stelsel budgettair te kunnen beheersen. Doordat ook tijd nodig is voor het invoeren van de gegevens in het databestand zijn de cijfers over het aantal terug te betalen uren educatief verlof momenteel pas eind september (volgend op de verjaringsdatum) beschikbaar. Het benodigde budget is daardoor elk jaar pas eind september definitief gekend, wat te laat is om een correcte raming van het nodige budget te kunnen maken.

De voorgestelde maatregel moet een goed budgettair beheer mogelijk maken. Door de inkorting van de indieningstermijn zal de kost van het schooljaar vroeger gekend zijn. De maatregel zal toelaten om voor het schooljaar 2014-2015 in juni en vanaf schooljaar 2015-2016 in maart al over de nodige gegevens te beschikken om de middelen voor het lopende begrotingsjaar te kunnen vastleggen.

Afdeling 2. Oprichting begrotingsfonds terugvorderingen VCF

Artikel 43

Op 1 januari 2016 worden de meeste taken en personeelsleden van de vzw ESF-Agentschap (dat instaat voor het beheer van de programma's van het Europees Sociaal Fonds) overgeheveld naar het Departement Werk en Sociale Economie (WSE). De Vlaamse Regering keurde dat principieel goed op 29 mei 2015.

Het Departement WSE zal vanaf 1 januari 2016 de middelen uit het Operationeel Plan 2014-2020 van het ESF-Agentschap beheren. Het ESF-Agentschap blijft verantwoordelijk voor alle opdrachten uit het Operationeel Plan 2007-2013.

Een Operationeel Plan bevat middelen om de doelstellingen van het Europees Sociaal Fonds voor de komende jaren te realiseren en zorgt, samen met onder andere Vlaamse middelen, voor de financiering van projecten die onder andere de werkzaamheidsgraad verhogen.

De financiële stromen naar de ESF-afdeling bestaan uit jaarlijkse middelenstroom vanuit Europese fondsen en jaarlijkse cofinanciering Vlaamse overheid, het zogenaamde Vlaams Cofinancieringsfonds (VCF). VCF-middelen worden ingezet als volgt: van de totale projectkost worden eerst de bijdragen van private spelers, vzw's, lokale of federale overheden afgetrokken. Het saldo wordt dan verdeeld over

Vlaamse/Europese middelen volgens de cofinancieringspercentages voorzien in de Europese bepalingen.

De inkomsten van het fonds worden gespijsd door de terugvorderingen van subsidies of bedragen voor de financiering van overeenkomsten betreffende de Vlaamse cofinanciering van ESF-projecten, die door de begunstigden niet of op onrechtmatige wijze werden aangewend of waarvan de aanwending onvoldoende wordt verantwoord. Deze terugvorderingen zijn toegewezen ontvangsten (TO), die toelaten, conform artikel 12 van het Rekendecreet, dat bepaalde ontvangsten vooraf genomen worden met het oog op de realisatie van bepaalde uitgaven, de variabele kredieten. Deze toegewezen ontvangsten vormen dus samen met het overeenkomstige variabel krediet het begrotingsfonds.

Hoofdstuk 9. Onderwijs en Vorming

Afdeling 1. Uitzonderlijke maatregel geïntegreerd onderwijs 2015-2016 buitengewoon basis onderwijs

Artikel 44, 1°

De overdracht van lestijden en uren wordt in het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 geregeld in de artikelen 142 (lestijden) en 153bis (uren paramedisch, medisch, sociaal, psychologisch en orthopedagogisch personeel). Een aantal modaliteiten staan enkel in het artikel 142 beschreven, het artikel 153bis verwijst hier dan naar.

Om schoolbesturen in staat te stellen om de overschotten en tekorten aan begeleidingseenheden geïntegreerd onderwijs in overeenstemming te brengen, worden er voor overdrachten die op deze overeenstemming gericht zijn (en enkel deze) enkele afwijkingen voorzien. Dit wil zeggen voor overdrachten die daar niet op gericht zijn blijft alles bij het oude (bijvoorbeeld het overdragen van enkele rest-lestijden van de ene school voor buitengewoon onderwijs (BuO) naar een andere waarmee een leerkracht in de BuO-school zelf wordt aangesteld).

De volgende afwijkingen worden voorzien:

- a) de mogelijkheid tot overdracht is beperkt tot de lestijden en uren binnen het lestijden- of urenpakket. Dit wil zeggen de lestijden volgens de schalen en de 'aanvullende' lestijden en de uren volgens de richtgetallen en de 'aanvullende' uren.

De afwijkingsuren, de traditionele afwijkingsuren (artikel 155, §1) en de afwijkingsuren gon ASS (artikel 155, §2), zijn 'bijkomende' lestijden en uren. Omdat het hier ook om gon-begeleidingen kan gaan (voor gon ASS evident) horen, in deze, de afwijkingslestijden en -uren mee in ogenschouw genomen te worden en moeten ook deze herverdeeld kunnen worden (gon: geïntegreerd onderwijs; ASS: Autisme Spectrum Stoornissen).

Het betreft hier een afwijking op artikel 142, §1, en 153bis, §1;

- b) de mogelijkheid tot overdracht is beperkt tot en met 14 oktober van het lopende schooljaar. Omdat het beeld van de gon-begeleidingen die dit jaar door de verschillende scholen worden opgenomen pas op de eerste schooldag van oktober gemaakt kon worden en er toch enige tijd genomen moet worden om dit beeld volledig en correct te krijgen en een globale herverdelings-oefening wel wat tijd vergt, is die timing onhaalbaar en wordt de uiterste datum op 30 oktober 2015 gelegd.

Het betreft hier een afwijking op artikel 142, §2 (die ook voor artikel 153bis geldt);

- c) in principe kan de overdracht van lestijden en uren niet meer bedragen dan 3% van het totale lestijden- en urenpakket.

Van die 'drie procent' kan enkel afgeweken worden voor overdrachten tussen scholen die behoren tot dezelfde scholengemeenschap (artikel 125terdecies). Dit is binnen deze operatie een veel te beperkte schaal.

Ook in dit kader moet er van de '3%' afgeweken kunnen worden:

- voor sommige scholen is het gon-lestijden- en urenpakket een belangrijk gedeelte van het lestijden- en urenpakket;
- sommige scholen dragen (bijvoorbeeld in kader van de werking van een scholengemeenschap) al heel wat lestijden en uren over, het verhaal van de overdracht in het kader van deze herverdelingsoefening begint dus niet altijd op 0% maar soms op 2 of 2,5%. Scholen in die situatie zouden daardoor te beperkt zijn in hun mogelijkheden.

De grens van 3% wordt daarom, voor de overdracht in het kader van het in overeenstemming brengen van tekorten en overschotten, losgelaten.

Het betreft hier een afwijking op artikel 142, §1, en 153bis, §1;

- d) de overdracht van lestijden en uren, op basis van de artikelen 142 en 153bis, is beperkt tot overdrachten tussen scholen voor buitengewoon basisonderwijs. Het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 is immers (artikel 2) enkel "van toepassing op het gewoon en buitengewoon, erkend, gefinancierd en gesubsidieerd basisonderwijs, tenzij het uitdrukkelijk anders vermeld wordt". Deze 'uitdrukkelijke vermelding' wordt nu toegevoegd en dat maakt het mogelijk dat er ook een overdracht kan zijn naar een school voor buitengewoon secundair onderwijs.

Het betreft hier een afwijking op een algemene regel.

Afdeling 2. Uitzonderlijke maatregel geïntegreerd onderwijs 2015-2016 buitengewoon secundair onderwijs

Artikel 44, 2°

Bij het in overeenstemming brengen van overschotten en tekorten aan begeleidingseenheden geïntegreerd onderwijs in het schooljaar 2015-2016 komen ook de traditionele afwijkingsuren in beeld (artikel 155, §1). Deze afwijkingsuren 0,475% van het lestijden- en urenpakket van het voorgaande schooljaar worden toegekend aan scholen voor buitengewoon onderwijs in 'bijzondere omstandigheden'.

Ook hier geldt dat de toekenning in principe gekoppeld is aan het basisonderwijs (artikel 2 van het decreet basisonderwijs). Deze koppeling wordt losgelaten (als de toekenning betrekking heeft op de overschotten en tekorten binnen het gon). De lestijden en uren kunnen ook toegekend worden aan een school voor buitengewoon secundair onderwijs.

Artikel 45, 1°

De overdracht van lesuren en uren wordt in de Codex Secundair Onderwijs geregeld in de artikelen 19, 20 (lesuren) en 313, §2 (uren paramedisch, medisch, sociaal, psychologisch en orthopedagogisch personeel).

Om schoolbesturen in staat te stellen om de overschotten en tekorten aan begeleidingseenheden geïntegreerd onderwijs in overeenstemming te brengen, worden er voor overdrachten die op deze overeenstemming gericht zijn (en enkel deze) enkele afwijkingen voorzien. Dit wil zeggen voor overdrachten die daar niet op gericht zijn blijft alles bij het oude (bijvoorbeeld het overdragen van enkele rest-lesuren van de ene school voor buitengewoon onderwijs naar een andere waarmee een leerkracht in de BuO-school zelf wordt aangesteld).

De volgende afwijkingen worden voorzien:

- a) de mogelijkheid tot overdracht is beperkt tot de toegekende lesuren en uren binnen het lesuren-, of urenpakket. Dit wil zeggen de lesuren en uren volgens de richtgetallen, na toepassing van de aanwendingspercentages.

De afwijkingsuren, de traditionele afwijkingsuren (artikel 304, §1, en 312, §1) en de afwijkingsuren gon ASS (artikel 304, §4, en 312, §4), zijn extra lesuren en uren. Omdat het hier ook om gon-begeleidingen kan gaan (voor gon ASS evident) horen, in deze, de afwijkingslesuren en -uren mee in ogenschouw genomen te worden en moeten ook deze herverdeeld kunnen worden.

Het betreft hier een afwijking op artikel 19, 20 en 313, §2;

- b) de mogelijkheid tot overdracht is beperkt tot het eigen net (voor lesuren is er wel de mogelijkheid om binnen de schoolgemeenschap, die netoverschrijdend kan zijn lesuren over te dragen, maar dit is dus beperkt tot de scholengemeenschap en kan niet daarbuiten). Om solidariteit mogelijk te kunnen maken tussen de netten wordt ook een afwijkingsmogelijkheid voorzien om netoverschrijdend (dus ook buiten de scholengemeenschap) lesuren en uren te kunnen overdragen.

Het betreft hier een afwijking op artikel 19, 20 en 313, §2;

- c) in principe kan de overdracht van uren niet meer bedragen dan 3% van het toegekende lesurenpakket.

Ook in dit kader moet er van de '3%' afgeweken kunnen worden:

- voor sommige scholen is het gon-lesuren- en urenpakket een belangrijk gedeelte van het lesuren- en urenpakket;
- sommige scholen dragen (bijvoorbeeld in kader van de werking van een scholengemeenschap) al heel wat lesuren en uren over, het verhaal van de overdracht in het kader van deze herverdelingsoefening begint dus niet altijd op 0% maar soms op 2 of 2,5%. Scholen in die situatie zouden daarvoor te beperkt zijn in hun mogelijkheden.

De grens van 3% wordt daarom, voor de overdracht in het kader van het in overeenstemming brengen van tekorten en overschotten, losgelaten.

Het betreft hier een afwijking op artikel 19, §1.

Artikel 45, 2°

De overdracht van lesuren en uren, op basis van de artikelen 19, 20 en 313, is beperkt tot overdrachten tussen scholen voor secundair onderwijs. De artikelen 19 en 20 van Codex Secundair Onderwijs zijn immers (conform Codex Secundair Onderwijs, deel I, artikel 2, §2) enkel "van toepassing op het door de Vlaamse Gemeenschap erkend, gefinancierd of gesubsidieerd voltijds gewoon secundair onderwijs, buitengewoon secundair onderwijs en deeltijds beroepssecundair

onderwijs". Het artikel 313 van de Codex Secundair Onderwijs is beperkt tot het buitengewoon secundair onderwijs (conform Codex Secundair Onderwijs, deel I, artikel 2, §3). Hiervan moet worden afgeweken. Deze afwijking wordt nu toegevoegd en dat maakt het mogelijk dat er ook een overdracht kan zijn naar een school voor buitengewoon basisonderwijs.

Artikel 45, 3°

De toekenning van de traditionele afwijkingsuren, op basis van de artikelen 304, §1, en 312, §1, is beperkt tot scholen van buitengewoon secundair onderwijs (conform Codex Secundair Onderwijs, deel I, artikel 2, §3). Hiervan moet worden afgeweken. Deze afwijking wordt nu toegevoegd en dat maakt het mogelijk dat er ook een toekenning kan zijn naar een school voor buitengewoon basisonderwijs.

Afdeling 3. Heroriëntering middelen expertisenetwerk

Artikel 46 tot en met 52

In het kader van een nieuwe beleidsinvulling van de ondersteuning van de lerarenopleidingen, worden de bepalingen rond en budgetten van de Expertisenetwerken/regionaal platform en het innovatiefonds lerarenopleidingen gewijzigd. Vanaf 2016 wordt een nieuw ondersteuningsmodel uitgerold. De betrokken decretale bepalingen moeten dan ook aangepast worden om de op de begroting voorziene kredieten voor dit nieuwe doel te kunnen aanwenden.

Aan de opmerking van de Raad van State werd tegemoetgekomen door een wijziging in het decreet.

Afdeling 4. Middelenfonds

Artikel 53

Omwille van de verouderde regelgeving, wordt het bestaande fonds opgeheven. In de plaats daarvan wordt het nieuwe 'middelenfonds' opgericht. Het nieuwe fonds wordt opgericht in het kader van de regelgeving van 2011 en de taakstelling van het fonds wordt aangepast. Het fonds bevat immers niet enkel ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen. In het fonds komen ook de teruggevorderde middelen van detacheringen en personeel dat betaald wordt met de werkingsbudgetten (PWB).

Door de bepaling waarvoor de middelen van het fonds gebruikt kunnen worden ruimer te beschrijven, worden er meer mogelijkheden geboden om het onderwijsveld te ondersteunen, onder meer met betrekking tot uitgaven ICT die noodzakelijk zijn om de voorziene begrotingsmaatregel inzake versnelde inning van detacheringsvergoedingen te kunnen realiseren.

Artikel 54

Om de continuïteit te garanderen wordt het saldo en de vastgestelde rechten van het bestaande fonds overgedragen naar het fonds dat wordt opgericht vanaf 1 januari 2016.

Artikel 55

De rechtsgrond van het huidige fonds is door de oprichting van dit nieuwe fonds overbodig en wordt geschrapt.

Afdeling 5. Verdeling ZAP, VOZun en puntengewichten

Artikel 56

In bij de regeringsvorming afgesproken maatregelen worden in de Codex Hoger Onderwijs de volgende budgettaire wijzigingen doorgevoerd:

- de voorziene groei voor ZAP (VOWun) wordt in begrotingsjaar 2016 verminderd met 0,794 miljoen euro;
- de voorziene groei voor ZAP (VOZun) wordt in begrotingsjaar 2016 verminderd met 0,649 miljoen euro;
- de voorziene groei voor de puntengewichten (VOWun) wordt in begrotingsjaar 2016 verminderd met 0,481 miljoen euro.

Deze totale groeipaden worden verlengd met één jaar om de vooropgestelde doelstelling te bereiken in begrotingsjaar 2024.

(ZAP: zelfstandig academisch personeel; VOZun: variabel onderzoeksgedeelte (VOZun); VOWun: variabele onderwijsdeel voor de academisch gerichte opleidingen aan de universiteiten).

Afdeling 6. Herinvestering financiering hogescholen

Artikel 57

Ten gevolge een arrest van de Raad van State kan de overheid de hogescholen niet langer terugbetalen voor de onkosten voor woon-werkverkeer van hun personeelsleden. De overheidsmiddelen die daardoor zonder bestemming vallen worden binnen de Vlaamse begroting geherinvesteerd in de basisfinanciering van de hogescholen. Daartoe wordt een bedrag van 3.483.000 euro toegekend aan de hogescholen en verdeeld over VOWprof en VOWhko overeenkomstig de verhouding van deze bedragen in de enveloppeberekening 2015 (87% VOWprof en 13% VOWhko). Deze bedragen worden met het voorliggende artikel vastgelegd.

Afdeling 7. 'Kliks' variabele onderwijsdelen hoger onderwijs

Artikel 58

In het kader van de bij de regeringsvorming afgesproken maatregelen worden de 'kliks' voor de verschillende variabele onderwijsdelen, berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel III.6 van de Codex Hoger Onderwijs, niet doorgevoerd in het begrotingsjaar 2016. Er wordt met andere woorden een klik overgeslagen in 2016. Dit levert in het begrotingsjaar 2016 een besparing op van 24,8 miljoen euro, verdeeld over de volgende delen:

- VOWun2016: 7.560.403,62 euro;
- VOWac2016: 2.132.503,42 euro;
- VOWprof2016: 8.934.185,46 euro;
- VOWhko2016: 0 euro;
- VOZun2016: 6.168.700,00 euro.

Met het niet doorvoeren van de verhogingen van de variabele onderwijsdelen worden de 'kliks' niet toegekend aan de onderwijsinstellingen in het begrotingsjaar 2016. Dit betekent ook dat bij een verhoging op basis van de bepalingen van paragraaf 1 en paragraaf 2 van artikel III.6 van de Codex Hoger Onderwijs geen nieuwe bedragen vastgelegd worden die de vertrekbasis zijn voor de toekomstige berekeningen (paragraaf 3 van hetzelfde artikel).

Afdeling 8. Verdeling aanvullende onderzoeksmiddelen

Artikel 59

In het kader van de bij de regeringsvorming afgesproken maatregelen worden de bedragen van de aanvullende onderzoeksmiddelen bijkomend met 1% verminderd vanaf begrotingsjaar 2016.

De voorziene groei van de aanvullende onderzoeksmiddelen in begrotingsjaar 2016 met 2,66 miljoen euro verminderd. Het totale groeipad wordt verlengd met één jaar om de vooropgestelde doelstelling te bereiken in begrotingsjaar 2024.

Afdeling 9. Verdeling bijkomende financiering hogeronderwijsinstellingen Brussel-Hoofdstad

Artikel 60

In het kader van bij de regeringsvorming afgesproken maatregelen wordt vanaf begrotingsjaar 2016 de bijkomende financiering voor de hogeronderwijsinstellingen die een vestigingsplaats hebben in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad verminderd met 1 miljoen euro. De objectiverende studie over de Brusselmiddelen zal geen invloed hebben op de resterende middelen van 8,3 miljoen euro.

Afdeling 10. Verdeling hbo5-middelen

Artikel 61

De samenwerkingsverbanden tussen de hogescholen en de centra voor volwassenenonderwijs die hbo5-opleidingen aanbieden zijn een essentieel instrument in de verdere uitbouw van hbo5. De voorziene middelen hebben als doel dat deze verbanden hun decretaale opdrachten verder kunnen uitbouwen.

Afdeling 11. Sociale toelage universiteiten

Artikel 62

Bij de universiteiten is het bedrag per student/opgenomen studiepunt voor de sociale toelage sterk verschillend bij de verschillende instellingen. Met de berekeningswijze voor de verdeling van de middelen sociale toelage was het onder meer de bedoeling van de decreetgever dat deze bedragen naar elkaar zouden toegroeien. Door het wegvallen van de bijkomende sociale toelage van 500.000 euro in 2015 en 2016 (oorspronkelijk voorzien in artikel III.67 van de Codex Hoger Onderwijs) wordt deze doelstelling niet langer gerealiseerd en dreigen de verschillen tussen de universiteiten nog groter te worden. Om dit te voorkomen wordt er voor gekozen om in het begrotingsjaar 2016 aan de universiteiten dezelfde bedragen toe te kennen voor de sociale toelage als diegene die ze ontvangen hebben in het begrotingsjaar 2015. Het betreft hier het totale bedrag per universiteit, dit wil zeggen het bedrag 2015 berekend conform artikel III.70 en artikel III.71 van de Codex Hoger Onderwijs.

Afdeling 12. 'Klik' zeevaartschool

Artikel 63

In het kader van de bij de regeringsvorming afgesproken maatregelen wordt de 'klik' ten behoeve van de hogere zeevaartschool niet doorgevoerd in het begrotingsjaar 2016. Er wordt met andere woorden een klik overgeslagen in 2016. Dit levert in het begrotingsjaar 2016 een besparing op van 95.000 euro.

Afdeling 13. Aanpassing middelen NT2

Artikel 64

De extra middelen die in de begroting 2016 ingeschreven zijn voor de organisatie van aanbod NT2 in het kader van de hogere taalvereiste voor inburgeraars, kunnen niet alleen aangewend worden voor bijkomende lesgevers NT2 maar ook voor bijkomend administratief en ondersteunend personeel en voor de werking van de centra met betrekking tot het NT2-aanbod. Deze middelen worden aan de centra voor volwassenenonderwijs (CVO) en centra voor basiseducatie (CBE) toegekend volgens de normale verhouding tussen leraarsuren/vte, punten en werkingsmiddelen (NT2: Nederlands als tweede taal; vte: voltijdsequivalent).

De extra middelen voor de organisatie van aanbod NT2, kunnen overeenkomstig artikel 196quater, §2, derde lid, enkel aangewend worden voor de organisatie van de opleiding Nederlands tweede taal richtgraad 1 van de basiseducatie of van het secundair volwassenenonderwijs. Het is bijgevolg ook correcter om de verdeling van de beschikbare middelen te baseren op het aantal unieke cursisten van de opleiding NT2, richtgraad 1 en niet op het aantal cursisten van het volledige leer- of studiegebied NT2.

Bovendien kunnen de extra middelen voortaan ook aangewend worden voor de cursisten die een opleiding van het leergebied alfabetisering Nederlands tweede taal in een centrum voor basiseducatie volgen.

Ook voor de betrekkingen die met aanvullende punten worden ingericht geldt dat deze niet vacant kunnen worden verklaard en niet in aanmerking komen voor een vaste benoeming of mutatie.

In de loop van het schooljaar 2015-2016 kan een herverdeling van deze middelen plaatsvinden op basis van de effectieve aanwending van de middelen en de nood in bepaalde regio's. Voor dit laatste zal samengewerkt worden met de Huizen van het Nederlands.

Afdeling 14. Aanpassing deler voor de geletterdheidsmodules Nederlands en Leren leren

Artikel 65

Artikel 98 van het decreet betreffende het volwassenenonderwijs legt de formule vast voor de berekening van de leraarsuren waarop centra voor volwassenenonderwijs recht hebben. Per studiegebied wordt er in dit artikel een deler bepaald.

Op basis van een door het Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming ontwikkelde matrix heeft de decretale stuurgroep volwassenenonderwijs geletterdheidsmodules Nederlands en Leren leren voor het secundair volwassenenonderwijs voorgedragen aan de Vlaamse Regering. Deze geletterdheidsmodules Nederlands en Leren leren zullen gekoppeld worden aan alle diplomagerichte beroepsopleidingen van het secundair volwassenenonderwijs (dit zijn bepaalde beroepsopleidingen die, na een gunstig advies van de inspectie over vier decretale criteria, door de Vlaamse Regering werden vastgelegd om in combinatie met de opleiding Aanvullende Algemene Vorming in het volwassenenonderwijs tot een diploma secundair onderwijs te leiden).

De Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) merkte in het advies over deze geletterdheidsmodules op dat er zich een gelijkschakeling van de deler opdringt om een gelijke ondersteuning aan elke cursist van deze geletterdheidsmodules te kunnen bieden. Zonder bepaling van een specifieke deler voor geletterdheidsmodules die aan een

groot aantal opleidingen uit heel wat studiegebieden zijn gekoppeld bestaat het risico op ongelijke financiering. Een centrum met onderwijsbevoegdheid voor een diplomagerichte beroepsopleiding met een lage deler zou de cursisten dan beter kunnen ondersteunen dan andere centra. Daarom wordt er voorgesteld om voor de geletterdheidsmodules Nederlands en Leren leren dezelfde deler te hanteren als de deler 10 die is vastgelegd voor het studiegebied Algemene Vorming. Het is dan ook belangrijk deze bepaling samen met de begroting 2016 te kunnen opnemen.

Afdeling 15. Inschrijvingsgeld deeltijds kunstonderwijs

Artikel 66

Op 1 september 2014 trad een aanpassing van de categorieën van leerlingen die recht hebben op een korting op het inschrijvingsgeld in het deeltijds kunstonderwijs (dko) in werking. Het ging niet om een grote inhoudelijke wijziging, maar eerder om een update van de formulering van sommige kortingscategorieën. Bij die aanpassing zijn onbedoeld een aantal mensen uit de boot gevallen die wel korting kregen vóór 1 september 2014, namelijk mensen met een arbeidsongeschiktheid van ten minste 66%.

Door een laattijdige communicatie over deze wijziging, hebben de dko-academies overigens onvoldoende de kans gehad om zich bij het begin van de inschrijvingsperiode voor het schooljaar 2014-2015 aan te passen aan de verandering. De omzendbrief waarmee deze wijziging breed werd gecommuniceerd, is pas op 7 oktober 2014 gepubliceerd, wanneer alle leerlingen voor het schooljaar 2014-2015 al ingeschreven waren volgens de oude regelgeving.

Om de leerlingen en academies niet in moeilijkheden te brengen werd voor het schooljaar 2014-2015 dan ook gedoogd dat men nog volgens de oude regels inschreef. Met andere woorden: de leerlingen die onbedoeld uit de boot vielen, merkten dit pas bij hun inschrijving aan het begin van het huidige schooljaar 2015-2016.

Door een vergissing van de regelgeving verliezen een aantal leerlingen hun recht op een korting op het inschrijvingsgeld. De terugwerkende kracht is noodzakelijk om deze leerlingen in het begonnen schooljaar 2015-2016 dit onbedoeld weggefallen recht al terug te geven.

Afdeling 16. Begrotingsfonds Dienstverlening AHOVOKS

Artikel 67

Naar aanleiding van de fusie tussen het Agentschap voor Kwaliteit in Onderwijs en Vorming (AKOV) en het Agentschap voor Hoger Onderwijs, Volwassenenonderwijs en Studietoelagen (AHOVOS) op 1 juli 2015, wordt vanaf het begrotingsjaar 2016 de begrotingsstructuur van beide agentschappen in mekaar gevoegd tot een aangepaste begrotingsstructuur voor het nieuwe Agentschap voor Hoger Onderwijs, Volwassenenonderwijs, Kwalificaties en Studietoelagen.

De naam van het begrotingsfonds van AKOV, een begrotingsfonds zoals vermeld in artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle van het Rekenhof, dient geactualiseerd te worden op basis van de naam van het nieuwe agentschap AHOVOKS.

Deze nieuwe naamgeving heeft geen invloed op de ontvangsten en aanwending van de middelen van het fonds.

Afdeling 17. Middelen vluchtelingencrisis

Artikel 68

In het kader van de vluchtelingencrisis wordt er in de begroting 2016 een extra budget voorzien om acute noden in de organisatie van aanbod NT2 te kunnen opvangen. Deze eenmalige middelen kunnen aangewend worden voor bijkomende lesgevers NT2, bijkomend administratief en ondersteunend personeel en de werking van de centra met betrekking tot het NT2-aanbod. De middelen kunnen niet gebruikt worden voor andere opleidingen dan de opleidingen van de leergebieden alfabetisering Nederlands tweede taal en Nederlands tweede taal van de basiseducatie en de opleidingen van het studiegebied Nederlands tweede taal van het secundair volwassenenonderwijs.

De initiële verdeling van de beschikbare middelen wordt gebaseerd op het aantal bijkomende unieke cursisten Nederlands tweede taal en alfabetisering Nederlands tweede taal in een inburgeringstraject.

In de loop van het begrotingsjaar 2016 kan een herverdeling van deze middelen plaatsvinden op basis van de effectieve aanwending van de middelen en de nood in bepaalde regio's. Voor dit laatste zal samengewerkt worden met de Huizen van het Nederlands.

De werkingsmiddelen zullen in schijven en in een vaste verhouding tot de aangewende leraarsuren, vte en punten aan de centra toegekend worden.

De betrekkingen die met de aanvullende leraarsuren en de aanvullende punten worden ingericht kunnen niet vacant worden verklaard en komen niet in aanmerking voor een vaste benoeming of mutatie.

In de loop van het begrotingsjaar 2016 kan een herverdeling van deze middelen plaatsvinden op basis van de effectieve aanwending van de middelen en de nood in bepaalde regio's. Voor dit laatste zal samengewerkt worden met de Huizen van het Nederlands.

Om maximaal flexibel te kunnen inspelen op acute noden inzake een NT2-aanbod, wordt het mogelijk om tijdelijk een bestaande onderwijsbevoegdheid voor een opleiding van het studiegebied NT2 uit te oefenen in een andere (bestaande of nieuwe) vestigingsplaats van een centrum voor volwassenenonderwijs. Een soepele en snelle programmatie voor NT2 biedt de mogelijkheid om beter tegemoet te komen aan de onderwijsnoden van vluchtelingen. Dit gebeurt via een eenvoudige meldingsprocedure en op expliciete vraag van een externe partner. Indien een ander centrum in die vestigingsplaats reeds over deze onderwijsbevoegdheid beschikt, moet er aan de melding een schriftelijk akkoord van het betreffende centrum toegevoegd worden. Het centrubestuur moet ook een protocol van het lokaal comité bij de aanvraag voegen.

Artikel 69

Naar aanleiding van de vluchtelingencrisis wordt er in de begroting 2016 een extra budget voorzien (ingeschreven via een provisie bij het Departement Onderwijs en Vorming op FB0-1FGE2AJ-IS – Interne stromen – Schoolinfrastructuur) om acute noden inzake tijdelijke schoolinfrastructuur te lenigen. Deze eenmalige middelen kunnen enkel aangewend worden om tijdelijke modulaire units te huren en te plaatsen met het oog op de opvang van instromende minderjarigen in het onderwijssysteem. De terbeschikkingstelling van deze tijdelijke schoolcapaciteitsuitbreiding, op verschillende locaties in Vlaanderen en Brussel, betreft uitgaven zoals de huur van de modulaire units, de tijdelijke aansluitingen van de nutsleidingen aan

unit-omgeving, eenmalige leveringskosten en terughalingskosten. Opzet daarbij is om de extra instroom en opvang van kleuters, leerplichtige minderjarigen (basis- en secundair onderwijs) en niet begeleide minderjarigen op een flexibele efficiënte wijze in het onderwijssysteem op te vangen.

Deze middelen zijn aanvullend op de kredieten die voorzien worden in het kader van de tijdelijke en/of permanente schoolcapaciteitsuitbreiding voorzien via de realisatie van de strategische doelstellingen van de door de Vlaamse Regering goedgekeurde Conceptnota Masterplan Scholenbouw.

Het gaat hier om een specifieke, uitzonderlijke én tijdelijke maatregel, met het oog op een flexibele en efficiënte opvang van de instromende minderjarigen in het onderwijssysteem ten gevolge van de vluchtelingencrisis. Het uitzonderlijk én tijdelijk karakter van deze maatregel, de deugdelijke reden die eraan ten grondslag ligt, met name het tijdig en flexibel lenigen van de nood aan tijdelijke schoolinfrastructuur ten gevolge van de vluchtelingencrisis, en de relatief beperkte draagwijdte ervan, doet geen afbreuk aan de reguliere regelgeving met betrekking tot financiering en subsidiëring.

Artikel 70

Naar aanleiding van de vluchtelingencrisis wordt er in de begroting 2016 een extra budget voorzien (ingeschreven via een provisie bij het Departement Onderwijs en Vorming op FBO-1FBE2ZZ-PR Provisies – Provisies) om acute noden te lenigen op het vlak van niet-infrastructurele onderwijsbehoeften voor anderstalige nieuwkomers in het basisonderwijs en het secundair onderwijs. De Vlaamse Regering wordt belast om, binnen het vooropgestelde doel, over de concrete verdeling en besteding van deze eenmalige financiële middelen te beslissen. Dit kan zowel om een versterking van de bestaande onderwijsfaciliteiten voor anderstalige nieuwkomers gaan als om totaal nieuwe initiatieven voor deze doelgroep.

Afdeling 18. Huursubsidies schoolinfrastructuur

Artikel 71 tot en met 78

Op 17 juli 2015 keurde de Vlaamse Regering de conceptnota 'Uitwerking van een reglementair kader voor huursubsidies met betrekking tot schoolinfrastructuur' goed. Dit past in de realisatie van het masterplan scholenbouw dat door de minister van Onderwijs werd voorgesteld en door de Vlaamse Regering werd bekrachtigd om tegemoet te komen aan de toenemende nood aan infrastructuuruitbreiding en -vernieuwing voor de onderwijsinstellingen.

Een eerste aanzet tot realisatie van het plan is het uitbreiden van de mogelijkheid tot subsidiëring van de huur van schoolgebouwen. De toepassing van de bestaande regeling die in de Schoolpactwet werd opgenomen is beperkt tot thans erkende capaciteitsgemeenten. Door de aanpassing van de artikels in de Schoolpactwet wordt de mogelijkheid gecreëerd huursubsidies ook elders in Vlaanderen en Brussel in te zetten.

Artikel 71 bevat de uitbreiding naar de onderwijsinstellingen die momenteel buiten de toepassing van de capaciteitsmiddelen vallen. De prioriteit gaat daarbij naar dossiers met betrekking tot het leerplichtonderwijs en de internaten. Het gaat om het huren van gebouwen die voorheen nog niet als onderwijsbestemming werden ingezet en die ofwel nieuwe capaciteitsuitbreiding realiseren ofwel bedreigde capaciteit effectief herstellen. Het is niet de bedoeling om reeds bestaande huurovereenkomsten met betrekking tot infrastructuur voor onderwijsdoeleinden stop te zetten en gesubsidieerd herop te starten. Deze huursubsidie kadert in projecten vanuit bestaande gebouwen, vernieuwbouw of nieuwbouw. Vaak gaat het om

complexere schoolinvesteringsprojecten met verschillende betrokken actoren, die in het reguliere subsidiëringstraject moeilijk of niet realiseerbaar zijn.

Periodiek wordt er een oproep georganiseerd waarbij een selectiecommissie binnen AGION aan de hand van objectieve criteria (bijvoorbeeld de complexiteit van het dossier, de betrokkenheid van meerdere partners, het tijdsaspect enzovoort) de dossiers bepaalt binnen de perken van de begrotingskredieten (AGION: Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs).

Het subsidiepercentage van toepassing op de investeringssubsidie (in de reguliere subsidiëring) wordt behouden. De Vlaamse Regering werkt een toepassingskader uit met daarin onder meer de werkwijze met betrekking tot de periodieke oproep, de samenstelling en werking van de selectiecommissie binnen AGION, de wijze van selectie van de dossiers, de normen naar analogie van de bestaande regeling van de normen voor schoolinfrastructuur, de modaliteiten, de aanvraag-, selectie- en verantwoordingsprocedure.

Met artikel 72 wordt vermeden dat eenzelfde infrastructuur meerdere malen zou worden gesubsidieerd. Een cumulatie van de huursubsidie en investeringssubsidie voor hetzelfde schoolgebouw wordt niet toegelaten.

Artikelen 73 tot 76 geeft AGION het recht en de bevoegdheid om de huursubsidie te behandelen, toe te kennen en te controleren.

De invoegingen van de artikels 19bis tot 19septies hervormen het reglementaire kader voor huursubsidie voor onderwijsinfrastructuur. Om er voor te zorgen dat het engagement voor de bestaande gesubsidieerde huurcontracten in het kader van de capaciteitsproblematiek kan worden behouden wordt er met artikel 77 een artikel 19octies ingevoegd.

Hoofdstuk 10. Financiën en Begroting

Afdeling 1. Geïntegreerde woonbonus

Artikel 79

Ingevolge dit artikel wordt de toepassing van artikel 145³⁷, §1, en artikel 145³⁷, §3, WIB 1992, beperkt tot hypothecaire leningen die uiterlijk op 31 december 2015 werden aangegaan en individuele levensverzekeringen tot waarborg van die hypothecaire leningen (WIB: Wetboek van de Inkomstenbelastingen). De bijdragen die werden betaald voor de individuele levensverzekeringen volgen het statuut van de hypothecaire lening, ongeacht het ogenblik waarop die verzekeringen werden aangegaan. Als de individuele levensverzekering derhalve dient tot waarborg van een hypothecaire lening aangegaan uiterlijk 31 december 2015, zullen de bijdragen, voor zover alle voorwaarden zijn vervuld, in aanmerking komen voor de belastingvermindering, vermeld in dit artikel.

Er wordt tevens een oplossing geboden voor belastingplichtigen die een zogenaamde hypotheekruil willen doorvoeren en hierdoor vanaf 1 januari 2016 in bepaalde gevallen de Vlaamse woonbonus verliezen en evenmin kunnen terugvallen op een andere belastingvermindering.

Wanneer belastingplichtigen een hypothecaire lening hebben afgesloten voor het verwerven of behouden van hun enige woning A en nadien, in het kader van de vervreemding van deze woning, tot een hypotheekruil overgaan, kunnen zij voor de uitgaven van die hypothecaire lening toch blijven genieten van de woonbonus. Hierbij is vereist dat die hypothecaire lening overgezet wordt op een andere woning B. Uiteraard dient ook voldaan te zijn aan alle andere voorwaarden van de

woonbonus. Voor de vervreemding is de datum van authentieke akte bepalend. De regeling van hypotheekruil is derhalve maar van toepassing wanneer de woning wordt vervreemd bij authentieke akte verleden vanaf 1 januari 2016.

In geval van een hypotheekruil wordt het bestaande contract verdergezet. Dit heeft gevolgen voor de eventuele verhoging van de belastingvermindering tijdens de eerste tien belastbare tijdperken vanaf het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening werd gesloten. De hypotheekruil heeft immers niet tot gevolg dat die tienjarige periode opnieuw begint te lopen.

De belastingvermindering zal niet worden beperkt als de belastingplichtige zijn woning omvormt tot een zorgwoning. Het hier gehanteerde begrip van 'zorgwoning' heeft dezelfde invulling als de definitie die aan zorgwonen wordt gegeven in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Ingevolge de definitie van 'eigen woning' in de Bijzondere Financieringswet wordt het gedeelte van de woning dat niet betrokken wordt door het gezin van de belastingplichtige niet beschouwd als de 'eigen woning'. Dit heeft tot gevolg dat de belastingplichtige voor dat gedeelte van zijn woning geen recht zou kunnen hebben op de belastingvermindering voor de eigen woning.

Vermits het zorggedeelte dat gecreëerd wordt binnen een bestaande woning, één fysiek geheel dient te vormen met de hoofdwooneenheid en een zeer beperkt bouwvolume heeft ten opzichte van de hoofdwooneenheid, worden het zorggedeelte en de hoofdwooneenheid hier uitdrukkelijk als één wooneenheid aangemerkt. Die aanmerking stemt overeen met de gangbare administratieve praktijk op dit punt, zodat de expliciete opname in regelgeving louter dient om de nodige rechtszekerheid te creëren.

De Raad van State merkt in zijn advies op dat het Vlaamse Gewest zijn bevoegdheid zou overschrijden door zorgwoners door een fictiebepaling deel te laten uitmaken van het gezin, zodat ook zij van de woonbonus kunnen genieten. De Raad van State is immers van oordeel dat de gewesten slechts bevoegd zijn voor belastingvoordelen met betrekking tot de eigen woning en niet voor belastingvoordelen met betrekking tot delen van de woning die krachtens de Bijzondere Financieringswet niet tot de eigen woning kunnen worden gerekend.

Die visie lijkt evenwel niet correct. In dat verband kan worden verwezen naar de vraag die de Raad van State zelf stelde bij de totstandkoming van de Bijzondere Financieringswet over de visie dat het Vlaamse Gewest enkel bevoegd zou zijn voor belastingvoordelen voor de eigen woning:

"2.3. Zodra klaarheid is verschaft over het antwoord op de eerste vraag, rijst een tweede vraag, die voortvloeit uit de vaststelling dat de materiële bevoegdheid van de gewesten inzake huisvesting niet afhangt van de vraag of een woning al dan niet de eerste woning van een belastingplichtige is. De gewesten zouden derhalve op basis van hun materiële bevoegdheden inzake huisvesting kunnen overwegen een belastingvermindering toe te kennen zoals bedoeld in het voorgestelde artikel 5/5, §2, eerste lid, of een belastingkrediet zoals bedoeld in het voorgestelde artikel 5/5, §3, eerste lid, voor een woning die niet de eigen woning van de belastingplichtige zou zijn. Betekent de bovengenoemde passage uit de bespreking van artikel 11, die de toe te kennen belastingverminderingen en belastingkredieten betreffende woningen die niet de eigen woning van de belastingplichtige zijn, "in verband [wil brengen]" met een federale bevoegdheid, dat de gewesten voor die woningen geen belastingvermindering kunnen toekennen op basis van de bevoegdheid die aan de gewesten wordt verleend bij het voorgestelde artikel 5/5, §2, eerste lid, of geen belastingkrediet op basis van de bevoegdheid die aan hen wordt verleend bij het voorgestelde artikel 5/5, §3, eerste lid, of moet er integendeel van uitgegaan

worden dat, ondanks de hierboven aangehaalde bespreking van artikel 11, ook de gewesten belastingverminderingen of belastingkredieten mogen toekennen voor die woningen aangezien ze hoe dan ook onder hun materiële bevoegdheid vallen als onderdeel van het huisvestingsbeleid?”.

De staatssecretaris gaf een antwoord op voormelde vraag van de Raad van State tijdens de parlementaire besprekingen van de Bijzondere Financieringswet (*Parl. St.* Kamer 2013-14, nr. 53-2974/007, 79):

“Op de tweede vraag antwoordt de staatssecretaris dat het voorgestelde artikel 5/5, §4, vastlegt dat er een gewestelijke exclusiviteit is voor het verlenen van belastingverminderingen of belastingkredieten voor uitgaven met betrekking tot het verwerven of behouden van de eigen woning. De gewesten zullen bovendien, op grond van het voorgestelde artikel 5/5, §§2 en 3, belastingverminderingen en belastingkredieten kunnen toestaan voor woningen die niet de eigen woning zijn van de belastingplichtige. Het wordt dus niet betwist dat de bevoegdheid van de gewesten inzake huisvesting, zoals bepaald in artikel 6, §1, IV, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, niet beperkt is tot de eigen woning. Dit zou kunnen leiden tot een dubbel voordeel voor bepaalde uitgaven.”.

Het Vlaamse Gewest is dus wel degelijk bevoegd om, vanuit de bevoegdheid voor huisvesting, de belastingvermindering toe te kennen voor dat gedeelte dat strikt gezien geen deel uitmaakt van de eigen woning van de belastingplichtige, maar waarin de belastingplichtige een persoon huisvest die voldoet aan de voorwaarden voor zorgwonen. In dat opzicht heeft het Vlaamse Gewest haar bevoegdheid derhalve niet overschreden.

Bovendien werd de toevoeging voor zorgwonen, zoals reeds hoger vermeld, louter ingevoegd om de nodige rechtszekerheid te creëren, daar dit reeds op eenzelfde manier wordt toegepast in de administratieve praktijk.

De opmerking van de Raad van State in verband met de verwijzing naar 4.1.1., 18°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt niet gevolgd. De voorwaarde werd expliciet opgenomen om duidelijkheid te creëren over welke personen geacht worden deel uit te maken van het gezin.

Artikel 80

Door de invoeging van de bepaling rond hypotheekruil in artikel 145³⁷, §1, derde lid, wordt de fictie gecreëerd dat de hypothecaire lening, die initieel werd aangegaan voor het verwerven of behouden van woning A, in dat specifieke geval, geacht wordt specifiek te zijn aangegaan voor het verwerven of behouden van woning B. In sommige gevallen zal de belastingplichtige door het creëren van die fictie zowel recht hebben op de woonbonus als op de federale belastingvermindering voor de aflossing of wedersamenstelling van hypothecaire leningen.

Daarom voorziet dit artikel dat de woonbonus maar zal kunnen worden toegepast als de belastingplichtige voor dezelfde uitgaven geen toepassing vraagt van de federale belastingvermindering voor de aflossing of wedersamenstelling van hypothecaire leningen. De fictie heeft immers enkel de bedoeling om een oplossing te bieden voor die gevallen waarin de hypotheekruil er toe zou leiden dat de belastingplichtige elk recht op een belastingvermindering (hetzij Vlaams, hetzij federaal) verliest.

Artikel 81

Dit artikel voegt een aantal definities in voor wat betreft het nieuw in te voegen artikel 145^{38/2}, WIB 1992.

Voor de eenvormigheid wordt telkens gebruikgemaakt van het begrip 'aangaan' van een betrokken overeenkomst, daar waar vroeger ook 'afsluiten' werd gebruikt.

Premies die betaald worden voor een vrij aanvullend pensioen voor zelfstandigen (artikel 52, 7°, WIB 1992) komen niet in aanmerking voor de belastingvermindering. Die bijdragen worden immers betaald om een aanvullend pensioen op te bouwen en niet om een woning te verwerven of te behouden. Bovendien komen dergelijke bijdragen evenmin in aanmerking voor de belastingvermindering voor het bestaande langetermijnsparen.

De overige definities (levensverzekering, verwerven of behouden van een woning) zijn reeds voldoende vertrouwd in het kader van de toepassing van de woonbonus en behoeven dan ook geen verdere toelichting.

Het artikel werd daarnaast in overeenstemming gebracht met de nieuwe begrippen uit de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Naast de gekende termen successierecht en registratierecht op de schenkingen onder de levenden van onroerende goederen is er derhalve ook sprake van de erf- en schenkbelasting, begrippen die in het Vlaamse Gewest worden gehanteerd. Dit is dan ook louter een terminologische wijziging en geen inhoudelijke wijziging.

Er wordt, net zoals dit voor de woonbonus werd voorzien, bepaald dat wanneer belastingplichtigen overgaan tot een vervreemding bij authentieke akte verleden vanaf 1 januari 2016 van hun woning en in het kader hiervan een hypotheekruil doorvoeren en de hypothecaire lening overzetten op een andere woning B, deze hypothecaire lening geacht wordt specifiek te zijn aangegaan voor het verwerven of behouden van deze woning B. Een uitgebreidere toelichting is te vinden bij de bespreking van de aanpassing aan artikel 145³⁷, WIB 1992.

De Raad van State merkt op dat voor wat betreft het begrip 'vernieuwing' verwezen wordt naar een rubriek die ook een aantal dienstverrichtingen bevat die taalkundig moeilijk kunnen worden gebracht onder de noemer 'vernieuwen'. De Raad vraagt zich dan ook af of dit de bedoeling is van de stellers van het ontwerp. Dat is inderdaad het geval. Er werd bewust voor gekozen om op dit punt de huidige regeling van de woonbonus integraal over te nemen. Artikel 145³⁸, §2, WIB 1992, maakt immers dezelfde verwijzing om het begrip 'vernieuwing' te interpreteren. Door dergelijke verwijzing worden potentiële onduidelijkheden vermeden die het begrip vernieuwing vanuit een loutere taalkundige benadering zou kunnen opleveren.

Artikel 82

Dit artikel voert een belastingvermindering in voor uitgaven voor hypothecaire leningen aangegaan vanaf 1 januari 2016 en de bijdragen betaald voor levensverzekeringen die dienen tot waarborg van voormelde hypothecaire leningen (hierna omschreven als de 'nieuwe' woonbonus). De bijdragen voor de levensverzekering volgen daarbij het statuut van de hypothecaire lening waarop ze betrekking hebben, ongeacht het ogenblik waarop die verzekeringen werden aangegaan.

Als bijvoorbeeld een levensverzekering werd aangegaan vóór 1 januari 2016 en deze nadien wordt gewijzigd zodat ze tot dekking kan dienen van een voor de 'nieuwe' woonbonus kwalificerende hypothecaire lening aangegaan vanaf 1 januari 2016, zullen de uitgaven hiervoor – voor zover aan alle voorwaarden is voldaan – in aanmerking komen voor die 'nieuwe' woonbonus. De uitgaven komen met andere woorden niet (meer) in aanmerking voor de belastingvermindering, vermeld in artikel 145³⁷, WIB 1992, hoewel de verzekering zelf vóór 1 januari 2016 werd aangegaan.

Paragraaf 1 bepaalt dat interesten en betalingen voor de aflossing of wedersamenstelling van een hypothecaire lening in aanmerking komen voor de 'nieuwe' woonbonus, als die uitgaven betaald werden voor een woning die op het ogenblik van de uitgaven de eigen woning was van de belastingplichtige.

Hetzelfde geldt voor bijdragen voor een levensverzekering. Met dien verstande dat enkel die bijdragen die betrekking hebben op een levensverzekering die dient tot wedersamenstelling of tot waarborging van een hypothecaire lening in aanmerking komen. Dit betekent dat als er een levensverzekering wordt aangegaan die zowel betrekking heeft op een hypothecaire lening als op een gewone lening (eventueel gewaarborgd met een hypothecair mandaat), de bijdragen pro rata moeten worden aangegeven, ten belope van het aandeel van de hypothecaire lening ten opzichte van het totale bedrag van de lening.

Om te weten welke bijdragen gedaan voor de levensverzekering in aanmerking komen voor de belastingvermindering, dient de belastingplichtige de in het belastbaar tijdperk gedane uitgaven te vermenigvuldigen met een breuk waarvan de teller het bedrag vermeldt van het gedeelte van de lening(en) dat een hypothecaire inschrijving heeft en de noemer het totaal bedrag van de afgesloten lening(en) die specifiek is (zijn) aangegaan om zijn eigen woning te verwerven of te behouden.

Het bedrag dat in aanmerking komt voor de belastingvermindering wordt als volgt berekend:

$$\text{Betaalde bijdragen} \times \frac{\text{bedrag lening(en) met hypothecaire inschrijving(en)}}{\text{totaalbedrag afgesloten lening(en)}}$$

Hieronder volgt een voorbeeld om dit te verduidelijken:

Een koppel gaat in 2016 een hypothecaire lening aan ten bedrage van 250.000 euro om hun eigen woning te verwerven. Daarbij wordt 150.000 euro gewaarborgd door een hypothecaire inschrijving, het resterende bedrag van 100.000 euro door een hypothecair mandaat. Er wordt tevens door hun beiden een levensverzekering gesloten. In 2016 betalen ze elk 2000 euro aan bijdragen voor die levensverzekering.

Het bedrag van de bijdragen dat in aanmerking komt voor de belastingvermindering bedraagt per persoon:

$$\frac{2000 \text{ euro} \times 150.000 \text{ euro}}{250.000 \text{ euro}} = 1200 \text{ euro}$$

Net als bij de woonbonus, kan de belastingplichtige door het creëren van de fictie bij een hypotheekruil (zie artikel 145^{38/1}, vierde lid) zowel recht hebben op de 'nieuwe' woonbonus als op de federale belastingvermindering voor de aflossing of wedersamenstelling van hypothecaire leningen. Ook hier wordt, om te vermijden dat in dat geval een dubbel voordeel zou kunnen worden genoten, bepaald dat de belastingplichtige enkel kan genieten van de 'nieuwe' woonbonus als hij voor dezelfde uitgaven geen beroep doet op de federale belastingvermindering voor de aflossing of wedersamenstelling van hypothecaire leningen.

Voor wat de bepalingen aangaande zorgwonen betreft, kan worden verwezen naar de eerdere toelichting bij de aanpassing van artikel 145³⁷, WIB 1992.

Paragraaf 2 bepaalt dat de uitgaven die in aanmerking komen voor de 'nieuwe' woonbonus niet meer kunnen bedragen dan 1520 euro. Dit grensbedrag geldt ongeacht of de woning op 31 december van het belastbaar tijdperk de enige, dan wel de niet-enige woning is van de belastingplichtige. De woning waarvoor

de uitgaven worden aangegeven dient op het ogenblik van de uitgaven de eigen woning van de belastingplichtige te zijn. Wat onder het begrip 'eigen woning' dient begrepen te worden, volgt uit de bepalingen van de Bijzondere Financieringswet.

Als de woning op 31 december van het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening wordt aangegaan tevens de enige woning is van de belastingplichtige, heeft hij recht op een verhoging van 760 euro. De belastingplichtige kan dus uitgaven aangeven tot een bedrag van maximaal 2280 euro. Die verhoging kan maar worden toegepast tijdens de eerste tien belastbare tijdperken vanaf het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening werd aangegaan.

Als de verhoging voor de enige woning kan worden genoten, kan de belastingplichtige desgevallend ook genieten van een bijkomende verhoging van 80 euro als hij op 1 januari van het jaar na het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening werd aangegaan, drie of meer kinderen ten laste had.

Er wordt bij de beoordeling van het feit of de woning de enige woning van de belastingplichtige is op 31 december van het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening werd aangegaan, geen rekening gehouden met de andere woning waarvan de belastingplichtige ingevolge erfenis mede-eigenaar, blote eigenaar of vruchtgebruiker is. Evenmin wordt rekening gehouden met de andere woning die op 31 december van het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening werd aangegaan te koop werd aangeboden op de vastgoedmarkt en die ook effectief werd verkocht uiterlijk op 31 december van het jaar dat volgt op het belastbaar tijdperk waarin die hypothecaire lening werd aangegaan. Voormelde uitzonderingen waren ook reeds voorzien in de regelgeving aangaande de woonbonus en blijven derhalve behouden.

De bovenvermelde verhogingen gaan, net zoals dit het geval was voor de woonbonus, verloren vanaf het belastbaar tijdperk waarin de belastingplichtige volle eigenaar, bezitter, erfpachter, opstalhouder of vruchtgebruiker wordt van een andere woning dan de woning waarvoor de belastingvermindering wordt gevraagd. Of een belastingplichtige al dan niet een zakelijk recht heeft op die andere woning wordt beoordeeld op 31 december van dat belastbaar tijdperk.

De vrije verdeling tussen echtgenoten, zoals die van toepassing is op de woonbonus, wordt ook voor de 'nieuwe' woonbonus ingevoerd.

Tot slot dient de belastingplichtige die van de 'nieuwe' woonbonus wenst te genieten ook een attest ter beschikking te houden, waaruit blijkt dat effectief aan alle voorwaarden is voldaan om hiervan te kunnen genieten. De voorwaarde voegt niets toe aan de huidige administratieve praktijk.

Voor wat betreft de opmerking die de Raad van State maakte over de uitbreiding van de belastingvermindering tot zorgwonen, kan worden verwezen naar de argumentatie die werd uiteengezet bij de aanpassing van artikel 145³⁷, WIB 1992.

De suggestie van de Raad van State in verband met het gebruik van de term 'belastingtarief' werd gevolgd.

De opmerkingen van de Raad van State over de uitzonderingen op de voorwaarde van de enige woning kunnen niet worden bijgetreden. Die uitzonderingen bestaan ook in het huidige systeem van de woonbonus en zijn dus niet nieuw. Het is dan ook niet duidelijk waarom de Raad van State als voorbeeld verwijst naar artikel 145³⁷, §2, zesde lid, WIB 1992, als de Raad wil argumenteren dat er bij het beoordelen van de voorwaarde 'enige' woning op het ogenblik van het aangaan van de lening geen uitzondering voorzien wordt voor de erfpacht- of opstalhouder, terwijl dit wel het geval zou zijn in het aangehaalde artikel, quod non.

Er bestaan twee beoordelingsmomenten van de voorwaarde van de 'enige' woning: het eerste op het ogenblik van afsluiten van de lening om na te gaan of men recht heeft op de verhoging (artikel 145³⁸, §1, tweede lid, WIB 1992 en artikel 145^{38/2}, §2, vijfde lid, WIB 1992) en het tweede tijdens de tienjarige periode die hierop volgt, ingevolge dewelke men die verhoging opnieuw kan verliezen (artikel 145³⁷, §2, zesde lid, WIB 1992 en artikel 145^{38/2}, §2, zesde lid, WIB 1992). Op dat vlak zijn de regelingen voor de 'oude' en 'nieuwe' woonbonus gelijklopend, met uitzondering van punt 3° van artikel 145³⁸, §1, tweede lid, WIB 1992, daar dit reeds staat opgenomen in de Bijzondere Financieringswet, zodat een expliciete overname overbodig werd geacht.

Tijdens het eerste beoordelingsmoment maakt men abstractie van de woning die men ingevolge erfenis heeft verworven in mede-eigendom, vruchtgebruik of naakte eigendom. Zoals reeds blijkt uit het advies, is de ratio legis hierachter dat iemand die slechts een deel van de eigendom van een woning verwerft ingevolge erfenis geen exclusief beschikkingsrecht heeft en de woning dus niet zomaar kan vervreemden. Dit is evenzeer zo bij een schenking, met dit verschil dat een schenking de aanvaarding van de begunstigde vereist, die dus met kennis van zaken kan oordelen of het de moeite waard is de schenking te aanvaarden (met alle gevolgen van dien). Een erfgenaam of legataris heeft ook de mogelijkheid om de nalatenschap te verwerpen, maar kan enkel de volledige nalatenschap en niet bepaalde goederen hieruit verwerpen. De opmerking van de Raad van State over de mogelijkheden van erfgenamen om uit de onverdeeldheid te treden, kunnen evenmin worden bijgetreden. In tegenstelling tot de aanvaarding van een schenking, is de procedure om uit een onverdeeldheid te treden geen sinecure, die bovendien sterk afhankelijk is van de bereidwilligheid van alle betrokken mede-eigenaars. Het familiale aspect maakt het bij nalatenschappen daarnaast vaak moeilijk om uit de onverdeeldheid te treden en zeker om het onroerend goed te verkopen, hierbij kan als voorbeeld aangehaald worden dat de langstlevende echtgenoot mede-eigenaar is van de gezinswoning, samen met zijn kinderen, ingevolge het overlijden van de eerst stervende echtgenoot.

Ingevolge het tweede beoordelingsmoment verliest men de verhoging die men reeds genoot op de woonbonus, als men op 31 december van dat belastbaar tijdperk een zakelijk recht heeft op een tweede woning.

Tot slot dient de opmerking van de Raad van State ook in die zin genuanceerd te worden. Het is geenszins zo dat als een belastingplichtige erfpachter of opstalhouder van een tweede woning is of wordt, hij geen recht zou hebben op de (geïntegreerde) woonbonus, hij heeft enkel geen recht op de verhoging.

Artikel 83

Dit artikel beperkt de toepassing van de belastingvermindering voor het langetermijnsparen tot individuele verzekeringsovereenkomsten tot dekking van een lening aangegaan uiterlijk 31 december 2015.

Artikel 84

Ingevolge dit artikel wordt de toepassing van de belastingvermindering voor het langetermijnsparen beperkt tot leningsovereenkomsten die uiterlijk op 31 december 2015 werden aangegaan en de levensverzekeringscontracten die gelden tot waarborg van voormelde leningsovereenkomsten. Zoals reeds werd toegelicht bij de aanpassing aan artikel 145³⁷, WIB 1992, volgen de bijdragen betaald voor de individuele levensverzekeringen het statuut van de hypothecaire lening, ongeacht het ogenblik waarop die verzekeringen werden aangegaan.

Artikel 85

Ingevolge dit artikel wordt de belastingvermindering voor de gewone interesten beperkt tot leningsovereenkomsten aangegaan tot en met 31 december 2015. De bijdragen die werden betaald voor individuele levensverzekeringen komen dan ook enkel in aanmerking als ze betrekking hebben op voormelde leningsovereenkomsten die uiterlijk op voormelde datum werden aangegaan.

De suggestie van de Raad van State wordt hier niet gevolgd. Er werd bewust voor gekozen om de bestaande terminologie te behouden om duidelijk te maken dat aan het belastingvoordeel op zich niets wordt gewijzigd. Het systeem wordt enkel uitdovend gemaakt door het tussenvoegen van de zinsnede "voor 1 januari 2016".

Artikel 86

Punt 1° van dit artikel zet een materiële vergissing recht. In artikel 145⁴⁶, WIB 1992, wordt ten onrechte verwezen naar artikel 20, dit moet artikel 101 zijn.

Punt 2° van dit artikel voegt in artikel 145⁴⁶, WIB 1992, een paragraaf 2/1 in die van toepassing is wanneer de belastingplichtige gelijktijdig uitgaven heeft die in aanmerking kunnen komen voor de belastingverminderingen van toepassing op leningsovereenkomsten aangegaan vóór 1 januari 2016 (hierna het 'oude' systeem) en voor de belastingverminderingen van toepassing op leningsovereenkomsten aangegaan na 1 januari 2016 (de 'nieuwe' woonbonus).

In dat geval zal de belastingplichtige een keuze moeten maken tussen het 'oude' systeem en de 'nieuwe' woonbonus.

Als hij opteert voor het 'oude' systeem, zal hij de uitgaven die hij heeft gemaakt voor de leningsovereenkomst aangegaan na 1 januari 2016 niet mogen aangeven, en zal hij voor die uitgaven niet kunnen genieten van een belastingvermindering voor de eigen woning (niet van de 'nieuwe' woonbonus en evenmin van het 'oude' systeem). Hij zal wel de uitgaven mogen aangeven die gemaakt zijn voor de leningsovereenkomst aangegaan vóór 1 januari 2016 om, voor zover aan alle voorwaarden is voldaan, van het 'oude' systeem te blijven genieten.

Als hij kiest voor de 'nieuwe' woonbonus, zal hij de uitgaven die hij heeft gemaakt voor de leningsovereenkomst aangegaan vóór 1 januari 2016 niet langer mogen aangeven, en zal hij hiervoor niet langer van het 'oude' systeem kunnen genieten. Mits voldaan is aan alle voorwaarden, zal hij wel van de 'nieuwe' woonbonus kunnen genieten voor de uitgaven die hij heeft gemaakt voor de leningsovereenkomst aangegaan na 1 januari 2016.

Belangrijk hierbij is dat eens de belastingplichtige gekozen heeft voor de 'nieuwe' woonbonus, zijn keuze onherroepelijk is. Wanneer de belastingplichtige er daarentegen, bij het aangaan van de nieuwe lening (of de heropname), voor gekozen heeft om de uitgaven hiervan niet aan te geven, dan kan hij verder blijven genieten van het 'oude' systeem. Als hij op een later tijdstip nog wenst in te stappen in het systeem van de 'nieuwe' woonbonus, dan is dit mogelijk. Ook dan zal de keuze voor de 'nieuwe' woonbonus evenwel definitief en onherroepelijk zijn.

Het is van belang om aan te geven dat de verhoging(en) (artikel 145^{38/2}, §2, tweede en derde lid, WIB 1992) gekoppeld zijn aan de datum van het aangaan van de lening en niet aan de datum waarop de lening voor het eerst werd aangegeven. Als de belastingplichtige derhalve pas 5 jaar na het aangaan van de nieuwe lening beslist om in het systeem van de 'nieuwe' woonbonus in te stappen, dan kan hij nog 5 jaar van de verhoging(en) genieten.

Dit artikel zal tevens van toepassing zijn in geval van een heropname vanaf 1 januari 2016 van een leningsovereenkomst die aangegaan werd vóór 1 januari 2016, omdat een dergelijke heropname beschouwd wordt als een afzonderlijke lening.

De inwerkingtreding van de wijzingen aan het Wetboek van Inkomstenbelastingen is voorzien vanaf het aanslagjaar 2017. In de personenbelasting wordt bij voorkeur gewerkt met een inwerkingtreding vanaf een aanslagjaar, dit om verwarring te vermijden.

Afdeling 2. Toepassing afgevlakte gezondheidsindex

Artikel 87

Het artikel beoogt een generieke bepaling voor de indexatie van subsidies, forfaits en tegemoetkomingen, waarbij die subsidies, forfaits en tegemoetkomingen gekoppeld worden aan de afgevlakte gezondheidsindex. De indexering moet bijgevolg berekend en toegepast worden overeenkomstig de artikelen 2 tot en met 2quater van het koninklijk besluit van 24 december 1993 tot uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen. Ook de blokkering van de afgevlakte gezondheidsindex is derhalve van toepassing.

In de opgenomen wetten of decreten of hun uitvoeringsbesluiten (koninklijke besluiten, besluiten Vlaamse Regering of ministeriële besluiten) en in akkoorden of overeenkomsten wordt vaak voorzien dat de subsidies, forfaits en tegemoetkomingen moeten worden aangepast overeenkomstig:

- de gezondheidsindex;
- de prijsindex, berekend overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld;
- de prijsindex, vermeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen.

De decreetgever heeft tot doel om alle bedragen die moeten geïndexeerd worden, overeenkomstig bovenvermelde prijsindexen, te koppelen aan de afgevlakte gezondheidsindex. Aan de koppeling met de 'spilindex' wordt niet geraakt.

De termen subsidies, forfaits en tegemoetkomingen worden ruim geïnterpreteerd. Zo moeten vergoedingen, dotaties en financiële regelingen die voorzien worden in de lijst ook gelezen worden als tegemoetkomingen.

Voor de duidelijkheid wordt meegegeven dat de opname van een (federale) wet in de oplijsting enkel de bepalingen van die wet beoogt die geregionaliseerd zijn en waarvoor het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd zijn. Het is niet de bedoeling van de decreetgever om aanpassingen aan het indexeringsmechanisme door te voeren in bepalingen waarvoor hij geen bevoegdheid heeft.

De facultatieve subsidies die worden verleend in het uitgavendecreet, kunnen slechts worden verleend binnen het budget hiervoor voorzien in dat decreet. Zoals hierboven reeds gemeld, is bij de aanpassing van de begroting reeds rekening gehouden met de afgevlakte gezondheidsindex. Derhalve wordt de problematiek van de indexatie reeds opgevangen.

De Vlaamse Regering was steeds de mening toegedaan dat de federale indexsprong ook van toepassing was op de Vlaamse subsidies, forfaits en tegemoetkomingen. Bij de aanpassing van de middelen- en uitgavenbegroting werd die indexsprong

dan ook doorgetrokken naar alle Vlaamse uitgaven. Er is evenwel gebleken dat bepaalde federale bevoegde diensten de regelgeving rond de indexsprong anders interpreteerden.

De grootste bekommernis van de decreetgever is om duidelijkheid te scheppen over de toepassing van de indexsprong, ingevoerd bij wet van 23 april 2015. De wet van 23 april 2015 tot verbetering van de werkgelegenheid die hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 24 december 1993 vervangt, is in werking getreden op 27 april 2015. Gelet op het voorgaande heeft voorliggende bepaling dan ook een retroactieve werking tot het moment waarop de afgevlakte gezondheidsindex van kracht werd, zijnde op datum van inwerkingtreding van voormelde wet. Door niet retroactief in werking te laten treden, zou immers de periode tussen 27 april 2015 en de inwerkingtreding van het voorliggend ontwerpartikel tot rechtsonzekerheid leiden.

De decreetgever was steeds van mening dat de toepassing van de federale wetgeving duidelijk en voorzienbaar was en heeft ook steeds conform die wetgeving gehandeld. Daar er nu toch interpretatieproblemen blijken te bestaan, meent de decreetgever dat het rechtzetten van de onduidelijkheid de continuïteit van de openbare dienst waarborgt. Ook in de begroting werd steeds uitgegaan van de indexsprong zodat de subsidies, forfaits en tegemoetkomingen bijgevolg niet met terugwerkende kracht worden gewijzigd.

De Raad van State heeft over het voorontwerp de hiernavolgende opmerkingen geformuleerd in zijn advies.

De Raad van State bevestigt dat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, elk wat haar of hem betreft, bevoegd zijn om de koppeling aan de afgevlakte gezondheidsindex te regelen voor de subsidies, forfaits en tegemoetkomingen waarin is voorzien in de in artikel 103 (nu artikel 87), eerste lid, van het ontwerp opgesomde wettelijke bepalingen en hun uitvoeringsbesluiten, en van de overeenkomsten en akkoorden bepaald in artikel 103 (nu artikel 87), tweede lid, van het ontwerp.

In het tweede lid vermeldt de ontwerpbeepaling dat ook voor alle overeenkomsten en akkoorden gesloten in het kader van de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap, die voorzien in een koppeling aan de prijsindex, de afgevlakte gezondheidsindex in aanmerking moet worden genomen. Omdat het de bedoeling was om de overeenkomsten en akkoorden te vatten die worden gesloten in uitvoering van de in het eerste lid vermelde rechtsgronden wordt de opmerking van de Raad van State gevolgd om die samenhang beter tot uitdrukking te brengen in de formulering van het tweede lid. De tekst werd overeenkomstig de suggestie van de Raad van State aangepast.

De inwerkingtreding van de bepaling is voorzien op 27 april 2015. Dit is immers de datum waarop de wet van 23 april 2015 tot verbetering van de werkgelegenheid in werking is getreden. De Raad van State merkt op dat geen afbreuk kan worden gedaan aan de indexaanpassingen op basis van de thans van kracht zijnde regelgeving ter zake, en dit vanaf 27 april 2015 tot de dag van de bekendmaking van het aan te nemen decreet in het Belgisch Staatsblad, tenzij de terugwerkende kracht onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang. Bovendien wordt gevraagd de terugwerkende kracht van de regeling op een meer omstandige wijze toe te lichten en te verantwoorden. Daarbij moet voor de Raad van State rekening gehouden worden met het feit dat niet met zekerheid kan worden gesteld dat alle regelingen van meet af aan onder het toepassingsgebied van de afgevlakte gezondheidsindex vielen.

Zoals de Raad van State zelf aanhaalt in de algemene opmerkingen is de niet-retroactiviteit een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Hij verwijst daarbij naar jurisprudentie van het Grondwettelijk Hof ingevolge dewelke die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. Daarnaast kan de terugwerkende kracht enkel worden verantwoord voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.

Vooreerst moet worden benadrukt dat de Vlaamse Regering steeds van oordeel is geweest dat de federale wetgeving rechtstreeks doorwerkt op de Vlaamse uitgaven. Dit blijkt expliciet uit de toelichting bij de aanpassing van de middelenbegroting en de algemene uitgavenbegroting (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 17-A/1, p. 39):

“De uitgavendaling bij ongewijzigd beleid wordt in belangrijke mate bepaald door het schrappen van de indexprovisie (201 miljoen euro) en de desindexering van een aantal kredieten waarvoor er bij begrotingsopmaak nog een index was toegekend (lonen buiten de indexprovisie). Op basis van de meest recente inflatieramingen blijkt dat er, in tegenstelling tot wat verondersteld werd bij begrotingsopmaak, geen toename van de uitgaven nodig is omwille van de inflatie. De volgende overschrijding van de spilindex wordt immers pas verwacht in 2016. Zelfs indien de inflatie nog zou aanwakken in 2015 is er geen provisie nodig, omwille van de federale maatregelen met betrekking tot de indexsprong.”

Bij de inwerkingtreding van de federale wetgeving, stelde het probleem over de toepassing van de afgevlakte gezondheidsindex zich niet, omdat er nog geen overschrijding van de spilindex was. Bij de aanpassing van middelenbegroting en de algemene uitgavenbegroting werd de afgevlakte gezondheidsindex vervolgens expliciet gehanteerd. In dat opzicht voert de bepaling weliswaar juridisch de toepassing van de afgevlakte gezondheidsindex met terugwerkende kracht in, maar in de praktijk werd de afgevlakte gezondheidsindex steeds toegepast. Het niet retroactief laten terugwerken zou dus net rechtsonzekerheid in het leven roepen, omdat het dan niet langer duidelijk is op welke bepalingen nu wel of geen afgevlakte indexatie van toepassing is.

Bovendien werd met het huidig tekstvoorstel ook een doelstelling van algemeen belang nagestreefd, die bestaat in het vermijden van een begrotingsoverschrijding. Het Grondwettelijk Hof heeft expliciet aanvaard dat het vermijden van een dergelijke begrotingsoverschrijding kadert in het algemeen belang in het arrest nr. 144/2003 van 5 november 2003 (overweging B.5.2).

Afdeling 3. Hervorming Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU)

Artikel 88

Dit artikel voorziet in de opheffing van het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige uitgaven (FFEU). Het FFEU werd eind 2000 opgericht. Het FFEU is opgericht als een Vlaamse openbare instelling, type A. Het FFEU heeft een eigen begroting, boekhouding, jaarrekening en -verslag. Elk jaar worden enkele protocollen opgemaakt die de projecten, met elk hun deelprojecten, vastleggen.

Het doel van dit fonds was om mogelijke begrotingsoverschotten te recupereren en te hergebruiken om investeringen of eventueel extra schuldaflissingen mee uit te voeren. Op deze wijze werd een ‘investeringsfonds’ gecreëerd waarvan de middelen verdeeld werden tussen de bevoegde ministers.

De financiële opvolging van het FFEU gebeurt momenteel nog altijd in een eigen financieel pakket. In het kader van de centralisatiebeweging van de boekhoudingen van agentschappen en openbare instellingen is momenteel het plan om het FFEU te integreren in het pakket dat momenteel gebruikt wordt door de rechtspersoon Vlaamse Gemeenschap/Gewest en een achttal agentschappen, strategische adviesraden en een koninklijke academie. Een afschaffing van het FFEU is een verdere stap in het verbeteren van de efficiëntie. Een integratie van het FFEU in de reguliere werking van de Vlaamse Gemeenschap en haar instellingen is de meest efficiënte organisatie. De verantwoordelijkheid over de opvolging van de investeringen en de rapportering hierover kan, bij de opheffing van het FFEU, worden geïntegreerd in de reguliere processen van de entiteiten die de (deel-)projecten opvolgen.

Alle rechten en plichten, openstaande vastleggingen en vorderingen, activa en passiva worden overgenomen door de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de vereffening af te handelen. Verplichtingen uit het verleden die op FFEU-kredieten werden aangegaan moeten immers blijvend gehonoreerd worden. Openstaande budgetten en vastleggingen moeten dan ook overgaan in de reguliere werking van de 'ontvangende' entiteiten.

Artikel 89

Dit artikel regelt de omvorming van het FFEU-mechanisme in de reguliere begroting. Dit artikel voorziet dat in de toekomst de Vlaamse Regering de op het einde van het begrotingsjaar beschikbare vastleggingskredieten op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, beperkt tot de som van de niet-gebruikte vereffeningskredieten kan herverdelen over de programma's heen naar de provisie investeringsmiddelen. De provisie kan worden aangewend om kredieten te verhogen met ESR-codes 51, 52, 63, 64, 65, 71, 72, 73 en 91. Gelet op de jaarlijkse begrotings- en boekhoudcyclus kan een integratie van het FFEU in de reguliere werking het best bij het begin van een nieuw begrotingsjaar uitgevoerd worden.

Afdeling 4. Opheffing DAB Veiling Emissierechten

Artikel 90

Er is onderzocht in welke mate de DAB Veiling Emissierechten die tot het Departement FB behoort, kan opgeheven worden. De middelen die in het verleden voor deze DAB binnen gekomen zijn, werden doorgestort naar het Departement LNE (Leefmilieu, Natuur en Energie). In de toekomst zullen er ook geen nieuwe verrichtingen meer vanuit deze DAB gebeuren. Voorliggend artikel beoogt dan ook om deze DAB, die momenteel zonder voorwerp is, op te heffen en een eventueel saldo naar de algemene middelen over te hevelen.

Afdeling 5. Opheffing Vlaams Toekomstfonds

Artikel 91

Er is onderzocht in welke mate het IVA Vlaams Toekomstfonds dat tot het departement FB behoort, kan opgeheven worden (IVA: intern verzelfstandigd agentschap). Vanuit het Vlaams Toekomstfonds gebeuren maar een beperkt aantal verrichtingen meer. In het kader van het verbeteren van de efficiëntie wordt voorgesteld om het Vlaams Toekomstfonds op te heffen. Alle rechten en verplichtingen, openstaande vastleggingen en vorderingen en activa worden overgedragen naar de Vlaamse Gemeenschap.

Afdeling 6. Erfbelasting

Artikel 92

Artikel 3.10.4.3.1 VCF is de tegenhanger van het oud artikel 70 VI. Wb. Succ. (VCF: Vlaamse Codex Fiscaliteit).

Dit artikel regelt de kwestie van de gehoudenheid van de erfopvolgers tot de betaling van het op een nalatenschap verschuldigde successierecht en toebehoren.

Als algemeen principe wordt gesteld dat de erfgenamen, algemene legatarissen en begiftigden (met andere woorden de indieningsplichtige erfopvolgers) niet enkel gehouden zijn tot de betaling van het successierecht en toebehoren dat verschuldigd is op hun erfdeel, maar eveneens gehouden zijn, elk naar verhouding van hun erfdeel, tot het successierecht en toebehoren dat verschuldigd is door de legatarissen en begiftigden onder algemene of onder bijzondere titel (met andere woorden de niet-indieningsplichtige erfopvolgers).

Het laatste lid van artikel 3.10.4.3.1 VCF voorziet een uitzondering voor de belasting en toebehoren verschuldigd op een verkrijging zoals bedoeld in artikel 2.7.1.0.6 VCF (oud artikel 8, VI. Wb. Succ.). Dit artikel is een zogenaamde fictiebepaling, die een verkrijging van een goed dat niet tot de nalatenschap behoort, gelijkstelt met een verkrijging als legaat.

Deze uitzondering werd opgenomen in de regelgeving na een arrest van het Grondwettelijk Hof van 20 oktober 2011.

Thans is er een prejudiciële vraag bij het Grondwettelijk Hof (rolnummer 6253) over het feit of de toepassing van de genoemde uitzondering niet moet worden doorgetrokken naar oud artikel 7, tweede lid, VI. Wb. Succ. (thans 2.7.1.0.5, §1, tweede lid, VCF) omdat de problematiek daar dezelfde is: de tot betaling gehouden erfopvolgers kunnen de afgifte van het legaat niet weigeren zolang de legataris de door hem verschuldigde sommen niet heeft betaald, om de eenvoudige reden dat de legataris reeds in het bezit is van het voorwerp van het legaat.

Daarom wordt voorgesteld de uitzondering van artikel 3.10.4.3.1, laatste lid, VCF, uit te breiden naar het fictieartikel 2.7.1.0.5, §1, tweede lid, VCF.

Afdeling 7. Schenkbelasting

Artikel 93

Het decreet van 3 juli 2015 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015 voegde een artikel 2.8.4.3.1 in in de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Dit artikel voorziet de verlaging van het tarief van de schenkbelasting (bij wijze van teruggave) bij de uitvoering van renovatiewerken (§1) of verhuring (§2). Deze verlaagde tarieven zijn op 1 juli 2015 in werking getreden.

Voor beide gevallen vermeldt artikel 2.8.4.3.1, §1, eerste lid, en §2, eerste lid, VCF, evenwel "in afwijking van artikel 2.8.4.1.1, §1", zonder te preciseren dat het moet gaan om de tarieven zoals in voege sinds 1 juli 2015. Er kan dan ook niet uitgesloten worden dat de toepassing van het verlaagd tarief van artikel 2.8.4.3.1 VCF via teruggave wordt gevraagd voor schenkingen die plaatsvonden tussen 1 januari 2015 en 30 juni 2015 en dus nog tegen het oude tarief werden belast.

Dit is nooit de bedoeling geweest. Er wordt daarom met terugwerkende kracht rechtgezet dat er wordt afgeweken van het tarief van artikel 2.8.4.1.1, §1, zoals het geldt sinds 1 juli 2015.

Gevolg gevend aan het advies van de Raad van State wordt de beoogde doelstelling anders geformuleerd. Aan de bemerking, geformuleerd in randnummer 2.2 bij artikel 109 (nu artikel 93), wordt evenwel geen gevolg gegeven. Zoals reeds bijkomend toegelicht door de gemachtigde corrigeert de ontworpen bepaling een te ruime verwijzing in het huidige artikel 2.8.4.3.1 naar artikel 2.8.4.1.1, §1. Het betreft in wezen dus de rechtzetting van een evident materiële vergissing.

De beoogde verlaagde tarieven van artikel 2.8.4.3.1 en de tarieven waarvan ze afwijken (artikel 2.8.4.1.1) werden in één globale hervorming (in eenzelfde programmadecreet) doorgevoerd in hun onderlinge samenhang, en zijn samen in werking getreden op 1 juli 2015. Een combinatie van de extra verlaagde tarieven in geval van verhuur of renovatie van het geschonken goed, en de oude, ondertussen sedert 1 juli 2015 opgeheven tarieven is nooit de bedoeling geweest, en zou de beoogde onderlinge samenhang van de twee tariefstructuren verstoren. De retroactiviteit, voorzien in de inwerkingtredingsbepaling is bijgevolg wel degelijk onontbeerlijk voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang, namelijk de vrijwaring van de ontvangsten uit de gewestbelastingen. De retroactiviteit niet voorzien zou immers totaal ongewenste en voor de begroting perverse negatieve effecten met zich kunnen brengen.

Afdeling 8. Onroerende voorheffing

Artikel 94

In uitvoering van het Vlaams Regeerakkoord zullen de Vlaamse provincies geleidelijk aan worden afgeslankt. Binnen deze afslanking past de afschaffing van de compensatie die de provincies momenteel genieten voor de gederfde opcentiemen op de onroerende voorheffing ingevolgde de vrijstelling van materieel en outillage.

Dezelfde beleidsmaatregel wordt doorgevoerd wat de gemeenten betreft. Een overgangsbepaling wordt evenwel voorzien voor de gemeenten (zie artikel 95).

Gezien de compensatie in toepassing van artikel 3.1.0.0.6 VCF pas uitbetaald kan worden na verloop van het aanslagjaar, en deze beleidskeuze duidelijk kadert in het bereiken van de begrotingsdoelstelling 2016, moet deze bepaling met terugwerkende kracht tot aanslagjaar 2015 ingevoerd worden opdat ze effect zou sorteren in begrotings-/kalenderjaar 2016.

Afdeling 9. Compensatie aan de gemeenten voor gederfde opcentiemen onroerende voorheffing

Artikel 95

De compensaties, voorzien in artikel 3.1.0.0.6 VCF, worden afgeschaft. Als overgangsmaatregel wordt er voorzien in een uitfaseringsregeling van de compensatie, tot 2019, voor die gemeenten die in 2015 (aanslagjaar 2014) een hogere compensatie voor de gederfde opcentiemen op de onroerende voorheffing ontvingen dan het verschil tussen het bedrag dat zij ontvingen uit het Gemeentefonds in 2013 versus het uit dit fonds ontvangen bedrag in 2014.

Afdeling 10. Kilometerheffing – Vervroegde aanvraag tot vrijstelling

Artikel 96

Artikel 2.4.6.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 voorziet dat de vrijstellingen van de kilometerheffing moeten worden aangevraagd en pas uitwerking krijgen na toekenning van de vrijstelling door de Vlaamse Belastingdienst. Dit artikel treedt evenwel pas in werking op 1 april 2016 (ingevolge artikel 4 van het besluit Vlaamse Regering van 17 juli 2015 tot wijziging van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013, wat betreft de invoering van de kilometerheffing).

Bij gebreke aan voorliggende bepaling zouden vrijstellingsaanvragen ten vroegste op 1 april 2016 kunnen worden gericht tot de Vlaamse Belastingdienst, waardoor de facto geen enkel voertuig effectief van een vrijstelling kan genieten bij ingang van de heffing van de kilometerheffing. Dit zou ook impliceren dat alle voertuigen onder het toepassingsgebied van de kilometerheffing op 1 april 2016 voorzien moeten zijn van een elektronische registratievoorziening (waardoor er nu niet genoeg on-boardunits voorzien zijn) en daaraan gekoppeld een contract bij een dienstverlener.

Afdeling 11. Stopzetting heffing eurovignet

Artikel 97 en 98

Voorliggende wijziging beoogt in de eerste plaats een verduidelijking van de terugbetalingsregeling van het eurovignet ingevolge de invoering van een kilometerheffing. Zo wordt nu geëxpliciteerd dat 1° het algemene procedureartikel inzake terugbetalingen eurovignet (artikel 3.4.7.0.4 VCF) niet van toepassing is (en dus evenmin de administratiekost van 25 euro) en 2° dat de teruggave betrekking heeft op de resterende dagen dat het eurovignet nog geldig is, te bekijken vanaf het moment dat de kilometerheffing wordt ingevoerd (zijnde 1 april 2016 ingevolge artikel 4 van het besluit Vlaamse Regering van 17 juli 2015 tot wijziging van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013, wat betreft de invoering van de kilometerheffing).

Daarnaast wordt naar Duits voorbeeld (LKW-Maut) de vervalt termijn voor de aanvraag gekoppeld aan het tijdstip van de invoering van de kilometerheffing (en daaraan gekoppelde stopzetting van de heffing van het eurovignet). Concreet kunnen Vlaamse belastingschuldigen tot 1 mei 2016 een aanvraag tot terugbetaling tot de Vlaamse Belastingdienst richten. Door de aanvraagperiode al op 1 januari 2016 te laten ingaan, wordt een massale toestroom van aanvragen in april 2016 hopelijk vermeden of minstens minder waarschijnlijk.

Aangezien men al vanaf 1 januari 2016 om terugbetaling kan verzoeken op basis van artikel 5.0.0.0.12 VCF, is dat meteen ook de datum van inwerkingtreding van voorliggend artikel.

Aan de suggestie van de Raad van State wordt volledig tegemoetgekomen. Het oorspronkelijke artikel 39 van het decreet van 3 juli 2015 tot invoering van de kilometerheffing en stopzetting van de heffing van het eurovignet en tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 in dat verband wordt derhalve opgeheven, en in dit decreet wordt artikel 5.0.0.0.12 rechtstreeks in de VCF ingevoegd. De bepaling heeft enkel betrekking op evenredige teruggave voor zover het gaat om een voertuig waarvan de aangifte vóór 1 november 2015 werd onderschreven of verlengd, gezien het Vlaams Parlement in haar plenaire zitting van 15 oktober laatsleden een voorstel van decreet (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15,

nr. 474/1) gestemd heeft waardoor er vanaf november geen jaarvignetten meer verkocht worden.

De minister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand,
Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,
Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,
Sven GATZ

VOORONTWERP VAN DECREET



Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Kancelarij en Bestuur

Afdeling 1. Project- en conceptsubsiëring

Art. 2. In artikel 2 van het decreet van 22 maart 2002 houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden "en het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige investeringsuitgaven" worden opgeheven;
- 2° de zin "Deze uitgaven kunnen een projectsubsidie of een conceptsubsidie betreffen" wordt toegevoegd.

Art. 3. In artikel 5, vijfde lid van hetzelfde decreet worden tussen het woord "brengt" en het woord "minimaal" de woorden "bij een projectsubsidie" ingevoegd.

Afdeling 2. Machtiging verkoop vastgoed

Art. 4. In afwijking van de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, gewijzigd bij de wetten van 2 juli 1969 en 6 juli 1989 en van overeenkomstige toepassing verklaard op de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bij artikel 22 van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, wordt de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd onroerende domeingoederen, ongeacht de geschatte waarde ervan, uit de hand of bij wijze van ruiling te vervreemden of er zakelijke rechten op te vestigen. Deze afwijking blijft van toepassing op de

beslissingen tot vervreemding van onroerende domeingoederen die gedurende het jaar 2016 zijn getroffen en die op 31 december 2016 nog niet zijn uitgevoerd.

De voorwaarden tot overdracht worden bepaald door de Vlaamse Regering.

Afdeling 3. Fonds Onroerende Goederen

Art. 5. Aan artikel 19, §3 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, vervangen bij decreet van 25 juni 1992 en gewijzigd bij decreet van 24 december 2004, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De middelen van het Fonds Onroerende Goederen mogen tevens aangewend worden voor de betaling van huur, huurlasten en belastingen m.b.t. vastgoed.”.

Afdeling 4. Fonds Departement Kanselarij en Bestuur

Art. 6. In het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, wordt hoofdstuk VIII, dat bestaat uit artikel 11 en 12, opgeheven.

Art. 7. In het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, het laatst gewijzigd bij het decreet van 5 juli 2013, wordt hoofdstuk XXIV, dat bestaat uit artikel 80, opgeheven.

Art. 8. In het decreet van 23 december 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2011, het laatst gewijzigd bij het decreet van 13 december 2013, wordt hoofdstuk 7, dat bestaat uit artikel 53, opgeheven.

Art. 9. Er wordt een begrotingsfonds Departement Kanselarij en Bestuur opgericht. Dat fonds is een begrotingsfonds, als vermeld in artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Het fonds wordt gespijsd met ontvangsten uit:

- 1° de verkoop van publicaties uit het elektronische bestelloket voor publicaties en van andere publicaties die verspreid worden door het Departement Kanselarij en Bestuur;
- 2° opleidingen van expertisedomeinen van het Departement Kanselarij en Bestuur;
- 3° contracten voor wetenschappelijke dienstverlening en ondersteuning van onderzoeksprojecten en andere expertisedomeinen van het Departement Kanselarij en Bestuur;
- 4° studiedagen die georganiseerd worden door het Departement Kanselarij en Bestuur.

Het fonds is gemachtigd uitgaven te doen voor:

- 1° het onderhoud en de exploitatie van het elektronische bestelloket voor publicaties;
- 2° het uitgeven en verspreiden van publicaties van het Departement Kanselarij en Bestuur;
- 3° de organisatie van opleidingen inzake expertisedomeinen van het Departement Kanselarij en Bestuur;
- 4° de (co-)organisatie van studiedagen door het Departement Kanselarij en Bestuur.

De uitgaven kunnen betrekking hebben op allerlei werkingskosten, het tijdelijk in dienst nemen van personeel in het kader van de projecten waarvoor inkomsten

worden verworven, en de realisatie van investeringen die nodig zijn om de opdrachten uit te voeren.

De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.

Art. 10. De saldi en de vastgestelde rechten van de fondsen, vermeld in artikel 12 van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, artikel 80 van decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, en artikel 53 van het decreet van 23 december 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2011, zoals van kracht vóór de inwerkingtreding van dit decreet, worden overgeheveld naar het Begrotingsfonds Departement Kanselarij en Bestuur.

Afdeling 5. Wijziging naam DAB informatie Vlaanderen in DAB ICT

Art. 11. In het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, gewijzigd bij de decreten van 21 december 2007, 19 december 2008, 23 december 2010 en 13 juli 2012 wordt het opschrift van hoofdstuk XXIII vervangen door wat volgt:

"Hoofdstuk XXIII. DAB Informatie- en communicatietechnologie";

Art. 12. In artikel 79 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "Informatie Vlaanderen" vervangen door het woord "ICT";

2° in paragraaf 2, worden de woorden "DAB Informatie Vlaanderen" vervangen door de woorden "DAB ICT";

3° in paragraaf 2bis, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "DAB Informatie Vlaanderen" vervangen door de woorden "DAB ICT";

4° in paragraaf 3, worden de woorden "DAB Informatie Vlaanderen" telkens vervangen door de woorden "DAB ICT".

Hoofdstuk 3. Leefmilieu, Natuur en Energie

Afdeling 1. Gebruikstoestemmingen Minafonds

Art. 13. De Vlaamse Regering wordt ertoe gemachtigd, na advies van de Inspectie van Financiën, gebruikstoestemmingen te verlenen, hetzij van beperkte, hetzij van onbeperkte duur, voor de domeinen, gronden en gebouwen verworven of te verwerven ten laste van begrotingsartikels van de DAB Minafonds, bestemd voor aankoop van gronden voor de aanleg van openbare groene zones. De gebruiksovereenkomsten die niet kosteloos opzegbaar zijn door de Vlaamse Gemeenschap, mogen de duur van negen jaar niet overschrijden behalve na instemming van de Vlaamse Regering.

Afdeling 2. Wijziging heffingsregeling Wet Oppervlaktewateren en Grondwaterdecreet

Onderafdeling 1. Wet Oppervlaktewateren

Art. 14. In artikel 35bis, §6 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 27 juni

2003 en gewijzigd bij het decreet van 7 december 2007 worden de woorden "het hoofd van de Maatschappij" vervangen door de woorden "de leidend ambtenaar van de Maatschappij".

Art. 15. In artikel 35quinquies, §9 van dezelfde wet vervangen bij het decreet van 24 juni 2005 en gewijzigd bij het decreet van 7 december 2007 worden de woorden "het hoofd van de Maatschappij" vervangen door de woorden "de leidend ambtenaar van de Maatschappij".

Art. 16. In artikel 35sexies, §1, van dezelfde wet vervangen bij decreet van 18 december 1992 wordt de formule :

$$N_{2,0} = \frac{Q_{i,0} \times 40 \times (Hg_{,0}) + 10 \times (Ag_{,0} + Cd_{,0}) + 5 \times (Zn_{,0} + Cu_{,0}) + 2 \times (Ni_{,0}) + 1 \times (Pb_{,0} + As_{,0} + Cr_{,0})}{1000}$$

vervangen door de volgende formule :

$$N_{2,0} = \frac{Q_{i,0} \times (40 \times (Hg_{,0}) + 10 \times (Ag_{,0} + Cd_{,0}) + 5 \times (Zn_{,0} + Cu_{,0}) + 2 \times (Ni_{,0}) + 1 \times (Pb_{,0} + As_{,0} + Cr_{,0}))}{1000}$$

Art. 17. In artikel 35quinquiesdecies, §1, eerste lid van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 22 december 2000 en gewijzigd bij decreten van 7 mei 2004 en 23 december 2010, worden de woorden "algemeen directeur" vervangen door de woorden "leidend ambtenaar of de door hem gedelegeerde ambtenaar".

Art. 18. In artikel 35quinquiesdecies, §2 van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 22 december 2000 en gewijzigd bij het decreet van 7 mei 2004, worden de woorden "algemeen directeur" vervangen door de woorden "leidend ambtenaar".

Onderafdeling 2. Grondwaterdecreet

Art. 19. In artikel 28ter, §2, 7°, b) van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, vervangen bij het decreet van 22 december 1999, en gewijzigd bij het decreet van 7 mei 2004 worden de woorden "algemeen directeur" vervangen door de woorden "leidend ambtenaar".

Art. 20. In artikel 28ter, §5 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1999, en gewijzigd bij de decreten van 7 mei 2004 en 18 december 2009 worden de woorden "het hoofd van het agentschap van de Maatschappij" vervangen door de woorden "de leidend ambtenaar van de Maatschappij".

Art. 21. In artikel 28decies, §5 van het zelfde decreet vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij het decreet van 7 mei 2004 worden de woorden "het hoofd van het agentschap van de Maatschappij" vervangen door de woorden "de leidend ambtenaar van de Maatschappij".

Art. 22. In artikel 28undecies, §1 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1999, en gewijzigd bij de decreten van 7 mei 2004 en 18 december 2009 worden de woorden "het hoofd van het agentschap van de Maatschappij" vervangen door de woorden "de leidend ambtenaar van de Maatschappij".

Art. 23. In artikel 28duodecies, §1, eerste lid van het zelfde decreet vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij de decreten van 7 mei 2004 en 23 december 2010, worden de woorden "algemeen directeur" vervangen door de woorden "leidend ambtenaar of de door hem gedelegeerde ambtenaar".

Art. 24. In artikel 28duodecies, §2 van het zelfde decreet vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij het decreet van 7 mei 2004 worden de woorden "algemeen directeur" vervangen door de woorden "leidend ambtenaar".

Art. 25. In artikel 28terdecies van het zelfde decreet vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij het decreet van 7 mei 2004 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor de woorden "De algemeen directeur" worden de woorden "§1" opgeheven;

2° de woorden "algemeen directeur" worden vervangen door de woorden "leidend ambtenaar".

Afdeling 3. Wijziging heffingsregeling onvergunde lozingen

Art. 26. In artikel 35ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 25 juni 1992 en laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012 wordt een §10bis ingevoegd, die luidt als volgt:

"§10bis. Onder de in deze paragraaf bepaalde voorwaarden is paragraaf 10 niet van toepassing op lozingen zonder :

- voorafgaande melding of meldingsakte;
- voorafgaande of tijdige verlenging van de lozings-, milieu- of omgevingsvergunning;

zoals respectievelijk vermeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en voor zover :

- 1° de heffingsplichtige beschikt over meet- en bemonsteringsgegevens, vermeld in artikel 35quinquies, § 4, die betrekking hebben op de volledige afvalwaterstroom;
- 2° ofwel aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 35quinquies, § 5 is voldaan en de meet-en bemonsteringsgegevens van de Maatschappij op de volledige afvalwaterstroom slaan.

Er mag zich in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar geen enkele vaststelling zijn gedaan van een lozing van een gedeelte van de afvalwaterstroom via een ander niet bemonsterd lozingspunt.

In geval van een in het eerste lid vermelde onvergunde lozing wordt de vuilvracht uitsluitend overeenkomstig artikel 35quinquies, § 1 berekend."

Art. 27. Het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid De Vlaamse Milieumaatschappij past, ten aanzien van heffingsdossiers waarvoor nog een bezwaarschrift of een vordering in rechte hangende is of heffingsdossiers waarvoor een aanvraag tot ambtshalve ontheffing als vermeld in artikel 376 van het WIB ingediend wordt bij en aanvaard wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij of een navordering als vermeld in artikel 35terdecies § 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging gevestigd wordt, na schriftelijke aangetekende aanvraag van de heffingsplichtige gericht tot de Vlaamse Milieumaatschappij, ingediend ten laatste één jaar na publicatie van dit decreet, artikel 35ter, § 10bis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging toe op de heffingen, van de in dit artikel vermelde heffingsdossiers, gevestigd voor het heffingsjaar dat door de heffingsplichtige opgegeven werd in zijn aanvraag en voor zover voldaan wordt aan de in dat artikel gestelde voorwaarden en het heffingsjaar niet voor het heffingsjaar 2013 ligt. Voor de ambtshalve ontheffingen en navorderingen moet vermelde aanvraag ten laatste zes maanden na het verzoek tot ontheffing of kennisgeving van de navordering gericht worden aan de Vlaamse Milieumaatschappij.

In dat geval kan, in afwijking van artikel 418 WIB, enkel het verschil tussen het oorspronkelijke heffingsbedrag vermeerderd met de eventuele heffingsverhoging én het bedrag berekend overeenkomstig artikel 35^{ter}, § 10^{bis}, van de in het eerste lid genoemde wet vermeerderd met de eventuele heffingsverhoging, terugbetaald worden aan de heffingsplichtige.

Alle kosten verbonden aan eerdere betwistingen in dit verband blijven ten laste van de heffingsplichtige.

Afdeling 4. Machtiging landinrichtingsplan

Art. 28. In artikel 3.4.4 van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Met behoud van de toepassing van artikel 3.3.7 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om het agentschap te belasten met de uitvoering van een landinrichtingsplan of gedeelten ervan op gronden van gemeenten, provincies, publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen of natuurlijke personen, met de uitvoering van een landinrichtingsplan of gedeelten ervan op verzoek van voormelde instanties en personen, en met de verwerving van onroerende goederen die vervolgens worden overgedragen aan een provincie of een gemeente.”.

Afdeling 5. Machtiging overeenkomsten voor technisch beheer

Art. 29. De Vlaamse Regering wordt ertoe gemachtigd overeenkomsten voor technisch beheer af te sluiten, ten einde de uitvoering van de passende beheersmaatregelen te verzekeren op de onroerende goederen verworven krachtens de bepalingen van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, aangevuld door de wet van 11 augustus 1978 houdende bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest. Deze overeenkomsten worden voor één jaar gesloten, eventueel met stilzwijgende verlenging voor telkens één jaar en jaarlijkse opzegmogelijkheid.

Hoofdstuk 4. Mobiliteit en Openbare Werken

Afdeling 1. Aanpassing Verkeersveiligheidsfonds

Art. 30. In artikel 42, §3, van het decreet van 3 juli 2015 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015 wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de bijdragen van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen zoals opgenomen in artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de regeling van de administratieve controle van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen, in de mate dat deze jaarlijkse ontvangsten het bedrag van 5.539.000 euro overschrijden;”.

Hoofdstuk 5. Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Afdeling 1. Fonds Wetenschappelijk Onderzoek

Art. 31. Artikel 59 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 59. §1. Er wordt een “fonds voor wetenschappelijk onderzoek inzake Welzijn, Volksgezondheid en Gezin” opgericht, hierna genoemd “het fonds”. Het fonds is een

begrotingsfonds in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

§2. Het fonds wordt gespijsd met volgende middelen:

- 1° de middelen die in uitvoering van een overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en derden worden betaald voor contractonderzoek door het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;
- 2° de middelen van derden met het oog op het subsidiëren van onderzoeken uitgevoerd door een steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek;
- 3° de middelen afkomstig uit de verkoop van onderzoekspublicaties van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin of uit de medewerking aan dergelijke publicaties van derden door het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

§3. Ten laste van dit Fonds worden alle soorten uitgaven van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin aangerekend, zowel voor personeel als voor werking of uitrusting, als voor subsidies, voor zover deze uitgaven strikt verband houden met volgende elementen:

- 1° het onderzoek van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin dat door derden wordt betaald;
- 2° de middelen om voor derden gesubsidieerd onderzoek te laten uitvoeren door een steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek;
- 3° onderzoekspublicaties van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.”.

Afdeling 2. Bevordering ICT-gebruik in de eerste lijn

Art. 32. In artikel 2 van het decreet van 7 juli 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1998, vervangen bij het decreet van 19 december 2003, en gewijzigd bij de decreten van 8 juli 2011, 21 december 2012 en 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen de zinsnede “2012,” en het woord “wordt” de zinsnede “en voor de uitvoering van een overeenkomst tussen het Comité van de verzekering voor Geneeskundige Verzorging, ingesteld bij de dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV, en het Agentschap Zorg en Gezondheid,” ingevoegd;

2° er wordt een paragraaf 2/3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2/3. Het fonds wordt gespijsd met middelen die in uitvoering van een overeenkomst tussen het Comité van de verzekering voor Geneeskundige Verzorging, ingesteld bij de dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV, en het Agentschap Zorg en Gezondheid worden uitbetaald.”;

3° er wordt een paragraaf 3/3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3/3. Ten laste van dit Fonds worden alle soorten uitgaven die gedaan worden door het Agentschap Zorg en Gezondheid aangerekend, voor zover die uitgaven verband houden met de uitvoering van een overeenkomst tussen het Comité van de verzekering voor Geneeskundige Verzorging, ingesteld bij de dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV, en het Agentschap Zorg en Gezondheid.”.

Afdeling 3. Investeringskosten van de infrastructuur en de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen

Art. 33. In artikel 6 van het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 1°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“1°/1 het ten laste nemen, binnen de gespecificeerde machtigingen, vermeld in het begrotingsdecreet, van de financiering van de investeringen in de infrastructuur en de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen, vermeld in artikel 5, §1, I, 1°, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, met uitzondering van de investeringen, vermeld in artikel 47/9, §4, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten;”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor het bedrag, de voorwaarden, de toekenning en de vereffening van de financiering van de investeringen in de infrastructuur en de medisch-technische diensten van de ziekenhuizen, vermeld in artikel 5, §1, I, 1°, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.”.

Afdeling 4. Reconversies voor bepaalde zorg- en welzijnsvoorziening

Art. 34. Aan artikel 2 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 worden een punt 29° en een punt 30° toegevoegd, die luiden als volgt:

“29° gezondheidsbeleid: het beleid met betrekking tot het geheel van aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, I, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is;

30° welzijnsbeleid: het beleid inzake de bijstand aan personen met betrekking tot het geheel van aangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is, met uitzondering van het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen.”;

Art. 35. In hoofdstuk IV, afdeling I, onderafdeling I van hetzelfde decreet wordt een artikel 49/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 49/1. De Vlaamse Regering kan, op vraag van de initiatiefnemer, de erkenning van een thuiszorgvoorziening of een ouderenvoorziening geheel of gedeeltelijk omzetten in de erkenning of vergunning van een andere zorgvorm in het kader van het gezondheids- of welzijnsbeleid. De Vlaamse Regering stelt de procedure voor de omzetting vast en bepaalt de voorwaarden waaronder die plaatsvindt.”;

Art. 36. In hoofdstuk IV, afdeling II van hetzelfde decreet wordt een artikel 59/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 59/1. De Vlaamse Regering kan, op vraag van de initiatiefnemer, de voorafgaande vergunning van een thuiszorgvoorziening of een ouderenvoorziening geheel of gedeeltelijk omzetten in de erkenning of vergunning van een andere zorgvorm in het kader van het gezondheids- of welzijnsbeleid. De Vlaamse Regering stelt de procedure voor de omzetting vast en bepaalt de voorwaarden waaronder die plaatsvindt.”.

Art. 37. Aan artikel 62 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid kunnen subsidies voor animatie, vermeld in artikel 38, 5°, worden toegekend aan erkende woonzorgcentra en erkende centra voor kortverblijf, ongeacht de rechtsvorm van de initiatiefnemer.”.

Afdeling 5. Indexatie werkingsmiddelen

Art. 38. §1. Voor alle subsidieregelingen binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wordt voor alle subsidie-elementen die niet loon zijn en waarvan de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het prijsindexcijfer dat berekend en toegepast wordt, overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, of de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, de indexaanpassing in 2016 niet verrekend.

§2. Voor de subsidie-elementen, andere dan loonkosten, die op een andere wijze aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, wordt geen indexaanpassing toegekend in 2016.

§3. Bovenstaande twee paragrafen zijn niet van toepassing op:

- de vergoedingen betaald zoals bedoeld in artikel 16 van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg;
- artikel 2 en 2bis van het ministerieel besluit van 10 september 2008 betreffende de vergoeding voor aangesloten onthaalouders en diensten voor onthaalouders;
- artikel 55 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 november 2012 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning;
- het zakgeld dat wordt toegekend voor minderjarigen binnen een module rechtstreeks toegankelijke pleegzorg;
- de sectoren zoals bedoeld in hoofdstuk 3, 4, 5, 6, 7, 9, 19 en 23 van het Protocol tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, met betrekking tot de uitoefening van de aan de deelstaten toegewezen bevoegdheden op het vlak van volksgezondheid en gezondheidszorg tijdens de overgangsperiode in het kader van de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming.

Hoofdstuk 6. Economie, Wetenschap en Innovatie

Afdeling 1. Aanpassing decreet economisch ondersteuningsbeleid

Art. 39. In artikel 39 van het decreet van 16 maart 2012 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid wordt het woord “zes” vervangen door het woord “twaalf”.

Afdeling 2. Oprichting Fonds winstuitkering LRM

Art. 40. Er wordt een fonds opgericht in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van

subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Het Fonds wordt gespijsd met de winstuitkering van de Limburgse Reconversiemaatschappij (LRM).

De inkomsten uit het Fonds worden aangewend voor subsidie aan de provincie Limburg met een maximum van 10 miljoen euro.

Afdeling 3. Overdracht researchpark Zellik

Art. 41. Het researchpark Zellik dat tot het algemeen patrimonium van de Vlaamse overheid behoort, wordt als te exploiteren bedrijventerrein/wetenschapspark overgedragen naar het Hermesfonds.

Het variabel krediet ECO/9EC-A-T-D/OW op de middelenbegroting en bedoeld voor het innen van de cijzen van de op het researchpark Zellik gevestigde bedrijven enerzijds en voor het betalen van de beheerkosten voor het researchpark Zellik anderzijds, wordt afgeschaft. De op dit begrotingsartikel beschikbare middelen worden getransfereerd naar het Hermesfonds.

Afdeling 4. Fonds voor Europese projecten en bijzondere opdrachten van het Agentschap Ondernemen

Art. 42. Aan artikel 92bis van het decreet van 19 december 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2009 wordt een paragraaf 5 toegevoegd die luidt als volgt :

“§ 5. Aan het Fonds worden de ontvangsten van detacheringen van IWT medewerkers, van consultancy opdrachten door IWT medewerkers, van verkopen van klein materiaal en de belaste kredietsaldi van het IWT toegevoegd. De belaste kredietsaldi betreffen belaste ontvangsten van Europese projecten, die zullen aangewend worden voor de betaling van werkingsuitgaven voor de betreffende Europese projecten en voor de betaling van personeel dat werkt voor deze Europese projecten. De ontvangsten van detacheringen, consultancy opdrachten en verkopen zullen aangewend worden voor de betaling van personeels- en werkingsuitgaven.”.

Hoofdstuk 7. Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Afdeling 1. Correctiefactor loonsubsidies

Art. 43. In artikel 23 van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding wordt paragraaf 10 opgeheven.

Art. 44. In artikel 37 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 9 opgeheven.

Afdeling 2. Fonds CED-ECP

Art. 45. Aan artikel 18, derde lid, van het decreet van 8 juli 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2011, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden “en de middelen die het Vlaams Audiovisueel Fonds ter beschikking stelt van de Creative Europe Desk” toegevoegd.

Afdeling 3. Aanpassing decreet jeugd- en kinderrechtenbeleid

Art. 46. In artikel 13 het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de laatste zin van paragraaf 1, tweede lid, wordt opgeheven;

2° paragraaf 2 wordt opgeheven.

Art. 47. Landelijk georganiseerde jeugdverenigingen die in 2014 of 2015 werden gesubsidieerd op basis van artikel 13, paragraaf 2, of waarvan in 2015 vastgesteld werd dat ze aan de normen van artikel 13, paragraaf 2, beantwoordden, kunnen tot uiterlijk vier jaar nadat ze op basis van artikel 13, paragraaf 2, een subsidietoezegging kregen, een basissubsidie krijgen van 55.000 euro, op voorwaarde dat ze minimaal drie modules realiseren van de modules die in aanmerking komen voor de erkenning van een landelijk georganiseerde jeugdvereniging. De module, vermeld in artikel 9, paragraaf 2, eerste lid, 1°, kan ten hoogste tweemaal in aanmerking worden genomen.

Verenigingen informatie en participatie die in 2014 of 2015 werden gesubsidieerd op basis van artikel 13, paragraaf 2, of waarvan in 2015 vastgesteld werd dat ze aan de normen van artikel 13, paragraaf 2, beantwoordden, kunnen tot uiterlijk vier jaar nadat ze op basis van artikel 13, paragraaf 2, een subsidietoezegging kregen, een basissubsidie krijgen van 55.000 euro, op voorwaarde dat ze minimaal drie modules realiseren van de modules die in aanmerking komen voor de erkenning van een vereniging informatie en participatie. Daarbij worden de modules, vermeld in artikel 10, paragraaf 2, eerste lid, 2°, 3°, 4°, 5° en 7°, elk maximaal tweemaal in aanmerking genomen en moet de module, vermeld in artikel 10, paragraaf 2, eerste lid, 6°, minstens eenmaal gecombineerd worden met de module, vermeld in artikel 10, paragraaf 2, eerste lid, 4°.

Cultuureducatieve verenigingen die in 2014 of 2015 werden gesubsidieerd op basis van artikel 13, paragraaf 2, of waarvan in 2015 vastgesteld werd dat ze aan de normen van artikel 13, paragraaf 2, beantwoordden, kunnen tot uiterlijk vier jaar nadat ze op basis van artikel 13, paragraaf 2, een subsidietoezegging kregen, een basissubsidie krijgen van 55.000 euro, op voorwaarde dat ze minimaal drie modules realiseren van de modules die in aanmerking komen voor de erkenning van een cultuureducatieve vereniging. Daarbij wordt minimaal een module gerealiseerd in de vrije tijd en kan de module, vermeld in artikel 11, paragraaf 2, eerste lid, 4°, maximaal eenmaal ingebracht worden.

De verenigingen die in 2015 ook variabele subsidies ontvangen, komen tot eind 2017 verder in aanmerking voor de toekenning van deze variabele subsidies.

Afdeling 4. Aanpassing decreet aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector

Art. 48. In het vierde lid van artikel 12 van het decreet van 7 mei 2004 houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector, gewijzigd bij het decreet van 22 maart 2013, worden de woorden "subsector ander jeugdwerk" vervangen door de woorden "sector gemeentelijk jeugdwerkbeleid".

Art. 49. Aan artikel 16 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2012, wordt een achtste lid toegevoegd dat luidt als volgt:

"In afwijking tot artikel 6 geldt dat wanneer de arbeidsovereenkomst met een geregulariseerde DAC-werknemer in de sector gemeentelijk jeugdwerkbeleid werd of wordt beëindigd, de vervanger van de geregulariseerde DAC'ergesubsidieerd wordt tot 31 december van het jaar volgend op het beëindigen van de arbeidsovereenkomst. De eerste herverdeling vindt plaats na 31 december 2016."

Hoofdstuk 8. Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed

Afdeling 1. Restauratiepremie Sint-Vincentiuskapel

Art. 50. Aan de vzw GasthuisZusters Antwerpen (GZA), ondernemingsnummer 0428.651.017, wordt als rechtsopvolger onder algemene titel van de oorspronkelijke premienemer, de vzw Sint-Vincentiusziekenhuis, ondernemingsnummer 0410.921.791, het saldo uitbetaald, groot 737.460,52 euro, van de in 2008 aan de vzw Sint-Vincentiusziekenhuis toegekende premie voor de restauratie van de kapel en aanpalende vleugels van het Sint-Vincentiusziekenhuis te Antwerpen, Sint-Vincentiusstraat.

Afdeling 2. Kredietverlening vanuit Rollend Grondfonds

Art. 51. In artikel 34, §1, tweede lid, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode wordt een punt 4° toegevoegd:

“4° leningen met rentevermindering toestaan aan de initiatiefnemers, vermeld in artikel 33, §1, eerste lid, en aan Vlabinvest apb voor de verwerving van onroerende goederen, vermeld in 1°.”.

Afdeling 3. Nieuwe financiering VMSW en VWF

Art. 52. In artikel 37 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, gewijzigd bij het decreet van 24 maart 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Tussen het eerste en het tweede lid worden twee leden ingevoegd die luiden als volgt:

“Het Vlaamse Gewest kan leningen met rentevermindering toestaan aan de VMSW.

Binnen de kredieten die daartoe op de begroting van het Vlaamse Gewest zijn ingeschreven, kan het Vlaamse Gewest een toelage aan de VMSW verlenen ter financiering van haar activiteiten. De Vlaamse Regering stelt de toekenningsvoorwaarden van de toelage vast.”.

Art. 53. In artikel 50, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 31 mei 2013, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Binnen de kredieten die daartoe op de begroting van het Vlaamse Gewest zijn ingeschreven kan het Vlaamse Gewest een toelage aan het VWF verlenen ter financiering van haar activiteiten. De Vlaamse Regering stelt de toekenningsvoorwaarden van de toelage vast.”.

Art. 54. In artikel 52 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 27 juni 2003 en 31 mei 2013, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd dat luidt als volgt:

“Het Vlaamse Gewest kan leningen met rentevermindering toestaan aan het VWF.”.

Art. 55. In artikel 54, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 31 mei 2013, worden de woorden “De gewestwaarborg kan alleen worden verleend als het VWF er zich vooraf toe verbindt” vervangen door de woorden “Het VWF verbindt er zich toe”.

Afdeling 4. Overgangsmaatregel sociale koopwoningen

Art. 56. In artikel 91 van het decreet van 19 december 2014 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "artikel 109 tot en met 114 van hetzelfde decreet" vervangen door de zinsnede "artikel 85 tot en met 90 van dit decreet";

2° aan het eerste lid worden een punt 3°, een punt 4° en een punt 5° toegevoegd, die luiden als volgt:

"3° uiterlijk op 31 december 2018 worden de werken voor de bouw van de sociale koopwoningen of voor de aanleg van sociale kavels of de bijhorende aanleg of aanpassing van de wooninfrastructuur besteld;

4° vanaf 1 januari 2017 kan een van de werken, vermeld in punt 3°, pas besteld worden als zowel de vergunning voor de bouw van de sociale koopwoningen of voor de aanleg van sociale kavels als de vergunning voor de bijhorende aanleg of aanpassing van de wooninfrastructuur is afgegeven;

5° vanaf 1 januari 2018 kan een van de werken, vermeld in punt 3°, pas besteld worden als zowel de vergunning voor de bouw van de sociale koopwoningen of voor de aanleg van sociale kavels als de vergunning voor de bijhorende aanleg of aanpassing van de wooninfrastructuur is afgegeven uiterlijk op 31 december 2017.";

3° tussen het tweede en het derde lid wordt een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De voorwaarde, vermeld in het eerste lid, 4°, geldt niet voor projecten die een menging omvatten of realiseren van enerzijds sociale huurwoningen en anderzijds sociale koopwoningen of sociale kavels. Als de werken voor de bouw van sociale koopwoningen in verschillende fasen worden uitgevoerd, kan in afwijking van het eerste lid, 4°, vanaf 1 januari 2017 de aanleg of aanpassing van wooninfrastructuur besteld worden als voor ten minste een bouwfase de vergunning is afgegeven.";

4° in het derde lid, dat het vierde lid wordt, wordt de zinsnede "elk van de voorwaarden, vermeld in het eerste lid" vervangen door de zinsnede "de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°".

Hoofdstuk 9. Werk en Sociale Economie

Afdeling 1. Indieningstermijn betaald educatief verlof

Art. 57. In artikel 137bis, §1, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989 en gewijzigd bij de wet van 17 mei 2007 en het koninklijk besluit van 28 maart 1995, worden tussen het tweede en het derde lid twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

"De termijn, vermeld in het eerste lid, wordt voor het schooljaar 2014-2015 herleid tot een jaar en drie maanden.

De termijn, vermeld in het eerste lid, wordt vanaf het schooljaar 2015-2016 herleid tot een jaar.".

Afdeling 2. Oprichting begrotingsfonds terugvorderingen VCF

Art. 58. §1. Er wordt een fonds opgericht binnen het departement WSE voor de uitvoering van projecten die tot stand komen met cofinanciering van de Europese Unie. Dit fonds is een begrotingsfonds als bedoeld in artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, hierna het fonds te noemen.

§2. De inkomsten van het fonds worden gespijsd door de terugvorderingen van subsidies of bedragen voor de financiering van overeenkomsten betreffende de Vlaamse cofinanciering van ESF projecten, die door de begunstigden niet of op onrechtmatige wijze werden aangewend of waarvan de aanwending onvoldoende wordt verantwoord.

§3. De inkomsten van het fonds mogen aangewend worden voor uitgaven voor diensten, werking, exploitatie en uitrusting, voor zover deze uitgaven verband houden met de realisatie van de projecten met cofinanciering van de EU.

Hoofdstuk 10. Landbouw en Visserij

Afdeling 1. Terugvorderbare voorschotten verenigingen

Art. 59. In artikel 40 van het decreet van 30 juni 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2006 worden paragraaf 1 en 2 vervangen door wat volgt:

“§1. Volgende reeds toegekende terugvorderbare voorschotten worden bevestigd aan de hierna vermelde verenigingen, erkend met toepassing van artikel 40, 2°, van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid:

1° 71.520,36 euro aan de vzw Vlaamse Rundveeteelt Vereniging;

2° 278.476,10 euro aan de vzw Vlaamse Piétrain Fokkerij.

§2. Het terugvorderbaar voorschot, vermeld in paragraaf 1, mag door de vereniging in kwestie uitsluitend aangewend worden voor de uitvoering van opdrachten haar gegeven met toepassing van artikel 40, 1°, van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid.”.

Hoofdstuk 11. Onderwijs en Vorming

Afdeling 1. Teldag integratietoelage basisonderwijs

Art. 60. In artikel 87 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, wordt paragraaf 6 vervangen door wat volgt:

“§6. De teldag voor de integratietoelage is de eerste schooldag van oktober van het vorige schooljaar.

In afwijking op het eerste lid is de teldag voor de integratietoelage voor het schooljaar 2015-2016 de eerste schooldag van oktober van het schooljaar 2013-2014.”.

Afdeling 2. Integratietoelage secundair onderwijs

Art. 61. Aan artikel 330 van de Codex Secundair Onderwijs van 17 december 2010 wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking op voorgaande bepalingen is het aantal punten per school voor het schooljaar 2015-2016 identiek aan het aantal punten voor het schooljaar 2014-2015.”.

Afdeling 3. Heroriëntering middelen expertisenetwerk

Art. 62. In artikel II.108 van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 13 oktober 2013, wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art. 63. In artikel II.112, §1 van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 13 oktober 2013, worden volgende wijzigingen doorgevoerd:

1° de zinsnede “van een strategisch beleidsplan van een Expertisenetwerk of regionaal platform dat de organisatie en ontwikkeling van de specifieke lerarenopleidingen en de kwaliteitszorg beschrijft, zoals vermeld in artikel II.115” wordt opgeheven;

2° de woorden “in het Expertisenetwerk” worden opgeheven.

Art. 64. In artikel II.114, § 3, van de Codex Hoger onderwijs, zoals gecodificeerd op 13 oktober 2013, wordt de zin “Daarbij wordt rekening gehouden met het assessment, vermeld in artikel II.115, tweede lid.” opgeheven.

Art. 65. Afdeling 4, Samenwerking, Expertisenetwerken en regionale platformen inzake leraren, van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 13 oktober 2013, die bestaat uit artikelen II.115 en II.116, wordt vervangen door wat volgt:

“Afdeling 4. Samenwerking en ondersteuning van lerarenopleidingen

Art. II.115. De hogescholen en/of universiteiten en/of ambtshalve geregistreerde instellingen kunnen met centra voor volwassenenonderwijs een overeenkomst sluiten over de organisatie van de lerarenopleidingen, met name onderwijs- en studieactiviteiten, de kwaliteitszorg en het gebruik van infrastructuur.

Art. II.116. De Vlaamse Regering kan middelen toekennen die de kwaliteit van de lerarenopleidingen verbeteren en/of de samenwerking tussen lerarenopleidingen bevorderen. Hiertoe zal ze minstens vijfjaarlijks de beleidsprioriteiten vastleggen.

De Vlaamse Regering stelt nadere inhoudelijke, organisatorische en procedurele regels vast voor de bepaling van de beleidsprioriteiten en de toekenning van de financiële middelen.”.

Art. 66. In artikel III.33 van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 13 oktober 2013, worden volgende wijzigingen doorgevoerd:

1° de zinsnede “van een strategisch beleidsplan van een Expertisenetwerk of regionaal platform dat de organisatie en ontwikkeling van de specifieke lerarenopleidingen en de kwaliteitszorg beschrijft” wordt opgeheven;

2° de zinsnede “in het Expertisenetwerk” wordt opgeheven.

Art. 67. In artikel 17 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art. 68. Afdeling VII, Samenwerking, Expertisenetwerken en regionale platformen inzake leraren, van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, die bestaat uit artikelen 71 en 72, wordt vervangen door wat volgt:

“Afdeling 4. Samenwerking en ondersteuning van lerarenopleidingen

Art. 71. De hogescholen en/of universiteiten en/of ambtshalve geregistreerde instellingen en de centra voor volwassenenonderwijs kunnen een overeenkomst sluiten over de organisatie van de lerarenopleidingen, met name onderwijs- en studieactiviteiten, de kwaliteitszorg en het gebruik van infrastructuur.

Art. 72. De Vlaamse Regering kan middelen toekennen die de kwaliteit van de lerarenopleidingen verbeteren en/of de samenwerking tussen lerarenopleidingen bevorderen. Hiertoe zal ze minstens vijfjaarlijks de beleidsprioriteiten vastleggen.

De Vlaamse Regering stelt nadere inhoudelijke, organisatorische en procedurele regels vast voor de bepaling van de beleidsprioriteiten en de toekenning van de financiële middelen.”.

Afdeling 4. Middelenfonds

Art. 69. § 1. Er wordt een begrotingsfonds opgericht voor de aanwending van teruggevorderde salarissen en salaristoelagen van de sector Onderwijs, hierna genoemd ‘het middelenfonds’.

§2. Het middelenfonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

§3. Het middelenfonds wordt gespijsd door alle ontvangsten die voortvloeien uit de terugvorderingen van salarissen en salaristoelagen.

§4. De middelen van het fonds dienen aangewend te worden voor de betaling van salarissen, salaristoelagen of andere uitgaven ten voordele van het Vlaamse onderwijs.

§5. De boekhoudkundige verwerking van de verrichtingen gebeurt voor elk onderwijsnet afzonderlijk.

Art. 70. Het saldo en de vastgestelde rechten vastgesteld op 31 december 2015 op het fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de sector onderwijs, opgericht bij artikel 21 van het decreet van 21 december 1990 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, wordt overgedragen naar het middelenfonds opgericht in artikel 11 van dit decreet.

Art. 71. Artikel 21 van het decreet van 21 december 1991 houdende de bepalingen tot de begeleiding van de begroting wordt opgeheven.

Afdeling 5. Verdeling ZAP, VOZUN en puntengewichten

Art. 72. In Art. III.5, §13 van de Codex Hoger Onderwijs wordt de tabel vervangen als volgt:

Begrotings- jaar	VOWun	VOWun2014		VOZun	VOZun2014
	ZAP	Punten- gewichten	ZAP	ZAP	ZAP
2012	440.000			360.000	
2013	1.925.000			1.575.000	
2014		2.000.000	3.575.000		2.925.000
2015		3.000.000	5.115.000		4.185.000
2016		3.519.000	5.971.000		4.886.000
2017		4.519.000	7.511.000		6.146.000
2018		5.519.000	8.996.000		7.361.000

2019		6.519.000	10.591.000		8.666.000
2020		7.519.000	12.186.000		9.971.000
2021		8.519.000	13.726.000		11.231.000
2022		9.519.000	15.321.000		12.536.000
2023		11.219.000	16.476.000		13.481.000
vanaf 2024		11.700.000	17.270.000		14.130.000

Afdeling 6. Herinvestering financiering hogescholen

Art. 73. Aan artikel III.5 van de Codex Hoger Onderwijs wordt een paragraaf 15 toegevoegd die luidt als volgt:

“§15. Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden de bedragen VOWprof2014 en VOWhko2014 als vermeld in of berekend conform dit artikel, vermeerderd met de volgende bedragen:

- 1° VOWprof2014: 3.031.000 euro;
- 2° VOWhko2014: 452.000 euro.

De bedragen, vermeld in deze paragraaf, zijn op indexniveau 2016 en worden vanaf het begrotingsjaar 2017 jaarlijks geïndexeerd aan de hand van de indexformule, vermeld in paragraaf 9 van dit artikel.”.

Afdeling 7. “Kliks” variabele onderwijsdelen hoger onderwijs

Art. 74. Artikel III.6/1 van de codex hoger onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. III.6/1. In afwijking van artikel 6, §1, §2 en §3, van deze codex evolueren in de begrotingsjaren 2015 en 2016 de bedragen van de variabele onderwijsdelen niet als het aantal opgenomen studiepunten in het desbetreffende variabele onderwijsdeel berekend voor de begrotingsjaren 2015 en 2016 toeneemt met ten minste 2% ten opzichte van de referentiepunten. Er worden ook geen nieuwe referentiepunten vastgelegd bij een eventuele stijging van 2% of meer van het aantal opgenomen studiepunten voor het desbetreffende variabele onderwijsdeel.”.

Afdeling 8. Verdeling aanvullende onderzoeksmiddelen

Art. 75. Aan art. III.39. van de Codex Hoger Onderwijs worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, tweede lid, wordt de tabel vervangen als volgt:

begrotingsjaar	bedrag (uitgedrukt in miljoen euro)
2014	12,82
2015	18,64
2016	21,61
2017	27,43
2018	32,73
2019	38,23
2020	43,53
2021	48,83

2022	54,33
2023	58,01
vanaf 2024	60,67

2° er wordt een paragraaf acht toegevoegd, die luidt als volgt:

“§8. De bedragen van de aanvullende onderzoeksmiddelen, berekend overeenkomstig dit artikel, met uitzondering van de bedragen vermeld in paragraaf 1 en paragraaf 3 die vanaf 2015 toegevoegd worden, worden vanaf het begrotingsjaar 2016 bijkomend met 1% verminderd.”.

Afdeling 9. Verdeling bijkomende financiering hoger onderwijsinstellingen Brussel-Hoofdstad

Art. 76. Aan art.III. 41, §1, van de Codex Hoger Onderwijs wordt een lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“Vanaf begrotingsjaar 2016 wordt de som van de bedragen, vermeld en berekend overeenkomstig deze paragraaf, verminderd met een bedrag van 1.000.000 euro.”.

Afdeling 10. Verdeling hbo5 middelen

Art. 77. Aan Art.III.55 van de Codex Hoger Onderwijs worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden “een nader te bepalen begrotingsjaar” vervangen door de zinsnede “het begrotingsjaar 2016”;

2° aan het einde van paragraaf 1 wordt de zinsnede “van 1.500.000 euro.” toegevoegd;

3° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het bedrag vermeld in §1 wordt vanaf begrotingsjaar 2017 jaarlijks geïndexeerd volgende de bepalingen in artikel III.5 §9.”;

4° in paragraaf 4 wordt de zinsnede “het bedrag waarin in paragraaf 2 voorzien wordt” vervangen door de zinsnede “182.250 euro.”.

Afdeling 11. Sociale toelage universiteiten

Art. 78. In de Codex Hoger Onderwijs wordt een artikel III.71/1 ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. III.71/1. In afwijking van artikel III.70 en III.71 ontvangen de universiteiten in het begrotingsjaar 2016 voor de sociale toelage hetzelfde bedrag dan hetgene zij ontvangen hebben in het begrotingsjaar 2015.”.

Afdeling 12. “Klik” zeevaartschool

Art. 79. In artikel 3 van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de Hogere Zeevaartschool, wordt paragraaf 5 vervangen door wat volgt:

“In afwijking van paragraaf 1 van dit artikel evolueren in de begrotingsjaren 2015 en 2016 de bedragen van het variabel onderwijsdeel niet als het aantal opgenomen studiepunten berekend voor de begrotingsjaren 2015 en 2016 toeneemt met ten

minste 2 % ten opzichte van de referentiepunten. Er worden ook geen nieuwe referentiepunten vastgelegd bij een eventuele stijging van 2 % of meer van het aantal opgenomen studiepunten.”.

Afdeling 13. Aanpassing middelen NT2

Art. 80. In artikel 196quater van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid van paragraaf 2 worden de woorden “Nederlands als tweede taal” telkens vervangen door de woorden “Nederlands tweede taal, richtgraad 1 en alfabetisering Nederlands tweede taal”;

2° het tweede lid van paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“Voor het schooljaar 2015-2016 wordt het aantal aanvullende leraarsuren voor de centra voor volwassenenonderwijs en het aantal aanvullende vte voor de centra voor basiseducatie verdeeld op basis van het aantal unieke cursisten Nederlands tweede taal, richtgraad 1 en alfabetisering Nederlands tweede taal in een inburgeringstraject.”.

3 ° het derde lid van paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“De beschikbare leraarsuren en vte kunnen enkel aangewend worden voor de organisatie van de opleiding Nederlands tweede taal richtgraad 1 van het studiegebied Nederlands tweede taal van het secundair volwassenenonderwijs voor de centra voor volwassenenonderwijs of voor de organisatie van de opleiding Nederlands tweede taal richtgraad 1 van het leergebied Nederlands tweede taal van de basiseducatie en de opleidingen van het leergebied alfabetisering Nederlands tweede taal voor de centra voor basiseducatie.”.

Afdeling 14. Aanpassing deler voor de geletterdheidsmodules Nederlands en Leren leren

Art. 81. In artikel 98, §1, 4°, gewijzigd bij het decreet van 12 juli 2013, worden tussen de woorden “voor de” en het woord “studiegebieden” de woorden “geletterdheidsmodules Nederlands en Leren leren en de” ingevoegd.

Afdeling 15. Inschrijvingsgeld deeltijds kunstonderwijs

Art. 82. In artikel 100quater, eerste lid, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het Onderwijs-II, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014 betreffende het Onderwijs XXIV, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

2° een attest overleggen, uitgereikt door de bevoegde overheid, waaruit blijkt dat hij:

- a) een leefloon van het OCMW ontvangt;
- b) een inkomensgarantie voor ouderen of een rentebijslag ontvangt;
- c) erkend is als gehandicapte en een tegemoetkoming van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid ontvangt;
- d) voor ten minste 66% arbeidsongeschikt is;
- e) begunstigde is van een verhoogde kinderbijslag (erkend voor ten minste 66%);
- f) persoon ten laste is van een persoon, bedoeld in a) of in b) of in c) of in d);

Afdeling 16. Begrotingsfonds dienstverlening AHOVOKS

Art. 83. In artikel 26, §1 van het decreet van 21 december 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013, worden de woorden "Er wordt een begrotingsfonds Dienstverlening AKOV opgericht" vervangen door de woorden "Er wordt een begrotingsfonds Dienstverlening AHOVOKS opgericht".

Afdeling 17. Middelen vluchtelingencrisis.

Art. 84. In het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs wordt een artikel 196sexies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 196sexies. §1. Ten laste van het begrotingsjaar 2016 worden 111.449,50 aanvullende leraarsuren, 1.568,79 aanvullende punten en een bedrag van 972.650,20 euro aan werkingsmiddelen aan de centra voor volwassenenonderwijs en 128,12 aanvullende vte, 2.025,98 aanvullende punten en een bedrag van 1.446.102,48 euro aan werkingsmiddelen aan de centra voor basiseducatie toegekend.

§2. Deze middelen worden verdeeld op basis van het aantal unieke cursisten Nederlands tweede taal en alfabetisering Nederlands tweede taal in een inburgeringstraject.

§3. De middelen kunnen enkel aangewend worden voor de organisatie van de bijkomende opleidingen van het studiegebied Nederlands tweede taal van het secundair volwassenenonderwijs en de bijkomende opleidingen van de leergebieden alfabetisering Nederlands tweede taal en Nederlands tweede taal van de basiseducatie die de verhoogde instroom van vluchtelingen in een inburgeringstraject met zich meebrengt."

Art. 85. Aan hoofdstuk II van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving wordt een artikel 19nonies toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 19nonies. §1. Ten laste van het begrotingsjaar 2016 wordt bij het Departement Onderwijs en Vorming op FBO-1FGE2AJ-IS – Interne stromen – Schoolinfrastructuur een krediet ingeschreven.

§2. Deze middelen kunnen enkel aangewend worden voor AGION en voor het GO! voor de volledige subsidiëring en financiering van de realisatie van tijdelijke schoolinfrastructuur, namelijk de huur en plaatsing van tijdelijke modulaire units in het kader van de opvang van instromende minderjarigen in het onderwijssysteem (zowel kleuters, leerlingen basis- en secundair onderwijs, niet begeleide minderjarigen) naar aanleiding van de vluchtelingencrisis."

Art. 86. Ten laste van het begrotingsjaar 2016 wordt bij het Departement Onderwijs en Vorming op FBO-1FBE2ZZ-PR Provisies – Provisies een krediet ingeschreven.

Deze middelen kunnen enkel aangewend worden om, naar aanleiding van de vluchtelingencrisis, bijkomende specifieke maatregelen te nemen voor anderstalige nieuwkomers in het basis- of secundair onderwijs. De Vlaamse Regering wordt belast met de uitvoering van deze bepaling.

Afdeling 18. Huursubsidies schoolinfrastructuur

Art. 87. Artikel 19bis van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19bis. §1. Elke inrichtende macht mag binnen de perken van de begrotingskredieten een dossier indienen bij AGION voor het huren van een

schoolgebouw dat voorheen nog niet als onderwijsbestemming werd ingezet. Deze huursubsidie kadert in projecten voor bestaande gebouwen, vernieuwbouw of nieuwbouw waarbij ofwel nieuwe capaciteitsuitbreiding gerealiseerd wordt ofwel bedreigde capaciteit effectief hersteld wordt, binnen het basis- en secundair onderwijs en de internaten.

§2. De maximumtermijn van de huurovereenkomst bedraagt 18 jaar vanaf de aanvang van de huurovereenkomst.

§3. Op basis van een periodieke oproep bepaalt een selectiecommissie binnen AGION aan de hand van objectieve criteria, zoals de huurtermijn en multi-inzetbaarheid, de te weerhouden dossiers binnen de perken van de begrotingskredieten.

§4. Wijzigingen met betrekking tot de huurovereenkomst worden onmiddellijk voorgelegd aan AGION en kunnen leiden tot wijzigingen van de beslissing van AGION met betrekking tot de huursubsidie.

§5. Voor de huursubsidie die AGION toekent, geldt hetzelfde subsidiepercentage als in de reguliere subsidiëring, zoals vermeld in artikel 17, §1.

§6. De Vlaamse Regering bepaalt de werkwijze m.b.t. de periodieke oproep, de samenstelling en werking van de selectiecommissie binnen AGION, de wijze van selectie van de te weerhouden dossiers, de normen met inbegrip van de financiële norm, de modaliteiten, de berekeningswijze en de wijze van toekenning, uitbetaling en verantwoording van de huursubsidie."

Art. 88. Artikel 19ter van dezelfde wet, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19ter. De huursubsidie vermeld in artikel 19bis kan met betrekking tot het betrokken schoolgebouw niet gecumuleerd worden met subsidies inzake schoolinfrastructuur voor of tijdens de periode van het huren."

Art. 89. Artikel 19quater van dezelfde wet, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19quater. AGION kan alle initiatieven nemen die het nodig acht om toe te zien of de voorwaarden voor de huursubsidie vervuld zijn of blijven en of de huursubsidie niet ten onrechte wordt uitbetaald.

AGION kan onder meer bijkomende documenten en gegevens opvragen, de inrichtende macht horen en een bezoek ter plaatse brengen."

Art. 90. Artikel 19quinquies van dezelfde wet, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19quinquies. Indien geen gevolg gegeven wordt aan de initiatieven van AGION zoals bepaald in artikel 19quater, kan de betaling van de huursubsidie opgeschort worden."

Art. 91. Artikel 19sexies van dezelfde wet, wordt vervangen door wat volgt:

" Art. 19sexies. §1. Indien de onderwijsbestemming van het schoolgebouw niet langer verzekerd is of in geval van oneigenlijk gebruik, stopt AGION met de betaling van de huursubsidie.

§2. Het behoort tot de appreciatie van AGION om te bepalen of de onderwijsbestemming niet langer verzekerd is of dat er sprake is van oneigenlijk gebruik, gebaseerd op alle feitelijke en juridische elementen die bekend zijn. "

Art. 92. Artikel 19septies van dezelfde wet, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19septies. § 1. De ten onrechte uitbetaalde huursubsidies worden verrekend met de nog verschuldigde huursubsidies.

§ 2. Bij gebrek aan verschuldigde huursubsidies, vordert AGION de ten onrechte uitgekeerde huursubsidies terug."

Art. 93. Aan hoofdstuk II van dezelfde wet wordt een artikel 19octies toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 19octies. De inrichtende macht die een beschikbaarheidstoelage voor een jaar werd toegekend door de raad van bestuur van AGION vóór de inwerkingtreding van artikel 19bis tot en met artikel 19septies over de huursubsidie, behoudt het recht op die beschikbaarheidstoelage krachtens de voorwaarden en modaliteiten die van kracht waren voor de inwerkingtreding van 19bis tot en met 19septies."

Art. 94. AGION wordt gemachtigd huursubsidies toe te kennen en de jaarlijkse weerslag hiervan moet binnen de toegekende begrotingskredieten blijven.

Hoofdstuk 12. Financiën en Begroting

Afdeling 1. Geïntegreerde woonbonus

Art. 95. In artikel 145³⁷ van het Wetboek van 10 april 1992 van de Inkomstenbelastingen, het laatst gewijzigd bij decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, eerste lid, eerste liggend streepje, wordt de zinsnede "en waarvan de leningsovereenkomsten die op die hypothecaire lening betrekking hebben, uiterlijk op 31 december 2015 aangegaan werden" toegevoegd;

2° aan paragraaf 1 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Met behoud van de toepassing van het eerste en het tweede lid, wordt een hypothecaire lening als vermeld in het eerste lid, eerste liggend streepje, waarvan het onderpand door hypotheekruil wordt vervangen ingevolge vervreemding bij authentieke akte verleden vanaf 1 januari 2016 van de woning waarvoor die hypothecaire lening werd aangegaan en waarvan de uitgaven, vermeld in het eerste lid, als gevolg van die vervreemding betrekking hebben op een andere woning, geacht te zijn aangegaan voor het verwerven of behouden van die andere woning."

3° aan paragraaf 1 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als voldaan is aan de voorwaarden van zorgwonen, vermeld in artikel 4.1.1, 18°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, worden de personen die de belastingplichtige conform artikel 4.1.1, 18°, d), van de voormelde codex huisvest, voor de toepassing van dit artikel geacht deel uit te maken van het gezin van de belastingplichtige."

4° in paragraaf 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Als de leningsovereenkomsten met betrekking tot de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, aangegaan werden in de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2015, mag het bedrag van de intresten, betalingen en bijdragen, vermeld in paragraaf 1, met betrekking tot die overeenkomsten, dat in aanmerking wordt genomen voor de belastingvermindering, per belastingplichtige en per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 1520 euro."

Art. 96. In artikel 145³⁸ §1, van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij wet van 8 mei 2014, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als artikel 145³⁷, §1, derde lid wordt toegepast, kan de belastingvermindering, vermeld in artikel 145³⁷, §1, eerste lid niet worden toegepast als de belastingplichtige voor dezelfde uitgaven tevens de toepassing vraagt van de belastingvermindering, vermeld in artikel 145⁵.”.

Art. 97. In hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij wet van 10 augustus 2015, wordt een artikel 145^{38/1} ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 145^{38/1}. Voor de toepassing van artikel 145^{38/2} wordt verstaan onder:

- 1° hypothecaire lening: een hypothecaire leningsovereenkomst met een looptijd van ten minste 10 jaar die door de belastingplichtige is aangegaan bij een instelling die in de Europese Economische Ruimte is gevestigd en die specifiek tot doel heeft om in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte een woning te verwerven of te behouden;
- 2° levensverzekering: een aanvullende verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood tot uitvoering van een individueel gesloten levensverzekeringscontract dat de belastingplichtige is aangegaan in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte om in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte zijn eigen woning te verwerven of te behouden en waarbij:
 - a) de belastingplichtige alleen zichzelf heeft verzekerd;
 - b) het levensverzekeringscontract werd aangegaan voor de leeftijd van 65 jaar;
 - c) het levensverzekeringscontract een minimumlooptijd heeft van tien jaar als het in voordelen bij leven voorziet;
 - d) de voordelen van het levensverzekeringscontract bij leven toekomen aan de belastingplichtige vanaf de leeftijd van 65 jaar;
 - e) de voordelen van het levensverzekeringscontract bij overlijden:
 - 1) toekomen aan de personen die ingevolge het overlijden van de verzekerde de volle eigendom of het vruchtgebruik van de eigen woning verwerven ten belope van het verzekerde kapitaal dat dient voor het wedersamenstellen of het waarborgen van de hypothecaire lening;
 - 2) toekomen aan de echtgenoot of de bloedverwanten van de belastingplichtige tot de tweede graad ten belope van het verzekerde kapitaal dat niet dient voor het wedersamenstellen of het waarborgen van de hypothecaire lening;
 - f) die bijdragen niet geheel of gedeeltelijk in aanmerking kunnen komen voor de toepassing van artikel 52, 7° bis.

Levensverzekeringen die tot na de oorspronkelijk bepaalde termijn worden verlengd, opnieuw van kracht gemaakt, gewijzigd of verhoogd als de verzekerde de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, worden geacht niet voor de leeftijd van 65 jaar, vermeld in het eerste lid, 2°, b), te zijn aangegaan.

Onder het verwerven of behouden van een woning als vermeld in het eerste lid wordt het volgende verstaan:

- 1° een onroerend goed aankopen;
- 2° een onroerend goed bouwen;
- 3° een onroerend goed volledig of gedeeltelijk vernieuwen;
- 4° de erfbelasting, het successierecht, de schenkbelasting of het registratierecht op de schenkingen onder de levenden van onroerende goederen betalen van een woning, met uitzondering van nalatigheidsinteressen, verschuldigd bij laattijdige betaling.

Een hypothecaire lening als vermeld in het eerste lid, 1°, waarvan het onderpand door hypotheekruil wordt vervangen ingevolge vervreemding bij

authentieke akte verleden vanaf 1 januari 2016 van de woning waarvoor die hypothecaire lening werd aangegaan, en waarvan de uitgaven, vermeld in artikel 145^{38/2}, §1, eerste lid, als gevolg van die vervreemding betrekking hebben op een andere woning, wordt geacht te zijn aangegaan voor het verwerven of behouden van die andere woning.

Onder vernieuwing als vermeld in het derde lid, 3°, worden de dienstverrichtingen begrepen, vermeld in rubriek XXXI van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven.”.

Art. 98. In hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij wet van 10 augustus 2015, wordt een artikel 145^{38/2} ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 145^{38/2}. §1. Er wordt een belastingvermindering verleend voor de volgende uitgaven die tijdens het belastbaar tijdperk werkelijk zijn betaald voor de woning van de belastingplichtige die op het ogenblik van de uitgaven zijn eigen woning is:

- 1° de interesten en de betalingen voor de aflossing of de wedersamenstelling van een hypothecaire lening die aangegaan werd vanaf 1 januari 2016;
- 2° de definitief betaalde bijdragen voor een levensverzekering voor het vestigen van een rente of van een kapitaal bij leven of bij overlijden, beperkt tot het gedeelte dat dient voor het weder samenstellen of het waarborgen van een hypothecaire lening als vermeld in punt 1°.

Als artikel 145^{38/1}, vierde lid wordt toegepast, kan de belastingvermindering, vermeld in het eerste lid, niet worden toegepast als de belastingplichtige voor dezelfde uitgaven tevens de toepassing vraagt van de belastingvermindering, vermeld in artikel 145⁵.

Als voldaan is aan de voorwaarden van zorgwonen, vermeld in artikel 4.1.1, 18°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, worden de personen die de belastingplichtige conform artikel 4.1.1, 18°, d) van de voormelde codex huisvest, voor de toepassing van dit artikel geacht deel uit te maken van het gezin van de belastingplichtige.

§2. Het bedrag van de uitgaven dat in aanmerking komt voor de belastingvermindering, vermeld in paragraaf 1, kan per belastingplichtige en per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 1520 euro.

Het bedrag, vermeld in het eerste lid, wordt verhoogd met 760 euro gedurende de eerste tien belastbare tijdperken vanaf het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, werd aangegaan, wanneer de woning, op 31 december van het belastbaar tijdperk waarin die hypothecaire lening is aangegaan, de enige woning is.

De verhoging, vermeld in het tweede lid, wordt bijkomend verhoogd met 80 euro als de belastingplichtige drie of meer dan drie kinderen ten laste heeft op 1 januari van het jaar dat volgt op het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, wordt aangegaan.

Voor de toepassing van het derde lid worden gehandicapte kinderen ten laste voor twee gerekend.

In afwijking van het tweede lid, sluiten de hierna vermelde andere woningen de toepassing van de verhoging niet uit:

- 1° andere woningen waarvan de belastingplichtige door een erfenis mede-eigenaar, blote eigenaar of vruchtgebruiker is;

- 2° andere woningen die op 31 december van het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, werd aangegaan op de vastgoedmarkt te koop zijn aangeboden, en die uiterlijk op 31 december van het jaar dat volgt op het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, werd aangegaan, ook daadwerkelijk zijn verkocht.

De verhogingen, vermeld in het tweede en het derde lid, worden niet langer toegepast vanaf het eerste belastbaar tijdperk waarin de belastingplichtige op 31 december van dat belastbaar tijdperk volle eigenaar, bezitter, erfpachter, opstalhouder of vruchtgebruiker wordt van de andere woning dan de woning waarvoor uitgaven als vermeld in paragraaf 1, werden betaald.

§3. De belastingvermindering, vermeld in paragraaf 1, wordt berekend tegen een belastingtarief van 40%.

Als een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd en beide echtgenoten uitgaven hebben gedaan die recht geven op de belastingvermindering, kunnen de echtgenoten die uitgaven vrij verdelen binnen de begrenzingen, vermeld in paragraaf 2.

§4. De belastingvermindering, vermeld in paragraaf 1 wordt enkel verleend als de belastingplichtige een attest ter beschikking houdt waaruit blijkt dat hij aan alle voorwaarden voldoet om van die belastingvermindering te genieten.

Art. 99. In artikel 145³⁹, eerste lid, 1° van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij wet van 8 mei 2014, worden tussen de woorden "het waarborgen van een lening die" en de woorden "specifiek is aangegaan voor" de zinsnede "uiterlijk op 31 december 2015 is aangegaan en die" ingevoegd.

Art. 100. In artikel 145⁴⁰, § 2, eerste lid, van hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij decreet van 19 december 2014, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° de lening uiterlijk op 31 december 2015 is aangegaan voor een looptijd van ten minste tien jaar bij een instelling die in de Europese Economische Ruimte is gevestigd;"

Art. 101. In artikel 145⁴³, eerste lid, van hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij decreet van 19 december 2014, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° de interesten van schulden die voor 1 januari 2016 specifiek zijn aangegaan om een woning te verwerven of te behouden die op het ogenblik dat de interesten worden betaald, de eigen woning is van de belastingplichtige en waarvan het inkomen begrepen is in zijn belastbare onroerende inkomsten vóór de toepassing van artikel 12, met uitzondering van de interesten die in aanmerking komen voor de belastingvermindering, vermeld in artikel 145³⁷;"

Art. 102. In artikel 145⁴⁶ van hetzelfde wetboek worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste liggend streepje, wordt de zinsnede "artikel 20" vervangen door de zinsnede "artikel 101";

2° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/1. Wanneer de belastingplichtige vanaf 1 januari 2016 :

- een hypothecaire lening aangaat, als vermeld in artikel 145^{38/1}, eerste lid, 1°, terwijl er nog een lening is die in aanmerking komt voor de toepassing van

- artikel 145³⁷, §2, of §3, artikel 145³⁹, 145⁴¹, tweede lid, 3°, artikel 145⁴², tweede lid, 2°, artikel 145⁴³ of 145⁴⁵, en
- voor die hypothecaire lening of voor de levensverzekering, vermeld in artikel 145^{38/1}, eerste lid, 2°, de toepassing vraagt van de belastingvermindering, vermeld in artikel 145^{38/2},
- worden de artikelen 145³⁷, 145³⁹, 145⁴¹, 145⁴², 145⁴³, 145⁴⁴ en 145⁴⁵ niet langer toegepast voor de uitgaven met betrekking tot de voorheen gesloten leningen en levensverzekeringen.”.

Afdeling 2. Toepassing afgevlakte gezondheidsindex

Art. 103. Voor de subsidies, forfaits en tegemoetkomingen die opgenomen zijn in de volgende wettelijke bepalingen of hun uitvoeringsbesluiten en die voorzien in een koppeling aan een prijsindex, moet altijd de afgevlakte gezondheidsindex in aanmerking worden genomen:

- 1° hoofdstuk IV, afdeling 5, artikelen 99 tot en met 107bis van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen;
- 2° artikel 13, 41bis, 48, 85 en 87 van het Bosdecreet van 13 juni 1990, ingevoegd bij het decreet van 15 mei 1999 en gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004 en 7 december 2007;
- 3° artikel 3ter van het Onderwijsdecreet II van 31 juli 1990;
- 4° artikel 11 tot en met 16 van het decreet van 29 april 1991 tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen, gewijzigd bij decreten van 30 april 2004 en 21 december 2014;
- 5° artikel 4 van het decreet van 26 juni 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk;
- 6° artikel 27 van het decreet van 1 december 1993 inspectie en begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken;
- 7° artikel 22,6°, 23,§3bis, 34, eerste lid, 13°, 35, §3, 37, §12 en §20, 47, 56, §2, eerste lid, 3° en 56, §3, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, gewijzigd bij de wetten van 20 december 1995, 22 februari 1998, 24 december 1999, 10 augustus 2001, 17 december 2004, 27 december 2005, 24 juli 2008, 19 december 2008, 22 december 2008, 10 december 2009 en 27 december 2012;
- 8° artikel 10bis en artikel 10ter van het decreet van 24 juli 1996 houdende regeling tot erkenning en subsidiëring van de instellingen voor schuldbemiddeling en tot subsidiëring van een Vlaams Centrum Schuldenlast, gewijzigd bij de decreten van 28 april 2006, 10 juli 2008 en 21 juni 2013 ;
- 9° artikel 91 en artikel 169 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997;
- 10° artikel 58 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, gewijzigd bij de decreten van 23 maart 2012 en 31 mei 2013 ;
- 11° artikel 13, 36, 44 en 51 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, gewijzigd bij de decreten van 19 juli 2002, 30 april 2004, 7 december 2007, 1 maart 2013, 28 maart 2014 en 9 mei 2014;
- 12° het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009 en 6 juli 2012 ;
- 13° artikel 29bis en 29ter van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, artikel 29bis, gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009, en artikel 29ter, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004;
- 14° artikel 17, eerste lid, 3° en derde lid van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 2001 en 24 juni 2005;
- 15° artikel 26 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg, gewijzigd bij het decreet van 25 november 2005;

- 16° artikel 18 van het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen;
- 17° artikel 12 van het decreet van 22 december 2000 betreffende de amateurkunsten;
- 18° artikel 57, 59, 59 ter en 67bis van de programmawet van 2 januari 2001, gewijzigd bij de wetten van 24 december 2002, 23 december 2005 en 27 december 2006;
- 19° artikel 43, §7, 50, §4, 53, 54, 55 en 56 van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding;
- 20° artikel 4 van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en –banen, gewijzigd bij de wetten van 17 juni 2009 en 22 juni 2012;
- 21° artikel 65 tot en met 71 van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002, gewijzigd bij het decreet van 20 december 2002;
- 22° artikel X.5 van het onderwijsdecreet XIV van 14 februari 2003;
- 23° artikel 10, 14, 17 en 18/1 van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding, gewijzigd bij decreet van 18 juli 2008 en 20 december 2013;
- 24° artikel 47 van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk;
- 25° artikel 8, 10, 12 en 18 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van Toerisme voor Allen;
- 26° artikel 16, 20, §2, 21, §3, 23, §1 en §3, 26, 28, §1 en §3, 75bis, §3, vierde lid van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, gewijzigd bij decreet van 20 maart 2009;
- 27° artikel 6bis, 7, §4, 8, §1 en §3, 14, vierde lid, 15bis, eerste en vierde lid van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders, gewijzigd bij decreten van 3 maart 2009, 20 maart 2009 en 21 juni 2013;
- 28° artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;
- 29° artikel 26 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp, gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2012;
- 30° artikel 3 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de toepassing van intersectorale akkoorden voor organisaties ressorterend onder het paritair comité voor de sociaal-culturele sector;
- 31° artikel 11 van het decreet van 7 mei 2004 houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector;
- 32° artikel 10 tot en met 10/2 van het decreet van 7 mei 2004 houdende omvorming van de v.z.w. "de Rand" tot een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap en houdende vaststelling van de bevoegdheden van de provincie Vlaams-Brabant inzake de ondersteuning van de Vlaamse Rand;
- 33° artikel 8, 17, 18 en 19 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, gewijzigd bij de decreten van 22 december 2006, 20 maart 2009, 21 juni 2013 en 25 april 2014;
- 34° artikel 6, §4 van het decreet van 5 mei 2006 houdende de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal;
- 35° artikel 32 van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum;
- 36° artikel 63 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007;
- 37° decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs;

- 38° artikel 43 van het Participatiedecreet van 18 januari 2008;
- 39° artikel 52 van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand;
- 40° het decreet van 23 mei 2008 betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering;
- 41° artikel 95, 96, 105 en 170 van de wet betreffende de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gecoördineerd op 10 juli 2008 en gewijzigd bij de wet van 10 april 2014;
- 42° artikel 32, §3, tweede lid, 65 en 66/30, §3, tweede lid van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het beheer en de uitbating van de regionale luchthavens Oostende-Brugge, Kortrijk-Wevelgem en Antwerpen, gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009;
- 43° artikel 25 van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristische logies;
- 44° artikel 29 van het Circusdecreet van 21 november 2008;
- 45° decreet hogere zeevaartschool van 20 februari 2009;
- 46° artikel 60, 62, 64, 68 en 69 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009, gewijzigd bij het decreet van 21 juni 2013;
- 47° artikel 4 van het decreet van 20 maart 2009 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;
- 48° artikel 26/10, §2 en 26/11 van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid, ingevoegd bij het decreet van 10 februari 2012;
- 49° artikel 10 van het decreet van 3 april 2009 betreffende het georganiseerde vrijwilligerswerk in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;
- 50° artikel 3 van het decreet van 3 april 2009 houdende de toekenning voor de uitbouw, de coördinatie en de promotie van het sportaanbod van de studentenvoorzieningen van de Vlaamse universiteiten en hogescholen en de erkenning en subsidiëring van een Vlaamse overkoepelende studentensportvereniging;
- 51° artikel 17 van het decreet van 8 mei 2009 betreffende het algemeen welzijnswerk, gewijzigd bij het decreet van 25 mei 2012;
- 52° decreet van 8 mei 2009 betreffende kwaliteit van onderwijs;
- 53° artikel 6 van het decreet van 14 december 2009 houdende de organisatie en werking van de regionale technologische centra;
- 54° artikel 10 van het decreet van 19 november 2010 tot oprichting van een Vlaams communicatiehuis in Brussel onder de vorm van het extern verzelfstandigd agentschap Muntpunt VZW;
- 55° artikel 5 van het decreet van 15 juli 2011 houdende de erkenning van en de subsidieregeling voor het Memoriaal van de Vlaamse Ontvoogding en Vrede;
- 56° artikel 2, 8, §7, 13, §3 en 20 van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid;
- 57° artikel 9, 13 en 19 van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen;
- 58° artikel 7 en 12 van het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters;
- 59° artikel 49 en 73 van het antidopingdecreet van 25 mei 2012, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014;
- 60° artikel 13 en 19, §3 van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg;
- 61° artikel 51 van het decreet van 6 juli 2012 betreffende het Lokaal Cultuurbeleid;
- 62° artikel 182 en 185 van het Cultureel-erfgoeddecreet van 6 juli 2012;
- 63° artikel 2, 3° en 8 van het decreet van 6 juli 2012 houdende subsidiëring van hostels, jeugdverblijfcentra, ondersteuningsstructuren en de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme;
- 64° artikel 3 van het decreet van 6 juli 2012 houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal sportbeleid;
- 65° artikel 8 van het decreet van 7 december 2012 houdende de stimulering van een inclusief Vlaams ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen;

- 66° artikel 6 van het decreet van 21 december 2012 tot compensatie van de openbare dienstverplichting tot het vervoer van personen met een handicap of een ernstig beperkte mobiliteit;
- 67° artikel 14 van het decreet van 21 juni 2013 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;
- 68° artikel 22, 26 §1, 28, 42 §2, 67 en 68 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp;
- 69° artikel 16, 20 en 59 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;
- 70° artikel 3 van het decreet van 8 november 2013 houdende het stimuleren, het coördineren en het subsidiëren van de tewerkstelling in de sportsector;
- 71° codex hoger onderwijs gecodificeerd op 11 oktober 2013;
- 72° artikel 25 en 42 van het decreet van 22 november 2013 betreffende de lokale diensteneconomie;
- 73° artikel 14, §2 van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning;
- 74° artikel 25 van het Kunstendecreet van 13 december 2013, gewijzigd bij decreet van 18 mei 2015;
- 75° het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten;
- 76° het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting;
- 77° artikel 10 van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap.

Voor alle overeenkomsten en akkoorden gesloten in het kader van de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap, die voorzien in een koppeling aan de prijsindex, moet ook altijd de afgevlakte gezondheidsindex in aanmerking worden genomen.

De afgevlakte gezondheidsindex moet berekend en toegepast worden overeenkomstig artikel 2 tot en met 2quater van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen.

De toepassing van het eerste tot en met het derde lid mag niet leiden tot een nominale vermindering van de subsidies, forfaits en tegemoetkomingen, vermeld in het eerste lid, in de periode van 1 april tot aan de referentiemaand, vermeld in artikel 2, §4, van het voormelde koninklijk besluit.

Afdeling 3. Hervorming Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU)

Art. 104. Het decreet van 22 december 2000 houdende oprichting van een Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven wordt opgeheven.

Het gehele vermogen, met inbegrip van alle rechten en plichten, openstaande vastleggingen en vorderingen, activa en passiva, van het ontbonden Financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige uitgaven wordt van rechtswege overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap op 31 december 2015.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de verdeling van de overgekomen kredieten te bepalen.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de vereffening van het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven af te handelen.

Art. 105. De Vlaamse regering wordt gemachtigd om jaarlijks de op het einde van het begrotingsjaar beschikbare vastleggingskredieten op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, beperkt tot de som van de niet-gebruikte vereffeningskredieten te herverdelen over de programma's heen naar de provisie investeringsmiddelen. Deze provisie kan voor investeringsgerelateerde uitgaven en schuldafbouw worden aangewend.

Afdeling 4. Opheffing DAB Veiling Emissierechten

Art. 106. Artikel 20 van het decreet van 9 november 2012 houdende diverse bepalingen betreffende financiën en begroting wordt opgeheven.

Het gehele vermogen, met inbegrip van alle rechten en plichten, openstaande vastleggingen en vorderingen, activa en passiva van de ontbonden Dienst met Afzonderlijk Beheer Veiling Emissierechten wordt van rechtswege overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap op 31 december 2015.

Afdeling 5. Opheffing Vlaams Toekomstfonds

Art. 107. Artikel 93 tot en met 97 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2007 worden opgeheven.

Het gehele vermogen, met inbegrip van alle rechten en plichten, openstaande vastleggingen en vorderingen en activa en passiva, van het ontbonden Vlaams Toekomstfonds wordt van rechtswege overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap op 31 december 2015.

Afdeling 6. Erfbelasting

Art. 108. In artikel 3.10.4.3.1, derde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede "artikel 2.7.1.0.6" vervangen door de zinsnede "de artikelen 2.7.1.0.5, §1, tweede lid, en 2.7.1.0.6".

Afdeling 7. Schenkbelasting

Art. 109. In artikel 2.8.4.3.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen de zinsnede "In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, §1," en de zinsnede "wordt de schenkbelasting voor schenkingen voor onroerende goederen" de zinsnede "zoals van toepassing vanaf 1 juli 2015," ingevoegd;

2° in paragraaf 2, eerste lid, wordt tussen de zinsnede "In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, §1," en de zinsnede "wordt de schenkbelasting voor schenkingen voor onroerende goederen" de zinsnede "zoals van toepassing vanaf 1 juli 2015," ingevoegd.

Afdeling 8. Onroerende voorheffing

Art. 110. Artikel 3.1.0.0.6 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3.1.0.0.6. De provincies en de gemeenten die met toepassing van artikel 2.1.4.0.2 opcentiemen op de onroerende voorheffing heffen, en die met toepassing

van artikel 2.1.4.0.1, §2, eerste lid, 5°, 6° en 7°, en artikel 2.1.5.0.1, §2, die opbrengsten derven, worden daarvoor volledig vergoed door het Vlaamse Gewest.”.

Afdeling 9. Compensatie aan de gemeenten voor gedeerde opcentiemen onroerende voorheffing

Art. 111. Als een gemeente met toepassing van artikel 3.1.0.0.6 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 recht had op een compensatie voor de opbrengsten, die zij derfde voor het aanslagjaar 2014 met toepassing van artikel 2.1.6.0.1, eerste lid, 4°, van deze codex en het bedrag van deze compensatie is groter dan het verschil tussen wat de gemeente met toepassing van de artikelen 6 tot en met 11 van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds uit de hoofddotatie van het Gemeentefonds ontving in 2013 en wat de gemeente met toepassing van die zelfde bepalingen uit de hoofddotatie van het Gemeentefonds ontving in 2014, wordt in 2016, 2017, 2018 en 2019 een bedrag x betaald aan de gemeente volgens volgende formule:

$x = a - b$,

waarbij:

- 1° a = het in 2015 uitbetaalde bedrag van de compensatie voor gedeerde opbrengsten voor het aanslagjaar 2014 met toepassing van de artikelen 2.1.6.0.1, eerste lid, 4°, en 3.1.0.0.6 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013;
- 2° b = het verschil tussen het bedrag dat de gemeente uit de hoofddotatie van het Gemeentefonds ontving in 2013 en het bedrag dat de gemeente uit de hoofddotatie van het Gemeentefonds ontving in 2014, telkens met toepassing van de artikelen 6 tot en met 11 van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds.

Het bedrag x , vermeld in het eerste lid, wordt aan de gemeente betaald uiterlijk op 15 oktober van elk jaar.

Afdeling 10. Kilometerheffing

Onderafdeling 1. Technische correcties

Art. 112. In artikel 2.4.4.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, ingevoegd bij het decreet van 3 juli 2015, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid, 2°, wordt de zinsnede “de hogere of lagere eurocent naargelang het cijfer van het duizendste al dan niet vijf bereikt” vervangen door de zinsnede “het hogere of lagere tiende van de eurocent naargelang het cijfer van het honderdste van de eurocent al dan niet vijf bereikt”;

2° er wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de toepassing van dit artikel worden elektrische voertuigen beschouwd als behorend tot de EURO-emissieklasse EURO VI. In dit lid wordt verstaan onder elektrisch voertuig: een motorvoertuig uitgerust met een aandrijving die bestaat uit ten minste één niet-perifere elektromotor als energieomzetter met een elektrisch oplaadbaar energieopslagsysteem, dat extern kan worden opgeladen.”.

Onderafdeling 2. Vervroegde aanvraag tot vrijstelling

Art. 113. De vrijstellingen van de kilometerheffing, als vermeld in artikel 23 van het decreet van 3 juli 2015 tot invoering van de kilometerheffing en stopzetting van

de heffing van het eurovignet en tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 in dat verband, kunnen worden aangevraagd vanaf 1 januari 2016.

Afdeling 11. Stopzetting heffing eurovignet

Art. 114. Artikel 5.0.0.0.12 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, ingevoegd bij decreet van 3 juli 2015, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 5.0.0.0.12. Op aanvraag van de belastingschuldige wordt voor de voertuigen die in België ingeschreven zijn of ingeschreven moeten zijn en waarvan de aangiftes, vermeld in artikel 3.3.1.0.3, voor 1 november 2015 werden onderschreven of overeenkomstig artikel 3.3.1.0.3, vierde lid, werden verlengd, een evenredige teruggave van het eurovignet verleend voor de resterende dagen van de belastbare periode van het eurovignet die betrekking hebben op de periode vanaf 1 april 2016.

Voor de berekening van het terug te betalen bedrag wordt toepassing gemaakt van de volgende formule:

$JV \times r/365$ dagen,

waarbij:

- 1° JV = het toepasselijke tarief van een eurovignet met een geldigheidsduur van een jaar als vermeld in artikel 2.4.4.0.1;
- 2° r = het resterend aantal dagen waarvoor al betaald werd, te rekenen vanaf 1 april 2016 tot het einde van de geldigheidsduur van het eurovignet.

Artikel 3.4.7.0.4 is niet van toepassing.

Op straffe van verval gebeurt de aanvraag, vermeld in het eerste lid, ten vroegste op 1 januari 2016 en uiterlijk op 1 mei 2016.”.

Afdeling 12. Behoud procedureregels eurovignet

Art. 115. Artikel 3.1.0.0.1, eerste lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wordt vervangen door wat volgt:

“De bepalingen van titel 3 zijn, behalve bij afwijkende bijzondere bepalingen, van toepassing op alle belastingen, vermeld in titel 2, alsook op het eurovignet.”.

Afdeling 13. Bijsturing van de belasting op de inverkeerstelling en wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 in dat verband

Art. 116. In artikel 2.3.4.1.2 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“De belasting wordt berekend volgens de volgende formule:

$$BIV = ((CO_2 * f + x) / 246)^6 * 4500 + c) * LC”;$$

- 2° in het tweede lid, 4°, wordt de tabel die de luchtcomponent (c) weergeeft vervangen door wat volgt:

“

brandstofsoort	euronorm	bedrag in euro
diesel	Euro 0	2914,27
	Euro 1	855,00
	Euro 2	620,21
	Euro 3	488,69
	Euro 3 + roetfilter	461,92
	Euro 4	461,92
	Euro 4 + roetfilter	454,07
	Euro 5 of EEV	454,07
	Euro 6	454,07
	Euro 6	454,07
benzine, en andere brandstoffen	Euro 0	1159,11
	Euro 1	518,37
	Euro 2	155,01
	Euro 3	97,23
	Euro 4	23,34
	Euro 5 of EEV	20,98
	Euro 6	20,98

Art. 117. In artikel 2.3.4.1.3 worden de woorden ‘41,61 euro’ vervangen door de woorden ‘41,99 euro’ en worden de woorden ‘10.402 euro’ vervangen door de woorden ‘10.497,70 euro’.

Art. 118. In artikel 2.3.4.1.4, laatste zin, van hetzelfde decreet worden de woorden “1 juli 2013” vervangen door de woorden “1 juli 2015”.

Art. 119. In de tabel in artikel 2.3.4.1.6 van hetzelfde decreet worden de woorden “benzine en lpg” vervangen door de woorden “benzine en andere brandstoffen, met uitzondering van diesel en aardgas”.

Art. 120. Artikel 2.3.6.0.2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 2.3.6.0.2 Op voertuigen die uitsluitend aangedreven worden door een elektrische motor of waterstof wordt geen belasting geheven.

Dit artikel is alleen van toepassing op de wegvoertuigen, vermeld in artikel 2.3.4.1.1.”.

Art. 121. Aan titel 2, hoofdstuk 3, afdeling 6 van hetzelfde decreet wordt een artikel 2.3.6.0.3 toegevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 2.3.6.0.3. Op voertuigen waarvan de motor, ook al is het maar gedeeltelijk of tijdelijk, aangedreven wordt met aardgas wordt geen belasting geheven.

Op plug-in hybride voertuigen wordt geen belasting geheven. Een plug-in hybride voertuig is een voertuig dat aangedreven wordt door een elektrische motor en een verbrandingsmotor waarvoor de energie geleverd wordt aan de elektrische motor door batterijen die volledig opgeladen kunnen worden via een aansluiting aan een externe energiebron buiten het voertuig.

Dit artikel is alleen van toepassing op de wegvoertuigen, vermeld in artikel 2.3.4.1.1.”.

Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

Art. 122. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2016, met uitzondering van:

- 1° artikel 14 tot en met 25, die in werking treden vanaf 1 maart 2016;
- 2° artikel 43 en 44, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2015;
- 3° artikel 52 tot en met 55, die uitwerking hebben vanaf 1 oktober 2015;
- 4° artikel 60 en 61, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 2015;
- 5° artikel 82, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 2015;
- 6° artikel 95 tot en met 102, die in werking treden vanaf aanslagjaar 2017;
- 7° artikel 103, dat uitwerking heeft met ingang van 27 april 2015;
- 8° artikel 104 tot en met 107, die in werking treden vanaf 31 december 2015;
- 9° artikel 109, dat uitwerking heeft met ingang van 1 juli 2015;
- 10° artikel 110, dat uitwerking heeft met ingang van aanslagjaar 2015;
- 11° artikel 112, dat in werking treedt op 1 april 2016;
- 12° artikel 115, dat in werking treedt op 1 april 2016;
- 13° artikel 121, dat in werking treedt op 1 januari 2016 en buiten werking treedt op 1 januari 2021.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaamse minister van
Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen
en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en
Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
RUIMTELIJKE ORDENING-ONROEREND ERFGOED



Aan mevrouw Annemie Turtelboom
Vlaams Minister van Begroting,
Financiën en Energie

Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 BRUSSEL

uw kenmerk
2015-00091

vragen naar / e-mail
bea.kayaerts@rwo.vlaanderen.be

ons kenmerk
L1-094

telefoonnummer
02-553 64 61

bijlagen
-
datum
16 oktober 2015

Betreft : Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016

Mevrouw de minister,

SARO ontving op 12 oktober 2015 uw vraag tot spoedadvies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2015.

SARO stelt vast dat het voorontwerp van decreet geen bepalingen inzake ruimtelijke ordening of onroerend erfgoed bevat die een strategisch advies noodzakelijk maken. SARO wenst aldus geen strategische bemerkingen te formuleren bij het voorliggend voorontwerp van decreet.

Met de meeste hoogachting,

Filiep Loosveldt
voorzitter SARO

1-0.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE



RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 58.291/1/3
van 19 oktober 2015

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en
het Vlaamse Gewest ‘houdende bepalingen tot begeleiding van
de begroting 2016’

Op 12 oktober 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016’.

De hoofdstukken 1 tot 3, 6, 8, afdeling 1, 9, 11, 12, afdelingen 2 tot 5, en 13 van het voorontwerp zijn door de eerste kamer onderzocht op 15 oktober 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, Greet VERBERCKMOES, griffier, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Raf AERTGEERTS en Paul DEPUYDT, eerste auditeurs-afdelingshoofden, Kristine BAMS en Brecht STEEN, eerste auditeurs, en Dries VAN EECKHOUTTE, Frédéric VANNESTE en Tim CORTHAUT, auditeurs.

De hoofdstukken 1, 4, 5, 7, 8, afdelingen 2 tot 4, 10, 12, afdelingen 1 en 6 tot 13, en 13 van het voorontwerp zijn door de derde kamer onderzocht op 15 oktober 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, en Annemie GOOSSENS, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Paul DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd, Rein THIELEMANS, Kristine BAMS en Brecht STEEN, eerste auditeurs, en Dries VAN EECKHOUTTE, Frédéric VANNESTE en Tim CORTHAUT, auditeurs.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 oktober 2015.

*

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

Door te eisen dat de adviesaanvragen met een termijn van vijf werkdagen van een “bijzondere” motivering worden voorzien, heeft de wetgever tot uiting gebracht dat hij wil dat alleen in uitzonderlijke gevallen verzocht wordt om mededeling van het advies binnen die uitzonderlijk korte termijn. De aanvrager moet derhalve pertinente en voldoende concrete gegevens aanbrengen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen) en waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van die wetten (advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen).

2. In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

“het programmadecreet wegens de nauwe band met de begrotingsdecreten en de gelijktijdige behandeling in het Vlaams Parlement in dezelfde periode ingediend moet worden”.

Voor een aantal artikelen van het ontwerp is de nauwe band met de begroting niet of onvoldoende duidelijk, zodat voor die artikelen de spoedeisendheid niet is aangetoond.¹

In dit verband dient te worden opgemerkt dat, gelet op de zeer algemene motivering in de brief met de adviesaanvraag, de spoedeisendheid slechts kan worden aanvaard voor maatregelen die kennelijk noodzakelijk zijn in het kader van de opmaak van de begroting en geen uitstel dulden.

Dat is niet het geval voor de artikelen 33 tot 37, 48 en 49, 51 tot 56, 112 en 115 van het ontwerp.

Voor een aantal van deze bepalingen wordt in artikel 122 van het ontwerp bepaald dat ze in werking treden op 1 april 2016, zodat daardoor alleen al de spoedeisendheid wordt ontkracht.

Met de wijzigingen die het voorwerp zijn van de artikelen 48 en 49 van het ontwerp blijkt geen budgettair oogmerk te worden nagestreefd.

De artikelen 33 tot 37 en 51 tot 56 van het ontwerp hebben geen betrekking op besparingen die met ingang van 1 januari 2016 moeten kunnen worden gerealiseerd, maar op

¹ Vergelijk overigens met artikel 65 van het reglement van het Vlaams Parlement, dat luidt: “Als in een ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting of van de aanpassing ervan bepalingen voorkomen die geen rechtstreeks verband houden met de betrokken begroting, dan verklaart de voorzitter na raadpleging van het Uitgebreid Bureau die bepalingen onontvankelijk.”

nieuwe, soms aanzienlijke uitgaven, waarvoor een nieuwe decretale regeling wordt uitgewerkt. Een dergelijk verband met de begroting impliceert echter nog niet de verplichting om deze uitgaven te kunnen doen vanaf 1 januari 2016. Er wordt ook geen andere motivering verstrekt voor de spoedeisendheid van de betrokken ontworpen bepalingen.

Wat de voormelde artikelen 33 tot 37, 48 en 49, 51 tot 56,² 112 en 115 van het ontwerp betreft is de adviesaanvraag bijgevolg niet ontvankelijk en is daardoor ook niet voldaan aan de adviesverplichting. Die bepalingen kunnen eerst door de Vlaamse Regering in het Vlaams Parlement worden ingediend nadat de Regering erover alsnog het advies van de afdeling Wetgeving heeft kunnen inwinnen.

*

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond³, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

BEVOEGDHEID VAN DE RAAD VAN STATE

Blijkens artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State zijn een aantal teksten uitgesloten van het raadplegingsvereiste van de afdeling Wetgeving. Het gaat onder meer om teksten die geen normatieve bepalingen bevatten in de materiële betekenis van het woord, zoals bijvoorbeeld leningen en domeinverrichtingen, alsook individuele beslissingen.

Gelet daarop is de afdeling Wetgeving niet bevoegd om advies te geven over de artikelen 41, 50 en 59 van het ontwerp.

VORMVEREISTEN

1. Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 9 oktober 2015 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen te gelasten over het voorliggende ontwerp het advies in te winnen van een aantal andere instanties en adviesraden. Die adviezen blijken nog niet te zijn gegeven.

Bovendien heeft de Vlaamse Regering beslist dat over de bepalingen van dit ontwerp zal worden onderhandeld in een gemeenschappelijke vergadering van het sectorcomité X (onderwijs Vlaamse Gemeenschap) en van de onderafdeling “Vlaamse Gemeenschap” van

² Overigens heeft de gemachtigde in verband met de artikelen 52 tot 55 van het ontwerp laten weten dat de terugwerkende kracht voor deze artikelen niet langer nodig geacht wordt.

³ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met hogere rechtsnormen verstaan.

afdeling 2 van het Comité voor de provinciale en de plaatselijke overheidsdiensten en in een vergadering van het Overkoepelend Onderhandelingscomité Gesubsidieerd Vrij Onderwijs, het Vlaams Onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs en het Vlaams Onderhandelingscomité voor de basiseducatie. Het resultaat van deze onderhandelingen is de Raad van State niet bekend.

2. Een aantal bepalingen uit het ontwerp betreffen subsidieregelingen, waarvan de stellers dienen na te gaan of een aanmelding bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) vereist is, dan wel of een vrijstellingsregeling van toepassing is.

3. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, nog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ALGEMENE OPMERKING

Een aantal bepalingen uit het ontwerp krijgen terugwerkende kracht.

De niet-retroactiviteit van wetten is een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Volgens het Grondwettelijk Hof vereist die waarborg dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De terugwerkende kracht kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.⁴ Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot doel heeft de afloop van een gerechtelijke procedure in een welbepaalde zin te beïnvloeden of de rechtscolleges te verhinderen zich uit te spreken over een welbepaalde rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang een verantwoording bieden voor het optreden van de wetgever, dat ten nadele van een categorie van burgers afbreuk doet aan de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden.⁵

Bij de artikelsgewijze bespreking wordt aangegeven welke onderdelen van het ontwerp in het licht hiervan problemen doen rijzen.

⁴ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie o.m.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 19 december 2013, nr. 172/2013, B.22; GwH 29 januari 2014, nr. 18/2014, B.10; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 22 januari 2015, nr. 1/2015, B.4; GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.12.

⁵ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv. GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1. Vgl. GwH 13 juni 2013, nr. 87/2013, B.7 (waar de term “buitengewone” in plaats van “uitzonderlijke” is gehanteerd).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk 1 – Algemeen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 2 – Kanselarij en Bestuur

Afdeling 1 – Project- en conceptsubsiëring

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 2 – Machtiging verkoop vastgoed

Artikel 4

1.1. Artikel 4 van het ontwerp strekt tot invoering van een machtiging aan de Vlaamse Regering om, in afwijking van de wet van 31 mei 1923 ‘betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen’, onroerende domeingoederen, ongeacht de geschatte waarde ervan, uit de hand of bij wijze van ruiling te vervreemden of er zakelijke rechten op te vestigen. Die machtiging geldt enkel voor het jaar 2016,⁶ en blijft van toepassing op de beslissingen tot vervreemding van onroerende domeingoederen die gedurende het jaar 2016 zijn getroffen en die op 31 december 2016 nog niet zijn uitgevoerd.⁷ De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden tot overdracht.

In de memorie van toelichting wordt de ontworpen afwijking van de wet van 31 mei 1923 verantwoord als volgt:

“Teneinde de marktomstandigheden optimaal te laten spelen is het niet raadzaam om een limitatieve lijst van onroerende goederen die voor vervreemding in aanmerking komen, op te nemen. Vanuit deze optiek is een ruime machtiging aan de Vlaamse Regering aangewezen zodat, rekening houdende met de marktsituatie, binnen korte termijnen kan worden beslist voor welke onroerende goederen de vervreemding zal gebeuren.”

1.2. Vastgesteld moet worden dat de voor het invoeren van de afwijkende regeling aangevoerde argumenten niet specifiek kunnen worden betrokken op één begrotingsjaar maar integendeel een algemene draagwijdte hebben.

De ontworpen regeling houdt ook een verlenging in van de identieke regeling die in het jaar 2015 is ingevoerd. Indien het de bedoeling zou zijn om systematisch voor één jaar een van de wet van 31 mei 1923 afwijkende regeling in te voeren, is het raadzaam om de in die wet opgenomen regeling zelf te wijzigen. In dat verband wenst de Raad van State, afdeling

⁶ Het verdient aanbeveling om dit uitdrukkelijk in het ontwerp te bepalen.

⁷ Aangenomen mag worden dat die regel ook geldt voor het “vestigen van zakelijke rechten” op onroerende domeingoederen. Het verdient in voorkomend geval aanbeveling om ook dit uitdrukkelijk te bepalen.

Wetgeving, wel op te merken dat, in tegenstelling tot de regeling opgenomen in de wet van 31 mei 1923, de machtiging aan de Vlaamse Regering in de van die wet afwijkende regeling bijzonder ruim is en impliceert dat de Vlaamse Regering onbeperkt onroerende domeingoederen kan vervreemden zonder biedprocedure en zonder dat het Vlaams Parlement hiermee moet instemmen, wat de transparantie van die transacties niet ten goede komt en een belangrijke inperking inhoudt van de parlementaire controle.⁸

1.3. De Vlaamse Regering dient bij het uitoefenen van de verleende machtiging in elk geval rekening te houden met de Mededeling van de Commissie ‘betreffende staatssteunelementen bij de verkoop van gronden en gebouwen door openbare instanties’⁹. Uit die mededeling volgt dat, in voorkomend geval, transacties die geen volwaardig transparant biedproces hebben doorlopen, zullen moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie als potentiële staatssteun.

Afdeling 3 – Fonds Onroerende Goederen

Afdeling 4 – Fonds Departement Kanselarij en Bestuur

Afdeling 5 – Wijziging naam DAB informatie Vlaanderen in DAB ICT

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 3 – Leefmilieu, Natuur en Energie

Afdeling 1 – Gebruikstoestemmingen Minafonds

Artikel 13

In artikel 13 van het ontwerp wordt bepaald dat de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd wordt de in die bepaling omschreven gebruikstoestemmingen te verlenen “na advies van de Inspectie van Financiën”.

Het regelen van de advisering door de Inspectie van Financiën betreft de interne werkwijze van de Vlaamse Regering en van haar diensten en is overeenkomstig artikel 21 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 ‘over de Vlaamse instellingen’ zaak van de Vlaamse Regering en niet van de decreetgever. De zinsnede “na advies van de Inspectie van Financiën” dient derhalve te worden weggelaten in artikel 13 van het ontwerp.

⁸ Zie artikel 1, derde lid, van de wet van 31 mei 1923, wat de goedkeuring door de wetgever van bepaalde vervreemdingen betreft, en artikel 5 van dezelfde wet, wat de verslaglegging bij het parlement over de met toepassing van de wet verrichte transacties betreft.

⁹ PB 10 juli 1997, C 209/3.

Afdeling 2 – Wijziging heffingsregeling Wet Oppervlaktewateren en Grondwaterdecreet

Onderafdeling 1 – Wet Oppervlaktewateren

Artikel 16

De ontworpen wijziging van artikel 35*sexies*, § 1, van de wet van 26 maart 1971 ‘op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging’ strekt er luidens de commentaar in de memorie van toelichting toe om een onnauwkeurigheid in de betrokken formule weg te werken. Ter wille van de rechtszekerheid zou deze onnauwkeurigheid het best zo snel mogelijk ongedaan worden gemaakt: nu gebeurt dat overeenkomstig artikel 122, 1°, van het ontwerp pas vanaf 1 maart 2016, zijnde de datum waarop ook de andere bepalingen van de betrokken afdeling in werking treden.

Afgezien daarvan heeft de gemachtigde bevestigd dat in de formule telkens moet worden geschreven “2 x (Ni.o)”, waarbij het kleine haakje derhalve dient te worden vervangen door een groot haakje.

Onderafdeling 2 – Grondwaterdecreet

Bij deze onderafdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 3 – Wijziging heffingsregeling onvergunde lozingen

Artikel 26

1. In het ontworpen artikel 35*ter*, § 10*bis*, eerste lid, van de wet van 26 maart 1971 ‘op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging’ wordt na het eerste streepje duidelijkheidshalve het woord “meldingsakte;” het best vervangen door de woorden “meldingsakte of;”. Op die wijze wordt onzekerheid vermeden omtrent het al dan niet cumulatief karakter van het bepaalde na de twee streepjes in het ontworpen artikel 35*ter*, § 10*bis*, eerste lid, van de voornoemde wet.

2. In het ontworpen artikel 35*ter*, § 10*bis*, tweede lid, van de wet van 26 maart 1971, schrappen men het woord “zich”.

Artikel 27

1. In artikel 27 van het ontwerp wordt voorzien in een overgangsmaatregel die erin bestaat dat door middel van een schriftelijke aanvraag kan worden verzocht om de nog niet definitief verschuldigde of nog te vestigen heffingen voor de heffingsjaren 2013-2015 te laten berekenen overeenkomstig het bepaalde in het ontworpen artikel 35*ter*, § 10*bis*, van de wet van 26 maart 1971 (artikel 26 van het ontwerp). In de commentaar die in de memorie van toelichting bij artikel 27 van het ontwerp wordt gegeven wordt de betrokken overgangsregeling omschreven als een “gunstmaatregel”. De stellers van het ontwerp dienen erop toe te zien dat de aldus

ontworpen overgangsregeling geen aanleiding kan vormen voor een schending van het grondwettelijk gewaarborgde gelijkheidsbeginsel. Zo kan bijvoorbeeld de vraag rijzen waarom heffingsplichtigen waarvan de heffing reeds definitief verschuldigd is voor de heffingsjaren 2013-2015 niet eveneens in aanmerking zouden kunnen komen voor de in artikel 27 van het ontwerp vermelde gunstmaatregel. De stellers van het ontwerp doen er goed aan om in de memorie van toelichting de redenen te vermelden die op een objectieve en in redelijkheid aanvaardbare wijze kunnen verantwoorden waarom dergelijk onderscheid wordt gemaakt op het vlak van de toepassing van de ontworpen gunstmaatregel.

2. In artikel 27 van het ontwerp wordt verwezen naar een aantal artikelen van “het WIB”. Afgezien van de vraag of het niet meer gepast zou zijn dat wordt verwezen naar bepalingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013¹⁰, dienen de woorden “van het WIB” en “WIB” telkens te worden vervangen door de woorden “van het federale WIB 92”.¹¹

Afdeling 4 – Machtiging landinrichtingsplan

Artikel 28

In de commentaar die in de memorie van toelichting wordt gegeven bij artikel 28 van het ontwerp wordt onder meer het volgende vermeld:

“Het EVA Vlaamse Landmaatschappij kan voor de uitvoering van gedeelten van landinrichtingsplannen op gronden die eigendom zijn van of beheerd worden door gemeenten, provincies, publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen of natuurlijke personen, voor de uitvoering van gedeelten van landinrichtingsplannen op verzoek van voormelde instanties en personen of voor de verwerving van onroerende goederen die vervolgens worden overgedragen aan een provincie of een gemeente evenveel subsidie van het Vlaamse Gewest verkrijgen als de betrokken gemeenten, provincies, publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen of natuurlijke personen zouden kunnen verkrijgen. De subsidies voor maatregelen die uitgevoerd worden door het EVA Vlaamse Landmaatschappij op gronden van bijvoorbeeld een gemeente of op verzoek van een gemeente zijn dus gelijk aan de subsidies voor maatregelen die uitgevoerd worden door een gemeente zelf.”

De aangehaalde verduidelijking zou ter wille van de rechtszekerheid in de tekst van het ontworpen artikel 3.4.4, tweede lid, van het decreet van 28 maart 2014 ‘betreffende de landinrichting’ tot uitdrukking moeten worden gebracht. Daartoe volstaat het bijvoorbeeld om de ontworpen bepaling aan te vullen met de volgende zin:

“Het agentschap kan hiervoor de tegemoetkoming krijgen van het Vlaams Gewest zoals de betrokken gemeente, provincie, publiekrechtelijke rechtspersoon, privaatrechtelijke rechtspersoon of natuurlijk persoon zou hebben kunnen krijgen”.

¹⁰ Zo wordt in artikel 27, tweede lid, van het ontwerp verwezen naar “artikel 418 WIB” en niet naar het bepaalde in artikel 3.9.2.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Tenzij er een reden zou bestaan om te verwijzen naar het artikel van het federale wetboek, zou kunnen worden overwogen om te verwijzen naar een (overeenkomstige) bepaling van de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

¹¹ Vgl. met bijvoorbeeld artikel 2.1.1.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

Afdeling 5 – Machtiging overeenkomsten voor technisch beheerArtikel 29

1. In artikel 29 van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd “overeenkomsten voor technisch beheer” te sluiten (niet: af te sluiten). Gevraagd naar de precieze draagwijdte van het begrip “overeenkomsten voor technisch beheer” verduidelijkte de gemachtigde:

“De term ‘overeenkomst voor technisch beheer’ wordt nergens anders gedefinieerd. Deze term staat wel al meer dan tien jaar in een decreetsbepaling van het jaarlijkse begrotingsdecreet. Bedoeld wordt dat het om een overeenkomst gaat, buiten de wet op de overheidsopdrachten, op basis waarvan een beheerder het technisch beheer van een of meerdere onroerende goederen van het Vlaamse Gewest op zich neemt, tegen een door het Vlaamse Gewest te betalen (beperkte) vergoeding of gratis, zonder dat de beheerder formeel huurder, gebruiker, ... wordt of houder wordt van bijvoorbeeld het jachtrecht.”

Alhoewel de term “overeenkomst voor technisch beheer” niet nieuw is, zou het de toegankelijkheid en de begrijpelijkheid van de ontworpen regeling ten goede komen indien de aangehaalde verduidelijking van het begrip zou worden geïntegreerd in de commentaar die de memorie van toelichting bij artikel 29 van het ontwerp geeft.

2. Aan het einde van artikel 29 van het ontwerp wordt melding gemaakt van een “jaarlijkse opzegmogelijkheid”. De gemachtigde verstrekke in dat verband de volgende toelichting:

“Bedoeld wordt dat meerdere jaren ‘stilzwijgende verlenging’ niet mag resulteren in een noodzakelijk te respecteren opzegperiode, het kan zijn dat de woorden ‘en jaarlijkse opzegmogelijkheid’ een overbodige bepaling zijn, maar die term werd gekozen om zeker uit te sluiten dat een beheerder voor langere tijd rechten op de betrokken onroerende goederen zou krijgen.”

Ook deze verduidelijking van de betekenis van het begrip “jaarlijkse opzegmogelijkheid” wordt het best in de commentaar bij artikel 29 van het ontwerp in de memorie van toelichting opgenomen.

3. Naar analogie van de commentaar die in de memorie van toelichting bij artikel 29 van het ontwerp wordt gegeven kan, ter wille van de rechtszekerheid, in deze laatste bepaling meer specifiek worden gerefereerd aan artikel 72, § 2, van de wet van 22 juli 1970 ‘op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet’ (in plaats van te verwijzen naar “de bepalingen” van de voornoemde wet).

Hoofdstuk 4 – Mobiliteit en Openbare Werken

Afdeling 1 – Aanpassing Verkeersveiligheidsfonds¹²

Artikel 30

Het te vervangen 1° van artikel 42, § 3, van het decreet van 3 juli 2015 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015’ betreft de bijdragen aan het Verkeersveiligheidsfonds van de instellingen die zijn belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen bedoeld in artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 ‘tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de regeling van de administratieve controle van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen’. Deze bijdragen worden, in de mate dat ze 5.539.000 euro overtreffen, toegewezen aan dat fonds.

Wat betreft de aard van deze bijdragen, kan worden verwezen naar advies 57.371/VR/3 van 15 juni 2015 van de Raad van State, afdeling Wetgeving,¹³ waarin het volgende wordt opgemerkt:

“10.3. Zoals de afdeling Wetgeving van de Raad van State reeds in advies 19.389/9 heeft opgemerkt, kan de bijdrage tot de financiering van het B.I.V.V. bepaald in artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 bezwaarlijk als een retributie worden gekwalificeerd:

‘Uit de gegevens waarover de Raad van State beschikt blijkt bovendien niet dat de bijdrage als tegenprestatie geldt voor een dienst die in het bijzonder aan de erkende instellingen wordt bewezen en het ziet er niet naar uit dat er tussen de kostprijs van die dienst en het bedrag van de bijdrage een billijke verhouding bestaat. Het zal de taak van het Parlement zijn om op grond van de bijkomende informatie die het zal krijgen, te oordelen of het, in ieder geval voor die bijdrage, niet nodig is niet alleen het beginsel ervan vast te stellen in de wet zelf, doch er tevens het bedrag van te bepalen en het heffen ervan in diezelfde wet te regelen’.¹⁴ Zoals de Raad van State destijds suggereerde, moet de bijdrage tot financiering van het B.I.V.V. als een belasting worden gekwalificeerd. Die belasting vindt zijn grondslag in artikel 1, § 1, tweede lid, van de wet van 21 juni 1985 ‘betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen’,¹⁵ dat bepaalt:

‘Op voorstel van de Minister die het vervoer te land onder zijn bevoegdheid heeft, kan de Koning de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen toevertrouwen aan instellingen die hiertoe door Hem erkend worden onder de door Hem gestelde

¹² Aangezien hoofdstuk 4 van het ontwerp niet verder in afdelingen is onderverdeeld, wordt dit opschrift het best weggelaten.

¹³ Advies 57.371/VR/3 van 15 juni 2015 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2015 ‘tot wijziging van regelgeving met betrekking tot het mobiliteitsbeleid, de openbare werken en het vervoer en het verkeersveiligheidsbeleid, wat betreft bevoegdheden, overgedragen in het kader van de zesde staatshervorming, met ingang van 4 september 2015’.

¹⁴ Voetnoot 27 van advies 57.371/VR/3: Adv. RvS 19.389/9 van 18 oktober 1989 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 18 juli 1990 ‘tot wijziging van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968 en van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen’, *Parl.St.* Kamer 1989-90, nr. 1062/1, 43.

¹⁵ Voetnoot 28 van advies 57.371/VR/3: Zoals vervangen bij artikel 37, 2°, van de wet van 18 juli 1990.

voorwaarden; deze voorwaarden kunnen eveneens betrekking hebben op de regularisatie van hun exploitatievoorwaarden teneinde de organisatie van deze controle over het hele grondgebied te verzekeren en op hun bijdrage tot de financiering van de door Hem aangeduide instelling, die als opdracht heeft de verkeersveiligheid te bevorderen; deze bijdrage mag niet meer bedragen dan 10% van de totale netto-ontvangsten welke voortvloeien uit de opdrachten die door de Koning aan deze instellingen zijn toevertrouwd.’

De gewesten vermogen in het kader van hun bevoegdheid inzake de technische keuring de erkenningsvoorwaarden te bepalen voor de instellingen aan wie de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen wordt toevertrouwd. In zoverre de bijdrage tot de financiering van het B.I.V.V. is opgevat als een erkenningsvoorwaarde, kunnen ze bijgevolg die voorwaarde opheffen. Die bevoegdheid houdt evenwel niet de bevoegdheid in om een federale belasting af te schaffen, of de bestemming ervan te wijzigen. Dat is des te meer het geval nu uit de voormelde parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 6 januari 2014 blijkt dat het B.I.V.V. instaat voor de homologatie van andere instrumenten dan degene die gebruikt worden voor de technische wegcontrole, die tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren. De federale overheid vermag dan ook in een belasting te voorzien ter financiering van die opdracht.¹⁶ Daarbij dient de federale overheid het wettigheidsbeginsel vervat in artikel 170 van de Grondwet in acht te nemen. Artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 kan bijgevolg niet door het Vlaamse Gewest worden gewijzigd.”

Uit wat voorafgaat volgt dat de in het ontworpen artikel 42, § 3, 1°, van het decreet van 3 juli 2015 bedoelde bijdragen te beschouwen zijn als een federale belasting. Dat aan de gewesten bij de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’ nieuwe bevoegdheden zijn toegewezen inzake het verkeersveiligheidsbeleid, heeft niet als gevolg dat die bijdragen (gedeeltelijk) als een gewestbelasting dienen te worden beschouwd, nu er in beginsel geen bevoegdheidsrechtelijke band bestaat tussen fiscale bepalingen en de aangelegenheden waarmee ze in voorkomend geval verband houden. Bovendien kan de opbrengst van een federale belasting slechts aan de gewesten worden toegewezen bij bijzondere wet (artikel 175, eerste lid, van de Grondwet), wat in dit geval niet zo is.

Opdat de bijdragen bedoeld in het ontworpen artikel 42, § 3, van het decreet van 3 juli 2015 ten goede zouden kunnen komen aan de gewesten en zij kunnen beslissen de opbrengsten ervan toe te wijzen aan een begrotingsfonds, is het nodig dat ofwel de federale overheid de in artikel 1, § 1, tweede lid, van de wet van 21 juni 1985 ‘betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen’ bedoelde en in artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 verder uitgewerkte bijdrage afschaft en de decreetgever die bijdrage als een gewestbelasting invoert,¹⁷ ofwel de opbrengst van de in die bepalingen bedoelde belasting bij

¹⁶ Voetnoot 29 van advies 57.371/VR/3: Bovendien kunnen de gewesten geen belasting heffen op een materie die, zoals hier het geval is, reeds het voorwerp is van een federale belasting; zie immers artikel 170, § 2, tweede lid, van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 1 van de wet van 23 januari 1989 ‘betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid’.

¹⁷ Waarbij acht dient te worden geslagen op het in artikel 170 van de Grondwet opgenomen legaliteitsbeginsel in fiscale zaken.

bijzondere wet geheel of gedeeltelijk wordt toegewezen aan de gewesten (in de vorm van een gewestelijke of een gedeelde belasting).¹⁸

Hoofdstuk 5 – Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Afdeling 1 – Fonds Wetenschappelijk Onderzoek

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 2 – Bevordering ICT-gebruik in de eerste lijn

Artikel 32

1. De ontworpen wijzigingen van artikel 2 van het decreet van 7 juli 1998 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1998’ blijken betrekking te hebben op het begrotingsfonds dat bij paragraaf 1 van dit artikel wordt opgericht. Naast de aanvulling van de reeds zeer uitgesponnen benaming van dit begrotingsfonds¹⁹ wordt voorzien in nieuwe inkomsten en uitgaven. Het fonds wordt gespijsd met middelen “die in uitvoering van een overeenkomst tussen het Comité van de verzekering voor Geneeskundige Verzorging, ingesteld bij de dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV, en het Agentschap Zorg en Gezondheid worden uitbetaald”. Alle soorten uitgaven gedaan door dat Agentschap ter uitvoering van eenzelfde overeenkomst zijn ten laste van het fonds.

2. In België is de financieringsbevoegdheid een *accessorium* van de materiële bevoegdheden van de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten. De federale overheid beschikt evenmin als de deelgebieden over een algemene *spending power* op grond waarvan ze financiële middelen kan besteden in aangelegenheden die tot de exclusieve bevoegdheid van de andere overheden behoren.²⁰ Die andere overheden van hun kant kunnen ook

¹⁸ In dat geval zal, om te voldoen aan het legaliteitsbeginsel, de belasting eerst bij (gewone) federale wet moeten worden geregeld in plaats van bij koninklijk besluit.

¹⁹ De uit de ontworpen wijzigingen resulterende benaming zou zijn: “Fonds voor verwerking en analyse van gezondheidsindicatoren ten behoeve van derden, de uitvoering van het protocolakkoord van 20 maart 2003 gesloten tussen de federale overheid en de overheden bedoeld in artikelen 128, 130 en 135 van de Grondwet betreffende de harmonisering van het vaccinatiebeleid en de aanhangsels bij het protocolakkoord van 20 maart 2003 van 11 december 2006 en 2 maart 2009, over de harmonisering van het vaccinatiebeleid inzake het netwerk voor de distributie van vaccins en inzake het akkoord gesloten tussen de Gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, voor de uitvoering van Europese overeenkomsten en voor de uitvoering van het Protocolakkoord van 28 september 2012 tussen de federale overheid en de overheden bedoeld in artikelen 128, 130 en 135 van de Grondwet inzake preventie, met aanhangsel van 18 juni 2012 en voor de uitvoering van een overeenkomst tussen het Comité van de verzekering voor Geneeskundige Verzorging, ingesteld bij de dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV, en het Agentschap Zorg en Gezondheid”.

²⁰ J. VANPRAET, *De latente staatshervorming. De bevoegdheidsverdeling in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en de adviespraktijk van de Raad van State*, Brugge, die Keure, 2011, 51. Zie ook, wat betreft de toepassing van dit beginsel ten aanzien van de gewesten: GwH 8 december 2011, nr. 184/2011, B.6.6 en B.7.3; GwH 24 mei 2012, nr. 67/2012, B.7.7 en B.8.3; adv.RvS 32.371/VR van 23 oktober 2001 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 22 maart 2002 ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 11 oktober 2001 tussen de federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende het meerjarig investeringsplan 2001-2012 van de N.M.B.S.’, *Parl.St.* Kamer 2001-02, nr. 50-1463/001, 10-11 en adv.RvS 53.166/VR van 15 mei 2013 over een voorontwerp van decreet van het Waalse Gewest ‘modifiant la loi du

niet meewerken aan een dergelijke bevoegdheidsoverschrijding, bijvoorbeeld door in hun regelgeving de bestemming te regelen van de middelen die deze overheid met miskenning van de materiële bevoegdheidsverdeling besteedt.

3. De gemachtigde bezorgde een exemplaar van de overeenkomst die tussen het Agentschap Zorg en Gezondheid en het Comité van de verzekering voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (hierna: RIZIV) zou zijn²¹ gesloten op 13 oktober 2015 voor een periode van 1 augustus 2015 tot 31 juli 2016. Volgens de overeenkomst zou het RIZIV een aantal acties meefinancieren, namelijk met betrekking tot een coördinator voor de uitrol van medicatieschema's, een coördinator voor helpdesks om aan zorgverstrekkers ondersteuning te bieden bij het gebruik van e-gezondheidsdiensten, de uitbouw van een online leeromgeving voor zorgverstrekkers, alsook met betrekking tot de uitbreiding van het aanbod op de website "éénlijn.be" inzake opleidingen via zgn. "webinars" en inzake de helpdesk.

Aan de hand van de beknopte omschrijving van deze activiteiten is het voor de Raad van State niet mogelijk om op sluitende wijze uit te maken of ze wel kunnen worden ingepast in de voorbehouden bevoegdheid van de federale overheid inzake de ziekte- en invaliditeitsverzekering²² en of ze niet veeleer verband houden met de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap inzake het gezondheidsbeleid, vooral dan enerzijds het beleid betreffende de zorgverstrekkingen in en buiten de verplegingsinrichtingen²³ en anderzijds de organisatie van de eerstelijnsgezondheidszorg en de ondersteuning van de gezondheidszorgberoepen van de eerste lijn²⁴. Die laatste bevoegdheid werd in de parlementaire voorbereiding omschreven als de "infrastructurale en organisatorische omkadering van het gezondheidszorgniveau buiten acute ziekenhuizen waar professionele hulpverleners zich toeleggen op de eerste deskundige opvang en de begeleiding van gezondheidsproblemen die de patiënt ervaart zelf niet te kunnen oplossen". Het komt de Raad van State voor dat de acties die in de zo-even aangehaalde overeenkomst worden omschreven, op zijn minst zeer nauw aanleunen bij deze bevoegdheden, zo ze er al niet mee samenvallen. Gelet op de beknopte omschrijving van die acties kan de Raad van State daarover niet met zekerheid een oordeel vellen en ziet hij zich genoodzaakt om op dat punt een voorbehoud te formuleren.

In elk geval zal in de memorie van toelichting moeten worden uiteengezet hoe de in de overeenkomst bedoelde acties volgens de stellers van het ontwerp binnen de voorbehouden bevoegdheid van de federale overheid inzake de ziekte- en invaliditeitsverzekering kunnen

2 avril 1962 relative à la Société fédérale de Participations et d'Investissement et les sociétés régionales d'investissement' (niet bekendgemaakt). Wat betreft de (territoriale) bevoegdheidsverdeling tussen de gemeenschappen, zie onder meer GwH 3 oktober 1996, nr. 54/96, B.8.2.

²¹ De overeenkomst is enkel ondertekend namens het Agentschap en niet namens het Comité.

²² Artikel 5, § 1, I, tweede lid, 1°, van de bijzondere wet van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen'.

²³ Artikel 5, § 1, I, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

²⁴ Artikel 5, § 1, I, eerste lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Wat deze bevoegdheidscategorie betreft moet erop worden gewezen dat in het kader van de zesde staatshervorming verscheidene regelingen (en dus ook de ermee samenhangende materiële bevoegdheid) aan de gemeenschappen zijn overgedragen die inhoudelijk nauw aanleunen bij hetgeen het voorwerp uitmaakt van de zo-even aangehaalde overeenkomst (zie *Parl.St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-2232/1, 5 en 39-41).

worden ingepast. Het is immers enkel in dat geval dat ze vanwege de federale overheid op bevoegdheidsconforme wijze ten goede kunnen komen aan de zorgverstrekkers in de eerstelijnsgezondheidszorg, op de wijze die de Vlaamse Gemeenschap in dit geval kan bepalen. In dat geval komt het de Raad van State overigens voor dat de federale overheid en de Vlaamse Gemeenschap blijkbaar in die mate een gezamenlijk beleid uitstippelen, dat het eigenlijk gaat om het gezamenlijk uitoefenen van eigen bevoegdheden, waarvoor overeenkomstig artikel 92*bis*, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 een samenwerkingsakkoord vereist is.²⁵⁻²⁶ Ook op dit punt ontbreekt het de Raad van State aan de nodige klaarheid, gelet op de beknopte omschrijving van de in de overeenkomst bedoelde acties, zodat hij zich moet beperken tot het formuleren van een voorbehoud.

4. Nog afgezien van het zo-even geformuleerde dubbele voorbehoud, moet op zijn minst in het ontworpen artikel 2, §§ 2/3 en 3/3, worden gepreciseerd om welke overeenkomst het gaat. Een begrotingsfonds als bedoeld bij artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 ‘houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof’ vormt immers een afwijking van de regel, bepaald in artikel 10, § 3, van dat decreet, dat de gezamenlijke ontvangsten bestemd zijn voor de gezamenlijke uitgaven. Hieruit volgt dat de ontvangsten en de uitgaven van een begrotingsfonds in nauwkeurige en strikte bewoordingen moeten worden omschreven.

De gemachtigde verklaarde dat geen nadere omschrijving wordt gegeven omdat “[h]et agentschap (...) niet uit[sluit] dat in de toekomst nog samengewerkt wordt met het RIZIV rond bepaalde thema’s[;] daarom werd deze generieke bepaling opgenomen”.

De door de stellers van het ontwerp gewenste soepelheid in de omschrijving van de overeenkomsten met het RIZIV wordt evenwel begrensd door de zo-even aangehaalde decretale bepaling. Ook indien aanvaard kan worden dat de omschrijving van de ontvangsten en de uitgaven van een begrotingsfonds op een meer algemene wijze kan gebeuren dan door de verwijzing naar specifieke overeenkomsten, moet de aard van de acties waarop die overeenkomsten betrekking hebben, voldoende nauwkeurig worden omschreven in het ontworpen artikel 2, §§ 2/3 en 3/3 van het decreet van 7 juli 1998.

Afdeling 5 – Indexatie werkingsmiddelen

Artikel 38

Artikel 38, §§ 1 en 2, van het ontwerp strekt ertoe in 2016 geen indexaanpassing te laten plaatsvinden voor de subsidie-elementen die geen loon uitmaken (in beginsel dus subsidies voor werkingsmiddelen) en waarvan de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het

²⁵ Overigens zou de federale inbreng van middelen in zo’n samenwerkingsakkoord tot gevolg hebben dat dit akkoord “de Staat [zou] kunnen bezwaren”, zodat alvast de instemming van de Kamer van volksvertegenwoordigers vereist zou zijn.

²⁶ Een beroep op artikel 92*bis*/1, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is in dit geval niet mogelijk, omdat die bepaling niet heeft voorzien in de mogelijkheid van gezamenlijke wetten en decreten, maar enkel van gezamenlijke decreten en ordonnanties.

indexcijfer van de consumptieprijzen. Voor de andere subsidie-elementen die geen loon uitmaken en die op een andere wijze aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, wordt evenmin een indexaanpassing toegekend in 2016.

In artikel 38, § 3, van het ontwerp wordt in een uitzondering voorzien voor een aantal erin opgesomde subsidies. Al heeft de decreetgever een ruime appreciatiemarge bij het bepalen van de hoogte van de onderscheiden subsidies of andere tegemoetkomingen en komt het maken van de maatschappelijke keuzes ter zake uitsluitend hem toe, moet er toch voor worden gewaakt dat de in dit verband genomen beleidsopties geen gevolgen hebben die onverenigbaar zijn met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. In het licht hiervan en teneinde het Vlaams Parlement volledig voor te lichten, verdient het aanbeveling om in de memorie van toelichting de verantwoording voor de gemaakte uitzonderingen weer te geven. Dit geldt ook voor de reeds bestaande uitzonderingen: ook voor die uitzonderingen heeft het huidige Vlaamse Parlement het recht om te worden geïnformeerd over de redenen waarop ze zijn gebaseerd.

In deze ontworpen paragraaf, vijfde streepje, wordt gewag gemaakt van “de sectoren zoals bedoeld in hoofdstuk 3, 4, 5, 6, 7, 9, 19 en 23 van het Protocol tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, met betrekking tot de uitoefening van de aan de deelstaten toegewezen bevoegdheden op het vlak van volksgezondheid en gezondheidszorg tijdens de overgangsperiode in het kader van de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming”. Aan de hand van de door de gemachtigde bezorgde tekst van het voormelde protocol kan met voldoende zekerheid worden opgemaakt welke sectoren en, daarvan afgeleid, welke subsidies worden bedoeld. Het protocol is evenwel niet gedateerd (zodat niet vaststaat welke versie ervan de juiste is) en is evenmin bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, zodat het voor een niet-ingewijde burger of organisatie onmogelijk is om uit te maken wat de draagwijdte is van de ontworpen uitzondering op de niet-indexering voor het jaar 2016. De geïndiceerde sectoren moeten dan ook worden opgesomd en nader omschreven in de ontworpen bepaling. Die omschrijving kan vervolgens in de memorie van toelichting verder worden uitgewerkt.

Hoofdstuk 6 – Economie, Wetenschap en Innovatie

Afdeling 1 – Aanpassing decreet economisch ondersteuningsbeleid

Bij deze afdeling zijn geen opmerking te maken.

Afdeling 2 – Oprichting Fonds winstuitkering LRM

Artikel 40

Artikel 40, derde lid, van het ontwerp bepaalt dat de inkomsten uit het Fonds worden aangewend voor subsidie aan de provincie Limburg. Het is niet duidelijk welke subsidies,

op grond van welke decretale regelingen, hiermee bedoeld worden. Het ontwerp moet op dit punt verduidelijkt worden.

Afdeling 4 – Fonds voor Europese projecten en bijzondere opdrachten van het Agentschap Ondernemen

Bij deze afdeling zijn geen opmerking te maken.

Hoofdstuk 7 – Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Afdeling 1 – Correctiefactor loonsubsidies

Artikelen 43 en 44

Luidens artikel 122, 2°, van het ontwerp hebben de artikelen 43 en 44 van het aan te nemen decreet uitwerking met ingang van 1 januari 2015.

Die terugwerkende kracht kan als gevolg hebben dat de personeelssubsidies bedoeld in de artikelen 23 en 37 van het decreet van 13 juli 2001 ‘houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding’ lager uitvallen doordat niet langer de volledige uitbetaling ervan wordt gewaarborgd.

De gemachtigde verschaft hieromtrent de volgende toelichting:

“Deze terugwerkende kracht is nodig omdat er gespreid over het volledige jaar 4 voorschotten betaald worden aan de sportfederaties van telkens 22.5 % voor het lopende werkingsjaar en in juli een saldo van 10 % voor het saldo van het voorgaande werkingsjaar telkens binnen het voorziene begrotingskrediet. De nieuwe manier van subsidiëren moet dus ingaan vanaf 1 januari 2015.”

In de memorie van toelichting wordt gewag gemaakt van de economisch moeilijke tijden, van de recente begrotingscontrole 2015 en de begrotingsopmaak 2016, van de noodzaak om in 2016 binnen de perken van de begroting te blijven, en van de noodzaak om de subsidiëring voor het jaar 2015 (saldo 2015) volgens de nieuwe regeling te kunnen toepassen.

Die verantwoordingen blijven evenwel vaag of algemeen. De stellers van het ontwerp dienen na te gaan of er inderdaad een doelstelling van algemeen belang bestaat die de terugwerkende kracht kan verantwoorden en of de maatregel in hoofdte van de betrokken sportfederaties geen onevenredige aantasting inhoudt van de rechtszekerheid, wat dan het best in de memorie van toelichting wordt verduidelijkt.

Afdeling 2 – Fonds CED-ECP

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 3 – Aanpassing decreet jeugd- en kinderrechtenbeleidArtikel 47

De gemachtigde verschaft de volgende toelichting bij artikel 47, vierde lid, van het ontwerp:

“Het vierde lid sluit inderdaad aan bij de eerste drie leden van artikel 47.

In de eerste drie leden wordt bepaald dat de landelijk georganiseerde jeugdverenigingen, de verenigingen informatie en participatie en de cultuureducatieve verenigingen die heden op basis van art. 13, §2, gesubsidieerd worden, of die dit jaar een subsidietoezegging krijgen/kregen, max. vier jaar een basissubsidie van 55.000 euro kunnen krijgen. Sommige van die organisaties krijgen ook (aanvullend) een variabele subsidie (cf. het huidige art. 13, §2, vierde lid). Daarover gaat het vierde lid van artikel 47.”

Gelet op deze uitleg schrijve men duidelijkheidshalve in artikel 47, vierde lid, van het ontwerp “De verenigingen bedoeld in het eerste tot derde lid die in 2015 ...”.

Hoofdstuk 9 – Werk en Sociale Economie

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 11 – Onderwijs en VormingAfdeling 1 – Teldag integratietoelage basisonderwijsAfdeling 2 – Integratietoelage secundair onderwijs

Bij deze afdelingen zijn geen opmerking te maken.

Afdeling 3 – Heroriëntering middelen expertisenetwerkArtikelen 65 en 68

Uit de artikelen 65 en 68 van het ontwerp vloeit voort dat Vlaamse Regering middelen kan toekennen “die de kwaliteit van de lerarenopleidingen verbeteren en/of de samenwerking tussen lerarenopleidingen bevorderen” en dat ze daartoe minstens de vijfjaarlijkse beleidsprioriteiten vastlegt en daarvoor “nadere inhoudelijke, organisatorische en procedurele regels vast[stelt] voor de bepaling van de beleidsprioriteiten en de toekenning van de financiële middelen”.

Het subsidiëren van initiatieven ter verbetering van de kwaliteit van de lerarenopleidingen en ter bevordering van de samenwerking tussen de lerarenopleidingen kan worden beschouwd als een zaak van subsidiëring van het onderwijs door de Gemeenschap in de zin van artikel 24, § 5, van de Grondwet, zodat die laatste bepaling van toepassing is. Die bepaling drukt volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof de wil van de Grondwetgever uit om aan de bevoegde wetgever de zorg voor te behouden een regeling te treffen voor de

essentiële aspecten van het onderwijs, wat de inrichting, erkenning of subsidiëring ervan betreft, doch die bepaling verbiedt niet dat onder bepaalde voorwaarden opdrachten aan andere overheden worden toevertrouwd. Die grondwettelijke bepaling vereist dat de door de decreetgever verleende delegaties alleen betrekking hebben op de tenuitvoerlegging van de door hem vastgestelde beginselen. De gemeenschapsregering of een andere overheid zou daarmee de onnauwkeurigheid van die beginselen niet kunnen opvangen of onvoldoende omstandige beleidskeuzes niet kunnen verfijnen.

Te dezen moet weliswaar worden vastgesteld dat de doelstellingen van de subsidiëring worden omschreven en dat er periodiek beleidsprioriteiten zullen worden vastgesteld, maar aan de Vlaamse Regering wordt een zeer ruime marge gelaten om de subsidieregeling uit te werken. Aldus lijkt de ontworpen machtiging in strijd met artikel 24, § 5, van de Grondwet.

Afdeling 4 – Middelenfonds

Artikelen 70 en 71

Omwille van de rechtszekerheid dient in de artikelen 70 en 71 van het ontwerp het juiste opschrift van het decreet van 21 december 1990 ‘houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991’ te worden vermeld. Bovendien moet in artikel 71 de juiste datum van het decreet van 21 december 1990 (niet : 1991) worden vermeld.

In fine van artikel 70 wordt verwezen naar “*het middelenfonds opgericht in artikel 11 van dit decreet*”. Deze verwijzing is niet correct, en moet, gelet op de toelichting door de gemachtigde, vervangen worden door een verwijzing naar het middelenfonds “*opgericht in artikel 69 van dit decreet*”.

Afdeling 5 – Verdeling ZAP, VOZUN en puntengewichten

Afdeling 6 – Herinvestering financiering hogescholen

Bij deze afdelingen zijn geen opmerking te maken.

Afdeling 7 – “Kliks” variabele onderwijsdelen hoger onderwijs

Artikel 74

In het ontworpen artikel III.6/1 van de Codex Hoger Onderwijs dient naar artikel III.6, § 1, § 2 en § 3, te worden verwezen.

Afdeling 8 – Verdeling aanvullende onderzoeksmiddelenAfdeling 9 – Verdeling bijkomende financiering hoger onderwijsinstellingen Brussel-HoofdstadAfdeling 10 – Verdeling hbo5 middelenAfdeling 11 – Sociale toelage universiteitenAfdeling 12 – “Klik” zeevaartschoolAfdeling 13 – Aanpassing middelen NT2

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 14 – Aanpassing deler voor de geletterdheidsmodules Nederlands en Leren lerenArtikel 81

Omwille van de rechtszekerheid dient in artikel 81 van het ontwerp te worden vermeld dat het gaat om een wijziging van artikel 98, § 1, tweede lid, 4°, van “hetzelfde decreet” (bedoeld is het decreet van 15 juni 2007 ‘betreffende het volwassenenonderwijs’).

Afdeling 15 – Inschrijvingsgeld deeltijds kunstonderwijsAfdeling 16 – Begrotingsfonds dienstverlening AHOVOKSAfdeling 17 – Middelen vluchtelingencrisis.

Bij deze afdelingen zijn geen opmerking te maken.

Afdeling 18 – Huursubsidies schoolinfrastructuurArtikel 87

Omwille van de rechtszekerheid en omwille van het feit dat het woord “weehouden” het tegendeel betekent van wat de stellers van het ontwerp bedoelen²⁷, schrappe men in het ontworpen artikel 19*bis* van de wet van 29 mei 1959 ‘tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving’ de woorden “te weehouden”.

Hoofdstuk 12 – Financiën en BegrotingAfdeling 1 – Geïntegreerde woonbonus

Deze afdeling bevat een reeks bepalingen tot wijziging van de regels inzake belastingverminderingen voor de eigen woning (titel II, hoofdstuk III, afdeling I, onderafdeling II*octodecies*, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, hierna: WIB 92), de zogenaamde woonbonus. Alhoewel die bepalingen slechts in werking treden vanaf het aanslagjaar 2017 (artikel 122, 6°, van het ontwerp), zullen ze toch onmiddellijk effect sorteren: wie de huidige woonbonusregeling wil blijven genieten, zal nog vóór 1 januari 2016 een

²⁷ Namelijk “tegenhouden”.

hypothecaire lening dienen aan te gaan (artikel 95, 1°, van het ontwerp – ontworpen wijziging van artikel 145³⁷, § 1, eerste lid, van het WIB 92), vermits voor de leningen aangegaan vanaf 1 januari 2016 een nieuwe regeling geldt (artikelen 97 en 98 van het ontwerp – ontworpen artikelen 145^{38/1} en 145^{38/2} van het WIB 92). Gelet op het vertrouwensbeginsel is het dan ook van belang dat de nieuwe regeling tijdig wordt bekendgemaakt.²⁸

Artikel 95

1. In het ontworpen artikel 145³⁷, § 1, vierde lid, van het WIB 92 (artikel 95, 3°, van het ontwerp) wordt bepaald dat de belastingvermindering niet zal worden beperkt als de belastingplichtige zijn woning omvormt tot een zorgwoning in de zin van artikel 4.1.1, 18°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 (hierna: Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

1.1. In artikel 4.1.1, 18°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zijn inderdaad voorwaarden opgesomd om in het kader van de Codex als zorgwoonvorm te worden beschouwd. Vermits men diezelfde voorwaarden ook wil hanteren in het kader van dit onderdeel van de woonbonusregeling, is het logisch dat in de ontworpen bepaling in de eerste plaats als voorwaarde wordt gesteld dat moet zijn voldaan aan die voorwaarden.

Verderop in de ontworpen bepaling wordt echter nogmaals melding gemaakt van één van die voorwaarden, namelijk waar gewag wordt gemaakt van “personen die de belastingplichtige conform artikel 4.1.1, 18°, d), van de voormelde codex huisvest”.

In het betrokken onderdeel van de bepaling waarnaar verwezen wordt, wordt gesteld dat “de creatie van de ondergeschikte wooneenheid gebeurt met het oog op het huisvesten van:

- 1) hetzij ten hoogste twee personen van 65 jaar of ouder;
- 2) hetzij ten hoogste twee hulpbehoevende personen (...).”

Het is echter niet duidelijk wat de herhaling van die vierde voorwaarde precies inhoudt. Ze geldt immers reeds op grond van het vereiste dat moet zijn voldaan aan de voorwaarden van zorgwonen in de zin van artikel 4.1.1, 18°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

1.2. Meer fundamenteel dient echter te worden opgemerkt dat de ontworpen bepaling niet in overeenstemming lijkt met de bevoegdheidverdelende regels.

Het te wijzigen artikel valt onder de titel “Belastingverminderingen voor de eigen woning”. In de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ (hierna: bijzondere financieringswet) wordt, na de bepaling

²⁸ Aan het vertrouwensbeginsel wordt op buitensporige wijze afbreuk gedaan wanneer de rechtmatige verwachtingen van een bepaalde categorie van rechtsonderhorigen worden miskend zonder dat een dwingende reden van algemeen belang voorhanden is die het ontbreken van een te hunnen voordele ingestelde overgangsregeling kan verantwoorden (GwH 8 mei 2013, nr. 63/2013, B.4.1).

dat de gewesten exclusief bevoegd zijn voor de belastingverminderingen en de belastingkredieten met betrekking tot uitgaven voor het verwerven of het behouden van de eigen woning (artikel 5/5, § 4, eerste lid, 1°, van de bijzondere financieringswet), het begrip “eigen woning” als volgt omschreven (artikel 5/5, § 4, tweede en derde lid, van de bijzondere financieringswet – cursivering toegevoegd):

“Voor de toepassing van het eerste lid, 1°, is de eigen woning de woning die de belastingplichtige als eigenaar, bezitter, erfpachter, opstalhouder of vruchtgebruiker tijdens het belastbare tijdperk :

1° ofwel zelf betreft;

2° ofwel niet zelf betreft om één van volgende redenen :

a) beroepsredenen;

b) redenen van sociale aard;

c) wettelijke of contractuele belemmeringen die het de belastingplichtige onmogelijk maken om de woning zelf te betrekken;

d) de stand van de bouwwerkzaamheden of van de verbouwingswerkzaamheden die het de belastingplichtige niet toelaten de woning daadwerkelijk te betrekken.

De eigen woning omvat niet het deel van de woning dat tijdens het belastbare tijdperk :

a) wordt gebruikt voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid van de belastingplichtige *of van één van zijn gezinsleden*;

of

b) in de in het tweede lid, 1° en 2°, a) en b), bedoelde gevallen wordt betrokken door *personen die geen deel uitmaken van het gezin van de belastingplichtige.*”

Vermits de term “gezin” zoals gebruikt in de geciteerde bepalingen niet nader is omschreven, dient hij in de spraakgebruikelijke betekenis te worden begrepen. Personen die volgens die laatste betekenis niet tot het gezin van de belastingplichtige behoren, kunnen dan ook niet in aanmerking worden genomen in het kader van de regeling van de woonbonus. Er anders over oordelen zou immers erop neerkomen dat de decreetgever door middel van een fictiebepaling (“worden (...) geacht deel uit te maken van het gezin van de belastingplichtige”) zijn bevoegdheid inzake de belastingvoordelen voor de eigen woning zou kunnen uitbreiden. De bijzondere wetgever heeft die gewestbevoegdheid gekoppeld aan de eigen woning, zijnde normaal de woning die de belastingplichtige met zijn gezin betreft (of om welbepaalde redenen niet betreft), terwijl volgens de ontworpen bepaling het woonbonus-belastingvoordeel ook wordt toegekend bij zorgwonen, zelfs als de zorgwoners personen zijn die geen deel uitmaken van het gezin van de belastingplichtige. De gewesten zijn echter slechts bevoegd voor belastingvoordelen met betrekking tot de eigen woning, niet voor belastingvoordelen met betrekking tot delen van de woning die krachtens de bijzondere financieringswet niet tot de eigen woning kunnen worden gerekend.

2. De hiervoor gemaakte opmerkingen 1.1 en 1.2 gelden eveneens voor het ontworpen artikel 145^{38/2}, § 1, derde lid, van het WIB 92 (artikel 98 van het ontwerp), waarin dezelfde regeling voorkomt.

Artikelen 97 en 98

1 De artikelen 97 en 98 van het ontwerp strekken tot het invoegen in het WIB 92 van de artikelen 145^{38/1} en 145^{38/2}, die de nieuwe woonbonus-regeling bevatten die van toepassing zal zijn voor uitgaven voor hypothecaire leningen aangegaan vanaf 1 januari 2016. De formulering van die nieuwe artikelen is geënt op de bestaande woonbonus-regeling (artikelen 145³⁷ en 145³⁸ van het WIB 92), maar vertoont ook opvallende verschillen.

1.1. Op de vraag waarom voor een andere formulering is gekozen en of omwille van de rechtszekerheid niet beter de gangbare terminologie verder wordt gebruikt, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Vooreerst dient te worden benadrukt dat de ontwerptekst geen loutere overname is van de huidige bepalingen aangaande de woonbonus, vermeld in artikel 145/37 WIB '92 en artikel 145/38 WIB '92. Het is een integratie van de woonbonus, de belastingvermindering voor het lange termijnsparen en de belastingvermindering voor de gewone interesten. In dat opzicht is het ook logisch dat de teksten niet zomaar worden afgestemd op de teksten van voormelde artikelen. Daarnaast is het tevens de bedoeling van voorliggende ontwerptekst om een en ander te vereenvoudigen. De reeds bestaande artikelen (onder meer artikel 145/37 en artikel 145/38 WIB '92) bevatten geen definities in de strikte zin van het woord. Bovendien staan de diverse begrippen verspreid over de verschillende artikelen, net zoals de voorwaarden om van de belastingvermindering te genieten. In de ontwerptekst werd er daarom uitdrukkelijk voor geopteerd om de definities uit de artikelen te lichten en ze te bundelen in artikel 145/38/1 WIB '92 en de belastingvermindering zelf en de voorwaarden om die te verkrijgen te bundelen in artikel 145/38/2 WIB '92.

In het specifieke geval van 'verwerven of behouden van de woning' [uitdrukking die voorkomt in artikel 145³⁷ van het WIB 92, terwijl in het ontworpen artikel 145^{38/2}, § 1, eerste lid, van het WIB 92 gewag wordt gemaakt van “uitgaven voor zijn eigen woning”], is deze zinsnede inherent aan de hypothecaire lening, die met dat doel dient te zijn aangegaan. Het zijn evenwel de uitgaven voor een dergelijke lening die in aanmerking komen voor de belastingvermindering zelf. Opdat die uitgaven in aanmerking zouden komen, dienen zij te zijn aangegaan voor de woning die op een door de ontwerptekst bepaald ogenblik de eigen woning was van de belastingplichtige.

Voor wat betreft de hantering van het begrip 'aangegaan', vermeldt de memorie van toelichting bij de ontwerptekst het volgende: 'Voor de eenvormigheid wordt telkens gebruik gemaakt van het begrip 'aangaan' van een betrokken overeenkomst, daar waar vroeger ook 'afsluiten' werd gebruikt.'

Het betreft derhalve louter een tekstuele aanpassing, zonder aan de inhoud te willen raken.”

1.2. In het ontworpen artikel 145^{38/1}, laatste lid, van het WIB 92 wordt voor de omschrijving van de term “vernieuwing” verwezen naar “de dienstverrichtingen (...) vermeld in rubriek XXXI van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven”. De bewuste rubriek in het betrokken federale koninklijk besluit bevat ook een aantal dienstverrichtingen die taalkundig moeilijk onder de noemer “vernieuwen” kunnen worden gebracht. Zoals het ontworpen lid is gesteld (“Onder vernieuwing (...) worden de dienstverrichtingen begrepen, vermeld in rubriek XXXI (...”),

wordt evenwel gerefereerd aan álle in de betrokken rubriek vermelde dienstverrichtingen, ook al hebben ze taalkundig niets met vernieuwen te maken. Vraag is evenwel of dit overeenstemt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp.

1.3. Om de verhoogde woonbonus voor de enige woning te genieten, mag de belastingplichtige geen andere woning hebben. Op die regel bestaan echter uitzonderingen, bijvoorbeeld indien de belastingplichtige door erfenis mede-eigenaar, blote eigenaar of vruchtgebruiker is geworden (ontworpen artikel 145^{38/2}, § 2, vijfde lid, 1°, van het WIB 92).²⁹

In verband met die regeling verstrekte de gemachtigde volgende toelichting:

“Voormelde bepaling werd overgenomen van de bestaande regeling, voorzien in artikel 145/38, §1, tweede lid WIB ’92. Puntje 3° werd niet overgenomen, daar dit reeds expliciet staat opgenomen in de Bijzondere Financieringswet onder de definitie van wat als ‘eigen woning’ moet worden beschouwd.

a) Het ‘enig’ zijn van de woning is een voorwaarde om te kunnen genieten van de verhoging. Gelet op het feit dat abstractie wordt gemaakt van de tweede woning in de vermelde situatie, komt de belastingplichtige in aanmerking voor de verhoging gedurende de rest van de looptijd van de lening, uiteraard voor zover hij aan alle overige voorwaarden blijft voldoen.

b) Als iemand ingevolge erfenis volle eigenaar is van een (andere) woning, heeft hij hierover het volledige beschikkingsrecht, zodat hij die woning kan en mag vervreemden. Wanneer de belastingplichtige wenst te genieten van de verhoging, zal derhalve van hem verwacht worden dat hij die woning ook effectief verkoopt. Het bijkomende voordeel van de verhoging is immers, zoals in de memorie van toelichting ook staat, in principe bedoeld voor diegene die slechts één woning heeft.

c) De *ratio legis* achter voormelde uitzondering is dat iemand die slechts een deel van de eigendom van een woning verwerft ingevolge erfenis geen exclusief beschikkingsrecht heeft en de woning dus niet zomaar kan vervreemden. Dit is evenzeer zo bij een schenking, met dit verschil dat een schenking de aanvaarding van de begunstigde vereist, die dus met kennis van zaken kan oordelen of het de moeite waard is de schenking te aanvaarden (met alle gevolgen vandien). Het is ook een overeenkomst die gesloten wordt onder de levenden, waarbij zowel de schenker als de begunstigde over enige marge beschikken. Een erfgenaam of legataris heeft ook de mogelijkheid om de nalatenschap te verwerpen, maar kan enkel de volledige nalatenschap en niet bepaalde goederen hieruit verwerpen.”

Die toelichting bevat een aantal elementen die de verschillende behandeling van de diverse belastingplichtigen kunnen verklaren, maar het is de vraag of die elementen een afdoende verantwoording bieden. Wie ten gevolge van een erfenis mede-eigenaar wordt van een woning, heeft inderdaad geen exclusief beschikkingsrecht over die woning, maar kan anderzijds niet verplicht worden in onverdeeldheid te blijven (artikel 815 van het Burgerlijk Wetboek). Dat betekent dat de belastingplichtige de keuze heeft om in onverdeeldheid te blijven (en de

²⁹ Het is overigens merkwaardig dat men voor de beoordeling van het “enige” karakter van een woning enkel geen rekening houdt met het verwerven van een woning ingevolge erfenis als mede-eigenaar, naakte eigenaar of vruchtgebruiker. Met het verwerven van een woning ingevolge erfenis als opstalhouder of erfpachthouder verliest men bijgevolg wel de mogelijkheid van een woonbonus, terwijl voor andere aangelegenheden dit onderscheid niet wordt gemaakt (zie bv. art. 145³⁷, § 2, zesde lid, van het WIB 92). Het is niet duidelijk welke de verantwoording is voor deze onderscheiden behandeling.

verhoogde woonbonus te blijven genieten), maar ook de verdeling kan vorderen. De ontworpen uitzonderingsregeling is kennelijk geconcipieerd vanuit de vaststelling dat de belastingplichtige *buiten zijn wil om* (mede-)eigenaar is geworden van een andere woning en daarvoor niet gesanctioneerd mag worden. Wie in dat geval verkeert, maar er *vrijwillig* voor kiest om in onverdeeldheid te blijven, kan echter evenzeer de verhoogde woonbonus blijven genieten. In het licht daarvan lijkt de geboden verantwoording dan ook niet geheel pertinent te zijn. Op dit punt dient derhalve een voorbehoud gemaakt te worden in het licht van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

2. Naar het voorbeeld van artikel 145³⁷, § 3, van het WIB 92 wordt in het ontworpen artikel 145^{38/2}, § 3, eerste lid, bepaald dat de belastingvermindering “wordt berekend tegen een belastingtarief van 40%”. Omdat het om een belastingvermindering gaat, is het duidelijkheidshalve echter wenselijk geen gewag te maken van een “belastingtarief”. Een belasting wordt berekend tegen een bepaald tarief, terwijl een vermindering door een bedrag of een percentage wordt uitgedrukt: zie bijvoorbeeld artikel 145⁴⁴, § 2, vierde lid, van het WIB 92. Daarom wordt ter overweging gegeven te schrijven dat de belastingsvermindering 40% bedraagt.

Artikel 101

In het ontworpen artikel 145⁴³, eerste lid, 1°, van het WIB 92 wordt gewag gemaakt van “interessen van schulden”. Dat moet allicht “interessen van leningen” zijn.

Afdeling 2 – Toepassing afgevlakte gezondheidsindex

Artikel 103

1.1. Artikel 103, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat voor de subsidies, forfaits en tegemoetkomingen, die opgenomen zijn in de in dat lid opgesomde wettelijke bepalingen of hun uitvoeringsbesluiten, en die voorzien in een koppeling aan een prijsindex, altijd de afgevlakte gezondheidsindex³⁰ in aanmerking moet worden genomen.

Artikel 103, tweede lid, van het ontwerp bepaalt dat voor alle overeenkomsten en akkoorden gesloten in het kader van de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap, die voorzien in een koppeling aan een prijsindex, ook altijd de afgevlakte gezondheidsindex in aanmerking moet worden genomen.

1.2. In de memorie van toelichting wordt de ontworpen regeling als volgt verantwoord:

“De Vlaamse Regering was steeds de mening toegedaan dat de federale indexsprong ook van toepassing was op de Vlaamse subsidies, forfaits en tegemoetkomingen. Bij de aanpassing van de middelen- en uitgavenbegroting werd die indexsprong dan ook doorgetrokken naar alle Vlaamse uitgaven. Er is evenwel gebleken

³⁰ Zoals berekend en toegepast overeenkomstig de artikelen 2 tot en met 2^{quater} van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ‘ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van ’s lands concurrentievermogen’ (artikel 103, derde lid, van het ontwerp).

dat bepaalde federale bevoegde diensten de regelgeving rond de indexsprong anders interpreteerden.”

1.3. In advies 57.195/1 van 11 maart 2015, over een voorontwerp van wet dat later de wet van 23 april 2015 ‘tot verbetering van de werkgelegenheid’ is geworden, heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, de bevoegdheid om de ontwikkeling en de aanpassing van bedragen te koppelen aan een bepaalde index, en de bevoegdheid waarover de federale overheid in dat verband beschikt in het kader van het prijs- en inkomensbeleid, als volgt beoordeeld:

“4. De bevoegdheid om de ontwikkeling en de aanpassing van bedragen te koppelen aan een bepaalde index, komt in beginsel toe aan de overheid die materieel bevoegd is om regelgevend op te treden ten aanzien van deze bedragen. Het Grondwettelijk Hof heeft bevestigd dat ‘een indexeringsmechanisme (...) niet [kan] worden beschouwd als een aangelegenheid op zich maar wel als een instrument dat de wetgever en de decreetgever, elk wat hem betreft, kunnen hanteren, voor zover zij handelen binnen hun respectieve bevoegdheden’.³¹

5. Krachtens artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, zoals vervangen bij artikel 18, 1°, van de wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’, is alleen de federale overheid bevoegd voor ‘het prijs- en inkomensbeleid, met uitzondering van de regeling van de prijzen in de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de gewesten en de gemeenschappen behoren, onder voorbehoud van hetgeen bepaald is in artikel 6, § 1, VII, tweede lid, d) [inzake de energietarieven]’.

De federale overheid beschikt op grond daarvan over een algemene bevoegdheid om het ‘prijs- en inkomensbeleid’ op een algemene en uniforme wijze te regelen. Zonder op een specifieke wijze de prijzen en inkomens in bepaalde domeinen die tot de bevoegdheid van de gemeenschappen of de gewesten behoren te regelen, kan de federale overheid voor alle inkomens en prijzen die aan een prijsindex gekoppeld worden de koppeling aan de door haar gedefinieerde gezondheidsindex opleggen. Het uitoefenen van deze algemene bevoegdheid veronderstelt een doelstelling die verantwoordt waarom een algemene en uniforme regeling nodig is.^{32,33-34}

1.4. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, elk wat haar of hem betreft, bevoegd zijn om de koppeling aan de afgevlakte gezondheidsindex te regelen van de subsidies, forfaits en tegemoetkomingen waarin is voorzien in de in artikel 103, eerste lid, van het ontwerp opgesomde wettelijke bepalingen en hun uitvoeringsbesluiten, en van de overeenkomsten en akkoorden bepaald in artikel 103, tweede lid, van het ontwerp.

2. Uit de door de gemachtigde verstrekte toelichting is gebleken dat er een samenhang is tussen het eerste en het tweede lid van artikel 103 van het ontwerp. Het tweede lid zou immers enkel van toepassing zijn op “overeenkomsten of akkoorden die voorzien in

³¹ (voetnoot 2 van het advies) GwH 14 oktober 1999, nr. 109/99, B.3.6.

³² (voetnoot 3 van het advies) Zoals, op het vlak van het prijsbeleid, de bestrijding van de inflatie of de vrijwaring van de mededinging, zie *Parl.St.* Senaat 2013-14, nr. 5-2232/5, 273.

³³ *Parl.St.* Kamer 2014-15, nr. 960/1, 43.

³⁴ In dezelfde zin: adv.RvS 57.332/1/VR van 3 april 2015 over amendementen op het ontwerp van wet ‘tot verbetering van de werkgelegenheid’ (*Parl.St.* Kamer 2014-15, nr. 960/9).

subsidies, forfaits of tegemoetkomingen die verschuldigd zijn door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap”. Teneinde deze samenhang beter tot uitdrukking te brengen in artikel 103 van het ontwerp, wordt voor het tweede lid ervan de volgende redactie ter overweging gegeven:

“Voor alle overeenkomsten en akkoorden gesloten ter uitvoering van de wettelijke bepalingen als vermeld in het eerste lid, die voorzien in een koppeling aan de prijsindex, moet ook altijd de afgevlakte gezondheidsindex in aanmerking worden genomen.”

3. Artikel 122, 7°, van het ontwerp bepaalt dat artikel 103 ervan uitwerking heeft met ingang van 27 april 2015, dit is de datum waarop de voornoemde wet van 23 april 2015 in werking is getreden.

Door het verlenen van terugwerkende kracht aan artikel 103 van het ontwerp kan in beginsel geen afbreuk worden gedaan aan indexaanpassingen op basis van de thans van kracht zijnde regelgeving ter zake, en dit vanaf 27 april 2015 tot de dag van de bekendmaking van het aan te nemen decreet in het *Belgisch Staatsblad*, tenzij de terugwerkende kracht onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.³⁵

De gemachtigde heeft in dat verband verklaard dat de afgevlakte gezondheidsindex reeds toegepast wordt op alle regelingen opgenomen in artikel 103, eerste lid, en dit sinds de inwerkingtreding van de wet van 23 april 2015, zijnde 27 april 2015. Voor zover daardoor afbreuk wordt gedaan aan indexaanpassingen die op basis van de thans van kracht zijnde regelgeving hadden moeten plaatsvinden, zal daarvoor een verantwoording voorhanden moeten zijn die verband houdt met een doelstelling van algemeen belang.

Het is raadzaam om de terugwerkende kracht van de regeling op een meer omstandige wijze toe te lichten en te verantwoorden in de memorie van toelichting dan thans het geval is. Bij het verantwoorden van het gebruik van de datum van de inwerkingtreding van de wet van 23 april 2015 als referentiepunt, moet er rekening mee gehouden worden dat er niet met zekerheid kan worden gesteld, in tegenstelling tot wat het citaat uit de memorie van toelichting vermeld *sub* 1.2 laat uitschijnen, dat alle in artikel 103 van het ontwerp vermelde regelingen van meet af aan onder het toepassingsgebied van de afgevlakte gezondheidsindex, opgenomen in de wet van 23 april 2015, vielen.

Afdeling 3 – Hervorming Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU)

Afdeling 4 – Opheffing DAB Veiling Emissierechten

Afdeling 5 – Opheffing Vlaams Toekomstfonds

Afdeling 6 – Erfbelasting

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken.

³⁵ Zie hiervoor, de algemene opmerking over “retroactiviteit”.

Afdeling 7 – SchenkbelastingArtikel 109

1. Bij het decreet van 3 juli 2015 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015’ zijn, met uitwerking vanaf 1 juli 2015, verlaagde tarieven ingevoerd voor schenkingen van gebouwen onderworpen aan een energetische renovatie of van gebouwen met conformiteitsattest die verhuurd worden (zie artikel 2.8.4.3.1 van het decreet van 13 december 2013 ‘houdende de Vlaamse Codex Fiscaliteit’, hierna: Vlaamse Codex Fiscaliteit). Uit de bij het ontwerp gevoegde memorie van toelichting blijkt de bedoeling om schenkingen die vóór 1 juli 2015 zijn gedaan, daarvan nu uit te sluiten.

2.1. Om dat doel te bereiken, worden in het eerste lid van artikel 2.8.4.3.1, §§ 1 en 2, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit aan de zinsnede “In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, § 1” de woorden “zoals van toepassing vanaf 1 juli 2015” toegevoegd.

De toevoeging van die woorden brengt echter niet met zich dat de gunstregeling wordt beperkt tot schenkingen die vanaf 1 juli 2015 zijn gedaan. Om dat doel te bereiken, zou in de betrokken bepalingen expliciet moeten worden opgenomen dat ze slechts gelden voor schenkingen gedaan met ingang van 1 juli 2015.

2.2. Uit artikel 122, 9°, van het ontwerp volgt dat de aanpassing met terugwerkende kracht tot 1 juli 2015 zal worden doorgevoerd. Aldus wordt aan de betrokken belastingplichtigen een fiscaal voordeel met terugwerkende kracht ontnomen.

Aan de gemachtigde is gevraagd hoe de terugwerkende kracht te verantwoorden valt. Hij gaf het volgende antwoord:

“Bij decreet van 3 juli 2015 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015 (BS van 15 juli 2015) werd (bij artikel 28) een mogelijkheid tot teruggave van schenkbelasting ingeschreven in artikel 2.8.4.3.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Deze bepaling is in werking getreden op 1 juli 2015. Deze mogelijkheid van teruggave maakt deel uit van een ruimere en globale hervorming van de Vlaamse schenkbelasting geheven op de schenking van onroerende goederen. De bepalingen van deze globale hervorming zijn in werking getreden op 1 juli 2015. Tegelijk met deze mogelijkheid van teruggave werden bij artikel 26 van het vermelde decreet van 3 juli 2015 ook de algemeen geldende tarieven van de schenkbelasting voor schenkingen van onroerende goederen gewijzigd met ingang van 1 juli 2015.

De vermelde teruggave kan worden gevraagd tot 6 maanden na het verstrijken van resp. 5 of 3 jaar na de schenking (artikel 29 en 30 van het vermelde programmadecreet, waarmee het artikel 3.6.0.0.6 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit wordt aangevuld).

In de aanhef van zowel §1 als §2 van het toegevoegde artikel 2.8.4.3.1 wordt gesteld ‘In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, § 1’, waardoor verwezen wordt naar het algemeen tarief voor schenkingen van onroerende goederen, zonder precisering of het gaat om art. 2.8.4.1.1, §1 zoals het gold vóór dan wel na 1 juli 2015. Het artikel 2.8.4.1.1 §1, werd immers eveneens gewijzigd bij het vermelde decreet van 3 juli 2015 (artikel 26) met ingang van 1 juli 2015. Hierdoor is het perfect mogelijk ook een teruggave op grond van het nieuwe artikel 2.8.4.3.1 te vragen indien het tarief van de schenkbelasting van art. 2.8.4.1.1, §1 werd toegepast, ook als dit het tarief van vóór 1 juli 2015 was.

In de ontworpen bepaling van het u ter advies voorgelegde ontwerp van decreet wordt dit onderscheid verduidelijkt, de teruggave is enkel mogelijk indien de terug te geven rechten werden geheven bij toepassing van de tarieven vermeld in artikel 2.8.4.1.1 §1, zoals die van toepassing zijn sedert 1 juli 2015.

De ontworpen bepaling corrigeert dus een te ruime verwijzing in artikel 2.8.4.3.1 naar art. 2.8.4.1.1, §1. Het betreft in wezen dus de rechtzetting van een evident materiële vergissing.

De beoogde verlaagde tarieven van artikel 2.8.4.3.1 en de tarieven waarvan ze afwijken (artikel 2.8.4.1.1) werden in één globale hervorming (in eenzelfde programmadecreet) doorgevoerd in hun onderlinge samenhang, en zijn samen in werking getreden op 1 juli 2015. Een combinatie van de extra verlaagde tarieven in geval van verhuur of renovatie van het geschonken goed, en de oude, ondertussen sedert 1 juli 2015 opgeheven tarieven is nooit de bedoeling geweest, dat zou de beoogde onderlinge samenhang van de twee tariefstructuren verstoren.”

Met deze uiteenzetting wordt de terugwerkende kracht evenwel niet op pertinente wijze verantwoord. Er blijkt immers niet uit dat de retroactiviteit onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang. De aanpassing kan overigens ook niet worden begrepen als een interpretatieve bepaling, alhoewel wordt voorgehouden dat ze aan de oorspronkelijke bepaling een betekenis geeft die de decreetgever bij de aanneming ervan heeft willen geven. Dat blijkt echter niet uit de parlementaire voorbereiding ervan en strookt ook niet met de betekenis die de oorspronkelijke bepaling redelijkerwijze kon krijgen.³⁶

Behoudens indien alsnog een deugdelijke verantwoording voor de terugwerkende kracht kan worden gegeven, zal er van afgezien moeten worden.

Afdeling 8 – Onroerende voorheffing

Afdeling 9 – Compensatie aan de gemeenten voor gederfde opcentiemen onroerende voorheffing

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken.

³⁶ Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is er enkel sprake van een interpretatief decreet wanneer een decreet aan een bepaling de betekenis geeft die de decreetgever bij de aanneming ervan heeft willen geven *en die zij redelijkerwijze kon krijgen*: vaste rechtspraak sinds GwH 21 juni 2006, nr. 102/2006, B.5.2.

Afdeling 10 – KilometerheffingArtikel 113

Bij dit artikel zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 11 – Stopzetting heffing eurovignetArtikel 114

1. Artikel 114 van het ontwerp strekt ertoe artikel 5.0.0.0.12 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit te vervangen met ingang van 1 januari 2016. Dat artikel wordt ingevoegd bij artikel 39 van het decreet van 3 juli 2015 ‘tot invoering van de kilometerheffing en stopzetting van de heffing van het eurovignet en tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 in dat verband’. Die invoeging treedt echter slechts in werking op 1 april 2016.³⁷

Duidelijkheidshalve zal artikel 39 van het decreet van 3 juli 2015 derhalve moeten worden ingetrokken, terwijl artikel 114 van het ontwerp zal moeten worden gesteld als een bepaling tot invoeging van een nieuw artikel 5.0.0.0.12 in de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

2. Op de vraag waarom het recht op evenredige teruggave slechts toegekend wordt voor zover het gaat om een voertuig waarvan de aangifte vóór “1 november 2015” werd onderschreven of verlengd, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Er is afgelopen week een voorstel van decreet [*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 474/1] gestemd in het [Vlaams Parlement], waardoor er vanaf november geen jaarvignetten meer verkocht worden (dit naar analogie met de Waalse regeling).

Vandaar dat de terugbetalingsregeling enkel nog van toepassing is op vignetten verkocht voor 1 november.”

Deze uitleg zou in de memorie van toelichting opgenomen moeten worden.

Afdeling 13 – Bijsturing van de belasting op de inverkeerstelling en wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 in dat verbandArtikelen 116 tot 121

1. Artikel 116 van het ontwerp strekt ertoe de regeling inzake de belasting op de inverkeerstelling (BIV) aan te passen door meer rekening te houden met de milieuparameters, wat

³⁷ Artikel 4, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2015 ‘tot wijziging van het besluit Vlaamse Codex Fiscaliteit van 20 december 2013, wat betreft de invoering van de kilometerheffing’.

onder meer resulteert in een substantiële verhoging van de BIV voor wagens met een dieselmotor die voldoen aan de (strengste) “Euro 6”-emissiestandaard.³⁸

2. Zoals bekend, geldt het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel ook in belastingzaken. Bij artikel 172 van de Grondwet wordt de toepasselijkheid van de grondwettelijke regels van gelijkheid en van niet-discriminatie (artikelen 10 en 11 van de Grondwet) bevestigd in fiscale aangelegenheden. Deze bepaling is immers een precisering of een bijzondere toepassing van het in artikel 10 van de Grondwet algemeen geformuleerde gelijkheidsbeginsel.

Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.³⁹

Voor het verschillend behandelen van bepaalde categorieën in de ontworpen regeling, dient dan ook telkens een deugdelijke verantwoording voorhanden te zijn. Het verdient daarenboven aanbeveling om die verantwoordingen in de memorie van toelichting op te nemen.

2.1. De nieuwe regels gelden niet voor leasingvoertuigen, zoals blijkt uit de ontworpen artikelen 2.3.6.0.2, tweede lid, en 2.3.6.0.3, derde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit (artikelen 120 en 121 van het ontwerp), gelezen in samenhang met artikel 2.3.4.1.1 van die Codex.

De ongelijke behandeling die daaruit voortvloeit, gaat echter terug op een bevoegdheidsrechtelijk onderscheid dat volgt uit artikel 4, § 3, van de bijzondere financieringswet. Zoals de andere gewesten is ook het Vlaamse Gewest immers bevoegd om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen inzake de BIV te bepalen. Ingeval de belastingplichtige van deze belastingen echter een vennootschap, een autonoom overheidsbedrijf of een vereniging zonder winstoogmerk met leasingactiviteiten is, is de uitoefening van deze bevoegdheden afhankelijk van een voorafgaandelijk tussen de drie gewesten te sluiten samenwerkingsakkoord. Dat betekent dat, wat die laatste categorie van belastingplichtigen betreft, het Vlaamse Gewest afhankelijk is van het akkoord van de twee andere gewesten.

Een verschillende behandeling door het Vlaamse Gewest – tenzij dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is, in welk geval er sowieso geen sprake is van discriminatie – kan derhalve worden verantwoord door het gegeven dat de andere gewesten niet akkoord gaan met een hervorming in de aangegeven zin. Dat belet evenwel niet dat

³⁸ De Euro 5- en Euro 6-emissiegrenswaarden zijn vastgelegd bij verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 ‘betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie’ (hierna: verordening 715/2007).

³⁹ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv. GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1.

het Vlaamse Gewest er alles moet aan doen om tot een samenwerkingsakkoord te komen waarbij discriminaties zo veel mogelijk worden voorkomen of toch beperkt. Gelet op de artikelen 10 en 11 van de Grondwet heeft het Vlaamse Gewest derhalve de plicht om ter zake initiatieven te nemen – voor zover dat al niet zou zijn gebeurd.

Het verdient aanbeveling om in de memorie van toelichting op dit punt meer verduidelijking te geven.

2.2. Bij het invoeren van de vergroende BIV in 2012 ging men uit van de Europese emissiestandaarden.⁴⁰ In het ontwerp worden bepaalde van die standaarden als referentienorm verlaten wat de Euro 6-norm voor dieselmotoren betreft.

In de memorie van toelichting wordt daarvoor een verklaring gegeven. Die komt erop neer dat ervan uitgegaan wordt dat de reële uitstoot van stikstofoxiden (NO_x) door Euro 6-dieselmotoren in de praktijk merkkelijk hoger ligt dan de Europese homologatiewaarden doen vermoeden. Voor zover die assumptie (en de erin vervatte veralgemening) juist zou blijken te zijn, lijkt ze de forse verhoging van de BIV voor een dieselwagen met Euro 6-motor te kunnen verantwoorden.

Uit de nieuwe tabel waarin de luchtcomponent wordt weergegeven (artikel 116, 2°, van het ontwerp – ontworpen artikel 2.3.4.1.2, tweede lid, 4°, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit) volgt echter dat de belasting even hoog is voor een personenwagen met dieselmotor die voldoet aan de Euro 6-norm als voor een personenwagen met dieselmotor die voldoet aan de Euro 5-norm (in beide gevallen bedraagt de belasting 454,07 euro), terwijl die tabel wel een trapsgewijze afname van de belasting vertoont naarmate men een minder vervuilende dieselwagen in het verkeer brengt (Euro 0: 2914,27 euro; Euro 1: 855,00 euro; Euro 2: 620,21 euro; Euro 3: 488,69; Euro 4 of Euro 3 met roetfilter: 461,92 euro; Euro 5 of Euro 4 met roetfilter: 454,07 euro). Gevraagd wat de verantwoording is voor die gelijke behandeling van op het eerste gezicht verschillende situaties, gaf de gemachtigde het volgende antwoord:

“Dit wordt verantwoord door het feit dat de reële NO_x-emissies van alle diesel euronormen in de praktijk hoger liggen dan de streefwaarden op basis van de Europese homologatietesten.

Vanuit wetenschappelijk oogpunt verschillen de NO_x-emissies van deze euronormen nauwelijks van elkaar, en is het coherent om deze ook fiscaal in lijn te brengen.

Het feit dat in de huidige wettekst Euro 5 en 6 Diesel van elkaar verschillen, was omdat euro 6 diesel de enige euronorm was waarop nog geen enkele correctie was toegepast in functie van de reële emissies. Dit wordt nu rechtgezet.”

⁴⁰ Zie het decreet van 17 februari 2012 ‘houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen betreffende de belasting op de inkeerstelling op grond van milieukeurmerken’. In de memorie van toelichting bij het voorontwerp dat tot dit decreet heeft geleid, is het uitgangspunt als volgt verwoord: “Het voorgestelde systeem weerhoudt als relevante criteria de euronorm (lucht- of vervuilingcomponent) en de CO₂-uitstoot (klimaat- of uitstootcomponent). Beide staan vermeld op het inschrijvingsbewijs van het voertuig en zijn gekend in de databank van de DIV, die de basisstroom zal aanleveren die zal gebruikt worden voor de berekening van de nieuwe BIV. Voor de luchtcomponent geldt: hoe lager de Euronorm, hoe groter de milieuvervuiling, hoe hoger bijgevolg de BIV.” (*Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1375/1, 3).

Dat antwoord vulde hij voorts nog als volgt aan:

“In de weging van de luchtterm (die bestaat uit zowel NO_x, pm of roet, HC en CO), was de component NO_x al gelijkgesteld voor euronorm 2 tot 5.

Je kan de werkelijke emissies van elk individueel voertuig niet meenemen (niet elk voertuig wordt gemeten). Je kan enkel een correctie doen op de homologatiewaarden omdat je weet dat in werkelijk verkeer de emissies vele keren hoger liggen dan de norm. Destijds (2012) werd als proxy de NO_x emissies van Euro 2 tem 5 gelijk gesteld; nu wordt ook Euro 6 daarmee gelijk gesteld. In werkelijkheid zullen de NO_x emissies van elk individueel voertuig verschillen, maar alleszins in de buurt liggen van de proxy en niet van de normwaarde.”

Daarmee lijkt de vermelde gelijke behandeling echter niet afdoende te worden verantwoord. In de inleidende zin van artikel 2.3.4.1.2, tweede lid, 4°, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit wordt immers aangegeven dat de luchtcomponent is bepaald “in functie van de euronorm”, zodat normaal moet worden gedifferentieerd volgens de vervuilingsgraad. De emissiegrenswaarden verschillen naargelang het gaat om een voertuig met dieselmotor die voldoet aan de Euro 5- of de Euro 6-norm,⁴¹ zodat men logischerwijze ook een lager belastingbedrag zou verwachten voor het in het verkeer brengen van een wagen waarvan de motor voldoet aan de Euro 6-norm, wat echter niet het geval is. Het verdient aanbeveling om de ontworpen regeling op dit punt opnieuw te bekijken.

2.3. Ook op andere punten zal de verschillende behandeling van de gehanteerde categorieën verantwoord moeten kunnen worden. In dat verband dient er in het bijzonder nog op gewezen te worden dat de regeling niet geldt voor motorfietsen en dat voertuigen waarvan de motor aangedreven wordt met aardgas en hybride wagens, ook als ze CO₂ kunnen uitstoten, zonder meer vrijgesteld zijn van belasting.

3. De bedoeling van de stellers van het ontwerp is de aankoop van benzinewagens te stimuleren en de aankoop van dieselwagens te ontraden. In sommige gevallen kan dit effect niet meer worden bereikt, namelijk indien de wagen reeds is besteld en de levering nog enige tijd uitblijft. Voor zover de levering en inverterstelling vóór 1 januari 2016 plaatshebben, geldt nog de huidige, meer gunstige regeling. Indien de levering echter in 2015 niet meer kan gebeuren, zal de koper toch onderworpen worden aan de hogere BIV. De vraag rijst dan ook of voor die gevallen, gelet op het voorzienbaarheidsbeginsel, niet moet worden voorzien in een overgangsregeling.⁴²

⁴¹ Vergelijk de bijlagen 1 (Euro 5-emissiegrenswaarden) en 2 (Euro 6-emissiegrenswaarden) bij verordening 715/2007, die verschillende waarden bevatten voor NO_x (bv. voor categorie M: 180 mg/km voor Euro 5 en 80 mg/km voor Euro 6) en THC+NO_x (bv. voor categorie M: 230 mg/km voor Euro 5 en 170 mg/km voor Euro 6). Voor wagens met een benzinemotor daarentegen verschillen de Euro 5- en Euro 6-emissiegrenswaarden niet, wat verklaart dat voor wagens met een benzinemotor die voldoet aan één van beide normen hetzelfde belastingbedrag (20,98 euro) geldt.

⁴² Zie bijvoorbeeld artikel 70 van de wet van 28 december 2011 ‘houdende diverse bepalingen’.

Hoofdstuk 13 – Inwerkingtreding

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

Jo BAERT

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ



Strategische Adviesraad voor
Landbouw en Visserij
Koning Albert II-laan 35 bus 39
1030 BRUSSEL
02 552 79 90
salv@vlaanderen.be
www.salv.be

Mevrouw Annemie Turtelboom
Viceminister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1000 BRUSSEL

uw bericht van	uw kenmerk	ons kenmerk	bijlagen
12/10/2015	2015-00091	SALV-U-20151019-pv-dvg	
vragen naar/e-mail		telefoonnummer	datum
dirk.vanguyze@lv.vlaanderen.be		02/5527982	19/10/2015

Betreft: adviesvraag programmadecreet begrotingsopmaak 2016

Geachte mevrouw minister, Beste Annemie,

Op 9 oktober 2015 keurde de Vlaamse Regering het *Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016* principieel goed.

In uw brief van 12 oktober 2015 vroeg u aan de SALV om binnen een termijn van 5 dagen over het voorontwerp van decreet een spoedadvies neer te leggen.

Ik deel u mee dat de SALV in deze fase geen advies zal uitbrengen.

Hoogachtend,
Piet VANTHEMSCHE
voorzitter SALV

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

**Advies****Algemene Raad**

**i.s.m. Sectorraad Kunsten en Erfgoed,
Sectorraad Sociaal Cultureel werk,
Vlaamse Sportraad en de Sectorraad
Media**

20 oktober 2015

Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016

Op 9 oktober 2015 keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 en de bijhorende memorie van toelichting principieel goed. De SARC ontving diezelfde dag een vraag tot spoedadvies van viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie Turtelboom.

De SARC brengt advies uit over hoofdstuk 7: Cultuur, Jeugd, Sport en Media (artikelen 43 t.e.m. 47)

Advies

Correctiefactor loonsubsidies (art. 43 en 44)

Het voorontwerp van decreet stelt voor om het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding te wijzigen en om een correctiefactor toe te passen op de subsidiepercentages van de lonen van alle gesubsidieerde personeelsleden (medewerkers en coördinatoren) van sportfederaties. Binnen de huidige regelgeving leiden de stijgende loonkosten en de koppeling ervan aan een minimum aan werkingsmiddelen immers jaarlijks tot stijgende basissubsidies.

De SARC gaat akkoord met dit voorstel in het voorontwerp van decreet. In art.44 van het voorontwerp van decreet dient wel de volledige titulatuur van het decreet vermeld worden in plaats van te verwijzen naar hetzelfde decreet.

Fonds CED-ECP (art. 45)

Middels het Programmadecreet van 19 december 2014 werd het voormalige CED-ECP fonds aangepast aan de nieuwe structuur van de desks. Cultuur Contactpunt (dat reeds deel uitmaakte van het departement CJSM) en MEDIA Desk (tot dan onderdeel van het Vlaams Audiovisueel Fonds(VAF)) werden samengebracht binnen de Creative Europe Desk. Deze desk maakt deel uit van het departement CJSM en staat in voor de advisering en praktische ondersteuning bij de opmaak van een

subsidieaanvraag. De middelen die door het departement voorheen apart aan Cultuur Contactpunt en MEDIA Desk werden betaald, werden na de aanpassing in één bijdrage aan de Creative Europe Desk gestort.

Het VAF investeerde echter, naast de middelen die het ontving van het departement CJSM, ook nog eigen middelen in gezamenlijke projecten met MEDIA Desk. Nu MEDIA Desk is overgedragen naar het departement CJSM en deel uitmaakt van de Creative Europe Desk, wordt binnenkort de samenwerking voor 2016 besproken.

Artikel 45 van voorliggend decreet laat het departement CJSM toe om de bedragen die het VAF in dat kader aan hen stort toe te wijzen aan de Creative Europe Desk.

De SARC heeft geen opmerkingen bij de overdracht van deze middelen, maar vraagt om het artikel aan te passen om te verduidelijken dat de betrokken partijen jaarlijks onderhandelen over de concrete overdracht van middelen. Hiertoe stelt de raad voor om de toe te voegen zinsnede als volgt aan te passen: “en de eventuele middelen die het Vlaams Audiovisueel Fonds ter beschikking stelt van de Creative Europe Desk”.

Aanpassing decreet jeugd- en kinderrechtenbeleid (art. 46 en 47)

Het ontwerpdecreet strekt ertoe de mogelijkheid te schrappen om als nieuwe vereniging tussentijds een beleidsnota in te dienen om in aanmerking te komen voor variabele subsidies. Alle verenigingen zullen op hetzelfde moment (2017) en daarna elke 4 jaar beoordeeld worden.

Ook de mogelijkheid om maximaal 4 jaar structureel gesubsidieerd te worden op basis van de realisatie van 3 modules (opstapregeling) wordt geschrapt.

De SARC ondersteunt het advies van de Vlaamse Jeugdraad en geeft positief advies aan de wijzigingen in het decreet houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid. De jeugdsector steunt de voorgestelde wijzigingen die tegemoet komen aan het stijgende aantal erkenningen en structureel gesubsidieerde organisaties.

Namens de Algemene Raad,
Luk Verschueren, voorzitter
Iris Van Riet, secretaris

Namens de Sectorraad Kunsten en Erfgoed,
Heidi De Nijn, voorzitter
Herman Baeten, ondervoorzitter
Lieselotte Moortgat, secretaris

Namens de Sectorraad Media,
Simon Delaere, voorzitter
Hilde Van den Bulck, ondervoorzitter
Hanne Schuermans, secretaris

Namens de Sectorraad Sociaal-Cultureel Werk,
Frie De Greef, voorzitter
Dirk Verbist, ondervoorzitter
Liesbeth Lemiere, secretaris

Namens de Vlaamse Sportraad,
Frank Bulcaen, voorzitter
Sophie Cools, ondervoorzitter
Nai Han Lau, secretaris

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
WELZIJN, GEZONDHEID, GEZIN



Aan Mevrouw Annemie Turtelboom
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11
B-1210 Brussel

contactpersoon
Gunter Naets
gnaets@serv.be

ons kenmerk
SARWGG_20151020_ProgrammadecreetBO2016_ADV_DEF

Brussel
20 oktober 2015

Geachte mevrouw de Minister,

U vroeg de SAR WGG om spoedadvies te verlenen bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016.

De Strategische adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid beperkt zich in voorliggende advies tot de artikelen in het voorontwerp van decreet die rechtstreeks impact hebben op het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Dit advies werd na schriftelijke procedure goedgekeurd op dinsdag 20 oktober 2015. Twee leden stemden tegen.

Voor eerst herhaalt de raad zijn verzet tegen de indexbesparingen die ook dit jaar in (artikel 38 van) het voorontwerp van decreet bepaald zijn. Opnieuw beslist de Vlaamse regering om de indexering op werkmiddelen (die geen loon zijn) in het beleidsdomein WVG niet toe te passen in de subsidiëring. Naar analogie met eerdere adviezen van de SAR WGG over de programmadecreten bij de begrotingen 2011, 2012, 2013 en 2015 vraagt de raad uitdrukkelijk om deze niet-indexering recht te zetten wanneer de budgettaire situatie verbetert en ze zeker niet opnieuw te herhalen. De raad vraagt zich af waarom de Vlaamse regering blijft kiezen voor deze vorm van besparingen waarbij geen efficiëntie- of effectiviteitstoets plaatsvindt, laat staan een toets naar toegankelijkheid, kwaliteit en relevantie. Dergelijke besparingen treffen de organisaties en dus rechtstreeks ook de zorg- en hulpvragers en het personeel van deze voorzieningen. De raad vraagt zich af hoe deze maatregel past in het opzet van de Vlaamse regering om een groeipad te voorzien om de toenemende noden te lenigen en sociale bescherming te bieden aan alle Vlamingen.

In artikel 33 van het voorontwerp van decreet worden enkele wijzigingen aangebracht in het decreet met betrekking tot het VIPA. De raad heeft geen opmerkingen bij deze wijzigingen. Wel dringt de raad er op aan dat de Vlaamse regering snel een duidelijk kader biedt aan de voorzieningen in het beleidsdomein WVG over de toekomst van het VIPA. Het moet voor de voorzieningen helder zijn in welke mate, wanneer, in welke sectoren, voor welke budgetten... zij een beroep kunnen doen op infrastructuursubsidies en/of –ondersteuning.

In afdeling 4 van het voorliggende voorontwerp van decreet wordt de mogelijkheid ingeschreven om reconversies voor bepaalde zorg- en welzijnsvoorzieningen te regelen. De raad vraagt of deze mogelijkheid tot reconversie in de toekomst ook zal worden uitgebreid naar andere sectoren in het beleidsdomein WVG.

Tot slot leest de raad in artikel 37 dat de animatiesubsidiëring voortaan ook kan gegeven worden aan commerciële woonzorgvoorzieningen. De raad vraagt de Vlaamse regering hierbij aandacht te schenken aan het advies van de SARWGG van 24 mei 2012 waarin aanbevelingen gedaan worden bij het debat over marktwerking en commercialisering in de woonzorg.

In dit advies beschreef de raad enkele voorwaarden waaraan voorzieningen moeten voldoen evenals hoe publieke middelen in de woonzorg moeten worden aangewend:

"Het aanbieden van kwaliteitsvolle, sociaal rechtvaardige, performante, relevante en toegankelijke zorg moet het uitgangspunt zijn voor alle aanbieders. Aanbieders die de toets van maatschappelijk verantwoorde zorg doorstaan mogen zich op het zorgveld begeven. Publieke middelen voor zorg (collectieve financiering) moeten volledig gebruikt worden voor hun bestemming: het aanbieden van Maatschappelijk Verantwoorde Zorg. ... De raad is van mening dat publieke middelen voor zorg nooit mogen worden aangewend voor enige vorm van winstuitkering.

Om zekerheid te hebben of de publieke middelen voor zorg voor 100% naar zorg gaan is maximale transparantie nodig. Transparantie door de aanbieders - inzake het financiële reilen en zeilen, huisvesting, bouwkost, dagprijs... - is een absolute voorwaarde, ...

Winstuitkering moet transparant gerapporteerd worden en mag in geen geval leiden tot hoge gebruikersbijdragen die de toegang tot Maatschappelijk Verantwoorde Zorg belemmeren."

Met vriendelijke groeten,



Gunter Naets
Secretaris



Jan De Maeseneer
Voorzitter

ADVIES VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAP EN INNOVATIE

BRIEFADVIES 210
PROGRAMMADECREET BO 2016
20 OKTOBER 2015

Mevrouw Annemie Turtelboom
Viceminister-president en Vlaams
minister van Begroting, Financiën en
Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 BRUSSEL

DATUM 20 OKTOBER 2015
UW KENMERK
ONS KENMERK VRWI/DR/BD/15.335
BETREFT VOORONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE
BEGROTING 2016

Mevrouw de viceminister-president,

Op 9 oktober 2015 ontving de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie (VRWI) uw vraag om spoedadvies bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016.

De VRWI heeft het voorontwerp van decreet en de bijhorende memorie van toelichting grondig bestudeerd voor wat de afdelingen betreft die betrekking hebben op economie, wetenschappelijk onderzoek en innovatie. Omdat het hoger onderwijs onlosmakelijk verbonden is met het wetenschappelijk onderzoek, heeft de raad zich ook gebogen over de afdelingen die hiermee te maken hebben.

Met betrekking tot economie, wetenschap en innovatie ziet de raad in hoofdstuk 6 enkel een louter 'technische' kwestie. Artikel 42 van het programmadecreet voert een paragraaf 5 toe aan artikel 92bis van het decreet van 19 december 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2009, om in het agentschap Innoveren en Ondernemen ontvangsten te realiseren uit diverse bronnen. De formulering is echter verwarrend doordat bestaande 'kredietsaldi of ontvangsten' van het huidige IWT samen worden vermeld met toekomstig te verwachten ontvangsten van het nieuwe AIO. De VRWI stelt daarom volgende formulering voor:

"§5. Aan het fonds worden de ontvangsten van belaste kredietsaldi van het IWT toegevoegd. Deze belaste kredietsaldi betreffen belaste ontvangsten van Europese projecten die zullen aangewend worden voor de betaling van werkingsuitgaven voor de betreffende Europese projecten en voor de betaling van personeel dat werkt voor deze Europese projecten.

§6. Aan het fonds worden de ontvangsten toegevoegd van detacheringen van medewerkers van het Agentschap Innoveren en Ondernemen, van consultancyopdrachten door medewerkers van het Agentschap Innoveren en Ondernemen, van verkopen van klein materiaal en de ontvangsten van

Europese projecten die uitgevoerd worden door het Agentschap Innoveren en Ondernemen. Deze ontvangsten zullen aangewend worden voor personeels- en werkingsuitgaven van het Agentschap Innoveren en Ondernemen."

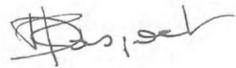
Met betrekking tot onderwijs en vorming zijn er in hoofdstuk 11 enkele bepalingen die de VRWI wél zorgen baren. Zo worden via artikel 72 budgettaire wijzigingen doorgevoerd, waardoor de voorziene groei voor het ZAP-kader wordt vertraagd. De groeipaden worden met een jaar verlengd. Ook de kliks voor de variabele onderwijs- en onderzoeksonderdelen worden in het begrotingsjaar 2016 niet doorgevoerd, wat een besparing oplevert van 24,8 miljoen euro (artikel 74). Ten slotte worden via artikel 75 ook de aanvullende onderzoeksmiddelen vanaf het begrotingsjaar 2016 met 1% verminderd (0,5 miljoen euro voor de universiteiten en de schools of arts) en wordt ook het groeipad vertraagd, waardoor de voorziene groei voor de universiteiten ervan in 2016 met 2,66 miljoen euro verminderd.

Door het niet doorvoeren van de kliks (artikel 74) volgt de financiering de evolutie van de studentenaantallen in het hoger onderwijs in Vlaanderen niet. En dit terwijl de werkingsmiddelen ook in 2016 niet zullen worden geïndexeerd. De besparingen uit artikel 72 en 75 zijn een uitholling van de maatregelen bedoeld om de structurele onderfinanciering van de Vlaamse hogeronderwijsinstellingen (universiteiten en hogescholen) deels te remediëren.

Niet alleen de werkingsmiddelen van de Vlaamse hogeronderwijsinstellingen komen hierdoor steeds meer onder druk te staan, maar ook de broodnodige groei van het ZAP-kader wordt vertraagd. Dit ondermijnt steeds meer de draagkracht van de Vlaamse hogeronderwijsinstellingen.

De VRWI is bezorgd over deze evolutie en vraagt om terug aan te sluiten bij het oorspronkelijke groeipad.

Met vriendelijke groeten,



Danielle Raspoet
Algemeen Secretaris



Dirk Boogmans
Voorzitter

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN



Programmadecreet 2016

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016

Datum van goedkeuring	22 oktober 2015
Volgnummer	2015 025
Coördinator + e-mailadres	Francis Noyen, francis.noyen@minaraad.be

Mevrouw Annemie Turtelboom
Vlaams minister van Begroting,
Financiën en Energie
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

Datum	22 oktober 2015
Uw referentie	2015-00051
Onze referentie	01/L2/K1/2015/0589
Betreft	Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016

Mevrouw de minister,

Op 14 oktober 2015 ontving de Minaraad uw adviesvraag over het vermelde voorontwerp van Programmadecreet 2016. Op 19 oktober 2015 volgde de vraag om een spoedadvies over een amendement op het voorontwerp van decreet door de Vlaamse Regering.

Overeenkomstig artikel 16 van het Decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden worden de adviezen in de regel verstrekt binnen een termijn van dertig dagen na de datum van de ontvangst van de adviesaanvraag. In geval van spoed, die met redenen wordt omkleed, kan de Vlaamse regering de termijn inkorten zonder dat hij minder dan tien werkdagen mag bedragen.

Het verzoek om spoedbehandeling wordt in de brief, die de adviesvraag begeleidt, niet gemotiveerd.

De Minaraad wenst met dit advies in te gaan op de milieu- en natuur-gerelateerde onderwerpen in het programmadecreet 2016, nl. de hervorming van de belasting op de inverkeerstelling (BIV) en de vergroening van de verkeersbelasting.

Het programmadecreet heeft als doel:

- De belasting op de inverkeerstelling (BIV) aan te passen in functie van de technologische evolutie sinds de invoering van de vergroende BIV voor niet-leasing voertuigen in 2011.
- De jaarlijkse verkeersbelasting aan te passen door bovenop de huidige sokkel van fiscale paardenkracht voor de tariefbepaling ook milieuparameters (met name brandstoftype, aanwezigheid roetfilter, luchtkwaliteit en CO₂-uitstoot) toe te voegen voor nieuw ingeschreven (al dan niet tweedehandse) voertuigen (met uitzondering van leasingsvoertuigen).

Overleg en onderbouwing

De Minaraad betreurt dat de Vlaamse Regering een aanpassing van de BIV en de verkeersbelasting via een spoedprocedure behandelt. De Vlaamse Regering had reeds veel eerder met haar plannen naar buiten kunnen komen, ten einde het middenveld vroeger in het proces te kunnen raadplegen. Ook in een eerder advies¹ rond de BIV heeft de Minaraad gepleit voor tijdig overleg.

De Minaraad herhaalt zijn opmerking uit zijn eerder advies, nl. dat het, door de afwezigheid van een uitgebreide effectensimulatie en door de afwezigheid van een overzicht van technologische innovaties, moeilijk is om goed onderbouwde uitspraken te doen over de performantie van de hervormde BIV. In de toekomst is het dan ook belangrijk om met redelijke tijdsintervallen (bijvoorbeeld jaarlijks) een evaluatie te doen van de evolutie van het nieuwe wagenpark ten einde de rekensleutel bij te sturen. De Minaraad stelt vast dat ook voor de vergroening van de verkeersbelasting dergelijke uitgebreide effectensimulaties ontbreken.

Principe

De Minaraad vraagt dat bij de stimuli voor vervoersmodi rekening gehouden wordt met de eigenschappen van de verschillende brandstoffen/voertuigen op vlak van klimaat en luchtverontreiniging (inclusief gezondheidsaspecten).

Stap vooruit

De Minaraad gaat akkoord om de NO_x-term voor Euro 6 diesel in de formule voor de berekening van de BIV aan te passen². Immers een Euro 6 diesel stoot in praktijk meer NO_x uit dan wat testcycli laten uitschijnen.

De Minaraad vindt het ook positief dat de jaarlijkse verkeersbelasting ook rekening zal houden met milieuparameters (met name brandstoftype, aanwezigheid roetfilter, luchtkwaliteit en CO₂-uitstoot).

Leasingwagens

De Minaraad betreurt dat de bijsturing niet van toepassing is op leasingwagens, waartoe het grootste deel van de bedrijfswagens behoren, en vraagt dan ook om dringend werk te maken van het samenwerkingsakkoord of van een andere maatregel zodat de onrechtvaardige situatie wordt rechtgetrokken.

¹ Briefadvies van 8 september 2011 over het voorontwerp van decreet betreffende de belasting op de inverkeerstelling.

² De luchtkwaliteitsterm in de berekeningsformule van de BIV voor Euronorm 6 diesels gaat hierdoor omhoog van 12,25 euro naar 454,07 euro.

Aardgasvoertuigen en *plug-in* hybrides

De Minaraad betreurt sterk het bevoordelen van aardgasvoertuigen en *plug-in* hybrides³. Het voordeel dat deze voertuigen hebben, nl. een iets lagere uitstoot bij eenzelfde model⁴, komt al tot zijn recht in een lagere BIV en verkeersbelasting – aangezien de berekening van de BIV/verkeersbelasting mede gebaseerd is op CO₂ en luchtvervuiling. Echter, door aardgas en *plug-in* hybride voertuigen helemaal vrij te stellen van BIV en verkeersbelasting creëert de overheid de situatie waarin voertuigen op aardgas of hybride aandrijving met een hogere CO₂ uitstoot en gelijke luchtvervuilende emissies minder belastingen verschuldigd zijn dan zuinige benzine wagens. Daarvoor valt geen goede reden te geven.

De Regering creëert hiermee een achterpoort waarbij voertuigen met hoge CO₂ emissies, zoals bepaalde SUV's⁵, door het inbouwen van een kleine elektromotor of aardgastank, de hogere belastingen kunnen omzeilen. Deze evolutie is nu reeds aan de gang. Ook Nederland kende een dergelijke evolutie⁶. In juni van dit jaar lanceerde de Nederlandse Regering een hervorming van het fiscaal systeem voor voertuigen, mede omdat deze achterpoort voor *plug-in* hybrides de Nederlandse belastingbetaler handen vol geld kostte.

³ Binnen deze elektrische voertuigen maakt men veelal een onderscheid tussen:

- *Battery Electric Vehicle* (BEV): een volledige elektrische auto rijdt alleen op elektriciteit en heeft geen verbrandingsmotor. Als de accu leeg is moet de auto opladen via het stopcontact of een snellaadvoorziening.
- *Plug-in Hybrids* (PHEV): zijn hybride voertuigen waarvan de batterij extern opgeladen kan worden via het elektriciteitsnet.

⁴ Uit onderzoek van TNO blijkt dat *plug-ins* in de praktijk een (veel) kleiner deel van hun kilometers elektrisch rijden dan het deel waarmee in de verbruiksmeting van de Europese typekeuring wordt gerekend. In 2015 reden *plug-ins* in Nederland gemiddeld ruim een kwart van hun kilometers elektrisch. Bij een voertuig met een elektrische actieradius van 25 km leidt een dergelijk aandeel tot 50% hogere praktijkemissies van CO₂, bij een actieradius van 75 km zelfs 200% hoger dan volgens de typekeuringstest. Het aandeel elektrische kilometers van *plug-ins* vergroten kan niet via de fiscaliteit.

⁵ SUV: *Sport Utility Vehicle*: een auto met een hoog laadvermogen en/of vervoerscapaciteit, veelal gecombineerd met *off-road*-techniek in de vorm van vierwielaandrijving (terreinwagen).

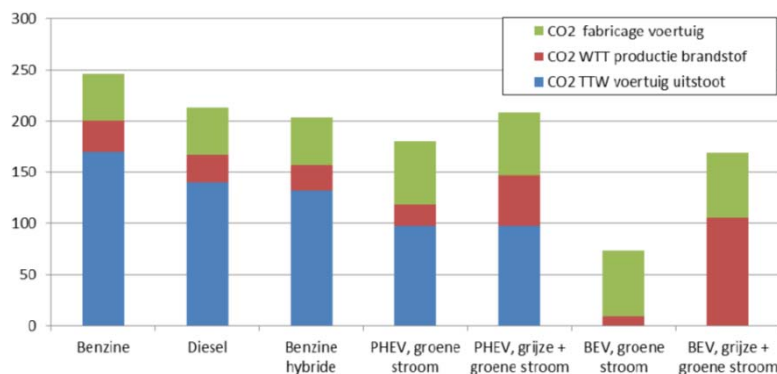
⁶ Deze vaststelling ligt mede aan de basis van een heroriëntering van het Nederlandse stimuleringsbeleid. Nederland heeft de laatste jaren een sterk stimulerend beleid gevoerd voor elektrische wagens (inclusief *plug-ins*). Volgens de Autobrief II van de Nederlandse Regering was de verwachting namelijk dat *plug-ins* zich zouden ontwikkelen tot "EV's-met-hulpmotor", een vehikel gericht op elektrisch rijden, maar zonder de beperking in actieradius. Die verwachting is niet helemaal uitgekomen. "De *plug-in*-wagen bleef groeien; [...]. De gemiddelde *plug-in* overstijgt de gemiddelde auto inmiddels in zowel formaat als in gewicht. En het werkelijke verbruik, zeker als ook het elektriciteitsverbruik in de beschouwing wordt meegenomen, is niet meer herkenbaar vergroenend. Die trend zet door. Wie de brochures bestudeert van nieuw te lanceren *plug-ins* ziet nóg grotere modellen, niet zelden groot formaat terreinauto met honderden pk's. De Nederlandse Regering is van mening dat een verdere fiscale stimulering na 2018 voor de *plug-in* steeds minder op zijn plaats is".

Helderheid nodig i.v.m. de notie “schone voertuigen”

Meer algemeen creëert de overheid verwarring over het begrip “schone voertuigen”. Voertuigen op gas rijden nog steeds op fossiele brandstoffen, hebben slechts een beperkt milieuvoordeel, dat ook slechts een beperkte steun rechtvaardigt, die al in de berekeningswijze van de BIV/verkeersbelastingen vervat zit.

Zoals eerder gesteld is de Minaraad er voorstander van dat het beleid rekening houdt met de eigenschappen van de verschillende brandstoffen/voertuigen op vlak van klimaat en luchtverontreiniging (inclusief gezondheidsaspecten).

Uit verschillende studies⁷ blijkt dat BEV gunstig zijn voor de terugdringing van de klimaatsverandering alsook voor de verbetering van de lokale luchtkwaliteit. De mate waarin wordt bepaald door de wijze waarop de elektriciteit wordt geproduceerd, de verhouding tussen volledig elektrisch rijden versus ondersteuning van de brandstofmotor (hybride of *all electric*) en het brandstofverbruik. De beste resultaten worden gehaald door BEV op groene elektriciteit. Het beleid moet dus de nodige *incentives* geven voor BEV en rijden op groene stroom.



Figuur 1: CO₂-emissies van conventionele en elektrische auto's op basis van 220.000 km. Fabricage voertuig is inclusief onderhoud en recycling (sloop)⁸⁹.

⁷ TNO, Energie- en milieuaspecten van elektrische personenauto's, april 2015.

TNO, CE DELFT, Brandstoffen voor het wegverkeer. Kenmerken en perspectief, juni 2014.

VUB, (Milieu)Potentieel van elektrisch rijden in Vlaanderen, 2011.

⁸ Bron: TNO, Energie- en milieuaspecten van elektrische personenauto's. April 2015.

⁹ Als de accu van het BEV tijdens de levensduur van het voertuig vervangen moet worden, leidt dat tot een extra CO₂-emissie van ca 20 g/km (in toekomst mogelijk lager door verbetering recycling).

Afsluitend

De Minaraad is er voorstander van dat het beleid en de daaraan gekoppelde maatregelen uit moeten gaan van kostenefficiëntie, kosteneffectiviteit en rechtvaardigheid. De Minaraad erkent wel dat in een beginfase bijkomende stimuli misschien nodig zijn om technologieën te laten doorbreken en kip-of-ei-situatie te doorbreken. Een regelmatige evaluatie is dan ook nodig om bv. over-subsidiëring te vermijden.

Boerenbond, UNIZO en VOKA onthouden zich bij het advies wegens werkzaamheden die in verband met dit dossier in SERV-verband worden verricht.

Met de meeste hoogachting,

Iris Penninckx

Voorzitter Minaraad

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN



Advies

Programmadecreet Begroting 2016

Brussel, 22 oktober 2015

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016

Adviesvrager: Annemie Turtelboom - Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Ontvangst adviesvraag: 9 oktober 2015

Adviestermijn: 10 werkdagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)

Goedkeuring raad: 26 oktober 2015



Mevrouw Annemie TURTELBOOM
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Phoenixgebouw,
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 BRUSSEL

contactpersoon
Annick Lamote
alamote@serv.be

ons kenmerk
SERV_20151022_programmadecreet_BR_alit

Brussel
22 oktober 2015

Adviesvragen programmadecreet en amendement vergroening verkeersbelasting

Mevrouw de minister

U vroeg de SERV bij hoogdringendheid om advies over het voorontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de begroting 2016 en over het amendement bij dit voorontwerp over de vergroening van de verkeersbelasting.

Hierna formuleert de SERV – onder voorbehoud van goedkeuring door de raad op 26 oktober - een aantal bemerkingen bij de hoofdstukken 2, 5, 8, 9, 11 en 12 van het programmadecreet.

Vooraleer in te gaan op de inhoud van het voorontwerp van decreet, vestigt de SERV de aandacht op de **adviesprocedure**. Ten eerste – en de raad heeft dit al meermaals opgemerkt – is een programmadecreet of amendement van een programmadecreet niet geschikt om grondige fiscale hervormingen door te voeren. Dit is nu geval met de vergroening van de verkeersbelastingen en bij de twee vorige programmadedecreten zijn de woonbonus en de schenkingsrechten hervormd. Volgens de raad is er nood aan een globale visie op regionale fiscaliteit. De raad vraagt de Vlaamse regering om fiscale hervormingen tijdig en grondig voor te bereiden. Experts kunnen in een taskforce de contouren van een fiscale hervorming uittekenen. De Vlaamse regering kan op basis daarvan een conceptnota uitwerken die ze voorlegt ter advisering aan de sociale partners waarover vervolgens in het parlement wordt gedebatteerd. De SERV merkt verder op dat een hervorming van de lerarenopleiding niet thuishoort in een programmadecreet.

Ten tweede laat een adviesvraag bij hoogdringendheid de raad niet toe om een gefundeerd inhoudelijk advies uit te werken.

Ten derde oppert de raad bezwaar bij het feit dat de Raad van State gelijktijdig met de adviesraden om advies wordt gevraagd omdat de Raad van State hierdoor geen advies kan geven over de wijzigingen die eventueel nog na de adviezen van de strategische adviesraden worden aangebracht.

Tenslotte wijst de raad erop dat hij pas een week na de beslissing van de Vlaamse regering de formele adviesvraag heeft ontvangen.

Project – en conceptsubsidisering

De SERV wijst erop dat deze subsidies in het verleden steeds als een belangrijke hefboom hebben gediend voor de ontwikkeling van stadsprojecten in centrumsteden. De raad vraagt dan ook dat de budgetten voorzien voor project- en conceptsubsidisering minstens behouden blijven.

Welzijn volksgezondheid en gezin

De SERV stelt vast dat de Vlaamse regering opnieuw haar toevlucht neemt tot de besparingstechniek van het bevriezen van de werkingsmiddelen voor welzijn zonder te onderzoeken waar efficiëntiewinsten kunnen geboekt worden. De raad vraagt om monitoring van de impact van deze maatregel zowel op het aanbod van de dienstverlening als op de gebruikers.

Ten aanzien van de uitbreiding van de toekenning van animatiesubsidies aan commerciële woonzorgcentra en centra voor kortverblijf stelt de SERV dat de hiervoor ter beschikking gestelde middelen in hun totaliteit moeten aangewend worden voor de voorziene activiteit.

De SERV neemt akte van het opnemen van de investeringsuitgaven van ziekenhuizen in het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA), waarover de SERV geen bemerkingen formuleert. De SERV vraagt wel dat de Vlaamse regering snel een duidelijk toekomstperspectief biedt over het VIPA in zijn geheel, in het bijzonder ten aanzien van de vele organisaties die hier beroep op doen in de diverse sectoren binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Woonbeleid

De eerder voorziene afbouw van de ondersteuning van sociale koopwoningen wordt versneld. De SERV heeft geen principiële bezwaren hierbij, maar stelt wel dat de vrijgekomen middelen binnen het sociale huisvestingsbeleid moeten aangewend worden.

Indieningstermijn betaald educatief verlof

De SERV onderschrijft de inkorting van de indieningstermijn voor het betaald educatief verlof. Dit bevordert een snellere correcte raming van het nodige budget en maakt een goed budgettair beheer mogelijk alsook een snellere terugbetaling van de onkosten.

De raad merkt op dat werkgevers en desgevallend ook sectorfondsen voor een vroegere indiening van de terugbetalingsaanvragen afhankelijk zijn van de gegevens die de opleidingsverstrekkers en werknemers moeten aanleveren. De raad wijst op het belang van initiatieven ten aanzien van de opleidingsverstrekkers en werknemers voor de tijdige indiening van de nodige gegevens. Zolang dit niet gebeurt moet de mogelijkheid geboden worden om later – wanneer alle opleidingsgegevens ter beschikking zijn – een terugbetalingsaanvraag in te

dienen. De raad verwijst voor het overige naar de principes die omtrent BEV en meer algemeen rond opleiding en vorming opgenomen zijn in het Banenpact en de komende maanden verder worden geconcretiseerd.

Onderwijs

De SERV stelt vast dat de Vlaamse regering bespaart op verschillende aspecten van de werking van het hoger onderwijs. Deze besparing komt bovenop eerdere besparingen in het hoger onderwijs die leidden tot hogere inschrijvingsgelden. De raad stelt zich vragen bij de ongelijke verdeling van de besparingen over de verschillende instellingen. De raad stelt vast dat er ook wordt bespaard op de aanvullende onderzoeksmiddelen alsook op de sociale toelagen. De raad vraagt om monitoring van de impact van de besparingen op de sociale toelagen zowel op het aanbod als op de kwaliteit.

De SERV onderschrijft de extra middelen die voorzien worden voor het aanbieden van onderwijs aan vluchtelingen (uitbreiding van het aanbod Nederlands Tweede Taal, lesinfrastructuur en lesmateriaal).

Financiën en begroting

De SERV ziet de **opheffing** van het **Financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige uitgaven** (FFEU) en de integratie ervan in de reguliere werking van de Vlaamse gemeenschap als een administratieve vereenvoudiging. Het mechanisme om niet-benutte kredieten integraal om te zetten in investeringsdossiers moet volgens de raad behouden blijven zodat het volume aan investeringskredieten gegarandeerd blijft.

De SERV stelt vast dat de compensaties aan provincies en gemeenten voor de gederfde opcentiemen op de **onroerende voorheffing op materieel en outillage** in belangrijke mate geschrapt worden. De SERV is voorstander van een fiscale aanmoediging van investeringen in materieel en outillage, als een stimulans ter ondersteuning van het ondernemingsklimaat waardoor ook het behoud en de uitbreiding van werkgelegenheid in Vlaanderen ondersteund wordt. De SERV zou het betreuren mocht het verschuiven van de kost van deze maatregel naar de gemeenten aanleiding geven tot verminderde overheidsinvesteringen of een hogere fiscale druk in gemeenten met een hoge industriële tewerkstelling.

Voor de **kilometerheffing** voor vrachtwagens, de **vergroening van de BIV en van de jaarlijkse verkeersbelasting** verwijst de SERV naar het advies van de MORA. De raad vraagt de Vlaamse regering om dringend werk te maken van een samenwerkingsakkoord teneinde ook de leasingvoertuigen te onderwerpen aan de aangepaste tarieven.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Caroline Copers
voorzitter

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

Advies over het programmadecreet 2016

Vlaamse Onderwijsraad

Kunstlaan 6 bus 6
BE-1210 Brussel

T +32 2 219 42 99

F +32 2 219 81 18

www.vlor.be

info@vlor.be

Wijs beleid door overleg

Adviesvrager: Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie op 12 oktober 2015

Uitgebracht door de Algemene Raad op 22 oktober 2015 met eenparigheid van stemmen

Voorbereiding: werkgroep Beleidsnota-Programmadecreet onder het voorzitterschap van Mia Douterlungne op 15 oktober 2015.

Dossierbeheerder: Filip De Bruyne

De Vlor stelt vast dat het geheel van het voorliggend voorontwerp zich qua inhoud niet beperkt tot bepalingen die nodig zijn om de begroting te kunnen uitvoeren en dus ruim de contouren van een programmadecreet overstijgt.

1 Recurrente lineaire besparingen

De Vlor is uitermate bezorgd over hoe de scholen in het basis- en secundair onderwijs hun werking verder dienen te financieren. De lineaire besparingsmaatregel waarbij in 2015 de werkingsmiddelen met 2,3 % verminderd werden voor het basisonderwijs en met 4,5 % voor het secundair onderwijs, blijkt een recurrente besparing te zijn door de afwezigheid van bepalingen in voorliggend ontwerpdecreet die de werkingsmiddelen terug op het niveau van 2014 brengen. Ook de besparingsmaatregelen op de mogelijkheid tot het vervangen van afwezig personeel en de beperkte aanwending van de middelen voor het ondersteunend personeel tot 96,57 % worden recurrent meegenomen naar 2016. De Vlor stelt vast dat zijn oproep in de adviezen over het programmadecreet 2015 om deze besparingsmaatregelen te beperken tot 2015, niet gevolgd wordt.

Ook in het hoger onderwijs worden de werkingsmiddelen verder uitgehold door enerzijds recurrente besparingsmaatregelen zoals nulindexering en de lineaire 1,8 % besparing op de werkingsenveloppe en anderzijds stijgende kosten in patronale lasten en kinderbijslag.

De recurrente besparingsmaatregelen treffen niet alleen de aanbieders van onderwijs. Ook de scholieren, studenten en cursisten worden geconfronteerd met een overheid die minder investeert in onderwijs, onder meer door de verhoogde inschrijvingsgelden in het hoger onderwijs, in het volwassenenonderwijs en in het deeltijds kunstonderwijs.

2 Bepalingen programmadecreet 2016

De Vlor is tevreden met de intentie van de overheid om de middelen voor de integratietoelage GON-ondersteuning op hetzelfde niveau van schooljaar 2014-2015 te houden (afdeling 1 en 2). De concrete uitwerking moet wel herbekeken worden. De raad wijst de overheid er op dat de middelen voor schooljaar 2015-2016 naar de scholen moeten verdeeld worden à rato van het huidige aantal leerlingen die in aanmerking komen voor GON-begeleiding. De middelen moeten ten goede komen aan de scholen waar de GON-leerlingen worden begeleid.

In verband met de heroriëntering van de middelen voor het expertisenetwerk (afdeling 3) pleit de Vlor ervoor dat de middelen maximaal terug ingezet worden voor de ondersteuning van de lerarenopleidingen. De Vlor wenst verder ook door de overheid betrokken te worden bij het uittekenen van de contouren voor het nieuw ondersteuningsmodel.

De Vlor merkt op dat de mogelijkheden tot aanwending uit 'het middelenfonds' (afdeling 4) heel breed geformuleerd werden in artikel 69, §4 van de voorliggende tekst. De Vlor beveelt aan dat de middelen van het fonds kunnen aangewend worden zowel voor de betaling van salarissen en salaristoelagen als ook voor andere (werkings)uitgaven die gerelateerd zijn aan de uitbetaling van salarissen.

De Vlor betreurt dat er in de voorliggende tekst nieuwe besparingsmaatregelen voor het hoger onderwijs worden aangekondigd voor 2016. De bepalingen in afdeling 5, 7, 8, 9 en 12 houden een bijkomende besparing in van méér dan 20,4 miljoen euro voor de universiteiten, 9 miljoen euro voor de hogescholen en 1 miljoen euro voor de hogeronderwijsinstellingen in Brussel.

De overheid verbreekt daarmee haar belofte om de groeipaden voor de puntengewichten van de geïntegreerde opleidingen (VOWun) en voor het extra ZAP te honoreren. Daarenboven worden de aanvullende onderzoeksmiddelen verminderd en het groeipad ervan vertraagd (afdeling 5 en 8).

Dit betekent dat er aanzienlijk wordt bespaard op de middelen waarmee de integratiebeweging van de hogeschoolopleidingen in universiteiten gefinancierd wordt. Dit zal de door de overheid verplichte integratiebeweging voor de universiteiten aanzienlijk bemoeilijken.

De Vlor vindt het positief dat de middelen die tot in 2014 ingezet werden voor de terugbetaling van het woon-werkverkeer voor personeelsleden in zijn geheel terugvloeien naar de financiering van de hogescholen (afdeling 6). Eén kwart van de middelen (1.161.000 euro) werd in de begroting 2015 ingeschreven als bijkomende financiering voor de ingeschreven beursstudenten aan de hogescholen. Drie kwart van de middelen (3.483.000 euro) vloeien in de begroting 2016 terug naar de basisfinanciering van de hogescholen via de VOWprof en VOWhko budgetten.

Doordat deze middelen naar de hogescholen herverdeeld zullen worden à rato van de leerlingenpopulatie, ontstaat er echter een scheefftrekking in de financiering waarbij hogescholen met bovengemiddelde kosten voor woon-werkverkeer van personeelsleden middelen zullen verliezen ten opzichte van het gehanteerde financieringsmechanisme in 2014.

Doordat drie kwart van de middelen pas in begrotingsjaar 2016 terug vloeien ontstaat er ook een financieringstekort in de hogeschoolbudgetten voor 2015.

De Vlor blijft er wel voor pleiten dat de overheid haar engagement uit CAO III opneemt en in de toekomst de middelen voorziet om het woon-werkverkeer van de personeelsleden van zowel de universiteiten als de hogescholen te financieren.

Door het niet toepassen van het kliksysteem in de financiering van de hogeronderwijsinstellingen (afdeling 7), zal het personeelsaantal de evolutie van het leerlingenaantal niet langer kunnen volgen, en dat terwijl deze verhouding de voorbije jaren al onder druk kwam te staan door de opeenvolgende besparingen. In het bijzonder voor kleinere instellingen zoals de Hogere Zeevaartschool (afdeling 12) zijn deze besparingen moeilijk te dragen. De Vlor is bezorgd dat de hogeronderwijsinstellingen hun onderwijsopdracht niet langer kwaliteitsvol zullen kunnen organiseren.

De Vlor vraagt zich ook af op welk niveau van de enveloppes er vanaf 2017 eventuele kliks zullen uitgevoerd worden op de variabele onderwijsdelen. De Vlor vraagt dat de overheid dit beter duidt.

De besparing van 1 miljoen euro op een budget van 9,3 miljoen euro (-10,75 %) voor de bijkomende financiering van de hogeronderwijsinstellingen met een vestigingsplaats in het gebied Brussel-Hoofdstad (afdeling 9) lijkt – net als de andere besparingsmaatregelen voor het hoger onderwijs – niet te getuigen van een doordachte beleidsvisie.

De Vlor vindt het positief dat de overheid een budget van 1,5 miljoen euro voorziet vanaf 2016 voor de samenwerkingsverbanden hbo5 tussen hogescholen en centra voor volwassenenonderwijs (afdeling 10), en deze middelen ook decretaal verankert.

De Vlor vindt de maatregel om het bedrag voor de sociale toelage voor universiteiten in 2016 te bevriezen op het niveau van 2015 (afdeling 11) geen afdoende oplossing. De bestaande ongelijkheid in de sociale toelage per student tussen de verschillende instellingen blijft op die manier behouden en dat is onaanvaardbaar.

De overheid had zich geëngageerd om deze ongelijkheid op te heffen door het budget voor de sociale toelagen te verhogen met 1,5 miljoen euro tussen 2014 en 2016, maar beperkte zich uiteindelijk tot één verhoging van het budget met 500.000 euro in 2014.

De Vlor vraagt aan de overheid om een nieuwe verdeelsleutel uit te werken voor de sociale toelagen die de middelen verdeelt volgens de reële noden van zowel de universiteiten als de hogescholen.

De Vlor is verheugd dat de overheid in het kader van de vluchtelingen crisis (afdeling 17) extra middelen inzet voor de organisatie van NT2 opleidingen en alfabetisering NT2 in zowel het volwassenenonderwijs als basiseducatie.

De Vlor vraagt aan de overheid om bij de uitwerking van nieuwe (niet-infrastructurele) maatregelen voor anderstalige nieuwkomers (artikel 86) rekening te houden met de volgende elementen die geformuleerd werden in het advies voor dringende maatregelen voor het onthaal van vluchtelingen in onderwijs:¹

- Extra omkadering om onthaalonderwijs voor kleuters mogelijk te maken;
- Trajectbegeleiding voor nieuwkomers in het lager onderwijs bij de overgang van lager naar secundair onderwijs;
- Extra omkadering voor de vervolgcoaches in het secundair onderwijs in functie van het aantal nieuwkomers dat zij coachen;
- Herziening van de gesloten enveloppefinanciering voor de centra voor leerlingenbegeleiding. Er zal een sterke toename zijn van het aantal leerlingen dat beroep doet op de begeleiding door het clb. De centra voor leerlingenbegeleiding zullen specifieke deskundigheid moeten kunnen inzetten voor de psychologische begeleiding van complexe problematieken die de nieuwkomers met zich meedragen. Er zal ook een goed gezondheidsonthaal nodig zijn op het vlak van de vaccinatiestatus;
- Omkadering voor onthaalonderwijs in het deeltijds onderwijs;
- Het voorzien van voldoende tolken in het onderwijs in functie van de reële behoefte.

Ook in het hoger onderwijs zullen maatregelen nodig zijn om de nieuwkomers op te vangen, in het bijzonder voor de erkenning van diploma's uit het buitenland en een omvattende aanpak van de problematiek van zij-instromers.

De Vlor merkt op dat in artikel 85 regelgeving wordt opgesteld om de volledige financiering én subsidiëring van tijdelijke schoolinfrastructuur mogelijk te maken in het kader van de vluchtelingen crisis. Deze bepaling lijkt in strijd te staan met de wet van 29 mei 1959 waarin de subsidiëring van infrastructuurwerken door de overheid vastgelegd werd op een aandeel van

¹ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over dringende maatregelen voor het onthaal van vluchtelingen in onderwijs](#), 24 september 2015.

70 % voor het basisonderwijs en 60 % voor de andere onderwijsniveaus en de centra voor leerlingenbegeleiding. Deze regeling kan geen precedent vormen om het subsidiëringaandeel ook voor andere infrastructuurwerken te herbekijken.

De Vlor is verheugd dat huursubsidies met betrekking tot schoolinfrastructuur eindelijk mogelijk worden voor alle onderwijsinstellingen in Vlaanderen en Brussel. Huursubsidiëring kan een effectieve oplossing zijn om tijdelijke infrastructuurproblemen aan te pakken. In bepaalde situaties kan het huren van een gebouw op langere termijn ook interessant zijn voor een school. In beide gevallen zullen de schoolbesturen zich echter geruggesteund moeten voelen door een sterk regelgevend kader wanneer ze zich geconfronteerd zien met bvb. opzeg van huur en schommelende huurtarieven.

Mia Douterlungne
administrateur-generaal

Harry Martens
voorzitter

ADVIES VAN DE MOBILITEITSRAAD



Advies

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen
tot begeleiding van de begroting 2016

Brussel, 23 oktober 2015

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016
Adviesvrager: Annemie Turtelboom - Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Ontvangst adviesvraag: 9 oktober 2015
Adviestermijn: spoedadvies

Goedkeuring/bekrachtiging raad: 23 oktober 2015

Inhoud

1. Inleiding.....	172
2. Advies.....	172
2.1. Duidelijkheid over bestemming middelen Verkeersveiligheidsfonds.....	172
2.2. Vrijstelling kilometerheffing ook voor opleidingsvoertuigen	173
2.3. Nood aan gerichte communicatie en transparantie over vergroening BIV	174
2.4. Streven naar een coherent, globaal en transparant fiscaal beleid	174
2.5. BIV en de werkelijke milieu-impact	175
2.6. Zo snel mogelijk intergewestelijk akkoord	176
2.7. Duidelijkheid over de middelen voor investeringen in infrastructuur	176

1. Inleiding

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie vroeg de MORA om advies over het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016. De minister vroeg het advies bij hoogdringendheid.

De MORA werd ook bij hoogdringendheid om advies gevraagd over het amendement bij het Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 met betrekking tot de verkeersbelasting. Het advies wordt behandeld in de MORA-raad van 23 oktober 2015.

Het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting is het normatief decreet dat de begroting voor het jaar 2016 begeleidt om de bepalingen van de begroting 2016 uitvoerbaar te maken. De begroting wordt in principe eind oktober aan het Vlaams Parlement voorgelegd. De eigenlijke middelen- en uitgavenbegrotingen zijn momenteel nog niet beschikbaar. De grote lijnen ervan werden geschetst in de Septemberverklaring van de minister-president van de Vlaamse Regering en de begeleidende nota die de krijtlijnen van de begroting 2016 toelicht.

2. Advies

Zoals gebruikelijk geeft de SERV een algemeen advies over het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting. De MORA focust in zijn advies op de elementen uit het Voorontwerp van decreet die betrekking hebben op de domeinen mobiliteit en openbare Werken. Meer in het bijzonder gaat het advies in op de bepalingen m.b.t. het Verkeersveiligheidsfonds (hoofdstuk 4, afdeling 1), de kilometerheffing (hoofdstuk 12, afdeling 10) en de belasting op de inverkeerstelling (hoofdstuk 12, afdeling 13). Daarnaast formuleert de Raad nog een algemene bedenking over de middelen van het FFEU.

2.1. Duidelijkheid over bestemming middelen Verkeersveiligheidsfonds

Met de zesde staatshervorming kreeg het Vlaamse Gewest nieuwe bevoegdheden, inzake verkeersveiligheid. De boetes die geheven worden voor inbreuken op de gewestelijke reglementering zullen worden doorgestort naar de gewesten. Om alle extra boeteopbrengsten niet naar de algemene begroting te laten vloeien is in 2015 het Vlaams Verkeersveiligheidsfonds opgericht. Met het Vlaamse Verkeersveiligheidsfonds wil de Vlaamse Regering gerichte initiatieven nemen om de verkeersveiligheid structureel te verbeteren.

Art. 30 van het voorontwerp handelt over de financiering van het Vlaams Verkeersveiligheidsfonds. Meer in het bijzonder zal voor instellingen die belast zijn met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen hetzelfde systeem worden gehanteerd als voor de ontvangsten uit verkeerboetes, namelijk enkel ontvangsten boven het bedrag

van 5,5 miljoen euro zullen toegevoegd worden aan het Vlaams Verkeersveiligheidsfonds.

De belangrijkste financiering van het fonds zal vanaf 2016 echter gebeuren via de jaarlijkse opbrengsten uit de onmiddellijke inning, minnelijke schikkingen en strafrechtelijke boetes uit inbreuken op de verkeersveiligheidsreglementering, in die mate dat deze jaarlijkse ontvangsten het bedrag van 143,3 miljoen euro overschrijden.

Voor de MORA is verkeersveiligheid een prioritair aandachtspunt. De MORA stelt op basis van een kwalitatieve analyse van het Vlaamse Verkeersveiligheidsbeleid, uitgevoerd door het Steunpunt Verkeersveiligheid en het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV), vast dat er aanzienlijke inspanningen nodig zullen zijn om de vooropgestelde doelstellingen te behalen en vraagt daarom aan de Vlaamse Regering om met spoed de nodige prioriteit te geven aan de actualisering en de versterking van het Verkeersveiligheidsplan Vlaanderen.

In dat kader vindt de Raad de oprichting van het Vlaams Verkeersveiligheidsfonds en de intentie om de verkeersveiligheid gericht en structureel te verbeteren een goede zaak.

Wat de middelen betreft vindt de MORA het geen probleem dat voor instellingen die belast zijn met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen op recurrente basis hetzelfde systeem zal worden gehanteerd als voor de ontvangsten uit verkeerboetes.

Gegeven de vaststelling dat vanaf 2016 de belangrijkste financiering echter zal gebeuren via de onmiddellijke inning, strafrechtelijke boetes en minnelijke schikkingen in die mate dat ze de 143,3 miljoen euro overschrijden, is het momenteel evenwel niet duidelijk welke middelen waarvoor uit het Verkeersveiligheidsfonds zullen aangewend worden.

De Raad vraagt dat de inkomsten van de geregionaliseerde verkeersinbreuken zo spoedig mogelijk worden geïdentificeerd en mee in rekening worden gebracht voor de financiering van het Vlaams Verkeersveiligheidsfonds.

De MORA vraagt ook om - eventueel via de betreffende Beleidsbrief – meer gedetailleerde informatie over de bestemming van de middelen uit het Verkeersveiligheidsfonds.

2.2. Vrijstelling kilometerheffing ook voor opleidingsvoertuigen

Met art. 113 van het voorontwerp van decreet vervroegt de Vlaamse Regering de datum waarop de vrijstellingen van de kilometerheffing kunnen worden aangevraagd vanaf 1 april 2016 naar 1 januari 2016. Anders zou de facto geen enkel voertuig effectief kunnen genieten van een vrijstelling bij ingang van de heffing van de kilometerheffing.

De MORA kan zich vinden in deze aanpak om alle voertuigen die er recht op hebben van bij de start de mogelijkheid te bieden om van de vrijstelling te genie-

ten. In zijn advies van 21 april 2015 over de kilometerheffing voor vrachtwagens vroeg de MORA om voor opleidingsvoertuigen een vrijstelling te voorzien. De MORA stelt vast dat deze voertuigen niet zijn opgenomen in de lijst van de vrijgestelde voertuigen.

Daarom vraagt de Raad om structureel vast te leggen dat de opleidingsvoertuigen buiten het toepassingsgebied van de kilometerheffing worden gehouden waardoor ze de facto vrijgesteld zijn van de heffing.

2.3. Nood aan gerichte communicatie en transparantie over vergroening BIV

Met art. 116 van het voorontwerp van decreet past de Vlaamse Regering de belasting op inverkeerstelling (BIV) aan in functie van de technologische evolutie sinds de vergroening van de BIV in 2011. In de praktijk betekent dit een sterkere sturing op de milieuparameters waarbij onder andere meer rekening wordt gehouden met de reële uitstoot (NOx, CO₂) van de voertuigen. Deze bijsturing heeft vooral effect op dieselveertuigen, waardoor de BIV voor dieselveertuigen aanzienlijk duurder wordt.

De MORA heeft voor de opmaak van dit advies niet kunnen beschikken over voldoende informatie over de impact van de eerste hervorming van de BIV op het aankoopgedrag en dus op de toekomstige samenstelling van het wagenpark.

De Mobiliteitsraad is het eens met het principe en de intentie van de Vlaamse Regering om de belasting op inverkeerstelling bij te sturen op basis van een meer realistische inschatting van de milieuparameters, ook al gaat het in dit geval nog om indicaties en is er nog discussie over de correcte emissiegegevens.

De MORA vindt dat de Vlaamse Regering dan wel moet inzetten op een gerichte communicatie. De eerder gevoerde communicatie, waarbij de focus vooral werd gelegd op CO₂, zorgt wellicht voor verwarring en misverstanden bij de gebruikers.

Daarom vraagt de Raad dat de Vlaamse Regering haar beleid ten aanzien van de vergroening van de verkeersfiscaliteit transparanter maakt en duidelijk communiceert over de doelstelling van de maatregelen, de verantwoording van de maatregelen (bijvoorbeeld waarom de BIV-tarieven voor dieselwagens fors verhogen) en de verwachte effecten ervan.

2.4. Streven naar een coherent, globaal en transparant fiscaal beleid

De MORA stelt vast dat de Vlaamse Regering opteert om de bijsturing van de belasting op inverkeerstelling en de daaraan gekoppelde nieuwe tarieven via een algemeen programmadecreet te regelen waarin ook tal van bepalingen voor andere beleidsdomeinen zijn opgenomen.

De MORA vindt de inbedding in programmadecreten van ingrijpende maatregelen zoals deze voor een sturing van de autofiscaliteit geen goede zaak. Hierdoor wordt volgens de Raad de indruk gewekt dat het beleid ten aanzien van de verkeersfiscaliteit gefragmenteerd is, op basis van ad hoc beslissingen wordt gevoerd en vooral gericht is op de inkomsten voor de overheid.

Volgens de MORA is er duidelijk nood aan een meer coherente, globale en transparante aanpak. De Raad verwijst hiervoor ook naar zijn advies over de hervorming van de BIV van 13 september 2013 waarin de MORA ervoor pleit dat maatregelen voor een vergroening van de BIV samen moeten gaan met andere instrumenten van de verkeersfiscaliteit en het mobiliteitsbeleid en dat via een globale, coherente aanpak.

De MORA is hierbij voorstander van een geleidelijke omslag van vaste kosten naar heffingen op basis van gebruik en externe kosten¹.

2.5. BIV en de werkelijke milieu-impact

De MORA stelt vast dat het voorontwerp van decreet vrijstelling van BIV voorziet voor voertuigen op aardgas en voor plug-in hybride elektrische voertuigen. De Vlaamse Regering geeft aan dat het om een tijdelijke vrijstelling gaat (tot 2021) om de meerkost bij aankoop van deze voertuigen te compenseren.

De MORA neemt akte van het voornemen en de motivering van de Vlaamse Regering om voertuigen op aardgas en plug-in hybride elektrische voertuigen tijdelijk en als overgangsmaatregel vrij te stellen van de BIV.

Richtlijn 2014/94/EU betreffende de uitrol van infrastructuur voor alternatieve brandstoffen beschouwt LPG, LNG, CNG en elektriciteit als milieuvriendelijke alternatieve brandstoffen met een lagere koolstofvoetafdruk en een significant lagere uitstoot van verontreinigende stoffen dan conventionele brandstoffen. Om het gebruik van deze alternatieve brandstoffen te bevorderen maakt Europa ondersteuning ervan mogelijk.

De MORA is van oordeel dat alle voertuigen fiscaal moeten beoordeeld worden op hun werkelijke milieu-impact. De Raad verwijst hiervoor naar zijn advies over de Hervorming van de BIV van 13 september 2011.

Voor de plug-in hybride voertuigen pleit de MORA voor een vrijstelling van de BIV voor voertuigen met een maximale CO₂-uitstoot van 50 gram per kilometer; dit naar analogie met de nieuwe aanpak voor de verkeersbelasting zoals opgenomen in het amendement bij het Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016.

De MORA stelt vast dat er nog een groot maatschappelijk debat gevoerd wordt over de vraag of voertuigen op aardgas als overgangsmaatregel al dan niet tijdelijk moeten vrijgesteld worden van de BIV.

¹ Mobiliteitsverslag MORA 2011

2.6. Zo snel mogelijk intergewestelijk akkoord

De MORA stelt vast dat de bijsturing van de tarieven van de BIV niet van toepassing is op leasingvoertuigen. Om de wetgeving voor leasingvoertuigen te kunnen aanpassen is een intergewestelijk samenwerkingsakkoord vereist.

De Raad is van oordeel dat de bijgestuurde tarieven van de BIV van toepassing moet zijn op alle voertuigen die onderworpen zijn aan de BIV.

De MORA stelt daarom voor dat de Vlaamse Regering zo spoedig mogelijk beslist tot het sluiten van een samenwerkingsakkoord waarbij alle bedrijfsvoertuigen en leasingvoertuigen aan de bijgestelde tarieven van de BIV zullen onderworpen worden.

De aankondiging van deze beslissing zal er volgens de MORA voor zorgen dat er in de aanloop van het af te sluiten samenwerkingsakkoord, wel degelijk een impact zal zijn in de richting van een vergroening van het leasewagenpark.

2.7. Duidelijkheid over de middelen voor investeringen in infrastructuur

Artikel 104 van het voorontwerp van decreet voorziet de afschaffing van het Financieringsfonds voor de schuldafbouw en eenmalige uitgaven (FFEU). Het doel van dit fonds was om mogelijke begrotingsoverschotten te recupereren en te hergebruiken om onder meer investeringen mee uit te voeren. Het ging hierbij voornamelijk om substantiële investeringsbedragen ten behoeve van de mobiliteitsinfrastructuur (wegeninfrastructuur, waterwegen, ...)

De Vlaamse Regering wil het FFEU integreren in de reguliere werking van de Vlaamse Gemeenschap en haar instellingen. Verplichtingen uit het verleden die op de FFEU-kredieten werden aangegaan zouden blijven gehonoreerd worden waarbij openstaande budgetten en vastleggingen overgaan in de reguliere werking van de ontvangende instellingen.

De MORA vraagt zich af wat de impact zal zijn van de afschaffing van het FFEU op de investeringen voor mobiliteitsinfrastructuur en in het verlengde daarvan welke budgettaire middelen effectief kunnen worden voorzien voor infrastructuurinvesteringen. De Raad vraagt de Vlaamse Regering hierover meer duidelijkheid te verschaffen.

De Vlaamse Regering rekent onder meer op de inkomsten van de kilometerheffing. Uit de eerste gegevens over de begroting 2016 blijkt dat de netto-opbrengsten van de kilometerheffing evenwel niet zo hoog zijn. De opbrengst van de kilometerheffing wordt voor 2016 geraamd op 291,7 miljoen euro. Van dit bedrag moeten echter de eenmalige investeringen (174,9 miljoen euro) en de provisie (41,5 miljoen euro) worden afgetrokken zodat er voor 2016 van de totale opbrengsten kilometerheffing slechts 75,3 miljoen euro overblijft.

De MORA onderlijnde in verschillende adviezen de noodzaak van voldoende middelen voor infrastructuurinvesteringen. Een vermindering van de investeringsmiddelen voor infrastructuur zou volgens de Raad nefast zijn voor het mobiliteitsbeleid.

ADVIES VAN DE VLAAMSE WOONRAAD



Vlaamse Woonraad

Strategische Adviesraad

Vlaamse Woonraad

Koning Albert II-laan 19 bus 23
1210 Brussel
vlaamse.woonraad@rwo.vlaanderen.be
www.vlaamsewoonraad.be

Advies 2015/11

datum **23 oktober 2015**

bestemming Mevrouw Annemie Turtelboom
Viceminister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

kopie Mevrouw Liesbeth Homans
Viceminister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding

Vlaams Parlement, Commissie voor Wonen,
Armoedebeleid en Gelijke Kansen

Vlaams Parlement, Commissie voor Algemeen Beleid,
Financiën en Begroting

onderwerp **Advies over het voorontwerp van decreet houdende
bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016**

1. Situering

Op 10 oktober 2015 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan bovenvermeld voorontwerp van programmadecreet. De Vlaamse Woonraad werd op 12 oktober 2015 verzocht hierover spoedadvies uit te brengen. Voorliggend advies werd op 23 oktober 2015 goedgekeurd door de Vlaamse Woonraad.

De Vlaamse Woonraad beperkt zich in dit advies tot de onderdelen van het programmadecreet die behoren tot het beleidsveld wonen of er raakvlakken mee hebben.

2. Bespreking van het voorontwerp van decreet

2.1. Kredietverlening vanuit Rollend Grondfonds (Art. 51)

In de schoot van de VMSW is in 2012 een Rollend Grondfonds gecreëerd. Het fonds stelt extra financiële middelen ter beschikking om onroerende goederen te verwerven in gebieden waar de grondprijzen hoog zijn. De VMSW koopt (op vraag van een SHM of een gemeente) gronden via het fonds en verkoopt die door of geeft de gronden in erfpacht aan de betrokken initiatiefnemer, om er een bouwproject te realiseren. Tussen 2012 en 2014 werden 8 gronden aangekocht, waarvan de ontwikkeling in de toekomst zal worden opgestart.¹

Het Rollend Grondfonds wordt gefinancierd via een leningsmachtiging aan de VMSW. De machtiging bedroeg initieel 50 miljoen euro, en werd gespreid over 4 jaar ingeschreven in de begroting. Naar aanleiding van de begrotingscontrole 2015 werd beslist om de aankoopmogelijkheden van de VMSW in 2015 en 2016 met 10 miljoen euro te verminderen maar de VMSW in staat te stellen om leningen te verstrekken voor de verwerving van de gronden in toepassing van het besluit m.b.t. het Rollend Grondfonds. Met voorliggende bepaling wordt de decretale basis gelegd voor het verstrekken van leningen aan gemeenten, OCMW's, SHM's en Vlabinvest voor de verwerving van onroerende goederen.

Het voorstel beoogt bijkomende impulsen te bieden aan het grondfonds. Om de efficiëntie van de werking van het grondfonds te kunnen nagaan en het aantal realisaties te bevorderen, is evenwel een evaluatie op zijn plaats. In de Beleidsnota Wonen 2014-2019 wordt de evaluatie van het grondfonds aangekondigd (voorjaar 2015). Het is de Raad onduidelijk wat de resultaten zijn van deze evaluatie en of de voorgestelde wijziging hieruit voortvloeit. De Raad vraagt dit te willen verduidelijken. Daarnaast lijkt het de Raad nuttig na te gaan of de voorgestelde wijziging conform de Europese regelgeving is.

2.2. Nieuwe financiering VMSW en VWF (Art. 52-55)

Naar aanleiding van de nieuwe budgettaire context die is ontstaan ingevolge de consolidatie van de VMSW en het VWF, dringt zich een aanpassing op van de wijze waarop deze instellingen momenteel worden gefinancierd. Zo raadplegen de VMSW en het VWF tot en met 2015 elk apart, en met een waarborg van het

¹VMSW, *Jaarverslag 2014*.

Vlaamse Gewest, de kapitaalmarkten om zich te funden. Het is de bedoeling vanaf 1 oktober 2015 dat het Vlaamse Gewest renteloze leningen aan de VMSW en het VWF verstrekt, zodat zij zich op deze manier kunnen funden. Daarnaast legt het programmadecreet de basis voor een nieuw financieringssysteem waarbij het Vlaamse Gewest rechtstreeks kan bijdragen in de financiering van de VMSW en het VWF in de vorm van een toelage.

De Vlaamse Woonraad kan zich vinden in het voorstel tot het verstrekken van renteloze leningen en toelagen aan de betrokken instellingen. Dit kan de transparantie van de financiering in belangrijke mate vergroten. Het is de Raad echter niet geheel duidelijk wat de impact is van het voorstel op de huidige financieringsstromen (onder meer inzake de beheersvergoeding van de sociale woonactoren aan de VMSW). De Raad vraagt dit te willen verduidelijken.

2.3. Overgangsmaatregel sociale koopwoningen (Art. 56)

In het decreet van 19 december 2014 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 werd de subsidiëring van de sociale koopwoningen en de sociale kavels afgeschaft. In dit decreet werd ook de betreffende overgangsmaatregel voorzien. Projecten die voor 26 juli 2014 werden aangemeld bij de VMSW en gunstig werden geadviseerd door Wonen-Vlaanderen kwamen nog in aanmerking voor subsidies.

Het voorontwerp wil een bijkomende beperking inbouwen in de overgangsregeling door enkel de bouw van sociale koopwoningen of de aanleg van sociale kavels en de bijhorende aanleg of aanpassing van wooninfrastructuur waarvoor de vereiste vergunningen ten laatste op 31 december 2017 zijn afgegeven (punt 5°) en de werken ten laatste op 31 december 2018 zijn besteld (punt 3°), nog in aanmerking te laten komen voor een koopsubsidie. Vanaf 1 januari 2017 kan de initiatiefnemer een van die werken pas bestellen als hij in het bezit is van zowel de vergunning voor de bouw van de sociale koopwoningen of de aanleg van sociale kavels als, voor zover vereist, de vergunning voor de aanleg of aanpassing van de wooninfrastructuur (punt 4°). De voorwaarde, vermeld in punt 4°, geldt niet ten aanzien van gemengde projecten (huur/koop).

Zoals hoger gesteld dateert de beslissing tot het afschaffen van de subsidiëring van 2014. In dit licht lijken de vooropgestelde termijnen voor de overgangsregeling -eind 2017 voor de vergunningen en eind 2018 voor de bestelling van de werken- als algemene regeling in beginsel aanvaardbaar. Op die manier wordt aan de overgangsmaatregel een redelijke termijn gekoppeld. Enkel in geval het project deel uitmaakt van een ruimer ontwikkelingsproces (zoals grootschalige

stadsvernieuwing waarbij de afhankelijkheid van externe factoren sterk is) zouden de vooropgestelde termijnen mogelijk niet volstaan. In dit geval kan worden overwogen om voorgestelde beperking niet toe te passen (eventueel gekoppeld aan het feit dat het project eveneens sociale huurwoningen omvat). De initiatiefnemers zouden dan de vraag om uitstel grondig dienen te motiveren en een realistische timing van het project moeten voorleggen. Verder merkt de Raad op dat ruim een jaar na het regeerakkoord de definitieve overgangsdossiers nog niet gekend zijn. Met het oog op een vlotte afhandeling van de projecten is het aangewezen de finale lijst met overgangsdossiers (spoedig) kenbaar te maken (onder meer moeten de bijkomende tijdsgebonden voorwaarden nog worden vervuld, wat het in dat geval krapper maakt). Zolang de finale lijst niet is gekend, zou het tevens mogelijk moeten zijn het budget vast te leggen voor die overgangsdossiers waarvan het project op korte termijn kan gerealiseerd worden en aantoonbaar onder de gestelde voorwaarden valt.

In eerdere adviezen heeft de Raad het nut van gemengde projecten beklemtoond, onder meer om het lokaal draagvlak te vergroten.² De Raad onderschrijft de beleidskeuze om voor de gemengde projecten de tijdsgebonden voorwaarden ten dele te beperken.

Wat betreft de toekomst van de sociale koopsector meent de Vlaamse Woonraad dat het aangewezen is de conceptnota 'nieuw kader voor sociale koopwoningen' (zoals goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 17 juli 2015) verder uit te werken, en aangepaste vormen van sociale eigendomsverwerving in het beleid een plaats te geven.

2.4. Geïntegreerde woonbonus (Art. 95-102)

Het programmadecreet bevat een aantal technische wijzigingen aan de woonbonus, onder meer inzake individuele levensverzekeringen, hypotheekruil, zorgwoningen, de definiëring van een aantal begrippen, e.d.m. De voorgestelde verduidelijkingen en technische aanpassingen zijn erop gericht de toepassing van het instrument te verbeteren. Het zij opgemerkt dat met betrekking tot de hypotheekruil de FOD Financiën in zijn omzendbrief 1/2015 een andersluidende interpretatie hanteert dan wat wordt bepaald in voorgesteld artikel 95, 2°. Het lijkt de Raad aangewezen te verduidelijken dat de bevoegdheidsproblematiek is uitgeklaard.

² Vlaamse Woonraad, *Advies over het programmadecreet bij de Begroting 2015*. Advies 2014/07

Diverse artikels in het ontwerpdecreet maken een onderscheid tussen de fiscale behandeling van hypothecaire leningen en levensverzekeringen afgesloten t.e.m. 31 december 2015 (Art. 95, 99, 100, 101) en deze afgesloten vanaf 1 januari 2016 (Art. 98, 102). Het is de Raad niet geheel duidelijk waarom op deze manier een onderscheid wordt gemaakt, en of dit al dan niet leidt tot een verschil in fiscale behandeling van leningen aangegaan in 2015 dan wel in 2016. De memorie van toelichting verschaft hierover geen bijkomende informatie. De Raad vraagt dit te willen verduidelijken.

Algemeen herhaalt de Vlaamse Woonraad zijn pleidooi om de woonbonus inherent deel te laten uitmaken van het Vlaamse woonbeleid. Dit houdt in dat het beleidsveld wonen de woonbonus als een volwaardig beleidsinstrument vorm moet kunnen geven. De Raad pleit hierbij voor een doelgerichte benadering vanuit doelstellingen van het woonbeleid, eerder dan een fiscaalinstrumentele benadering.³ De Raad meent algemeen dat een herziening van de woonfiscaliteit kansen moet bieden voor een gerichte eigendomsondersteuning, maar evenzeer voor een adequate private huurmarkt.⁴

2.5. Hervorming Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (Art. 104)

Het voorontwerp voorziet in de opheffing van het Financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige uitgaven (FFEU) en een integratie van het FFEU in de reguliere werking van de Vlaamse overheid. Alle rechten en plichten, openstaande vastleggingen en vorderingen, activa en passiva worden overgenomen door de Vlaamse overheid.

Het laatst publiek beschikbare jaarverslag van het FFEU (2012)⁵ vermeldt 43,7 miljoen euro toekenningen voor stadsvernieuwingprojecten en 7,1 miljoen euro voor sociale huisvesting. Het is de Vlaamse Woonraad niet geheel duidelijk of een gelijkaardig investeringsvolume zal worden aangehouden en of de (eventueel) resterende saldi zullen worden overgedragen naar de betrokken agentschappen. De Raad vraagt de (eventueel) beschikbare middelen maximaal aan te wenden om soortgelijke investeringen te realiseren.

³Vlaamse Woonraad, *Advies over de Beleidsnota Wonen 2014-2019*. Advies 2014/09.

⁴Idem.

⁵<http://fin.vlaanderen.be/nlapps/docs/default.asp?id=48>

PROTOCOL NR. 19
houdende de conclusies van de onderhandelingen
die gevoerd werden in de gemeenschappelijke vergaderingen
van het sectorcomité X – onderwijs (Vlaamse Gemeenschap);
het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten
– afdeling 2 – onderafdeling Vlaamse Gemeenschap;
en het overkoepelend onderhandelingscomité vrij gesubsidieerd onderwijs
op 13 en 20 oktober 2015



SECTORCOMITE X – ONDERWIJS (Vlaamse Gemeenschap)
COMITE VOOR DE PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE OVERHEIDSDIENSTEN – Afdeling 2 –
Onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap".
OVERKOEPELEND ONDERHANDELINGSCOMITE VRIJ GESUBSIDIEERD ONDERWIJS

Brussel, 23 oktober 2015

PROTOCOL NR. 19 HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE GEVOERD
WERDEN IN DE GEMEENSCHAPPELIJKE VERGADERINGEN VAN:

- SECTORCOMITE X – ONDERWIJS (Vlaamse Gemeenschap);
- COMITE VOOR DE PROVINCIALE EN PLAATSELIJKE OVERHEIDSDIENSTEN – Afdeling 2 –
Onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap";
- OVERKOEPELEND ONDERHANDELINGSCOMITE VRIJ GESUBSIDIEERD ONDERWIJS;

OP 13 EN 20 OKTOBER 2015

over

het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 –
Hoofdstuk 11. Onderwijs en Vorming, met uitzondering van Afdeling 5 tot en met Afdeling 12 –
Hoger Onderwijs en Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding.

De afvaardiging van de overheid, samengesteld uit:

1. de hr. Geert BOURGEOIS, Minister-president van de Vlaamse Regering - voorzitter sectorcomité X en comité C2;
2. mevr. Hilde CREVITS, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs - voorzitter OOC;
3. mevr. Annemie TURTELBOOM, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie – lid;
4. mevr. Liesbeth HOMANS, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en armoedebestrijding – lid,

de afvaardiging van de representatieve verenigingen van de inrichtende machten, te weten:

- het Overleg Kleine Onderwijsverstrekkers, (FOPEM, IPCO, Steiner-federatie, VOOP)
vertegenwoordigd door:

mevr. Lieve VANSINTJAN, algemeen contact OKO
mevr. Inge GODU, onderhandelaar volwassenenonderwijs

- het Provinciaal Onderwijs Vlaanderen, vertegenwoordigd door:

de hr. Luc COPPIETERS, adviseur

en de afvaardiging van de representatieve vakorganisaties, te weten:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten, vertegenwoordigd door:

de hr. Raf DE WEERDT, algemeen secretaris ACOD-onderwijs
de hr. Georges ACHTEN, adjunct-algemeen secretaris

- de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten (COV en COC),
vertegenwoordigd door:

mevr. Hilde LAVRYSEN, adjunct-algemeen secretaris COV
mevr. Marleen VANHERLE, afgevaardigde COV
mevr. Sylvie VANSPEYBROECK, nationaal secretaris COC

de hr. Jos Van Der Hoeven, secretaris-generaal COC

hebben een akkoord bereikt over het hierbij gevoegde voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 – Hoofdstuk 11. Onderwijs en Vorming, met uitzondering van Afdeling 5 tot en met Afdeling 12 – Hoger Onderwijs en Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding.

Het Overleg Kleine Onderwijsverstrekkers geeft bij het voorontwerp van decreet zoals het hier voorligt een globaal akkoord, maar wenst wel een paar bedenkingen te formuleren.

- Het Overleg Kleine Onderwijsverstrekkers heeft in de teksten tevergeefs gezocht naar de bepalingen die de eerder doorgevoerde besparingsmaatregelen op de werkingsmiddelen terug draaien. Niet alle kosten die gemaakt moeten worden in de scholen zijn samendrukbaar en de uitdagingen, ook de pedagogische, zijn groot. Bovendien is het ook deze keer onzeker hoelang deze besparingsmodus nog moet worden aangehouden.

- Het Overleg Kleine Onderwijsverstrekkers vindt het een goede zaak dat snel is ingespeeld op het mogelijk maken van solidariteitsbewegingen tussen de scholen in verband met het geïntegreerd onderwijs. Ze staan achter de beperking in de tijd van deze uitzonderlijke maatregelen.

Zij durven hopen dat er bij de besprekingen over de toekomstige leerlingenbegeleiding voldoende aandacht zal zijn voor de diversiteit in het onderwijsveld. In een definitieve regeling over de vernieuwde GON-werking in combinatie met de 'echte' waarborgregeling willen de koepels van de kleine onderwijsverstrekkers graag uitgaan van hun eigenheid. Dat staat een positieve samenwerking niet in de weg.

- Het Overleg Kleine Onderwijsverstrekkers vindt het positief dat middelen worden vrijgemaakt voor acute noden naar aanleiding van de toestroom van vluchtelingen. De maatregelen voor de centra voor volwassenenonderwijs in het kader van acute noden in de organisatie van aanbod NT2 zijn goed uitgewerkt. De maatregelen voor het kleuter- en leerplichtonderwijs moeten nog worden uitgetekend, maar zijn eveneens snel nodig om ook voor deze jonge leerlingen in te kunnen spelen op de noden. Ook de middelen die worden uitgetrokken voor de tijdelijke modulaire units kunnen beantwoorden aan een vraag, al hopen ze dat deze units geïntegreerd zullen worden in bestaande scholen.

Hun zorg gaat naar de korte periode waarvoor de middelen ter beschikking worden gesteld. Ook na het begrotingsjaar 2016 zullen er nog extra-vragen zijn die aan onderwijs gesteld zullen worden terwijl de extra-middelen zullen ontbreken.

- De geledingen van OKO zijn tevreden dat er werk is gemaakt van een reglementair kader voor huursubsidies m.b.t. schoolinfrastructuur. Dat is een herhaaldelijk gestelde vraag van OKO in het kader van de oprichting van nieuwe scholen. De gebouwenproblematiek is vaak de grootste moeilijkheid voor de initiatiefnemers. Het uitbreiden van de mogelijkheid tot subsidiëring van de huur van schoolgebouwen tot buiten de capaciteitsgemeenten verruimt de mogelijkheden. Ze hopen dat het uit te werken toepassingskader de regeldruk niet zodanig hoog legt en de procedures zodanig zwaar, dat beginnende initiatieven ook nog een kans maken op huursubsidies.

Provinciaal Onderwijs Vlaanderen geeft een protocol van akkoord voor dit voorontwerp van decreet en wel om volgende redenen.

- Er is de nodige aandacht voor het vluchtelingenonderwerp (inburgeringstrajecten) en de impact op het onderwijs. De extra middelen voor het volwassenenonderwijs zijn een eerste stap in de goede richting.
- De éénmalige goedkeuring om de middelen van het buitengewoon onderwijs niveau-overschrijdend te kunnen inzetten om zo de negatieve gevolgen onder meer van de bevrozing van de GON-middelen en van de niet hertelling op 1 oktober 2015 te kunnen opvangen.
- De vastlegging van de deler voor de geletterdheidsmodules Nederlands en Leren leren op 10.

Provinciaal Onderwijs Vlaanderen vindt echter dat er een grote kans wordt gemist in het leerplichtonderwijs.

Terwijl het voor het volwassenenonderwijs duidelijk is waar de middelen voor het vluchtelingenbeleid en onderwijs naartoe gaan, is het zeer onduidelijk hoeveel middelen er zijn en waar die zullen aangewend worden in het leerplichtonderwijs. Provinciaal Onderwijs Vlaanderen vraagt om eerder gemaakte engagementen in verband met onder andere de uitbouw van OKAN-onderwijs naar kleuters toe niet zo maar aan de kant te schuiven.

ACOD Onderwijs gaat akkoord met het ontwerp van programmadecreet, voornamelijk omdat er geen nieuwe besparingen in vervat zitten. Zij waarderen dat er bijkomende middelen voor de vluchtelingen voorzien worden. Toch wensen ze volgende opmerkingen te maken:

- Met betrekking tot de artikelen die ingeschreven worden om de overdracht van Gon-lestijden/uren mogelijk te maken (artikelen 60-61), zijn ze akkoord omwille van de uitzonderlijke omstandigheden. Dat de overschrijding mogelijk wordt gemaakt voor het lopende schooljaar kunnen ze aanvaarden. Ze wensen uitdrukkelijk aan te geven dat dit voor hen een eenmalige maatregel moet zijn en blijven.
- Met betrekking tot de middelen NT2 (artikel 80) betreuren ze dat de overheid uitgesproken engagementen niet schriftelijk wenst te bevestigen. Bij de opstart van deze extra middelen NT2 is zeer duidelijk aangegeven dat gedurende twee schooljaren de middelen NT2 zouden worden toegekend buiten het normale omkaderingssysteem om. Zij verwachten dan ook dat de middelen volgend schooljaar zullen inkantelen in het reguliere financieringssysteem.
- Met betrekking tot volledige subsidiëring van de huur en plaatsing van tijdelijke modulaire units in het kader van de opvang van instromende minderjarigen (artikel 85) menen zij dat een belangrijk principe over de subsidiëring van schoolgebouwen wordt ondermijnd. De vraag kan gesteld worden of dit in een programmadecreet kan opgenomen worden. Een volledige subsidiëring toekennen aan scholen van het gesubsidieerd onderwijs vraagt, huns inziens, een meer fundamentele discussie.

COC en COV gaan akkoord met het voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2016 voor wat betreft de artikelen die geen betrekking hebben op het hoger onderwijs, maar wensen drie bedenkingen te maken.

1. COC en COV stellen met een zekere vorm van tevredenheid vast dat de Vlaamse Regering in het kader van de begroting 2016 in deze artikelen geen nieuwe besparingen voorziet. Deze tevredenheid is niet algemeen omdat zij ook moeten vaststellen dat de Vlaamse Regering de lopende onderwijsbesparingen niet ongedaan maakt en omdat in de artikelen die wel betrekking hebben op het hoger onderwijs wel nieuwe besparingen worden opgelegd (zie protocol onderhandelingen in het Vlaams Onderhandelingscomité Hoger Onderwijs). Voor wat betreft de lopende besparingen verwijzen COC en COV niet alleen naar de besparingen die in het kader van de begroting 2015 bijkomend werden genomen (personeel en werkingsmiddelen), maar ook naar de besparingen waarmee het Vlaams onderwijs al sinds 1989 wordt geconfronteerd. Als onderwijs door de Vlaamse Regering als een echte prioriteit zou beschouwd worden, dan zouden ze ook inspanningen van de Vlaamse Regering moeten zien om deze besparingen af te bouwen. Die zien ze niet.

Besparingen hebben impact op de werkomstandigheden van het personeel. Bovendien moeten deze besparingen samen gezien worden met de federale regeringsmaatregelen die daar ook hun invloed op hebben.

2. Tijdens de onderhandelingen werd het duidelijk dat dit voorontwerp van decreet in een latere fase zal opgesplitst zal worden in twee decreten: het eigenlijke begrotingsdecreet en een 'gewoon' decreet. De geschiedenis herhaalt zich dus. COC en COV hekelen deze werkwijze omdat op deze manier het normale sociale overleg wordt ondergraven door de dringendheid in te roepen. Daarenboven komt zulke werkwijze de transparantie inzake besluitvorming niet ten goede.

3. COC en COV vinden het jammer dat er niet ingegaan wordt op de vraag naar structurele verankering van de toegekende middelen zoals bepaald in artikel 80.

De voormelde afvaardiging van de overheid

en de afvaardiging van de representatieve verenigingen van de inrichtende machten, te weten:

- het Onderwijssecretariaat voor Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door:

de hr. Bruno SAGAERT, directeur Koepelwerking

hebben een gedeeltelijk akkoord bereikt over het hierbij gevoegde voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 – Hoofdstuk 11. Onderwijs en Vorming, met uitzondering van Afdeling 5 tot en met Afdeling 12 – Hoger Onderwijs en Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding.

OVSG geeft een protocol van gedeeltelijk akkoord bij het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016

Vooreerst stellen ze vast dat dit programmadecreet niet ingrijpt op de besparingsmaatregelen die genomen werden met het programmadecreet 2015. Zo worden de besparingen op de werkmiddelen in het basisonderwijs (2,3%) en in het secundair onderwijs (4,5%) bovenop de desindexaties van de afgelopen jaren gehandhaafd. Eveneens blijven de maatregelen geldig van het niet vervangen van personeel bij een afwezigheid van 14 dagen voorafgaand aan een vakantie alsook de toepassing van het aanwendingspercentage op het ondersteunend personeel. OVSG vindt dit onaanvaardbaar. Werkmiddelen en personeel vormen immers de kern om schoolbesturen in de mogelijkheid te stellen om onderwijs te verstrekken.

Ze stellen vast dat een gedeelte van de extra middelen die ter beschikking worden gesteld om een antwoord te bieden op de vluchtelingen crisis welomlijnd beschreven worden voor verdere toepassing in het volwassenenonderwijs. Inzake de opvang van deze doelgroep in het basis- en secundair onderwijs stellen ze vast dat hier geen maatregelen worden genomen. Enkel een brede omschrijving met delegatie aan de Vlaamse regering werd weerhouden. Zij verwachten maatregelen die het mogelijk maken om kleuters jonger dan 5 jaar te laten meetellen voor het inrichten van onderwijs aan anderstalige nieuwkomers (OKAN) en het versoepelen van de programmatieregels voor onthaalonderwijs in het secundair onderwijs. Deze

maatregelen zijn noodzakelijk om als school te kunnen anticiperen op de te verwachten instroom van deze doelgroep.

Met betrekking tot de aard van ondersteuning van deze vluchtelingen zal naast inzet op taal ook ingezet moeten worden op de verwerking van traumatische ervaringen alsook de gehele psychosociale belasting van deze kinderen/jongeren. Voor scholen vormt dit een nieuwe uitdaging waarbij ze beroep moeten doen op bijkomende ondersteuning vanuit de CLB's. Ze stellen vast dat er geen faciliterende maatregelen voor het CLB worden opgenomen.

Het programmadecreet omvat ook maatregelen die hun gunstig stemmen. Het eenmalig flexibel kunnen overdragen en aanwenden van lestijden en uren vanuit de reguliere middelen en het bijkomend pakket aan afwijkingen in het buitengewoon basis- en secundair onderwijs, de mogelijkheid tot niveauoverstijgende overdracht alsook het loslaten van de 3%-begrenzing van overdracht tussen scholen wordt gewaardeerd. Hierdoor wordt het mogelijk om maximaal en flexibel om te gaan met de noden die ontstaan zijn naar aanleiding van de GON-bevriezing alsook van de effecten van de niet-hertelling van het inrichten van type 9-onderwijs in een aantal van de scholen.

Ten slotte ondersteunen ze de maatregelen met betrekking tot zowel de volledige subsidiëring voor de huur en plaatsing van modulaire units in het kader van de vluchtelingen crisis alsook de mogelijkheid om als schoolbestuur gebruik te maken van huursubsidies.

De afvaardiging van het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap en van de representatieve verenigingen van de inrichtende machten, te weten:

- het Katholiek Onderwijs Vlaanderen, vertegenwoordigd door:

de hr. Chris SMITS, secretaris-generaal Katholiek Onderwijs Vlaanderen

de hr. Marc KEPPENS, directeur Dienst Personeel

de hr. Kurt BERTELOOT, teamverantwoordelijke Team postinitieel onderwijs, Dienst Curriculum & vorming

- het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door:

de hr. Marc SMETS, afdelingshoofd

de hr. Guido LIESSENS, adjunct van de directeur

en de afvaardiging van de representatieve vakorganisatie, te weten:

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, vertegenwoordigd door:

de hr. Wauter LEENKNECHT, secretaris

de hr. Pascal CLAESSENS, secretaris

gaan niet akkoord met het hierbij gevoegde voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 – Hoofdstuk 11. Onderwijs en Vorming, met uitzondering van Afdeling 5 tot en met Afdeling 12 – Hoger Onderwijs en Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding.

Katholiek Onderwijs Vlaanderen onderschrijft een protocol van niet-akkoord bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016.

Het Katholiek Onderwijs waardeert de inspanningen die de overheid levert door in bijkomende middelen te voorzien voor de HBO5-samenwerkingsverbanden en voor de vluchtelingencrisis.

Toch onderschrijft Katholiek Onderwijs Vlaanderen een protocol van niet-akkoord. Katholiek Onderwijs Vlaanderen kan niet akkoord gaan met de continuering van de volgende besparingen in 2016:

- de lineaire besparingen op de werkingsmiddelen van 2,3% voor het gewoon en buitengewoon basisonderwijs en 4,5 % voor het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs;
- het systeem van vervangingen dat een vervanging voor een vakantieperiode onmogelijk maakt indien de afwezigheid van de titularis start in een periode van 14 kalenderdagen vóór of tijdens een vakantieperiode;
- het aanwendingspercentage van 96,57 % op de enveloppe van het ondersteunend personeel.

Deze besparingen grijpen immers in op de kernopdrachten van onderwijs en bemoeilijken aanzienlijk de organisatie van scholen.

Door de bijkomende besparingen op de werkingsmiddelen, die bovenop de onvolledige indexerings van deze middelen in de afgelopen jaren komt, vreest Katholiek Onderwijs Vlaanderen dat scholen niet langer zullen kunnen investeren in het up to date houden van ICT-materiaal en schoolinfrastructuur en in het nodige didactisch materiaal voor leraars en leerlingen. Katholiek Onderwijs Vlaanderen waardeert de aangekondigde BTW-verlaging op nieuw- en verbouwwerken maar vraagt uitdrukkelijk meer compensaties door bijkomende flankerende maatregelen. Katholiek Onderwijs Vlaanderen stelt voor om de maximumfactuur te verhogen met een bedrag dat evenredig is aan de besparingen op de werkingsmiddelen. Scholen zijn niet verplicht om het maximale bedrag aan ouders te vragen. Ze kunnen ervoor opteren om een deel of het geheel van de factuur zelf via de werkingstoelagen te dragen. Zeker scholen met een ruimere financiering op basis van de leerlingenkenmerken kunnen daarvoor kiezen. Katholiek Onderwijs Vlaanderen denkt in deze context ook aan een vrijstelling voor onderwijs van de vele bijkomende kosten die gepaard gaan met auteursrechten, SABAM en dergelijke, de beperking van het aandeel van schoolbesturen in gesubsidieerde bouwdoosiers tot respectievelijk 20% voor basisonderwijs, 30% voor secundair onderwijs en 0% voor capaciteitsuitbreiding.

De strengere vervangingsvoorwaarden van leraars zal leiden tot meer werkdruk omdat de lesopdrachten en de, in deze periodes te verbeteren examens, over aanwezige collega's zullen verspreid worden. Ook de besparingen op ondersteunend personeel, zowel de strengere vervangingsvoorwaarden als de beperking van de enveloppe, hypothekeren de schoolorganisatie. Katholiek Onderwijs Vlaanderen vindt het niet ernstig dat deze besparingen in een periode van toenemende complexiteit en bijkomende verplichtingen voor scholen en schoolbesturen worden verdergezet. .

Katholiek Onderwijs Vlaanderen spreekt zijn waardering uit voor de wijze waarop de toekenning van de bijkomende middelen NT2 gebeurt. Dat aan de toekenning van leraarsuren ook administratieve omkadering en werkingsmiddelen worden gekoppeld komt tegemoet aan eerdere verzuchtingen. Dat de overheid deze denkwijze doortrekt naar de extra-middelen NT2 voor de verhoogde inburgeringseisen is positief. Er is echter een fundamenteel verschil tussen

deze beide extra-middelen. De middelen in het kader van de vluchtelingencrisis zijn beperkt in tijd maar de maatregelen inzake de verhoogde inburgeringseisen hebben te maken met een permanente maatregel van de Vlaamse Overheid. De beloofde structurele inkanteling van deze middelen dient zo vlug als mogelijk geregeld te worden. Er werd de sociale partners steeds voorgehouden dat deze middelen na twee schooljaren bij de reguliere omkadering zouden gevoegd worden. Dit nu op de helling zetten en laten afhangen van andere factoren was niet de afspraak. Ook de mogelijkheid tot het creëren van een tijdelijke bijkomende vestigingsplaats om NT2 aan te bieden vindt Katholiek Onderwijs Vlaanderen positief. De noodzaak van een akkoord van alle partners mag er echter niet toe leiden dat er uiteindelijk geen uitbreiding komt.

Katholiek Onderwijs Vlaanderen ondersteunt ten volle de piste om bijkomende middelen uit trekken voor de ondersteuning van anderstalige nieuwkomers in het basis- en secundair onderwijs. Het betreurt dat, in tegenstelling tot de maatregelen in het kader van NT2, geen concrete maatregelen opgenomen zijn. Het pleit in ieder geval voor subsidiëring van kleuters vanaf de leeftijd van 2,5 jaar en voor soepele programmatiemogelijkheden van de onthaalklas in het secundair onderwijs.

Het GO! gaat niet akkoord met het voorontwerp:

- Naar aanleiding van de vluchtelingencrisis wordt in de begroting 2016 een extra budget ingeschreven om acute noden inzake tijdelijke schoolinfrastructuur te lenigen (art. 85). De middelen dienen voor de volledige financiering (GO!) en subsidiëring (via AGIO) van tijdelijke modulaire units (huur en plaatsing, aansluiting aan de nutsleidingen, eenmalige leveringskosten en de kosten om de units terug te halen) met het oog op de opvang van kleuters, leerplichtige minderjarigen (basis- en secundair onderwijs) en niet-begeleide minderjarigen.

De volledige subsidiëring wijkt af van de principes van artikel 17, §1 van de schoolpactwet, dat (tegenover een financiering voor de volle 100% voor het gefinancierd onderwijs) in het gesubsidieerd onderwijs voorziet in een subsidiëring van de infrastructuur voor 70% voor het gewoon- en buitengewoon basisonderwijs en voor 60% voor de andere onderwijsniveaus en de centra voor leerlingbegeleiding. Het gaat hier dus om de uitholling van de principes van het schoolpact, via een programmadecreet.

Een programmadecreet bevat enkel maatregelen die de uitvoerende macht direct nodig acht om de begroting van het volgende jaar te kunnen uitvoeren. Omdat de inhoud van een programmadecreet daartoe beperkt blijft, kan ook de doorlooptijd voor het tot-stand-komen ervan beperkt worden gehouden.

Fundamentele maatschappelijke keuzes, die een grondig parlementair debat vragen, kunnen dan ook niet in een programmadecreet worden behandeld; bij uitstek niet wanneer erdoor geraakt wordt aan een van de grondslagen van de ordening van het onderwijslandschap in Vlaanderen. Dat geldt overigens minstens evenzeer voor de bepalingen in de artikelen 87 tot 94, waar het gaat over de mogelijkheid, in hoofde van het gesubsidieerd onderwijs, om infrastructuurmiddelen aan te wenden voor inhuring.

In de memorie van toelichting bij de bepaling van artikel 85 wordt weliswaar gepreciseerd dat het om een specifieke, uitzonderlijke én tijdelijke maatregel gaat, die geen afbreuk zou doen aan de reguliere regelgeving met betrekking tot financiering en subsidiëring. Hoe uitzonderlijk en specifiek evenwel de maatregel ook mag zijn: hij blijft een inbreuk op die principes. Hoe dan ook

kan het geen precedent zijn waarnaar terugverwezen kan worden bij nieuwe pogingen om aan die duur bevochten principes te tornen.

- Er wordt voor CVO's in de mogelijkheid voorzien om een tijdelijke vestigingsplaats in gebruik te nemen: het moet gaan om een aanvraag in het kader van een project van beperkte duur in 2016, de opleiding moet effectief worden georganiseerd, in samenwerking met een bedrijf, dienst of organisatie waarmee een samenwerkingsovereenkomst werd afgesloten, er moet een ondertekend akkoord zijn van alle centrumbesturen die in de gemeente een vestigingsplaats hebben waar ze voor dezelfde opleiding onderwijsbevoegdheid kunnen uitoefenen en er moet een protocol zijn van het tussencomité van het centrumbestuur dat de aanvraag doet. Concreet faciliteert de overheid daarmee de mogelijkheid voor een centrumbestuur om in of bij asielcentra opleidingen te organiseren waarvoor het onderwijsbevoegdheid heeft, maar die het in de betrokken gemeenten niet kan uitrollen (omdat het er geen lesplaatsen heeft, of omdat die regiovreemd zijn).

Het organiseren van tijdelijke bijkomende lesplaatsen in asielcentra e.d. is zeker niet de eerste keuze van het GO!. Eerder dan gesegregeerd onderwijs te verstrekken, zouden zij nieuwkomers (blijvers of niet) graag in hun bestaande vestigings-/lesplaatsen ontvangen. Dat lijkt hun de zekerste weg om mensen alle kansen op inburgering te geven.

Maar het GO! begrijpt ook dat er zich in de bestaande lesplaatsen tijdelijk en plaatselijk capaciteitsproblemen kunnen voordoen. Het GO! gaat dan ook mee in het voorstel, maar had een en ander dan toch wat meer sluitend geformuleerd willen zien. Het kan niet zijn dat een inrichter, geheel vrijblijvend, zijn veto stelt, waardoor vluchtelingen niet of (te) laat worden geholpen of Onderwijs het initiatief uiteindelijk uit handen moet geven. Het GO! dringt er dan ook op aan de derde voorwaarde als volgt te formuleren: 3° er is een ondertekend akkoord van elk ander centrumbestuur dat in deze vestigingsplaats onderwijsbevoegdheid bezit voor dezelfde opleiding. Een centrumbestuur dat weigert dat akkoord te verlenen, moet zelf uitvoering geven aan de samenwerkingsovereenkomst waarvan sprake onder 2°.

- Oók naar aanleiding van de vluchtelingenproblematiek wordt in de begroting 2016 een extra budget ingeschreven om acute noden te lenigen op het vlak van niet-infrastructurele onderwijsbehoeften voor anderstalige nieuwkomers in het basisonderwijs en het secundair onderwijs. De Vlaamse Regering moet nog beslissen over de concrete verdeling en besteding van die eenmalige financiële middelen. Het kan gaan om een versterking van de bestaande onderwijsfaciliteiten voor anderstalige nieuwkomers of om totaal nieuwe initiatieven voor de betrokken doelgroep.

De Vlaamse Regering vraagt hier wel een heel ruime machtiging aan de decreetgever: bij het afsluiten van de onderhandelingen kon de overheid niet duiden hoe zij de middelen concreet wil inzetten. Van de concrete maatregelen voor anderstalige nieuwkomers die door de minister waren voorgesteld en waarvoor de partners kort geleden bij haar zijn ontboden, werd niets meer vernomen.

Met betrekking tot het Programmadecreet 2015, HOOFDSTUK 11 Onderwijs geeft het VSOA Onderwijs een protocol van niet akkoord en maakt hierbij volgende opmerkingen:

Algemene opmerking

Het VSOA Onderwijs sluit zich aan de bij de kritiek die bij de onderhandelingen ook al werd geuit door hun collega's. De systematiek om in een programmadecreet zaken te regelen die in de feiten buiten de scope van een programmadecreet vallen, is een verschijnsel van de laatste jaren waarmee zij zich niet akkoord kunnen verklaren.

In het voorliggend Programmadecreet wordt zelfs indirect ingegaan tegen de Schoolpactwet en meer bepaald de financierings- / subsidiëringsprincipes die hierin zijn vastgelegd. Dit gaat huns inziens de bedoeling van een programmadecreet te buiten en kan als precedent worden aanzien, naar analogie met de afwijking m.b.t. de DBFM-regeling die ook als eenmalig werd gemaakt maar te pas en te onpas wordt aangehaald.

Leerplichtonderwijs

In tegenstelling tot artikel 84 voor het niveau Basiseducatie en Volwassenenonderwijs, wordt voor Basis en Secundair Onderwijs in artikel 86 wel de provisie aangelegd voor middelen die kunnen worden aangewend voor ditzelfde doel maar wordt met geen woord gerept over de aanwending ervan. Wat voor het ene niveau kan, zou ook voor het andere moeten kunnen, zeker indien men in ogenschouw neemt dat juist deze doelgroep het meest kwetsbaar is en zorg nodig heeft. Zij verwachten van de Overheid dan ook initiatieven om voor deze onderwijsniveaus voldoende middelen te voorzien en toe te laten in te spelen op de noden die ontstaan in het kader van de vluchtelingencrisis.

Los van hun principiële bedenkingen bij artikel 85, merken zij ook op dat dit artikel uitwerking heeft in begrotingsjaar 2016 waarbij zich de vraag stelt wat gebeurt met huurovereenkomsten die langer dan dit jaar lopen.

Basiseducatie en Volwassenenonderwijs

Wat betreft artikel 84, juichen zij toe dat voor het volwassenenonderwijs en de basiseducatie (personeels)middelen worden voorzien voor de werkzaamheden die zij naar aanleiding van de vluchtelingencrisis dienen uit te voeren.

Zij gaan er ook van uit dat de middelen zullen gecontinueerd worden indien de noodzaak hieraan blijkt.

Brussel, **23-10-2015**

Vervolg protocol nr. 19 - SectX+C2+OOC

AFVAARDIGING VAN DE OVERHEID:

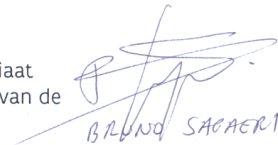
AFVAARDIGING VAN HET GO! ONDERWIJS VAN
DE VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VAN DE
VERENIGINGEN VAN DE INRICHTENDE MACHTEN:

Voor het Katholiek Onderwijs Vlaanderen

VOORZITTERS,

Voor het Overleg Kleine Onderwijs-
verstrekkers (FOPEM, IPCO, Steiner-federatie,
VOOP)Geert BOURGEOIS,
Minister-president van de Vlaamse
Regering (SectX+C2)Voor het GO! onderwijs van de Vlaamse
Gemeenschap:
MARC SMETS

G. LIËSSENS

Voor het Onderwijssecretariaat
voor Steden en Gemeenten van de
Vlaamse Gemeenschap:
BRUNO SCAERLHilde CREVITS,
Viceminister-president van de Vlaamse
Regering, Vlaams minister van Onderwijs
(OOC)

Voor het Provinciaal Onderwijs Vlaanderen:


Luc Coppieters

Vervolg protocol nr. 19 - SectX+C2+OOC

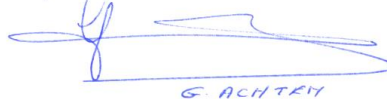
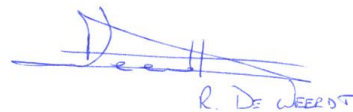
LEDEN,

AFVAARDIGING VAN DE REPRESENTATIEVE
VAKORGANISATIES:



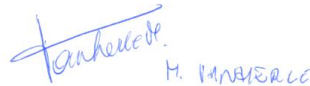
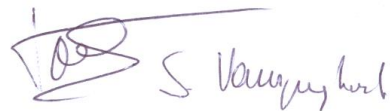
Annemie TURTELBOOM,
Viceminister-president van de Vlaamse
Regering, Vlaams minister van Begroting,
Financiën en Energie

Voor de Algemene Centrale der
Openbare Diensten:


Liesbeth HOMANS,
Viceminister-president van de Vlaamse
Regering, Vlaams minister van
Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen,
Gelijke Kansen en armoedebestrijding

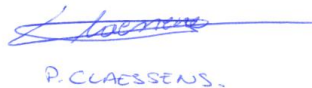
Voor de Federatie van de Christelijke
Syndicaten der Openbare Diensten:

Voor het Vrij Syndicaat voor het
Openbaar Ambt:



W. LEENKNICHT



P. CLAESSENS

PROTOCOL NR. 53
houdende de conclusies van de onderhandelingen
die gevoerd werden in de vergaderingen van het Vlaams
onderhandelingscomité voor de basiseducatie
op 13 en 20 oktober 2015



VLAAMS ONDERHANDELINGSCOMITE VOOR DE BASISEDUCATIE

Brussel, 23 oktober 2015

PROTOCOL NR.53 HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE GEVOERD WERDEN IN DE VERGADERINGEN VAN HET VLAAMS ONDERHANDELINGSCOMITE VOOR DE BASISEDUCATIE OP 13 EN 20 OKTOBER 2015

over

het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 – Hoofdstuk 11. Onderwijs en Vorming, Afdeling 13. Aanpassing middelen NT2, Afdeling 17. Middelen vluchtelingencrisis, art. 84 en Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

De afvaardiging van de overheid, samengesteld uit:

1. mevr. Hilde CREVITS, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs – voorzitter;
2. de hr. Geert BOURGEOIS, Minister-president van de Vlaamse Regering – lid;
3. mevr. Annemie TURTELBOOM, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie – lid;

de afvaardiging van de besturen, vertegenwoordigd door:

de hr. Steven VAN DEN EYNDE, afgevaardigd bestuurder Federatie Centra voor Basiseducatie vzw
de hr. Jan VAN GOMPEL, directeur CBE Brussel
de hr. Bart HOREMANS, directeur VOCVO vzw
de hr. Bjorn VAN CAMP, administratief Coördinator CBE Antwerpen

en de afvaardiging van de representatieve vakorganisaties, te weten:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD), werd vertegenwoordigd door:

de hr. Raf DE WEERDT, algemeen secretaris ACOD-onderwijs
de hr. Georges ACHTEN, adjunct-algemeen secretaris

- de Christelijke Onderwijscentrale (COC), werd vertegenwoordigd door:

mevr. Sylvie VANSPEYBROECK, nationaal secretaris
de hr. Jos VAN DER HOEVEN, secretaris-generaal COC

hebben een akkoord bereikt over het hierbij gevoegde voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 – Hoofdstuk 11. Onderwijs en Vorming, Afdeling 13. Aanpassing middelen NT2, Afdeling 17. Middelen vluchtelingencrisis, art. 84 en Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

De afvaardiging van de besturen geven een akkoord over het hierbij gevoegde voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 – Hoofdstuk 11. Onderwijs en Vorming, Afdeling 13. Aanpassing middelen NT2, Afdeling 17. Middelen vluchtelingencrisis, art. 84 en Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

De federatie CBE is de Vlaamse overheid erkentelijk voor het feit dat ze middelen voorziet in functie van capaciteitsuitbreiding naar aanleiding van de vluchtelingencrisis. (artikel 84). De Federatie apprecieert eveneens dat de overheid alsnog voor het schooljaar 2015-2016 werkingsmiddelen en punten heeft voorzien ondanks dat daarvoor het aantal VTE in mindering zijn gebracht (artikel 80). Deze werkingsmiddelen en punten zijn immers essentieel om op een kwaliteitsvolle manier extra opleidingsaanbod NT2 en alfa NT2 te kunnen organiseren.

Tevens heeft de overheid gehoor gegeven aan de vraag van de sector basiseducatie om de middelen ook op het leergebied alfa NT2 te kunnen inzetten.

Tot slot vraagt de sector basiseducatie dat de overheid zich engageert om de extra VTE, werkmiddelen en punten (artikel 80) na het schooljaar 2015-2016 te blijven garanderen en in te kantelen in de reguliere onderwijsbegroting. Deze middelen blijven nodig in het kader van het decreet inburgering (resultaatsverbintenis op niveau A2). Daarnaast betekent de omzetting van projectmiddelen naar reguliere middelen een vermindering van de planlast en geeft het de centra de mogelijkheid een gedegen plannings- en personeelsbeleid te kunnen voeren. Mochten deze middelen niet gegarandeerd worden, zal de sector ongetwijfeld opnieuw met wachtlijsten NT2/ alfa NT2 geconfronteerd worden.

ACOD Onderwijs gaat akkoord met het ontwerp van programmadecreet, voornamelijk omdat er geen nieuwe besparingen in vervat zitten. Zij waarderen dat er bijkomende middelen voor de vluchtelingen voorzien worden. Toch wensen ze volgende opmerking te maken:

Met betrekking tot de middelen NT2 (artikel 80) betreuren ze dat de overheid uitgesproken engagementen niet schriftelijk wenst te bevestigen. Bij de opstart van deze extra middelen NT2 is zeer duidelijk aangegeven dat gedurende twee schooljaren de middelen NT2 zouden worden toegekend buiten het normale omkaderingssysteem om. Zij verwachten dan ook dat de middelen volgend schooljaar zullen inkantelen in het reguliere financieringssysteem.

COC gaat akkoord met het voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2016 voor wat betreft de artikelen die geen betrekking hebben op het hoger onderwijs, maar wenst drie bedenkingen te maken.

1. COC stelt met een zekere vorm van tevredenheid vast dat de Vlaamse Regering in het kader van de begroting 2016 in deze artikelen geen nieuwe besparingen voorziet. Deze tevredenheid is niet algemeen omdat zij ook moeten vaststellen dat de Vlaamse Regering de lopende onderwijsbesparingen niet ongedaan maakt en omdat in de artikelen die wel betrekking hebben op het hoger onderwijs wel nieuwe besparingen worden opgelegd (zie protocol onderhandelingen in het Vlaams Onderhandelingscomité Hoger Onderwijs). Voor wat betreft de lopende besparingen verwijst COC niet alleen naar de besparingen die in het kader van de begroting 2015 bijkomend werden genomen (personeel en werkmiddelen), maar ook naar de besparingen waarmee het Vlaams onderwijs al sinds 1989 wordt geconfronteerd. Als onderwijs door de Vlaamse Regering als een echte prioriteit zou beschouwd worden, dan zouden ze ook inspanningen van de Vlaamse Regering moeten zien om deze besparingen af te bouwen. Die zien ze niet.

Besparingen hebben impact op de werkomstandigheden van het personeel. Bovendien moeten deze besparingen samen gezien worden met de federale regeringsmaatregelen die daar ook hun invloed op hebben.

2. Tijdens de onderhandelingen werd het duidelijk dat dit voorontwerp van decreet in een latere fase zal opgesplitst zal worden in twee decreten: het eigenlijke begrotingsdecreet en een 'gewoon' decreet. De geschiedenis herhaalt zich dus. COC hekelt deze werkwijze omdat op deze

manier het normale sociale overleg wordt ondergraven door de dringendheid in te roepen. Daarenboven komt zulke werkwijze de transparantie inzake besluitvorming niet ten goede.

3. COC vindt het jammer dat er niet ingegaan wordt op de vraag naar structurele verankering van de toegekende middelen zoals bepaald in artikel 80.

De afvaardiging van de representatieve vakorganisatie, te weten:

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, vertegenwoordigd door:

de hr. Wauter LEENKNECHT, secretaris

gaat niet akkoord met het hierbij gevoegde voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 – Hoofdstuk 11. Onderwijs en Vorming, Afdeling 13. Aanpassing middelen NT2, Afdeling 17. Middelen vluchtelingencrisis, art. 84 en Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

Met betrekking tot het Programmadecreet 2015, HOOFDSTUK 11 Onderwijs geeft het VSOA Onderwijs een protocol van niet akkoord en maakt hierbij volgende opmerkingen:

Algemene opmerking

Het VSOA Onderwijs sluit zich aan de bij de kritiek die bij de onderhandelingen ook al werd geuit door hun collega's. De systematiek om in een programmadecreet zaken te regelen die in de feiten buiten de scope van een programmadecreet vallen, is een verschijnsel van de laatste jaren waarmee zij zich niet akkoord kunnen verklaren.

In het voorliggend Programmadecreet wordt zelfs indirect ingegaan tegen de Schoolpactwet en meer bepaald de financierings- / subsidiëringsprincipes die hierin zijn vastgelegd. Dit gaat huns inziens de bedoeling van een programmadecreet te buiten en kan als precedent worden aanzien, naar analogie met de afwijking m.b.t. de DBFM-regeling die ook als eenmalig werd gemaakt maar te pas en te onpas wordt aangehaald.

Basiseducatie en Volwassenenonderwijs

Wat betreft artikel 84, juichen zij toe dat voor het volwassenenonderwijs en de basiseducatie (personeels)middelen worden voorzien voor de werkzaamheden die zij naar aanleiding van de vluchtelingencrisis dienen uit te voeren.

Zij gaan er ook van uit dat de middelen zullen gecontinueerd worden indien de noodzaak hieraan blijkt.

Vervolg protocol nr.53 VOC BE

Brussel,

23-10-2015

AFVAARDIGING VAN DE OVERHEID:

AFVAARDIGING VAN DE BESTUREN:

VOORZITTER,



Hilde CREVITS,
Viceminister-president van de Vlaamse
Regering, Vlaams minister van Onderwijs



LEDEN,



Geert BOURGEOIS,
Minister-president van de Vlaamse
Regering

2

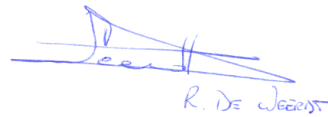
Vervolg protocol nr.53 VOC BE

AFVAARDIGING VAN DE REPRESENTATIEVE
VAKORGANISATIES:

Voor de Algemene Centrale der Openbare
Diensten (ACOD):



G. ACHTEN



R. De Weert



Annemie TURTELBOOM,
Viceminister-president van de Vlaamse
Regering, Vlaams minister van Begroting,
Financiën en Energie

Voor de Christelijke Onderwijscentrale (COC):



S. Vanuytbroeck

Voor het Vrij Syndicaat voor het Openbaar
Ambt - Onderwijs (VSOA - onderwijs):



W. LEENKNECHT



P. CLAESSENS

PROTOCOL NR. 67
houdende de conclusies van de onderhandelingen
die gevoerd werden in de vergadering van het
Vlaams onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs
op 13 oktober 2015



VLAAMS ONDERHANDELINGSCOMITE VOOR HET HOGER ONDERWIJS

Brussel, 23 oktober 2015

PROTOCOL NR. 67 HOUDENDE DE CONCLUSIES VAN DE ONDERHANDELINGEN DIE GEVOERD WERDEN IN DE VERGADERING VAN HET VLAAMS ONDERHANDELINGSCOMITE VOOR HET HOGER ONDERWIJS OP 13 OKTOBER 2015

over

het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 – Hoofdstuk 11. Onderwijs en Vorming, Afdeling 3 tot en met Afdeling 12 – Hoger Onderwijs en Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

De afvaardiging van de overheid, samengesteld uit:

1. mevr. Hilde CREVITS, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs – voorzitter;
2. de hr. Geert BOURGEOIS, Minister-president van de Vlaamse Regering – lid;
3. mevr. Annemie TURTELBOOM, Viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie – lid;
4. de hr. Philippe MUYTERS, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport – lid,

de afvaardiging van de besturen, te weten:

mevr. Marleen VERLINDEN, algemeen directeur LUCA School of Arts

de hr. Bert HOOGEWIJS, algemeen directeur Hogeschool Gent

de hr. Bert OVERLAET, directeur personeelsdienst KULeuven

de hr. Jeroen VANDEN BERGHE, logistiek beheerder UGent

de hr. Luc VAN DE VELDE, algemeen directeur Erasmushogeschool Brussel

en de afvaardiging van de representatieve vakorganisaties, te weten:

- de Algemene Centrale der Openbare Diensten, vertegenwoordigd door:

de hr. Raf DE WEERDT, algemeen secretaris ACOD-onderwijs

de hr. Dany BOLLENS, stafmedewerker ACOD-onderwijs

de hr. Lorenzo EECLoo, afgevaardigde ACOD-overheidsdiensten

- de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten (de Christelijke Onderwijscentrale COC en ACV-openbare diensten), vertegenwoordigd door:

mevr. Stefanie VERMEIRE, afgevaardigde ACV – Openbare Diensten – Vlaamse universiteiten

de hr. Chris Herreman, secretaris ACV-openbare diensten – Vlaamse universiteiten

de hr. Jan SOONS, nationaal secretaris COC

de hr. Johan ROTTIERS, afgevaardigde COC

- het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt, vertegenwoordigd door:

de hr. Wauter LEENKNECHT, secretaris

hebben geen akkoord bereikt over het hierbij gevoegde voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 – Hoofdstuk 11. Onderwijs en Vorming, Afdeling 3 tot en met Afdeling 12 – Hoger Onderwijs en Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

De hogeschoolbesturen in het Vlaams Onderhandelingscomité voor het Hoger Onderwijs geven een protocol van niet akkoord bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016.

- De hogescholen betreuren de niet-indexering van de werkingsmiddelen voor het hoger onderwijs. De jarenlange discrepantie tussen de index van de lonen en de index van de werkingsmiddelen veroorzaakt een zware financiële druk voor de hogescholen, met alle mogelijke gevolgen voor een hogere werkdruk en voor het personeelsbestand.
- Opnieuw kunnen de hogescholen niet akkoord gaan met het niet 'klikken van de variabele onderwijsdelen'. Opnieuw worden de sterk stijgende studentenaantallen niet vertaald in een stijgende financiering. Hierdoor verliezen de hogescholen dit jaar nogmaals ongeveer 8,8 miljoen euro aan financiering.
- De hogescholen gaan niet akkoord met extra besparingen die hier nog aan worden toegevoegd. De hogescholen waarderen dat er gezocht is naar die middelen die het minst rechtstreeks de onderwijscontext extra belasten, maar wijzen erop dat dit evenzeer negatieve impact heeft op de instellingen die deze middelen verliezen.
- De hogescholen zijn blij dat de eerder beloofde middelen voor de HBO5-samenwerking toch worden vrijgemaakt. Het bedrag van 1,5 miljoen euro is echter ruim onvoldoende om deze samenwerkingsprotocollen actief uit te bouwen.

Om al deze redenen, gecombineerd met de reeds langer bestaande onderfinanciering van de hogescholen, geven de hogeschoolbesturen een protocol van niet akkoord bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016.

De universiteitsbesturen in het Vlaams Onderhandelingscomité voor het Hoger Onderwijs geven een protocol van niet akkoord bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016.

- De universiteitsbesturen betreuren dat de overheid de "kliks" opnieuw niet doorvoert wat ervoor zorgt dat de financiering de evolutie van de studentenaantallen in het hoger onderwijs in Vlaanderen helemaal niet volgt, wat aanleiding geeft tot een nog ongunstigere student/staf-ratio en tot een onvermijdbare hogere werkdruk bij het onderwijzend personeel.
- De universiteitsbesturen wensen de aanzienlijke gevolgen van de nul-indexatie te benadrukken. De systematische onderindexering en desindexeringsacties, die reeds jaren door de overheid worden gehandhaafd, zorgen ervoor dat sinds 2008 de werkelijke evolutie van de kosten niet meer gevolgd wordt, wat betekent dat een erosie plaatsvindt in de uitrustings- en verbruiksgoederen en investeringen alsook een effect heeft op het personeelsbestand.

- De universiteitsbesturen tonen onbegrip voor de eenzijdige, gerichte besparingen ten nadele van de universiteiten en stellen zich de vraag waarom de beleidskeuze werd gemaakt om enkel die lijnen uit het groeipad te vertragen die voor de universiteiten gelden (extra ZAP, aanvullende onderzoeksmiddelen en de aanpassingen in de geïntegreerde opleidingen). Als alternatief had de overheid ook de keuze kunnen maken om, net als vorig begrotingsjaar, een lineaire besparing in de werkingstoelage hoger onderwijs toe te passen.

- De universiteitsbesturen betreuren dat het beloofde groeipad voor de sociale toelage van de universiteiten nu definitief wordt geschrapt. Dit verbreekt het engagement van de overheid om de sociale toelage per student, ongeacht de instelling waarin hij/zij is ingeschreven, op een gelijkwaardig niveau te brengen. Het behoud van het, weliswaar bevroren, verdelingsmechanisme op het toegekende bedrag van 2015 biedt geen definitieve oplossing. De universiteitsbesturen vragen daarom om garanties op het ontwikkelen van een nieuwe en eerlijke verdeelsleutel.

- De universiteitsbesturen betreuren dat de overheid nog steeds geen maatschappelijk verantwoord antwoord heeft geboden op de problematiek t.a.v. de eerder vastgestelde ongelijke behandeling tussen universiteiten en hogescholen voor de terugbetaling van de kosten van het woon werk verkeer. De universiteitsbesturen verwachten nog steeds dat de overheid de compensatie voor het gebruik van minder belastende vervoersmodi zal uitbetalen aan de hogescholen én aan de universiteiten zoals afgesproken in CAO 3 ten gunste van het duurzaamheidsprincipe.

De universiteitsbesturen besluiten dat, samen met de nul-indexatie en het niet doorvoeren van twee kliks, er al twee immense inspanningen van zowel de hogescholen als de universiteiten worden gevraagd. Daarbovenop wordt dan met deze nieuwe maatregelen en de nog openstaande andere financiële vraagstukken (zoals de omvang van de investeringstoelage, het groeipad stuvo, de stijging op de patronale bijdrage / kinderbijslag, art.41) wel een heel omvangrijk saldo bij de universiteiten opgebouwd.

De universiteitsbesturen vragen de overheid uitdrukkelijk om ingelicht te worden indien er meerderheidsamendementen tot wijziging van het betreffende decreet worden ingediend gedurende het parlementaire proces.

Omwille van bovenstaande redenen geven de universiteitsbesturen een protocol van **niet akkoord** bij het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016.

De ACOD sluit een protocol van niet-akkoord over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 (artikelen hoger onderwijs).

Zij gaan niet akkoord met het opnieuw niet-doorvoeren van de “kliks” voor de verschillende variabele onderwijsdelen. De studentenaantallen zijn opnieuw gestegen. De werkdruk ligt nu al onaanvaardbaar hoog. Door de vorige besparingsronde worden momenteel ook personeelsleden afgedankt, dit zal enkel versterkt worden.

Ook gaan zij niet akkoord met de verminderingen van de voorziene groei voor het ZAP en voor de puntengewichten bij de universiteiten, alsook met de vermindering van de aanvullende onderzoeksmiddelen.

Ook de vermindering van de Brusselmiddelen toont aan dat ‘Brussel’ blijkbaar niet belangrijk meer is voor deze Vlaamse regering.

Door deze besparingen en de hieraan gekoppelde afdankingen, zullen de hogescholen en de universiteiten niet meer in staat zijn al hun door de decreetgever opgelegde taken naar behoren te vervullen en zullen zij ook niet meer in kwalitatief hoger onderwijs kunnen voorzien. Bovendien wijkt de Vlaamse regering verder en verder af van de Lissabon-doelstellingen om 2% van het BRP te besteden aan het hoger onderwijs.

Bovendien nemen ze acte van de toelichting tijdens de onderhandelingen dat de middelen die voorzien werden voor het verhogen van de bijzondere salarisschalen in het kunstonderwijs, tijdelijk ingebracht werden in de besparingen. De belofte werd gedaan om deze middelen opnieuw ter beschikking te stellen voor het oorspronkelijke doel, wanneer de sociale partners een voorstel uitgewerkt hebben.

Ten slotte, stellen zij vast dat de overheidsmiddelen bestemd voor het woon-werkverkeer van de personeelsleden van de hogescholen aan de globale enveloppe van de hogescholen wordt toegevoegd. Dit heeft tot gevolg dat de ene hogeschool ‘teveel’ verkrijgt om het woon-werkverkeer van zijn personeelsleden te bekostigen, en de andere hogeschool te weinig. Zij vrezen dat dit de terugbetaling van het woon-werkverkeer onder druk zou kunnen zetten. Zij waarschuwen dat voor ACOD Onderwijs de uitvoering van deze cao-bepaling onvoorwaardelijk moet gegarandeerd blijven.

De ACOD blijft bij zijn eis dat de vastgestelde discriminatie van de universiteiten niet op deze manier weggewerkt moet worden. Zowel de hogescholen als de universiteiten zouden een toelage moeten ontvangen om het woon-werkverkeer van hun personeelsleden terug te betalen. Dit zou ervoor zorgen dat de gelijke behandeling van het personeel in het onderwijs (van alle niveaus) gegarandeerd is.

FCSOD betreurt de besparingen in het hoger onderwijs. De actie in gemeenschappelijk vakbondsfront, waarvan de krachtlijnen te vinden zijn op <http://www.coc.be/pressreleases/view/793>, die ze voerden bij de start van het academiejaar 2015-2016 kaderde in deze bezorgdheid.

Vandaag moeten ze vaststellen dat de overheid dit signaal negeert. Los van het ongenoegen op de werkvloer, wil FCSOD benadrukken dat deze besparingen de kwaliteit van het hoger onderwijs in gevaar brengen. Studenten, die nota bene al een flinke rekening krijgen door de verhoging van de inschrijvingsgelden, zullen minder ondersteund worden door een te kleine omkadering van personeel.

Toch willen ze een kleine nuancering maken. Gezien de besparingen deels gerealiseerd worden in groeipaden, en niet door de botte hakbijl in bestaande financiering te zetten, laat de overheid een opening naar een betere toekomstige financiering. Een zelfde opmerking wensen ze te maken rond de financiering van de bijzondere weddeschaal. Ze waarderen hier het (blijvende) engagement van de overheid om middelen te voorzien van zodra een oplossing voor deze problematiek van de bijzondere weddeschaal gevonden is.

Toch kan FCSOD niet anders dan vaststellen dat hoger onderwijs reeds te lang ondergefinancierd wordt. Het blijvend vooruitschuiven van oplossingen, het overslaan van kliks en het niet correct indexeren van werkingsmiddelen wegen al te lang op de begrotingen van hogescholen en universiteiten. Daarbovenop werden ze op het terrein het laatste jaar bijkomend geconfronteerd met enkele budgettaire tegenvallers (andere regeling kindergeld, uitspraak woon-werkverkeer...). Daarom is er op het terrein een enorme spanning voelbaar die ze niet kunnen negeren.

FCSOD wenst daarom een protocol van NIET AKKOORD te geven voor het programmadecreet rond het gedeelte hoger onderwijs.

Met betrekking tot het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016 - hoger onderwijs geeft het VSOA Onderwijs een protocol van niet akkoord en maakt hierbij volgende opmerking :

Naar het hoger onderwijs is de boodschap opnieuw pijnlijk duidelijk: meer werk met minder middelen. Universiteiten en hogescholen zijn slachtoffer van de blinde besparingsdrift van de Vlaamse regering. De absurditeit van het financieringsmodel wordt pijnlijk duidelijk. De instellingen moeten onderling concurreren, meer studenten binnenhalen om eenzelfde aandeel van de gesloten enveloppe te bekomen. Het groeipad wordt doodleuk aan de kant geschoven door de kliks niet door te voeren en andere voorziene middelen te beperken. Het bedrag dat de instellingen ontvangen per student wordt steeds lager. Het personeel is niet langer in staat de hoge kwaliteit van vroeger te behalen en gaat gebukt onder een steeds toenemende werkdruk. Neem dit alles samen met de uitstroombegroting en de gevolgen laten zich raden, de kwaliteit van de afgestudeerden zal erop achteruit gaan.

Een goed beleid investeert in de toekomst van de jeugd. Dit beleid legt een hypotheek op de toekomst van Vlaanderen. Nu snoeien om later nog meer te bloeden, dreigt waarheid te worden.

Brussel,

23-10-2015

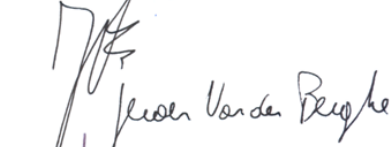
AFVAARDIGING VAN DE OVERHEID:

AFVAARDIGING VAN DE BESTUREN:

VOORZITTER,



Hilde CREVITS,
Viceminister-president van de Vlaamse
Regering, Vlaams minister van Onderwijs


Bert Dierckx
Jeroen Van der Breghe
Marteen Verbeke
R. Hoogewijs
JAN DE VELDERE

LEDEN,



Geert BOURGEOIS,
Minister-president van de Vlaamse
Regering

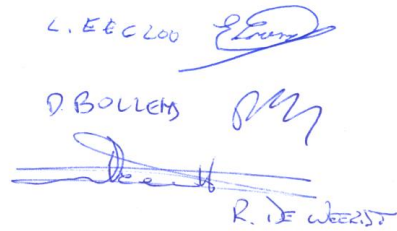
Vervolg protocol nr. 67 - VOC HO

AFVAARDIGING VAN DE REPRESENTATIEVE
VAKORGANISATIES:



Annemie TURTELBOOM,
Viceminister-president van de Vlaamse
Regering, Vlaams minister van Begroting,
Financiën en Energie

Voor de Algemene Centrale der
Openbare Diensten:



L. EECKLOO
D. BOUKENS
R. DE WEERT

Voor de Federatie van de Christelijke
Syndicaten der Openbare Diensten:



J. SOORIS
J. ROTIERS
S. VERMEIRE
Chris HERREMANS



Philippe MUYTERS, Vlaams minister van
Werk, Economie, Innovatie en Sport

Voor het Vrij Syndicaat voor het
Openbaar Ambt:



W. LEENKNECHT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Kanselarij en Bestuur

Afdeling 1. Project- en conceptsubsiëring

Art. 2. In artikel 2 van het decreet van 22 maart 2002 houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “en het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven” worden opgeheven;

2° de zin “Deze uitgaven kunnen een projectsubsidie of een conceptsubsidie betreffen.” wordt toegevoegd.

Art. 3. In artikel 5, vijfde lid, van hetzelfde decreet, worden tussen het woord “brengt” en het woord “minimaal” de woorden “bij een projectsubsidie” ingevoegd.

Afdeling 2. Machtiging verkoop vastgoed

Art. 4. In afwijking van de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, gewijzigd bij de wetten van 2 juli 1969 en 6 juli 1989 en van overeenkomstige toepassing verklaard op de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bij artikel 22 van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, wordt de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd onroerende domeingoederen, ongeacht de geschatte waarde ervan, uit de hand of bij wijze van ruiling te vervreemden of er zakelijke rechten op te vestigen. Die machtiging geldt enkel voor het jaar 2016 en blijft van toepassing op de beslissingen tot vervreemding van of vestiging van zakelijke rechten op onroerende domeingoederen die gedurende het jaar 2016 zijn getroffen en die op 31 december 2016 nog niet zijn uitgevoerd.

De voorwaarden tot overdracht worden bepaald door de Vlaamse Regering.

Afdeling 3. Fonds Onroerende Goederen

Art. 5. Aan artikel 19, §3, van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, vervangen bij decreet van 25 juni 1992 en gewijzigd bij decreet van 24 december 2004, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De middelen van het Fonds Onroerende Goederen mogen tevens aangewend worden voor de betaling van huur, huurlasten en belastingen met betrekking tot vastgoed.”.

Afdeling 4. Fonds Departement Kanselarij en Bestuur

Art. 6. In het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, wordt hoofdstuk VIII, dat bestaat uit artikel 11 en 12, opgeheven.

Art. 7. In het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, het laatst gewijzigd bij het decreet van 5 juli 2013, wordt hoofdstuk XXIV, dat bestaat uit artikel 80, opgeheven.

Art. 8. In het decreet van 23 december 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2011, het laatst gewijzigd bij het decreet van 13 december 2013, wordt hoofdstuk 7, dat bestaat uit artikel 53, opgeheven.

Art. 9. Er wordt een begrotingsfonds Departement Kanselarij en Bestuur opgericht. Dat fonds is een begrotingsfonds als vermeld in artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Het fonds wordt gespijsd met ontvangsten uit:

- 1° de verkoop van publicaties uit het elektronische bestelloket voor publicaties en van andere publicaties die verspreid worden door het Departement Kanselarij en Bestuur;
- 2° opleidingen van expertisedomeinen van het Departement Kanselarij en Bestuur;
- 3° contracten voor wetenschappelijke dienstverlening en ondersteuning van onderzoeksprojecten en andere expertisedomeinen van het Departement Kanselarij en Bestuur;
- 4° studiedagen die georganiseerd worden door het Departement Kanselarij en Bestuur.

Het fonds is gemachtigd uitgaven te doen voor:

- 1° het onderhoud en de exploitatie van het elektronische bestelloket voor publicaties;
- 2° het uitgeven en verspreiden van publicaties van het Departement Kanselarij en Bestuur;
- 3° de organisatie van opleidingen inzake expertisedomeinen van het Departement Kanselarij en Bestuur;
- 4° de (co-)organisatie van studiedagen door het Departement Kanselarij en Bestuur.

De uitgaven kunnen betrekking hebben op allerlei werkingskosten, het tijdelijk in dienst nemen van personeel in het kader van de projecten waarvoor inkomsten worden verworven, en de realisatie van investeringen die nodig zijn om de opdrachten uit te voeren.

De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.

Art. 10. De saldi en de vastgestelde rechten van de fondsen, vermeld in artikel 12 van het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, artikel 80 van decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 en artikel 53 van het decreet van 23 december 2010 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2011, zoals van kracht vóór de inwerkingtreding van dit decreet, worden overgeheveld naar het Begrotingsfonds Departement Kanselarij en Bestuur.

Afdeling 5. Wijziging naam DAB Informatie Vlaanderen in DAB ICT

Art. 11. In het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, gewijzigd bij de decreten van 21 december 2007, 19 december 2008, 23 december 2010 en 13 juli 2012, wordt het opschrift van hoofdstuk XXIII vervangen door wat volgt:

“Hoofdstuk XXIII. DAB Informatie- en communicatietechnologie”.

Art. 12. In artikel 79 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 worden de woorden “Informatie Vlaanderen” vervangen door het woord “ICT”;
- 2° in paragraaf 2 worden de woorden “DAB Informatie Vlaanderen” vervangen door de woorden “DAB ICT”;
- 3° in paragraaf 2bis, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden “DAB Informatie Vlaanderen” vervangen door de woorden “DAB ICT”;
- 4° in paragraaf 3 worden de woorden “DAB Informatie Vlaanderen” telkens vervangen door de woorden “DAB ICT”.

Hoofdstuk 3. Leefmilieu, Natuur en Energie

Afdeling 1. Gebruikstoestemmingen Minafonds

Art. 13. De Vlaamse Regering wordt ertoe gemachtigd gebruikstoestemmingen te verlenen, hetzij van beperkte, hetzij van onbeperkte duur, voor de domeinen, gronden en gebouwen verworven of te verwerven ten laste van begrotingsartikels van de DAB Minafonds, bestemd voor aankoop van gronden voor de aanleg van openbare groene zones. De gebruiksovereenkomsten die niet kosteloos opzegbaar zijn door de Vlaamse Gemeenschap, mogen de duur van negen jaar niet overschrijden behalve na instemming van de Vlaamse Regering.

Afdeling 2. Wijziging heffingsregeling wet Oppervlaktewateren en Grondwater-decreet

Onderafdeling 1. Wet Oppervlaktewateren

Art. 14. In artikel 35bis, §6, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 27 juni 2003 en gewijzigd bij het decreet van 7 december 2007, worden de woorden “het hoofd van de Maatschappij” vervangen door de woorden “de leidend ambtenaar van de Maatschappij”.

Art. 15. In artikel 35quinquies, §9, van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 24 juni 2005 en gewijzigd bij het decreet van 7 december 2007, worden de woorden “het hoofd van de Maatschappij” vervangen door de woorden “de leidend ambtenaar van de Maatschappij”.

Art. 16. In artikel 35sexies, §1, van dezelfde wet, vervangen bij decreet van 18 december 1992, wordt de formule:

$$N_{2,0} = \frac{Q_{j,0} \times 40 \times (Hg_{,0}) + 10 \times (Ag_{,0} + Cd_{,0}) + 5 \times (Zn_{,0} + Cu_{,0}) + 2 \times (Ni_{,0}) + 1 \times (Pb_{,0} + As_{,0} + Cr_{,0})}{1000} \text{ „ „ ,}$$

vervangen door de volgende formule:

$$N_{2,0} = \frac{Q_{j,0} \times (40 \times (Hg_{,0}) + 10 \times (Ag_{,0} + Cd_{,0}) + 5 \times (Zn_{,0} + Cu_{,0}) + 2 \times (Ni_{,0}) + 1 \times (Pb_{,0} + As_{,0} + Cr_{,0}))}{1000} \text{ „ „ .}$$

Art. 17. In artikel 35quinquiesdecies, §1, eerste lid, van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 22 december 2000 en gewijzigd bij decreten van 7 mei 2004 en 23 december 2010, worden de woorden “algemeen directeur” vervangen door de woorden “leidend ambtenaar of de door hem gedelegeerde ambtenaar”.

Art. 18. In artikel 35quinquiesdecies, §2, van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 22 december 2000 en gewijzigd bij het decreet van 7 mei 2004, worden de woorden “algemeen directeur” vervangen door de woorden “leidend ambtenaar”.

Onderafdeling 2. Grondwaterdecreet

Art. 19. In artikel 28ter, §2, 7°, b), van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, vervangen bij het decreet van 22 december 1999, en gewijzigd bij het decreet van 7 mei 2004, worden de woorden “algemeen directeur” vervangen door de woorden “leidend ambtenaar”.

Art. 20. In artikel 28ter, §5, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij de decreten van 7 mei 2004 en 18 december 2009, worden de woorden “het hoofd van het agentschap van de Maatschappij” vervangen door de woorden “de leidend ambtenaar van de Maatschappij”.

Art. 21. In artikel 28decies, §5, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij het decreet van 7 mei 2004, worden de woorden “het hoofd van het agentschap van de Maatschappij” vervangen door de woorden “de leidend ambtenaar van de Maatschappij”.

Art. 22. In artikel 28undecies, §1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij de decreten van 7 mei 2004 en 18 december 2009, worden de woorden “het hoofd van het agentschap van de Maatschappij” vervangen door de woorden “de leidend ambtenaar van de Maatschappij”.

Art. 23. In artikel 28duodecies, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij de decreten van 7 mei 2004 en 23 december 2010, worden de woorden “algemeen directeur” vervangen door de woorden “leidend ambtenaar of de door hem gedelegeerde ambtenaar”.

Art. 24. In artikel 28duodecies, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij het decreet van 7 mei 2004, worden de woorden “algemeen directeur” vervangen door de woorden “leidend ambtenaar”.

Art. 25. In artikel 28terdecies van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en gewijzigd bij het decreet van 7 mei 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° voor de woorden “De algemeen directeur” worden de woorden “§1” opgeheven;
- 2° de woorden “algemeen directeur” worden vervangen door de woorden “leidend ambtenaar”.

Afdeling 3. Wijziging heffingsregeling onvergunde lozingen

Art. 26. In artikel 35ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 25 juni 1992 en laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2012, wordt een §10bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§10bis. Onder de in deze paragraaf bepaalde voorwaarden is paragraaf 10 niet van toepassing op lozingen zonder:

- voorafgaande melding of meldingsakte of;
- voorafgaande of tijdige verlenging van de lozings-, milieu- of omgevingsvergunning;

zoals respectievelijk vermeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en voor zover:

- 1° de heffingsplichtige beschikt over meet- en bemonsteringsgegevens als vermeld in artikel 35quinquies, §4, die betrekking hebben op de volledige afvalwaterstroom; ofwel
- 2° aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 35quinquies, §5, is voldaan en de meet- en bemonsteringsgegevens van de Maatschappij op de volledige afvalwaterstroom slaan.

Er mag in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar geen enkele vaststelling zijn gedaan van een lozing van een gedeelte van de afvalwaterstroom via een ander niet bemonsterd lozingspunt.

In geval van een in het eerste lid vermelde onvergunde lozing wordt de vuilvracht uitsluitend overeenkomstig artikel 35quinquies, §1, berekend.”.

Art. 27. Het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid de Vlaamse Milieumaatschappij past, ten aanzien van heffingsdossiers waarvoor nog een bezwaarschrift of een vordering in rechte hangende is of heffingsdossiers waarvoor een aanvraag tot ambtshalve ontheffing als vermeld in artikel 376 van het federale WIB 92 ingediend wordt bij en aanvaard wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij of een navordering als vermeld in artikel 35terdecies, §2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging gevestigd wordt, na schriftelijke aangetekende aanvraag van de heffingsplichtige gericht tot de Vlaamse Milieumaatschappij, ingediend ten laatste één jaar na publicatie van dit decreet, artikel 35ter, §10bis, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging toe op de heffingen, van de in dit artikel vermelde heffingsdossiers, gevestigd voor het heffingsjaar dat door de heffingsplichtige opgegeven werd in zijn aanvraag en voor zover voldaan wordt aan de in dat artikel gestelde voorwaarden en het heffingsjaar niet voor het heffingsjaar 2013 ligt. Voor de ambtshalve ontheffingen en navorderingen moet vermelde aanvraag ten laatste zes maanden na het verzoek tot ontheffing of kennisgeving van de navordering gericht worden aan de Vlaamse Milieumaatschappij.

In dat geval kan, in afwijking van artikel 418 van het federale WIB 92, enkel het verschil tussen het oorspronkelijke heffingsbedrag vermeerderd met de eventuele heffingsverhoging én het bedrag berekend overeenkomstig artikel 35ter, §10bis, van de in het eerste lid genoemde wet, vermeerderd met de eventuele heffingsverhoging, terugbetaald worden aan de heffingsplichtige.

Alle kosten verbonden aan eerdere betwistingen in dit verband blijven ten laste van de heffingsplichtige.

Afdeling 4. Machtiging landinrichtingsplan

Art. 28. In artikel 3.4.4 van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Met behoud van de toepassing van artikel 3.3.7 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om het agentschap te belasten met de uitvoering van een landinrichtingsplan of gedeelten ervan op gronden van gemeenten, provincies, publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen of natuurlijke personen, met de uitvoering van een landinrichtingsplan of gedeelten ervan op verzoek van voormelde instanties en personen, en met de verwerving van onroerende goederen die vervolgens worden overgedragen aan een provincie of een gemeente.”.

Afdeling 5. Machtiging overeenkomsten voor technisch beheer

Art. 29. De Vlaamse Regering wordt ertoe gemachtigd overeenkomsten voor technisch beheer af te sluiten, teneinde de uitvoering van de passende beheersmaatregelen te verzekeren op de onroerende goederen verworven krachtens artikel 72, §2, van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, aangevuld door de wet van 11 augustus 1978 houdende bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest. Deze overeenkomsten worden voor één jaar gesloten, eventueel met stilzwijgende verlenging voor telkens één jaar en jaarlijkse opzegmogelijkheid.

Hoofdstuk 4. Mobiliteit en Openbare Werken

Art. 30. In artikel 42, §3, van het decreet van 3 juli 2015 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de bijdragen van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen zoals opgenomen in artikel 22 van het koninklijk besluit van 23 december 1994 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden en de regeling van de administratieve controle van de instellingen belast met de controle van de in het verkeer gebrachte voertuigen, in de mate dat deze jaarlijkse ontvangsten het bedrag van 5.539.000 euro overschrijden;”.

Hoofdstuk 5. Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Afdeling 1. Fonds Wetenschappelijk Onderzoek

Art. 31. Artikel 59 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 59. §1. Er wordt een “fonds voor wetenschappelijk onderzoek inzake Welzijn, Volksgezondheid en Gezin” opgericht, hierna genoemd “het fonds”. Het fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 hou-

dende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

§2. Het fonds wordt gespijsd met volgende middelen:

- 1° de middelen die in uitvoering van een overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en derden worden betaald voor contractonderzoek door het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;
- 2° de middelen van derden met het oog op het subsidiëren van onderzoeken uitgevoerd door een steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek;
- 3° de middelen afkomstig uit de verkoop van onderzoekspublicaties van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin of uit de medewerking aan dergelijke publicaties van derden door het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

§3. Ten laste van dit fonds worden alle soorten uitgaven van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin aangerekend, zowel voor personeel als voor werking of uitrusting, als voor subsidies, voor zover deze uitgaven strikt verband houden met volgende elementen:

- 1° het onderzoek van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin dat door derden wordt betaald;
- 2° de middelen om voor derden gesubsidieerd onderzoek te laten uitvoeren door een steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek;
- 3° onderzoekspublicaties van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.”.

Afdeling 2. Bevordering ICT-gebruik in de eerste lijn

Art. 32. In artikel 2 van het decreet van 7 juli 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1998, vervangen bij het decreet van 19 december 2003 en gewijzigd bij de decreten van 8 juli 2011, 21 december 2012 en 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §1, eerste lid, wordt tussen de zinsnede “2012,” en het woord “wordt” de zinsnede “en voor de uitvoering van de overeenkomst (1 augustus 2015 -31 juli 2016) van 13 oktober 2015 tussen het Comité van de verzekering voor Geneeskundige Verzorging, ingesteld bij de dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV, en het Agentschap Zorg en Gezondheid,” ingevoegd;
- 2° er wordt een paragraaf 2/3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2/3. Het Fonds wordt gespijsd met middelen die in uitvoering van een overeenkomst tussen het Comité van de verzekering voor Geneeskundige Verzorging, ingesteld bij de dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV, en het Agentschap Zorg en Gezondheid worden uitbetaald.”;

- 3° er wordt een paragraaf 3/3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3/3. Ten laste van dit Fonds worden alle soorten uitgaven die gedaan worden door het Agentschap Zorg en Gezondheid aangerekend, voor zover die uitgaven verband houden met de uitvoering van de overeenkomst (1 augustus 2015-31 juli 2016) van 13 oktober 2015 tussen het Comité van de verzekering voor Geneeskundige Verzorging, ingesteld bij de dienst voor Geneeskundige Verzorging van het RIZIV, en het Agentschap Zorg en Gezondheid.”.

Afdeling 3. Indexatie werkingsmiddelen

Art. 33. §1. Voor alle subsidieregelingen binnen de begroting van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wordt voor alle subsidie-elementen die niet loon zijn en waarvan de evolutie gekoppeld is aan de schommelingen van het prijsindexcijfer dat berekend en toegepast wordt, overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, of de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, de indexaanpassing in 2016 niet verrekend.

§2. Voor de subsidie-elementen, andere dan loonkosten, die op een andere wijze aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, wordt geen indexaanpassing toegekend in 2016.

§3. Bovenstaande twee paragrafen zijn niet van toepassing op:

- 1° de vergoedingen betaald zoals bedoeld in artikel 16 van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg;
- 2° artikel 2 en 2bis van het ministerieel besluit van 10 september 2008 betreffende de vergoeding voor aangesloten onthaalouders en diensten voor onthaalouders;
- 3° artikel 55 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 november 2012 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de centra voor kinderzorg en gezinsondersteuning;
- 4° het zakgeld dat wordt toegekend voor minderjarigen binnen een module rechtstreeks toegankelijke pleegzorg;
- 5° rustoorden voor bejaarden, vermeld in artikel 34, eerste lid, 12°, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;
- 6° centra voor kortverblijf, vermeld in artikel 34, eerste lid, 12°, van dezelfde wet;
- 7° rust- en verzorgingstehuizen, vermeld in artikel 34, eerste lid, 12°, van dezelfde wet;
- 8° dagverzorgingscentra, vermeld in artikel 34, eerste lid, 11°, van dezelfde wet;
- 9° psychiatrische verzorgingstehuizen, vermeld in artikel 34, eerste lid, 11°, van dezelfde wet;
- 10° revalidatieovereenkomsten, vermeld in artikel 23, §3, van dezelfde wet;
- 11° beschut wonen, vermeld in artikel 34, eerste lid, 18°, van dezelfde wet;
- 12° geïntegreerde diensten voor thuisverpleging, vermeld in artikel 34, eerste lid, 13°, van dezelfde wet;
- 13° multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging, vermeld in artikel 23, §3bis, van dezelfde wet;
- 14° overeenkomsten in uitvoering van artikel 56, §2, eerste lid, 3°, van dezelfde wet, gesloten met geïntegreerde diensten voor thuisverpleging en een initiatief beschut wonen;
- 15° geïsoleerde G-diensten en Sp-diensten, zoals bepaald in artikel 5, §1, I, 1°, d), 3° en 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Hoofdstuk 6. Economie, Wetenschap en Innovatie

Afdeling 1. Aanpassing decreet Economisch Ondersteuningsbeleid

Art. 34. In artikel 39 van het decreet van 16 maart 2012 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid wordt het woord “zes” vervangen door het woord “twaalf”.

Afdeling 2. Oprichting Fonds winstuitkering LRM

Art. 35. Er wordt een fonds opgericht in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Het Fonds wordt gespijsd met de winstuitkering van de Limburgse Reconversie-maatschappij (LRM).

De inkomsten uit het Fonds worden met een maximum van 10 miljoen euro aangewend voor subsidie aan de provincie Limburg voor activiteiten die de economische ontwikkeling van Limburg bevorderen.

Afdeling 3. Fonds voor Europese projecten en bijzondere opdrachten van het Agentschap Ondernemen

Art. 36. Aan artikel 92bis van het decreet van 19 december 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2009 worden een paragraaf 5 en 6 toegevoegd die luiden als volgt:

“§5. Aan het fonds worden de ontvangsten van belaste kredietsaldi van het IWT toegevoegd. Deze belaste kredietsaldi betreffen belaste ontvangsten van Europese projecten die zullen aangewend worden voor de betaling van werkingsuitgaven voor de betreffende Europese projecten en voor de betaling van personeel dat werkt voor deze Europese projecten.

§6. Aan het fonds worden de ontvangsten toegevoegd van detacheringen van medewerkers van Agentschap Innoveren en Ondernemen, van consultancyopdrachten door medewerkers van Agentschap Innoveren en Ondernemen, van verkopen van klein materiaal en de ontvangsten van Europese projecten die uitgevoerd worden door het Agentschap Innoveren en Ondernemen. Deze ontvangsten zullen aangewend worden voor personeels- en werkingsuitgaven van het Agentschap Innoveren en Ondernemen.”.

Hoofdstuk 7. Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Afdeling 1. Correctiefactor loonsubsidies

Art. 37. In artikel 23 van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding wordt paragraaf 10 opgeheven.

Art. 38. In artikel 37 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 9 opgeheven.

Afdeling 2. Fonds CED-ECP

Art. 39. Aan artikel 18, derde lid, van het decreet van 8 juli 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2011, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, worden de woorden “en de middelen die het Vlaams Audiovisueel Fonds ter beschikking stelt van de Creative Europe Desk” toegevoegd.

Afdeling 3. Aanpassing decreet Jeugd- en Kinderrechtenbeleid

Art. 40. In artikel 13 het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, tweede lid, wordt de laatste zin opgeheven;

2° paragraaf 2 wordt opgeheven.

Art. 41. Landelijk georganiseerde jeugdverenigingen die in 2014 of 2015 werden gesubsidieerd op basis van artikel 13, §2, of waarvan in 2015 vastgesteld werd dat ze aan de normen van artikel 13, §2, beantwoordden, kunnen tot uiterlijk vier jaar nadat ze op basis van artikel 13, §2, een subsidietoezegging kregen, een basissubsidie krijgen van 55.000 euro, op voorwaarde dat ze minimaal drie modules realiseren van de modules die in aanmerking komen voor de erkenning van een landelijk georganiseerde jeugdvereniging. De module, vermeld in artikel 9, §2, eerste lid, 1°, kan ten hoogste tweemaal in aanmerking worden genomen.

Verenigingen informatie en participatie die in 2014 of 2015 werden gesubsidieerd op basis van artikel 13, §2, of waarvan in 2015 vastgesteld werd dat ze aan de normen van artikel 13, §2, beantwoordden, kunnen tot uiterlijk vier jaar nadat ze op basis van artikel 13, §2, een subsidietoezegging kregen, een basissubsidie krijgen van 55.000 euro, op voorwaarde dat ze minimaal drie modules realiseren van de modules die in aanmerking komen voor de erkenning van een vereniging informatie en participatie. Daarbij worden de modules, vermeld in artikel 10, §2, eerste lid, 2°, 3°, 4°, 5° en 7°, elk maximaal tweemaal in aanmerking genomen en moet de module, vermeld in artikel 10, §2, eerste lid, 6°, minstens eenmaal gecombineerd worden met de module, vermeld in artikel 10, §2, eerste lid, 4°.

Cultuureducatieve verenigingen die in 2014 of 2015 werden gesubsidieerd op basis van artikel 13, §2, of waarvan in 2015 vastgesteld werd dat ze aan de normen van artikel 13, §2, beantwoordden, kunnen tot uiterlijk vier jaar nadat ze op basis van artikel 13, §2, een subsidietoezegging kregen, een basissubsidie krijgen van 55.000 euro, op voorwaarde dat ze minimaal drie modules realiseren van de modules die in aanmerking komen voor de erkenning van een cultuureducatieve vereniging. Daarbij wordt minimaal een module gerealiseerd in de vrije tijd en kan de module, vermeld in artikel 11, §2, eerste lid, 4°, maximaal eenmaal ingebracht worden.

De verenigingen bedoeld in het eerste tot derde lid die in 2015 ook variabele subsidies ontvangen, komen tot eind 2017 verder in aanmerking voor de toekenning van deze variabele subsidies.

Hoofdstuk 8. Werk en Sociale Economie

Afdeling 1. Indieningstermijn betaald educatief verlof

Art. 42. In artikel 137bis, §1, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989 en gewijzigd bij de wet van 17 mei 2007 en het koninklijk besluit van 28 maart 1995, worden tussen het tweede en het derde lid twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“De termijn, vermeld in het eerste lid, wordt voor het schooljaar 2014-2015 herleid tot een jaar en drie maanden.

De termijn, vermeld in het eerste lid, wordt vanaf het schooljaar 2015-2016 herleid tot een jaar.”.

Afdeling 2. Oprichting begrotingsfonds terugvorderingen VCF

Art. 43. §1. Er wordt een fonds opgericht binnen het Departement WSE voor de uitvoering van projecten die tot stand komen met cofinanciering van de Europese Unie. Dit fonds is een begrotingsfonds als bedoeld in artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, hierna het fonds te noemen.

§2. De inkomsten van het fonds worden gespijsd door de terugvorderingen van subsidies of bedragen voor de financiering van overeenkomsten betreffende de Vlaamse cofinanciering van ESF-projecten, die door de begunstigden niet of op onrechtmatige wijze werden aangewend of waarvan de aanwending onvoldoende wordt verantwoord.

§3. De inkomsten van het fonds mogen aangewend worden voor uitgaven voor diensten, werking, exploitatie en uitrusting, voor zover deze uitgaven verband houden met de realisatie van de projecten met cofinanciering van de EU.

Hoofdstuk 9. Onderwijs en Vorming

Afdeling 1. Uitzonderlijke maatregel geïntegreerd onderwijs 2015-2016 buitengewoon basisonderwijs

Art. 44. Met het oog op het in overeenstemming brengen van overschotten en tekorten aan begeleidingseenheden geïntegreerd onderwijs worden in het schooljaar 2015-2016 volgende afwijkingen voorzien in het buitengewoon basisonderwijs:

- 1° afwijkingen op de artikelen 142 en 153bis van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997:
 - a) ook de lestijden en uren toegekend overeenkomstig artikel 155 kunnen worden overgedragen;
 - b) de overdracht kan gebeuren tot 1 november 2015;
 - c) de overdracht kan meer bedragen dan 3% van het totale lestijden- en urenpakket met inbegrip van de lestijden en uren toegekend in het kader van artikel 155;
 - d) de lestijden en uren kunnen ook overgedragen worden naar een school voor buitengewoon secundair onderwijs;
- 2° afwijking op artikel 155, §1, van hetzelfde decreet: de lestijden en uren kunnen ook toegekend worden aan een school voor buitengewoon secundair onderwijs.

Afdeling 2. Uitzonderlijke maatregel geïntegreerd onderwijs 2015-2016 buitengewoon secundair onderwijs

Art. 45. Met het oog op het in overeenstemming brengen van overschotten en tekorten aan begeleidingseenheden geïntegreerd onderwijs worden in het schooljaar 2015-2016 volgende afwijkingen voorzien in het buitengewoon secundair onderwijs:

- 1° afwijking op de artikelen 19, 20 en 313, §2, van de Codex Secundair Onderwijs van 17 december 2010:
 - a) ook de lesuren en uren toegekend overeenkomstig artikelen 304, §§1 en 4, en 312, §§1 en 4, kunnen worden overgedragen;
 - b) de overdracht kan netoverschrijdend gebeuren;
 - c) de overdracht kan meer bedragen dan 3% van het totale lesuren- en urenpakket met inbegrip van de lesuren en uren toegekend in het kader van de artikelen 304, §§1 en 4, en 312, §§1 en 4;
- 2° afwijking op de artikelen 2, §1, en 2, §3, van de Codex Secundair Onderwijs: de lesuren en uren, bedoeld in 1°, kunnen ook overgedragen worden van een school van buitengewoon secundair onderwijs naar een school voor buitengewoon basisonderwijs;
- 3° afwijking op artikel 2, §3, van de Codex Secundair Onderwijs: de lesuren en de uren, bedoeld in de artikelen 304, §1, en 312, §1, kunnen ook toegekend worden aan een school voor buitengewoon basisonderwijs.

Afdeling 3. Heroriëntering middelen Expertisenetwerk

Art. 46. In artikel II.108 van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 13 oktober 2013, wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art. 47. In artikel II.112, §1, van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 13 oktober 2013, worden volgende wijzigingen doorgevoerd:

- 1° de zinsnede "van een strategisch beleidsplan van een Expertisenetwerk of regionaal platform dat de organisatie en ontwikkeling van de specifieke lerarenopleidingen en de kwaliteitszorg beschrijft, zoals vermeld in artikel II.115" wordt opgeheven;
- 2° de woorden "in het Expertisenetwerk" worden opgeheven.

Art. 48. In artikel II.114, §3, van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 13 oktober 2013, wordt de zin "Daarbij wordt rekening gehouden met het assessment, vermeld in artikel II.115, tweede lid." opgeheven.

Art. 49. Afdeling 4. Samenwerking, Expertisenetwerken en regionale platformen inzake leraren, van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 13 oktober 2013, die bestaat uit artikelen II.115 en II.116, wordt vervangen door wat volgt:

"Afdeling 4. Samenwerking en ondersteuning van lerarenopleidingen

Art. II.115. De hogescholen en/of universiteiten en/of ambtshalve geregistreerde instellingen en/of centra voor volwassenenonderwijs kunnen een overeenkomst sluiten over de organisatie van de lerarenopleidingen, met name onderwijs- en studieactiviteiten, de kwaliteitszorg en het gebruik van infrastructuur.

Art. II.116. De Vlaamse Regering kan middelen toekennen voor initiatieven die de kwaliteit van de lerarenopleidingen verbeteren en/of de samenwerking tussen lerarenopleidingen bevorderen. Hiertoe zal ze minstens vijfjaarlijks de beleidsprioriteiten vastleggen.

Deze initiatieven kunnen georganiseerd worden door hogescholen en/of universiteiten en/of ambtshalve geregistreerde instellingen en/of centra voor volwassenenonderwijs, die één of meerdere lerarenopleidingen (zowel geïntegreerde lerarenopleidingen als specifieke lerarenopleidingen) organiseren.

De Vlaamse Regering stelt nadere inhoudelijke, organisatorische en procedurele regels vast voor de toekenning van de middelen.”.

Art. 50. In artikel III.33 van de Codex Hoger Onderwijs, zoals gecodificeerd op 13 oktober 2013, worden volgende wijzigingen doorgevoerd:

- 1° de zinsnede “van een strategisch beleidsplan van een Expertisenetwerk of regionaal platform dat de organisatie en ontwikkeling van de specifieke lerarenopleidingen en de kwaliteitszorg beschrijft” wordt opgeheven;
- 2° de zinsnede “in het Expertisenetwerk” wordt opgeheven.

Art. 51. In artikel 17 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art. 52. Afdeling VII. Samenwerking, Expertisenetwerken en regionale platformen inzake leraren, van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, die bestaat uit artikelen 71 en 72, wordt vervangen door wat volgt:

“Afdeling VII. Samenwerking en ondersteuning van lerarenopleidingen

Art. 71. De besturen van de centra voor volwassenenonderwijs kunnen met de hogescholen en/of universiteiten en/of ambtshalve geregistreerde instellingen en/of centra voor volwassenenonderwijs een overeenkomst sluiten over de organisatie van de lerarenopleidingen, met name onderwijs- en studieactiviteiten, de kwaliteitszorg en het gebruik van infrastructuur.

Art. 72. De Vlaamse Regering kan middelen toekennen voor initiatieven die de kwaliteit van de lerarenopleidingen verbeteren en/of de samenwerking tussen lerarenopleidingen bevorderen. Hiertoe zal ze minstens vijfjaarlijks de beleidsprioriteiten vastleggen.

Deze initiatieven kunnen georganiseerd worden door hogescholen en/of universiteiten en/of ambtshalve geregistreerde instellingen en/of centra voor volwassenenonderwijs, die één of meerdere lerarenopleidingen (zowel geïntegreerde lerarenopleidingen als specifieke lerarenopleidingen) organiseren.

De Vlaamse Regering stelt nadere inhoudelijke, organisatorische en procedurele regels vast voor de toekenning van de middelen.”.

Afdeling 4. Middelenfonds

Art. 53. §1. Er wordt een begrotingsfonds opgericht voor de aanwending van terugggevorderde salarissen en salaristoelagen van de sector Onderwijs, hierna genoemd ‘het middelenfonds’.

§2. Het middelenfonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

§3. Het middelenfonds wordt gespijsd door alle ontvangsten die voortvloeien uit de terugvorderingen van salarissen en salaristoelagen.

§4. De middelen van het fonds dienen aangewend te worden voor de betaling van salarissen, salaristoelagen of andere uitgaven ten voordele van het Vlaamse onderwijs.

§5. De boekhoudkundige verwerking van de verrichtingen gebeurt voor elk onderwijsnet afzonderlijk.

Art. 54. Het saldo en de vastgestelde rechten, vastgesteld op 31 december 2015 op het fonds voor de aanwending van teruggevorderde ten onrechte gestorte wedden en weddetoelagen van de sector onderwijs, opgericht bij artikel 21 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, wordt overgedragen naar het middelenfonds, opgericht in artikel 53 van dit decreet.

Art. 55. Artikel 21 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, wordt opgeheven.

Afdeling 5. Verdeling ZAP, VOZun en puntengewichten

Art. 56. In artikel III.5, §13, van de Codex Hoger Onderwijs, wordt de tabel vervangen als volgt:

“

Begrotings- jaar	VOWun	VOWun 2014	VOZun	VOZun 2014	
	ZAP	Punten- gewichten	ZAP	ZAP	ZAP
2012	440.000			360.000	
2013	1.925.000			1.575.000	
2014		2.000.000	3.575.000		2.925.000
2015		3.000.000	5.115.000		4.185.000
2016		3.519.000	5.971.000		4.886.000
2017		4.519.000	7.511.000		6.146.000
2018		5.519.000	8.996.000		7.361.000
2019		6.519.000	10.591.000		8.666.000
2020		7.519.000	12.186.000		9.971.000
2021		8.519.000	13.726.000		11.231.000
2022		9.519.000	15.321.000		12.536.000
2023		11.219.000	16.476.000		13.481.000
vanaf 2024		11.700.000	17.270.000		14.130.000

”.

Afdeling 6. Herinvestering financiering hogescholen

Art. 57. Aan artikel III.5 van de Codex Hoger Onderwijs wordt een paragraaf 15 toegevoegd die luidt als volgt:

“§15. Vanaf het begrotingsjaar 2016 worden de bedragen VOWprof2014 en VOWhko2014 als vermeld in of berekend conform dit artikel, vermeerderd met de volgende bedragen:

- 1° VOWprof2014: 3.031.000 euro;
- 2° VOWhko2014: 452.000 euro.

De bedragen, vermeld in deze paragraaf, zijn op indexniveau 2016 en worden vanaf het begrotingsjaar 2017 jaarlijks geïndexeerd aan de hand van de indexformule, vermeld in paragraaf 9 van dit artikel.”.

Afdeling 7. 'Kliks' variabele onderwijsdelen hoger onderwijs

Art. 58. Artikel III.6/1 van de Codex Hoger Onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. III.6/1. In afwijking van artikel III.6, §1, §2 en §3, van deze codex, evolueren in de begrotingsjaren 2015 en 2016 de bedragen van de variabele onderwijsdelen niet als het aantal opgenomen studiepunten in het desbetreffende variabele onderwijsdeel berekend voor de begrotingsjaren 2015 en 2016 toeneemt met ten minste 2% ten opzichte van de referentiepunten. Er worden ook geen nieuwe referentiepunten vastgelegd bij een eventuele stijging van 2% of meer van het aantal opgenomen studiepunten voor het desbetreffende variabele onderwijsdeel."

Afdeling 8. Verdeling aanvullende onderzoeksmiddelen

Art. 59. Aan artikel III.39. van de Codex Hoger Onderwijs worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §3, tweede lid, wordt de tabel vervangen door wat volgt:

"

begrotingsjaar	bedrag (uitgedrukt in miljoen euro)
2014	12,82
2015	18,64
2016	21,61
2017	27,43
2018	32,73
2019	38,23
2020	43,53
2021	48,83
2022	54,33
2023	58,01
vanaf 2024	60,67

";

2° er wordt een paragraaf 8 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§8. De bedragen van de aanvullende onderzoeksmiddelen, berekend overeenkomstig dit artikel, met uitzondering van de bedragen vermeld in paragraaf 1 en paragraaf 3 die vanaf 2015 toegevoegd worden, worden vanaf het begrotingsjaar 2016 bijkomend met 1% verminderd."

Afdeling 9. Verdeling bijkomende financiering hogeronderwijsinstellingen Brussel-Hoofdstad

Art. 60. Aan artikel III.41, §1, van de Codex Hoger Onderwijs, wordt een lid toegevoegd dat luidt als volgt:

"Vanaf begrotingsjaar 2016 wordt de som van de bedragen, vermeld en berekend overeenkomstig deze paragraaf, verminderd met een bedrag van 1.000.000 euro."

Afdeling 10. Verdeling hbo5-middelen

Art. 61. Aan artikel III.55 van de Codex Hoger Onderwijs worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 worden de woorden "een nader te bepalen begrotingsjaar" vervangen door de zinsnede "het begrotingsjaar 2016";
- 2° aan het einde van paragraaf 1 wordt de zinsnede "van 1.500.000 euro" toegevoegd;
- 3° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. Het bedrag vermeld in paragraaf 1 wordt vanaf begrotingsjaar 2017 jaarlijks geïndexeerd volgende de bepalingen in artikel III.5, §9.";
- 4° in paragraaf 4 wordt de zinsnede "het bedrag waarin in paragraaf 2 voorzien wordt" vervangen door de zinsnede "182.250 euro".

Afdeling 11. Sociale toelage universiteiten

Art. 62. In de Codex Hoger Onderwijs wordt een artikel III.71/1 ingevoegd dat luidt als volgt:

"Art. III.71/1. In afwijking van artikel III.70 en III.71 ontvangen de universiteiten in het begrotingsjaar 2016 voor de sociale toelage hetzelfde bedrag als hetgene zij ontvangen hebben in het begrotingsjaar 2015.".

Afdeling 12. 'Klik' zeevaartschool

Art. 63. In artikel 3 van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de Hogere Zeevaartschool wordt paragraaf 5 vervangen door wat volgt:

"§5. In afwijking van paragraaf 1 van dit artikel evolueren in de begrotingsjaren 2015 en 2016 de bedragen van het variabel onderwijsdeel niet als het aantal opgenomen studiepunten berekend voor de begrotingsjaren 2015 en 2016 toeneemt met ten minste 2% ten opzichte van de referentiepunten. Er worden ook geen nieuwe referentiepunten vastgelegd bij een eventuele stijging van 2% of meer van het aantal opgenomen studiepunten.".

Afdeling 13. Aanpassing middelen NT2

Art. 64. In artikel 196quater van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014, worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Voor schooljaar 2015-2016 worden in uitvoering van artikel 29, §1, van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid, 44.949 aanvullende leraarsuren, 592 aanvullende punten en een bedrag van 382.802,30 euro aan werkingsmiddelen aan de centra voor volwassenenonderwijs en 87 aanvullende vte, 1295 aanvullende punten en een bedrag van 912.974,39 euro aan werkingsmiddelen aan de centra voor basiseducatie toegekend.";

2° het tweede lid van paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“Vanaf het schooljaar 2015-2016 wordt het aantal aanvullende leraarsuren voor de centra voor volwassenenonderwijs en het aantal aanvullende vte voor de centra voor basiseducatie verdeeld op basis van het aantal unieke cursisten Nederlands tweede taal, richtgraad 1 en alfabetisering Nederlands tweede taal in een inburgeringstraject.

De aanvullende punten en werkingsmiddelen worden naar rato van het aantal toegekende aanvullende leraarsuren tussen de centra voor volwassenenonderwijs en naar rato van het aantal toegekende aanvullende vte tussen de centra voor de basiseducatie verdeeld.”;

3° het derde lid van paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“De beschikbare leraarsuren, vte, punten en werkingsmiddelen kunnen enkel aangewend worden voor de organisatie van de opleiding Nederlands tweede taal richtgraad 1 van het studiegebied Nederlands tweede taal van het secundair volwassenenonderwijs voor de centra voor volwassenenonderwijs of voor de organisatie van de opleiding Nederlands tweede taal richtgraad 1 van het leergebied Nederlands tweede taal van de basiseducatie en de opleidingen van het leergebied alfabetisering Nederlands tweede taal voor de centra voor basiseducatie.”;

4° in paragraaf 3 worden tussen het woord “leraarsuren” en het woord “vermeld” de woorden “en de aanvullende punten” ingevoegd;

5° in paragraaf 4 worden de woorden “van de aanvullende leraarsuren en aanvullende vte” opgeheven.

Afdeling 14. Aanpassing deler voor de geletterdheidsmodules Nederlands en Leren leren

Art. 65. In artikel 98, §1, tweede lid, 4°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 juli 2013, worden tussen de woorden “voor de” en het woord “studiegebieden” de woorden “geletterdheidsmodules Nederlands en Leren leren en de” ingevoegd.

Afdeling 15. Inschrijvingsgeld deeltijds kunstonderwijs

Art. 66. In artikel 100quater, eerste lid, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014 betreffende het onderwijs XXIV, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° een attest overleggen, uitgereikt door de bevoegde overheid, waaruit blijkt dat hij:

- a) een leefloon van het OCMW ontvangt;
- b) een inkomensgarantie voor ouderen of een rentebijslag ontvangt;
- c) erkend is als gehandicapte en een tegemoetkoming van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid ontvangt;
- d) voor ten minste 66% arbeidsongeschikt is;
- e) begunstigde is van een verhoogde kinderbijslag (erkend voor ten minste 66%);
- f) persoon ten laste is van een persoon, bedoeld in a) of in b) of in c) of in d);”.

Afdeling 16. Begrotingsfonds dienstverlening AHOVOKS

Art. 67. In artikel 26, §1, van het decreet van 21 december 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2013, worden de woorden “Er wordt een begrotingsfonds Dienstverlening AKOV opgericht” vervangen door de woorden “Er wordt een begrotingsfonds Dienstverlening AHOVOKS opgericht”.

Afdeling 17. Middelen vluchtelingencrisis

Art. 68. In het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs wordt een artikel 196sexies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 196sexies. §1. Ten laste van het begrotingsjaar 2016 worden 111.449,50 aanvullende leraarsuren, 1568,79 aanvullende punten en een bedrag van 972.650,20 euro aan werkmiddelen aan de centra voor volwassenenonderwijs en 128,12 aanvullende vte, 2025,98 aanvullende punten en een bedrag van 1.446.102,48 euro aan werkmiddelen aan de centra voor basiseducatie toegekend.

§2. Deze middelen worden verdeeld op basis van het aantal unieke cursisten Nederlands tweede taal en alfabetisering Nederlands tweede taal in een inburgeringstraject.

§3. De middelen kunnen enkel aangewend worden voor de organisatie van de bijkomende opleidingen van het studiegebied Nederlands tweede taal van het secundair volwassenenonderwijs en de bijkomende opleidingen van de leergebieden alfabetisering Nederlands tweede taal en Nederlands tweede taal van de basiseducatie die de verhoogde instroom van vluchtelingen in een inburgeringstraject met zich meebrengt.

§4. De betrekking die met de aanvullende leraarsuren en de aanvullende punten, vermeld in paragraaf 1, wordt ingericht, kan niet worden vacant verklaard en het centrumbestuur kan in geen geval een personeelslid vast benoemen of muteren in deze betrekking.

§5. De Vlaamse Regering kan de verdeling, vermeld in paragraaf 1, aanpassen, wanneer blijkt dat de initiële verdeling niet voldoet aan de noden bij de centra voor volwassenenonderwijs en de centra voor basiseducatie.

§6. In afwijking van artikel 64, §3, artikel 68, §2, artikel 69 en artikel 70, kan het bestuur van een centrum voor volwassenenonderwijs een bestaande onderwijsbevoegdheid voor een opleiding van het studiegebied Nederlands tweede taal in een andere vestigingsplaats aanwenden dan in de vestigingsplaatsen waarvoor deze was toegekend, als aan onderstaande voorwaarden is voldaan:

- 1° de aanvraag kadert in een project van beperkte duur in 2016;
- 2° de opleiding waarop de aanvraag betrekking heeft wordt effectief ingericht in samenwerking met een bedrijf, een dienst of een organisatie waarmee een samenwerkingsovereenkomst werd afgesloten;
- 3° er is een ondertekend akkoord van elk ander centrumbestuur dat in deze vestigingsplaats onderwijsbevoegdheid bezit voor dezelfde opleiding;
- 4° er is een protocol van het lokaal comité van het aanvragende centrumbestuur.”.

Art. 69. Aan hoofdstuk II van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, wordt een artikel 19nonies toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 19nonies. §1. Ten laste van het begrotingsjaar 2016 wordt bij het Departement Onderwijs en Vorming op FBO-1FGE2AJ-IS – Interne stromen – Schoolinfrastructuur een krediet ingeschreven.

§2. Deze middelen kunnen enkel aangewend worden voor AGION en voor het GO! voor de volledige subsidiëring en financiering van de realisatie van tijdelijke schoolinfrastructuur, namelijk de huur en plaatsing van tijdelijke modulaire units in het kader van de opvang van instromende minderjarigen in het onderwijssysteem (zowel kleuters, leerlingen basis- en secundair onderwijs, niet begeleide minderjarigen) naar aanleiding van de vluchtelingencrisis."

Art. 70. Ten laste van het begrotingsjaar 2016 wordt bij het Departement Onderwijs en Vorming op FBO-1FBE2ZZ-PR Provisies – Provisies een krediet ingeschreven.

Deze middelen kunnen enkel aangewend worden om, naar aanleiding van de vluchtelingencrisis, bijkomende specifieke maatregelen te nemen voor anderstalige nieuwkomers in het basis- of secundair onderwijs. De Vlaamse Regering wordt belast met de uitvoering van deze bepaling.

Afdeling 18. Huursubsidies schoolinfrastructuur

Art. 71. Artikel 19bis van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19bis. §1. Elke inrichtende macht mag binnen de perken van de begrotingskredieten een dossier indienen bij AGION voor het huren van een schoolgebouw dat voorheen nog niet als onderwijsbestemming werd ingezet. Deze huursubsidie kadert in projecten voor bestaande gebouwen, vernieuwbouw of nieuwbouw waarbij ofwel nieuwe capaciteitsuitbreiding gerealiseerd wordt ofwel bedreigde capaciteit effectief hersteld wordt, binnen het basis- en secundair onderwijs en de internaten.

§2. De maximumtermijn van de huurovereenkomst bedraagt 18 jaar vanaf de aanvang van de huurovereenkomst.

§3. Op basis van een periodieke oproep bepaalt een selectiecommissie binnen AGION aan de hand van objectieve criteria, zoals de huurtermijn en multi-inzetbaarheid, de dossiers binnen de perken van de begrotingskredieten.

§4. Wijzigingen met betrekking tot de huurovereenkomst worden onmiddellijk voorgelegd aan AGION en kunnen leiden tot wijzigingen van de beslissing van AGION met betrekking tot de huursubsidie.

§5. Voor de huursubsidie die AGION toekent, geldt hetzelfde subsidiepercentage als in de reguliere subsidiëring, zoals vermeld in artikel 17, §1.

§6. De Vlaamse Regering bepaalt de werkwijze met betrekking tot de periodieke oproep, de samenstelling en werking van de selectiecommissie binnen AGION, de wijze van selectie van de dossiers, de normen met inbegrip van de financiële norm, de modaliteiten, de berekeningswijze en de wijze van toekenning, uitbetaling en verantwoording van de huursubsidie."

Art. 72. Artikel 19ter van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 19ter. De huursubsidie vermeld in artikel 19bis kan met betrekking tot het betrokken schoolgebouw niet gecumuleerd worden met subsidies inzake schoolinfrastructuur voor of tijdens de periode van het huren.”.

Art. 73. Artikel 19quater van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 19quater. AGION kan alle initiatieven nemen die het nodig acht om toe te zien of de voorwaarden voor de huursubsidie vervuld zijn of blijven en of de huursubsidie niet ten onrechte wordt uitbetaald.

AGION kan onder meer bijkomende documenten en gegevens opvragen, de inrichtende macht horen en een bezoek ter plaatse brengen.”.

Art. 74. Artikel 19quinquies van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 19quinquies. Indien geen gevolg gegeven wordt aan de initiatieven van AGION zoals bepaald in artikel 19quater, kan de betaling van de huursubsidie opgeschort worden.”.

Art. 75. Artikel 19sexies van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 19sexies. §1. Indien de onderwijsbestemming van het schoolgebouw niet langer verzekerd is of in geval van oneigenlijk gebruik, stopt AGION met de betaling van de huursubsidie.

§2. Het behoort tot de appreciatie van AGION om te bepalen of de onderwijsbestemming niet langer verzekerd is of dat er sprake is van oneigenlijk gebruik, gebaseerd op alle feitelijke en juridische elementen die bekend zijn.”.

Art. 76. Artikel 19septies van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 19septies. §1. De ten onrechte uitbetaalde huursubsidies worden verrekend met de nog verschuldigde huursubsidies.

§2. Bij gebrek aan verschuldigde huursubsidies, vordert AGION de ten onrechte uitgekeerde huursubsidies terug.”.

Art. 77. Aan hoofdstuk II van dezelfde wet wordt een artikel 19octies toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 19octies. De inrichtende macht die een beschikbaarheidstoelage voor een jaar werd toegekend door de raad van bestuur van AGION vóór de inwerkingtreding van artikel 19bis tot en met artikel 19septies over de huursubsidie, behoudt het recht op die beschikbaarheidstoelage krachtens de voorwaarden en modaliteiten die van kracht waren voor de inwerkingtreding van 19bis tot en met 19septies.”.

Art. 78. AGION wordt gemachtigd huursubsidies toe te kennen en de jaarlijkse weerslag hiervan moet binnen de toegekende begrotingskredieten blijven.

Hoofdstuk 10. Financiën en Begroting

Afdeling 1. Geïntegreerde woonbonus

Art. 79. In artikel 145³⁷ van het Wetboek van 10 april 1992 van de Inkomstenbelastingen, het laatst gewijzigd bij decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan §1, eerste lid, eerste streepje, wordt de zinsnede "en waarvan de leningsovereenkomsten die op die hypothecaire lening betrekking hebben, uiterlijk op 31 december 2015 aangegaan werden" toegevoegd;

2° aan paragraaf 1 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Met behoud van de toepassing van het eerste en het tweede lid, wordt een hypothecaire lening als vermeld in het eerste lid, eerste streepje, waarvan het onderpand door hypotheekruil wordt vervangen ingevolge vervreemding bij authentieke akte verleden vanaf 1 januari 2016 van de woning waarvoor die hypothecaire lening werd aangegaan en waarvan de uitgaven, vermeld in het eerste lid, als gevolg van die vervreemding betrekking hebben op een andere woning, geacht te zijn aangegaan voor het verwerven of behouden van die andere woning.";

3° aan paragraaf 1 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als voldaan is aan de voorwaarden van zorgwonen, vermeld in artikel 4.1.1, 18°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, worden de personen die de belastingplichtige conform artikel 4.1.1, 18°, d), van de voormelde codex huisvest, voor de toepassing van dit artikel geacht deel uit te maken van het gezin van de belastingplichtige.";

4° in paragraaf 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Als de leningsovereenkomsten met betrekking tot de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, aangegaan werden in de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2015, mag het bedrag van de intresten, betalingen en bijdragen, vermeld in paragraaf 1, met betrekking tot die overeenkomsten, dat in aanmerking wordt genomen voor de belastingvermindering, per belastingplichtige en per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 1520 euro."

Art. 80. In artikel 145³⁸, §1, van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij wet van 8 mei 2014, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als artikel 145³⁷, §1, derde lid, wordt toegepast, kan de belastingvermindering, vermeld in artikel 145³⁷, §1, eerste lid, niet worden toegepast als de belastingplichtige voor dezelfde uitgaven tevens de toepassing vraagt van de belastingvermindering, vermeld in artikel 145⁵."

Art. 81. In hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij wet van 10 augustus 2015, wordt een artikel 145^{38/1} ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 145^{38/1}. Voor de toepassing van artikel 145^{38/2} wordt verstaan onder:

1° hypothecaire lening: een hypothecaire leningsovereenkomst met een looptijd van ten minste 10 jaar die door de belastingplichtige is aangegaan bij een instelling die in de Europese Economische Ruimte is gevestigd en die specifiek tot doel heeft om in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte een woning te verwerven of te behouden;

- 2° levensverzekering: een aanvullende verzekering tegen ouderdom en vroegtijdige dood tot uitvoering van een individueel gesloten levensverzekeringscontract dat de belastingplichtige is aangegaan in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte om in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte zijn eigen woning te verwerven of te behouden en waarbij:
- a) de belastingplichtige alleen zichzelf heeft verzekerd;
 - b) het levensverzekeringscontract werd aangegaan voor de leeftijd van 65 jaar;
 - c) het levensverzekeringscontract een minimumlooptijd heeft van tien jaar als het in voordelen bij leven voorziet;
 - d) de voordelen van het levensverzekeringscontract bij leven toekomen aan de belastingplichtige vanaf de leeftijd van 65 jaar;
 - e) de voordelen van het levensverzekeringscontract bij overlijden:
 - i. toekomen aan de personen die ingevolge het overlijden van de verzekerde de volle eigendom of het vruchtgebruik van de eigen woning verwerven ten belope van het verzekerde kapitaal dat dient voor het wedersamenstellen of het waarborgen van de hypothecaire lening;
 - ii. toekomen aan de echtgenoot of de bloedverwanten van de belastingplichtige tot de tweede graad ten belope van het verzekerde kapitaal dat niet dient voor het wedersamenstellen of het waarborgen van de hypothecaire lening;
 - f) die bijdragen niet geheel of gedeeltelijk in aanmerking kunnen komen voor de toepassing van artikel 52, 7°bis.

Levensverzekeringen die tot na de oorspronkelijk bepaalde termijn worden verlengd, opnieuw van kracht gemaakt, gewijzigd of verhoogd als de verzekerde de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, worden geacht niet voor de leeftijd van 65 jaar, vermeld in het eerste lid, 2°, b), te zijn aangegaan.

Onder het verwerven of behouden van een woning als vermeld in het eerste lid wordt het volgende verstaan:

- 1° een onroerend goed aankopen;
- 2° een onroerend goed bouwen;
- 3° een onroerend goed volledig of gedeeltelijk vernieuwen;
- 4° de erfbelasting, het successierecht, de schenkbelasting of het registratierecht op de schenkingen onder de levenden van onroerende goederen betalen van een woning, met uitzondering van nalatigheidsinteressen, verschuldigd bij laattijdige betaling.

Een hypothecaire lening als vermeld in het eerste lid, 1°, waarvan het onderpand door hypotheekruil wordt vervangen ingevolge vervreemding bij authentieke akte verleden vanaf 1 januari 2016 van de woning waarvoor die hypothecaire lening werd aangegaan, en waarvan de uitgaven, vermeld in artikel 145^{38/2}, §1, eerste lid, als gevolg van die vervreemding betrekking hebben op een andere woning, wordt geacht te zijn aangegaan voor het verwerven of behouden van die andere woning.

Onder vernieuwing als vermeld in het derde lid, 3°, worden de dienstverrichtingen begrepen, vermeld in rubriek XXXI van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven.”.

Art. 82. In hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij wet van 10 augustus 2015, wordt een artikel 145^{38/2} ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 145^{38/2}. §1. Er wordt een belastingvermindering verleend voor de volgende uitgaven die tijdens het belastbaar tijdperk werkelijk zijn betaald voor de woning van de belastingplichtige die op het ogenblik van de uitgaven zijn eigen woning is:

- 1° de interesten en de betalingen voor de aflossing of de wedersamenstelling van een hypothecaire lening die aangegaan werd vanaf 1 januari 2016;
- 2° de definitief betaalde bijdragen voor een levensverzekering voor het vestigen van een rente of van een kapitaal bij leven of bij overlijden, beperkt tot het gedeelte dat dient voor het weder samenstellen of het waarborgen van een hypothecaire lening als vermeld in punt 1°.

Als artikel 145^{38/1}, vierde lid, wordt toegepast, kan de belastingvermindering, vermeld in het eerste lid, niet worden toegepast als de belastingplichtige voor dezelfde uitgaven tevens de toepassing vraagt van de belastingvermindering, vermeld in artikel 145⁵.

Als voldaan is aan de voorwaarden van zorgwonen, vermeld in artikel 4.1.1, 18°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, worden de personen die de belastingplichtige conform artikel 4.1.1, 18°, d), van de voormelde codex huisvest, voor de toepassing van dit artikel geacht deel uit te maken van het gezin van de belastingplichtige.

§2. Het bedrag van de uitgaven dat in aanmerking komt voor de belastingvermindering, vermeld in paragraaf 1, kan per belastingplichtige en per belastbaar tijdperk niet meer bedragen dan 1520 euro.

Het bedrag, vermeld in het eerste lid, wordt verhoogd met 760 euro gedurende de eerste tien belastbare tijdperken vanaf het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, werd aangegaan, wanneer de woning, op 31 december van het belastbaar tijdperk waarin die hypothecaire lening is aangegaan, de enige woning is.

De verhoging, vermeld in het tweede lid, wordt bijkomend verhoogd met 80 euro als de belastingplichtige drie of meer dan drie kinderen ten laste heeft op 1 januari van het jaar dat volgt op het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, wordt aangegaan.

Voor de toepassing van het derde lid worden gehandicapte kinderen ten laste voor twee gerekend.

In afwijking van het tweede lid sluiten de hierna vermelde andere woningen de toepassing van de verhoging niet uit:

- 1° andere woningen waarvan de belastingplichtige door een erfenis mede-eigenaar, blote eigenaar of vruchtgebruiker is;
- 2° andere woningen die op 31 december van het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, werd aangegaan op de vastgoedmarkt te koop zijn aangeboden, en die uiterlijk op 31 december van het jaar dat volgt op het belastbaar tijdperk waarin de hypothecaire lening, vermeld in paragraaf 1, werd aangegaan, ook daadwerkelijk zijn verkocht.

De verhogingen, vermeld in het tweede en het derde lid, worden niet langer toegepast vanaf het eerste belastbaar tijdperk waarin de belastingplichtige op 31 december van dat belastbaar tijdperk volle eigenaar, bezitter, erfpachter, opstalhouder of vruchtgebruiker wordt van de andere woning dan de woning waarvoor uitgaven als vermeld in paragraaf 1, werden betaald.

§3. De belastingvermindering, vermeld in paragraaf 1, bedraagt 40% van het bedrag, vermeld in paragraaf 2.

Als een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd en beide echtgenoten uitgaven hebben gedaan die recht geven op de belastingvermindering, kunnen de echtgenoten die uitgaven vrij verdelen binnen de begrenzingen, vermeld in paragraaf 2.

§4. De belastingvermindering, vermeld in paragraaf 1, wordt enkel verleend als de belastingplichtige een attest ter beschikking houdt waaruit blijkt dat hij aan alle voorwaarden voldoet om van die belastingvermindering te genieten.”.

Art. 83. In artikel 145³⁹, eerste lid, 1°, van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij wet van 8 mei 2014, wordt tussen de woorden “het waarborgen van een lening die” en de woorden “specifiek is aangegaan voor” de zinsnede “uiterlijk op 31 december 2015 is aangegaan en die” ingevoegd.

Art. 84. In artikel 145⁴⁰, §2, eerste lid, van hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij decreet van 19 december 2014, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de lening uiterlijk op 31 december 2015 is aangegaan voor een looptijd van ten minste tien jaar bij een instelling die in de Europese Economische Ruimte is gevestigd;”.

Art. 85. In artikel 145⁴³, eerste lid, van hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij decreet van 19 december 2014, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de interesten van schulden die voor 1 januari 2016 specifiek zijn aangegaan om een woning te verwerven of te behouden die op het ogenblik dat de interesten worden betaald, de eigen woning is van de belastingplichtige en waarvan het inkomen begrepen is in zijn belastbare onroerende inkomsten vóór de toepassing van artikel 12, met uitzondering van de interesten die in aanmerking komen voor de belastingvermindering, vermeld in artikel 145³⁷;”.

Art. 86. In artikel 145⁴⁶ van hetzelfde wetboek worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, eerste streepje, wordt de zinsnede “artikel 20” vervangen door de zinsnede “artikel 101”;

2° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2/1. Wanneer de belastingplichtige vanaf 1 januari 2016:

- een hypothecaire lening aangaat, als vermeld in artikel 145^{38/1}, eerste lid, 1°, terwijl er nog een lening is die in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 145³⁷, §2, of §3, artikel 145³⁹, 145⁴¹, tweede lid, 3°, artikel 145⁴², tweede lid, 2°, artikel 145⁴³ of 145⁴⁵, en
- voor die hypothecaire lening of voor de levensverzekering, vermeld in artikel 145^{38/1}, eerste lid, 2°, de toepassing vraagt van de belastingvermindering, vermeld in artikel 145^{38/2},

worden de artikelen 145³⁷, 145³⁹, 145⁴¹, 145⁴², 145⁴³, 145⁴⁴ en 145⁴⁵ niet langer toegepast voor de uitgaven met betrekking tot de voorheen gesloten leningen en levensverzekeringen.”.

Afdeling 2. Toepassing afgevlakte gezondheidsindex

Art. 87. Voor de subsidies, forfaits en tegemoetkomingen die opgenomen zijn in de volgende wettelijke bepalingen of hun uitvoeringsbesluiten en die voorzien in een koppeling aan een prijsindex, moet altijd de afgevlakte gezondheidsindex in aanmerking worden genomen:

- 1° hoofdstuk IV, afdeling 5, artikelen 99 tot en met 107bis, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen;
- 2° artikel 13, 41bis, 48, 85 en 87 van het Bosdecreet van 13 juni 1990, ingevoegd bij het decreet van 15 mei 1999 en gewijzigd bij de decreten van 30 april 2004 en 7 december 2007;
- 3° artikel 3ter van het Onderwijsdecreet II van 31 juli 1990;
- 4° artikel 11 tot en met 16 van het decreet van 29 april 1991 tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen, gewijzigd bij decreten van 30 april 2004 en 21 december 2014;
- 5° artikel 4 van het decreet van 26 juni 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk;
- 6° artikel 27 van het decreet van 1 december 1993 inspectie en begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken;
- 7° artikel 22, 6°, 23, §3bis, 34, eerste lid, 13°, 35, §3, 37, §12 en §20, 47, 56, §2, eerste lid, 3°, en 56, §3, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, gewijzigd bij de wetten van 20 december 1995, 22 februari 1998, 24 december 1999, 10 augustus 2001, 17 december 2004, 27 december 2005, 24 juli 2008, 19 december 2008, 22 december 2008, 10 december 2009 en 27 december 2012;
- 8° artikel 10bis en artikel 10ter van het decreet van 24 juli 1996 houdende regeling tot erkenning en subsidiëring van de instellingen voor schuldbemiddeling en tot subsidiëring van een Vlaams Centrum Schuldenlast, gewijzigd bij de decreten van 28 april 2006, 10 juli 2008 en 21 juni 2013;
- 9° artikel 91 en artikel 169 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997;
- 10° artikel 58 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, gewijzigd bij de decreten van 23 maart 2012 en 31 mei 2013;
- 11° artikel 13, 36, 44 en 51 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbewoud en het natuurlijk milieu, gewijzigd bij de decreten van 19 juli 2002, 30 april 2004, 7 december 2007, 1 maart 2013, 28 maart 2014 en 9 mei 2014;
- 12° het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009 en 6 juli 2012;
- 13° artikel 29bis en 29ter van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, artikel 29bis, gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009, en artikel 29ter, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004;
- 14° artikel 17, eerste lid, 3°, en derde lid, van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 2001 en 24 juni 2005;
- 15° artikel 26 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg, gewijzigd bij het decreet van 25 november 2005;
- 16° artikel 18 van het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen;
- 17° artikel 12 van het decreet van 22 december 2000 betreffende de amateurkunsten;
- 18° artikel 57, 59, 59ter en 67bis van de programmawet van 2 januari 2001, gewijzigd bij de wetten van 24 december 2002, 23 december 2005 en 27 december 2006;
- 19° artikel 43, §7, 50, §4, 53, 54, 55 en 56 van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfe-

- deraties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding;
- 20° artikel 4 van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, gewijzigd bij de wetten van 17 juni 2009 en 22 juni 2012;
- 21° artikel 65 tot en met 71 van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002, gewijzigd bij het decreet van 20 december 2002;
- 22° artikel X.5 van het Onderwijsdecreet XIV van 14 februari 2003;
- 23° artikel 10, 14, 17 en 18/1 van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding, gewijzigd bij decreet van 18 juli 2008 en 20 december 2013;
- 24° artikel 47 van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk;
- 25° artikel 8, 10, 12 en 18 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van Toerisme voor Allen;
- 26° artikel 16, 20, §2, 21, §3, 23, §1 en §3, 26, 28, §1 en §3, 75bis, §3, vierde lid, van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, gewijzigd bij decreet van 20 maart 2009;
- 27° artikel 6bis, 7, §4, 8, §1 en §3, 14, vierde lid, 15bis, eerste en vierde lid, van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders, gewijzigd bij decreten van 3 maart 2009, 20 maart 2009 en 21 juni 2013;
- 28° artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;
- 29° artikel 26 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp, gewijzigd bij het decreet van 29 juni 2012;
- 30° artikel 3 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de toepassing van intersectorale akkoorden voor organisaties ressorterend onder het paritair comité voor de sociaal-culturele sector;
- 31° artikel 11 van het decreet van 7 mei 2004 houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector;
- 32° artikel 10 tot en met 10/2 van het decreet van 7 mei 2004 houdende omvorming van de v.z.w. "de Rand" tot een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap en houdende vaststelling van de bevoegdheden van de provincie Vlaams-Brabant inzake de ondersteuning van de Vlaamse Rand;
- 33° artikel 8, 17, 18 en 19 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, gewijzigd bij de decreten van 22 december 2006, 20 maart 2009, 21 juni 2013 en 25 april 2014;
- 34° artikel 6, §4, van het decreet van 5 mei 2006 houdende de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal;
- 35° artikel 32 van het decreet van 16 juni 2006 betreffende de begeleiding van de scheepvaart op de maritieme toegangswegen en de organisatie van het Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum;
- 36° artikel 63 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007;
- 37° decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs;
- 38° artikel 43 van het Participatiedecreet van 18 januari 2008;
- 39° artikel 52 van het decreet van 7 maart 2008 inzake bijzondere jeugdbijstand;
- 40° het decreet van 23 mei 2008 betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering;
- 41° artikel 95, 96, 105 en 170 van de wet betreffende de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gecoördineerd op 10 juli 2008 en gewijzigd bij de wet van 10 april 2014;

- 42° artikel 32, §3, tweede lid, 65 en 66/30, §3, tweede lid, van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het beheer en de uitbating van de regionale luchthavens Oostende-Brugge, Kortrijk-Wevelgem en Antwerpen, gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2009;
- 43° artikel 25 van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het toeristische logies;
- 44° artikel 29 van het Circusdecreet van 21 november 2008;
- 45° decreet hogere zeevaartschool van 20 februari 2009;
- 46° artikel 60, 62, 64, 68 en 69 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009, gewijzigd bij het decreet van 21 juni 2013;
- 47° artikel 4 van het decreet van 20 maart 2009 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;
- 48° artikel 26/10, §2, en 26/11, van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid, ingevoegd bij het decreet van 10 februari 2012;
- 49° artikel 10 van het decreet van 3 april 2009 betreffende het georganiseerde vrijwilligerswerk in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;
- 50° artikel 3 van het decreet van 3 april 2009 houdende de toekenning voor de uitbouw, de coördinatie en de promotie van het sportaanbod van de studentenvoorzieningen van de Vlaamse universiteiten en hogescholen en de erkenning en subsidiëring van een Vlaamse overkoepelende studentensportvereniging;
- 51° artikel 17 van het decreet van 8 mei 2009 betreffende het algemeen welzijns-
werk, gewijzigd bij het decreet van 25 mei 2012;
- 52° decreet van 8 mei 2009 betreffende kwaliteit van onderwijs;
- 53° artikel 6 van het decreet van 14 december 2009 houdende de organisatie en werking van de regionale technologische centra;
- 54° artikel 10 van het decreet van 19 november 2010 tot oprichting van een Vlaams communicatiehuis in Brussel onder de vorm van het extern verzelfstandigd agentschap Muntpunt VZW;
- 55° artikel 5 van het decreet van 15 juli 2011 houdende de erkenning van en de subsidiëregeling voor het Memoriaal van de Vlaamse Ontvoogding en Vrede;
- 56° artikel 2, 8, §7, 13, §3, en 20, van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid;
- 57° artikel 9, 13 en 19 van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen;
- 58° artikel 7 en 12 van het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters;
- 59° artikel 49 en 73 van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014;
- 60° artikel 13 en 19, §3, van het decreet van 29 juni 2012 houdende de organisatie van pleegzorg;
- 61° artikel 51 van het decreet van 6 juli 2012 betreffende het Lokaal Cultuurbeleid;
- 62° artikel 182 en 185 van het Cultureel-erfgoeddecreet van 6 juli 2012;
- 63° artikel 2, 3°, en 8, van het decreet van 6 juli 2012 houdende subsidiëring van hostels, jeugdverblijfcentra, ondersteuningsstructuren en de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme;
- 64° artikel 3 van het decreet van 6 juli 2012 houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal sportbeleid;
- 65° artikel 8 van het decreet van 7 december 2012 houdende de stimulering van een inclusief Vlaams ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen;
- 66° artikel 6 van het decreet van 21 december 2012 tot compensatie van de openbaredienstverplichting tot het vervoer van personen met een handicap of een ernstig beperkte mobiliteit;
- 67° artikel 14 van het decreet van 21 juni 2013 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;
- 68° artikel 22, 26, §1, 28, 42, §2, 67 en 68, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp;
- 69° artikel 16, 20 en 59 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;

- 70° artikel 3 van het decreet van 8 november 2013 houdende het stimuleren, het coördineren en het subsidiëren van de tewerkstelling in de sportsector;
- 71° Codex Hoger Onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013;
- 72° artikel 25 en 42 van het decreet van 22 november 2013 betreffende de lokale diensteneconomie;
- 73° artikel 14, §2, van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning;
- 74° artikel 25 van het Kunstendecreet van 13 december 2013, gewijzigd bij decreet van 18 mei 2015;
- 75° het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten;
- 76° het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting;
- 77° artikel 10 van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap.

Voor alle overeenkomsten en akkoorden gesloten ter uitvoering van de bepalingen, vermeld in het eerste lid, die voorzien in een koppeling aan de prijsindex, moet ook altijd de afgevlakte gezondheidsindex in aanmerking worden genomen.

De afgevlakte gezondheidsindex moet berekend en toegepast worden overeenkomstig artikel 2 tot en met 2quater van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen.

De toepassing van het eerste tot en met het derde lid mag niet leiden tot een nominale vermindering van de subsidies, forfaits en tegemoetkomingen, vermeld in het eerste lid, in de periode van 1 april tot aan de referentiemaand, vermeld in artikel 2, §4, van het voormelde koninklijk besluit.

Afdeling 3. Hervorming Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU)

Art. 88. Het decreet van 22 december 2000 houdende oprichting van een Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven wordt opgeheven.

Het gehele vermogen, met inbegrip van alle rechten en plichten, openstaande vastleggingen en vorderingen, activa en passiva, van het ontbonden Financieringsfonds voor schuldafbouw en eenmalige uitgaven wordt van rechtswege overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap op 31 december 2015.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de verdeling van de overgekomen kredieten te bepalen.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de vereffening van het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven af te handelen.

Art. 89. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om jaarlijks de op het einde van het begrotingsjaar beschikbare vastleggingskredieten op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, beperkt tot de som van de niet-gebruikte vereffeningskredieten te herverdelen over de programma's heen naar de provisie investeringsmiddelen. Deze provisie kan voor investeringsgerelateerde uitgaven en schuldafbouw worden aangewend.

Afdeling 4. Opheffing DAB Veiling Emissierechten

Art. 90. Artikel 20 van het decreet van 9 november 2012 houdende diverse bepalingen betreffende financiën en begroting wordt opgeheven.

Het gehele vermogen, met inbegrip van alle rechten en plichten, openstaande vastleggingen en vorderingen, activa en passiva van de ontbonden Dienst met Afzonderlijk Beheer Veiling Emissierechten wordt van rechtswege overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap op 31 december 2015.

Afdeling 5. Opheffing Vlaams Toekomstfonds

Art. 91. Artikel 93 tot en met 97 van het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2007 worden opgeheven.

Het gehele vermogen, met inbegrip van alle rechten en plichten, openstaande vastleggingen en vorderingen en activa en passiva, van het ontbonden Vlaams Toekomstfonds wordt van rechtswege overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap op 31 december 2015.

Afdeling 6. Erfbelasting

Art. 92. In artikel 3.10.4.3.1, derde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede "artikel 2.7.1.0.6" vervangen door de zinsnede "de artikelen 2.7.1.0.5, §1, tweede lid, en 2.7.1.0.6".

Afdeling 7. Schenkbelasting

Art. 93. In artikel 2.8.4.3.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §1, eerste lid, wordt tussen de zinsnede "wordt de schenkbelasting voor schenkingen van onroerende goederen gelegen in het Vlaamse Gewest" en de zinsnede "berekend volgens het tarief" de zinsnede "en gedaan met ingang van 1 juli 2015," ingevoegd;
- 2° in §2, eerste lid, wordt tussen de zinsnede "wordt de schenkbelasting voor schenkingen van onroerende goederen gelegen in het Vlaamse Gewest" en de zinsnede "berekend volgens het tarief" de zinsnede "en gedaan met ingang van 1 juli 2015," ingevoegd.

Afdeling 8. Onroerende voorheffing

Art. 94. Artikel 3.1.0.0.6 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 3.1.0.0.6. De provincies en de gemeenten die met toepassing van artikel 2.1.4.0.2 opcentiemen op de onroerende voorheffing heffen, en die met toepassing van artikel 2.1.4.0.1, §2, eerste lid, 5°, 6° en 7°, en artikel 2.1.5.0.1, §2, die opbrengsten derven, worden daarvoor volledig vergoed door het Vlaamse Gewest."

Afdeling 9. Compensatie aan de gemeenten voor gedeerde opcentiemen onroerende voorheffing

Art. 95. Als een gemeente met toepassing van artikel 3.1.0.0.6 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 recht had op een compensatie voor de opbrengsten, die zij derfde voor het aanslagjaar 2014 met toepassing van artikel 2.1.6.0.1, eerste lid, 4°, van deze codex en het bedrag van deze compensatie is groter dan het verschil tussen wat de gemeente met toepassing van de artikelen 6 tot en met 11 van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds uit de hoofddotatie van het Gemeentefonds ontving in 2013 en wat de gemeente met toepassing van die zelfde bepalingen uit de hoofddotatie van het Gemeentefonds ontving in 2014, wordt in 2016, 2017, 2018 en 2019 een bedrag x betaald aan de gemeente volgens volgende formule:

$x = a - b$,

waarbij:

- 1° a = het in 2015 uitbetaalde bedrag van de compensatie voor gedeerde opbrengsten voor het aanslagjaar 2014 met toepassing van de artikelen 2.1.6.0.1, eerste lid, 4°, en 3.1.0.0.6 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013;
- 2° b = het verschil tussen het bedrag dat de gemeente uit de hoofddotatie van het Gemeentefonds ontving in 2013 en het bedrag dat de gemeente uit de hoofddotatie van het Gemeentefonds ontving in 2014, telkens met toepassing van de artikelen 6 tot en met 11 van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds.

Het bedrag x , vermeld in het eerste lid, wordt aan de gemeente betaald uiterlijk op 15 oktober van elk jaar.

Afdeling 10. Kilometerheffing – Vervroegde aanvraag tot vrijstelling

Art. 96. De vrijstellingen van de kilometerheffing, als vermeld in artikel 23 van het decreet van 3 juli 2015 tot invoering van de kilometerheffing en stopzetting van de heffing van het eurovignet en tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 in dat verband, kunnen worden aangevraagd vanaf 1 januari 2016.

Afdeling 11. Stopzetting heffing eurovignet

Art. 97. Artikel 39 van het decreet van 3 juli 2015 tot invoering van de kilometerheffing en stopzetting van de heffing van het eurovignet en tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 in dat verband wordt opgeheven.

Art. 98. Aan titel 5 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 wordt een artikel 5.0.0.0.12 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 5.0.0.0.12. Op aanvraag van de belastingschuldige wordt voor de voertuigen die in België ingeschreven zijn of ingeschreven moeten zijn en waarvan de aangiften, vermeld in artikel 3.3.1.0.3, voor 1 november 2015 werden onderschreven of overeenkomstig artikel 3.3.1.0.3, vierde lid, werden verlengd, een evenredige teruggave van het eurovignet verleend voor de resterende dagen van de belastbare periode van het eurovignet die betrekking hebben op de periode vanaf 1 april 2016.

Voor de berekening van het terug te betalen bedrag wordt toepassing gemaakt van de volgende formule:

$JV \times r / 365$ dagen,

waarbij:

- 1° JV = het toepasselijke tarief van een eurovignet met een geldigheidsduur van een jaar als vermeld in artikel 2.4.4.0.1;
- 2° r = het resterend aantal dagen waarvoor al betaald werd, te rekenen vanaf 1 april 2016 tot het einde van de geldigheidsduur van het eurovignet.

Artikel 3.4.7.0.4 is niet van toepassing.

Op straffe van verval gebeurt de aanvraag, vermeld in het eerste lid, ten vroegste op 1 januari 2016 en uiterlijk op 1 mei 2016.”.

Hoofdstuk 11. Inwerkingtreding

Art. 99. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2016, met uitzondering van:

- 1° artikel 14 en 15, die in werking treden vanaf 1 maart 2016;
- 2° artikel 17 tot en met 25, die in werking treden vanaf 1 maart 2016;
- 3° artikel 37 en 38, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2015;
- 4° artikel 44 en 45, die uitwerking hebben met ingang van 1 september 2015;
- 5° artikel 66, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 2015;
- 6° artikel 79 tot en met 86, die in werking treden vanaf aanslagjaar 2017;
- 7° artikel 87, dat uitwerking heeft met ingang van 27 april 2015;
- 8° artikel 88 tot en met 91, die in werking treden vanaf 31 december 2015;
- 9° artikel 93, dat uitwerking heeft met ingang van 1 juli 2015;
- 10° artikel 94, dat uitwerking heeft met ingang van aanslagjaar 2015.

Brussel, 23 oktober 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Onderwijs,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke
Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken,
Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ